

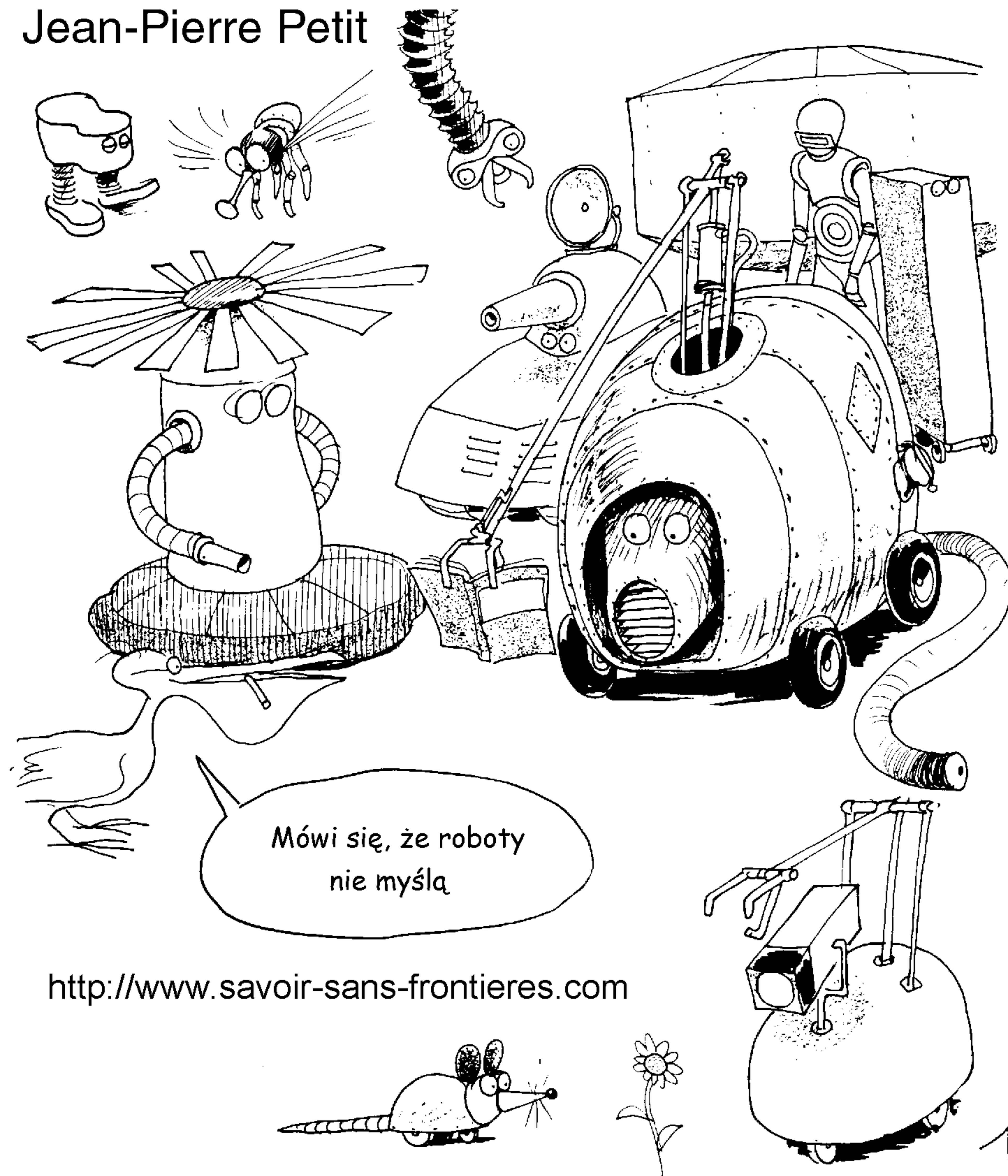
Savoir sans Frontières

Przygody Anzelma Lanturlu

O CZYM MARZĄ ROBOTY

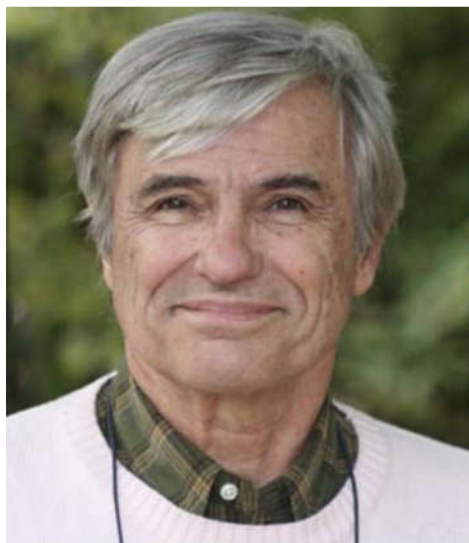
Tłumaczenie: Agata Buczek

Jean-Pierre Petit

Wiedza bez granic

Stowarzyszenie o charakterze niezarobkowym założone w 2005 r. i zarządzane przez dwóch francuskich naukowców. Cel: rozpowszechnianie wiedzy naukowej za pomocą zespołu rysowanego za pomocą darmowych plików PDF do pobrania. W 2020 r. osiągnięto w ten sposób 565 tłumaczeń na 40 języków. Z ponad 500.000 pobranych plików.

Jean-Pierre Petit

Gilles d'Agostini

Stowarzyszenie jest całkowicie dobrowolne.
Pieniądze przekazano w całości na rzecz tłumaczy.

Aby dokonać darowizny, użyj przycisku PayPal na stronie głównej:

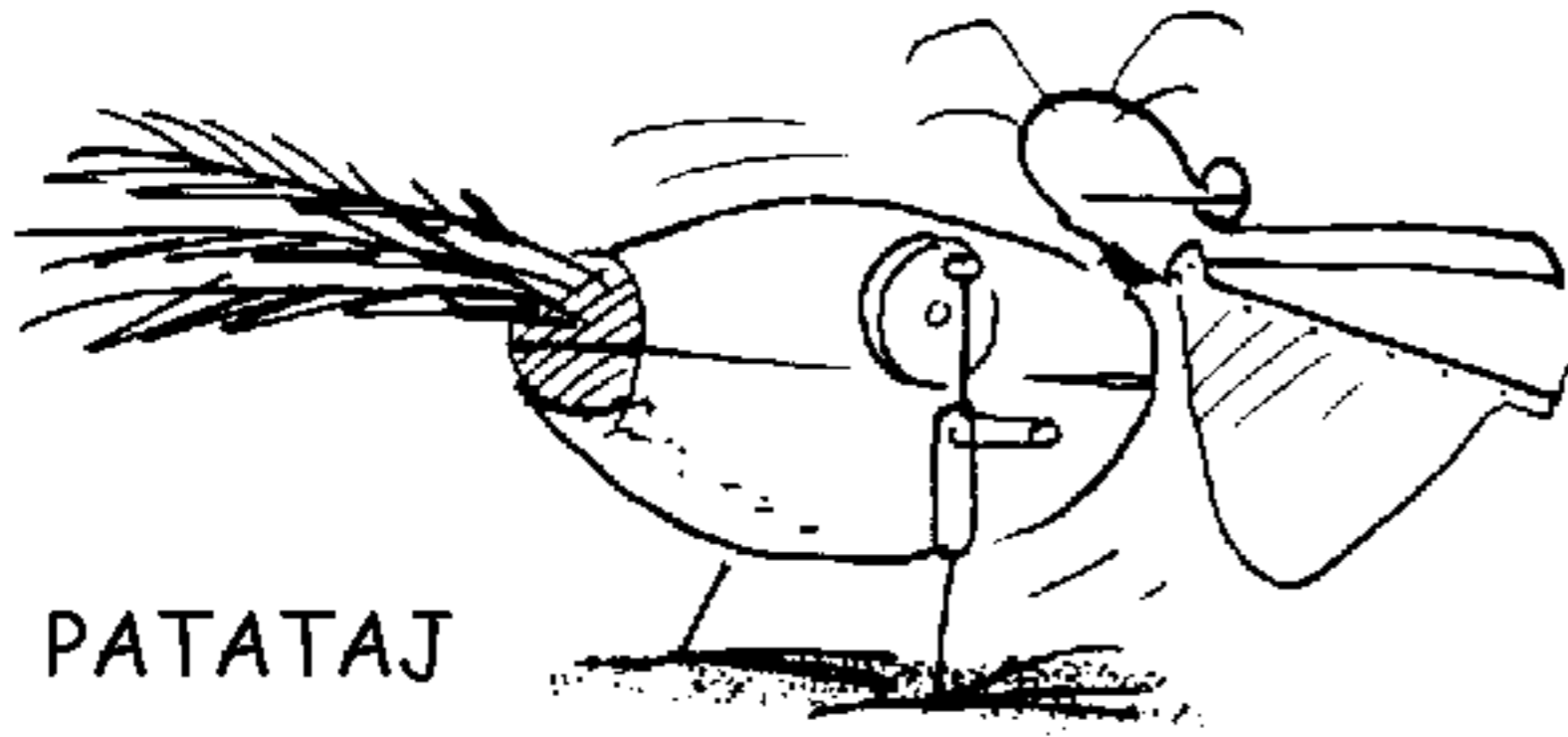
<http://www.savoir-sans-frontieres.com>

PROLOG

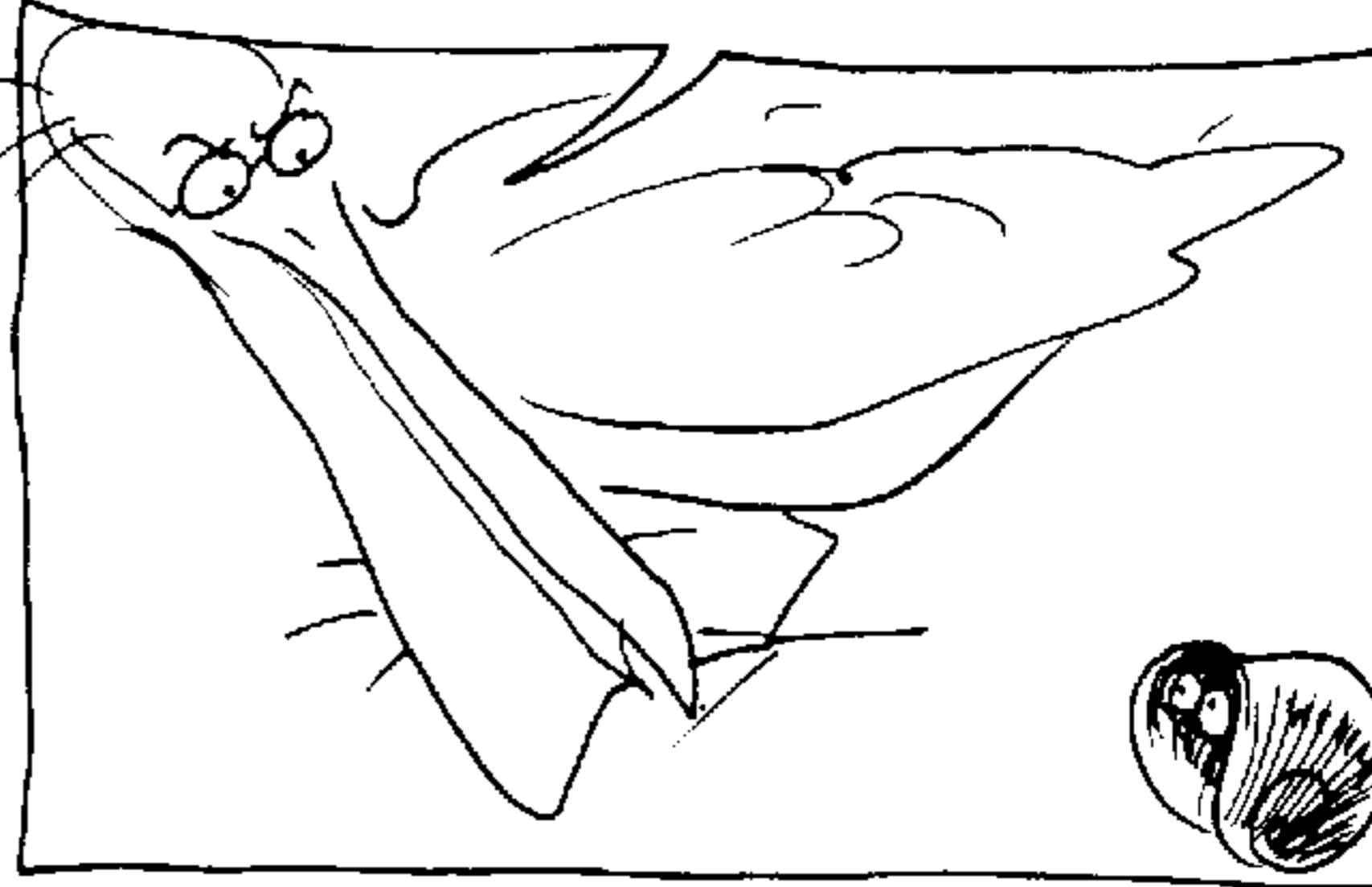

Wszystko się zgadza!
Nawet jego chód!

PATATAJ
PATATAJ...

Oczywiście, Tirezjaszu, kiedy
chodzi o ośmieszanie mnie, nie
przepuszczacie żadnej okazji...

Ach, no
popatrz...

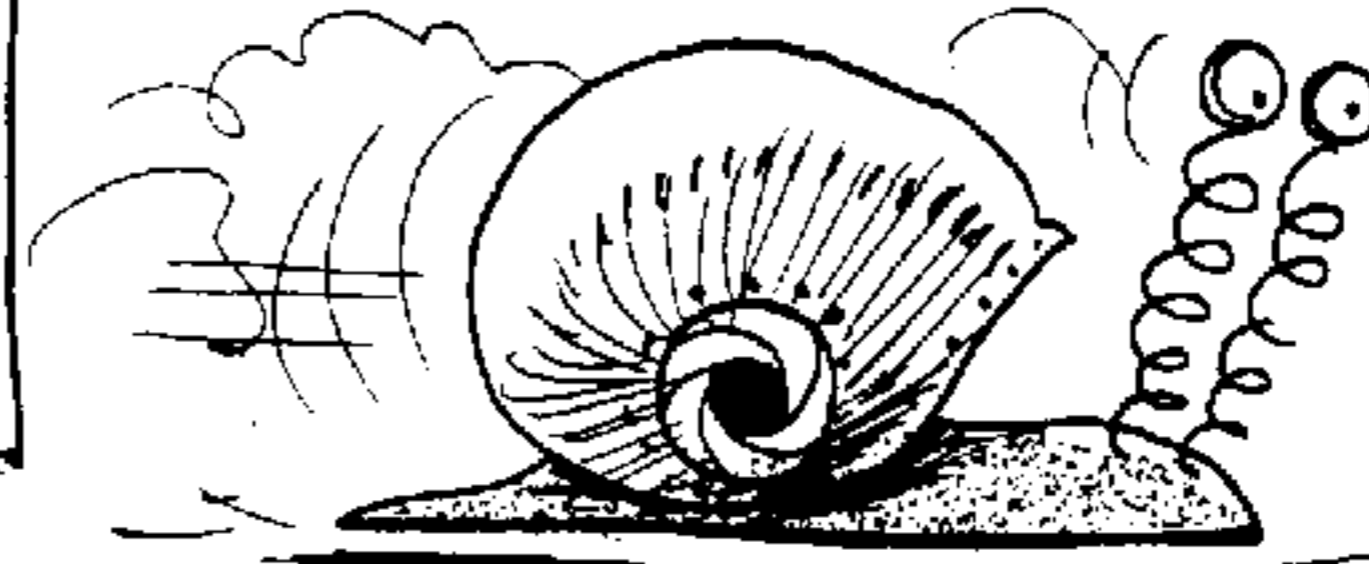

!!!

PSZZZZ

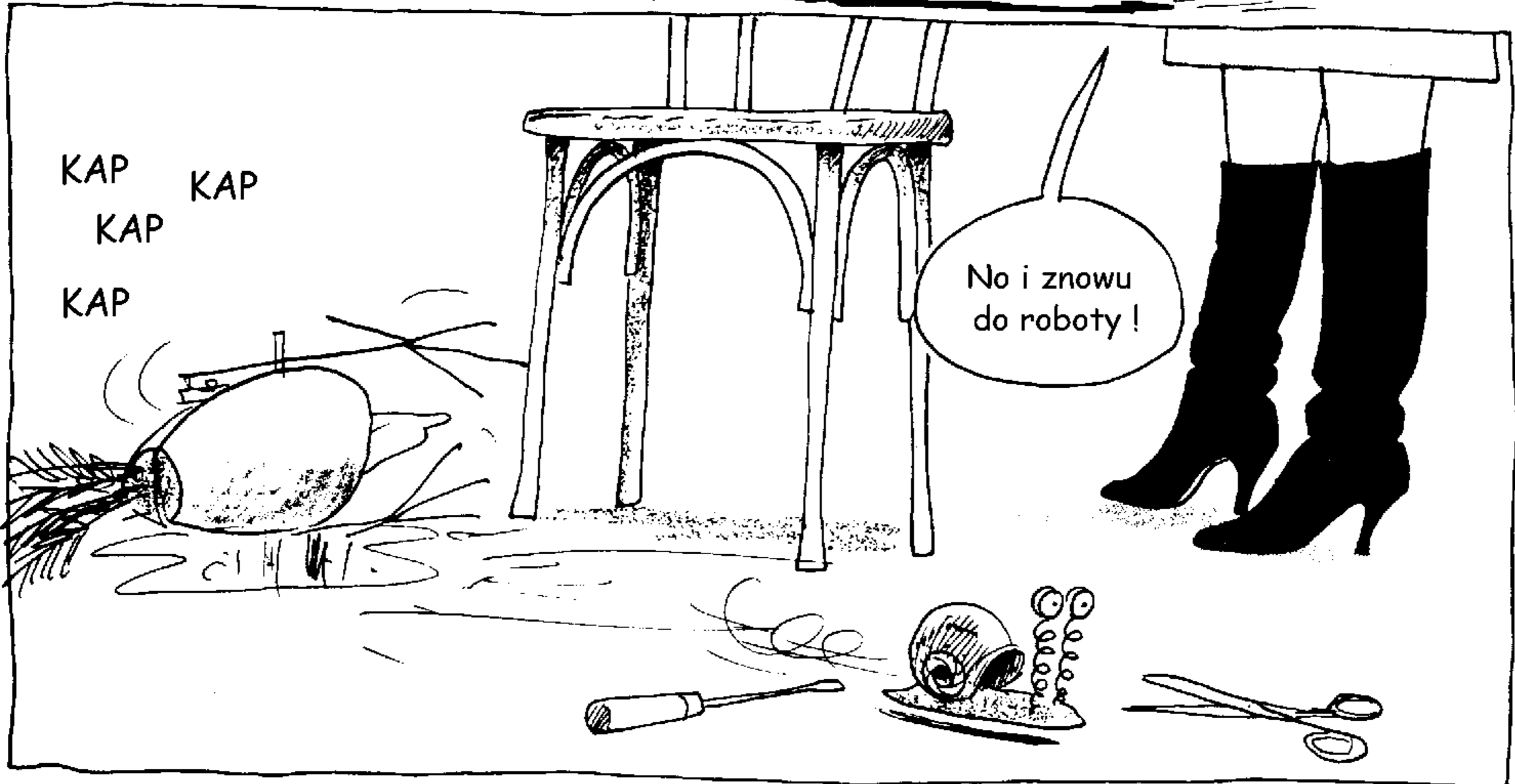
Ślimak na poduszkach
powietrznych!

ŁAAAA

KAP KAP
KAP
KAP

No i znowu
do roboty!

Co?

Kolejny raz salon został
przeistoczony w laboratorium. Znowu
zrobiliście niewiarygodny bałagan!

Dobra, na razie...

Głupia
maszyna

Skończone

Hmm...

Jaki upał!

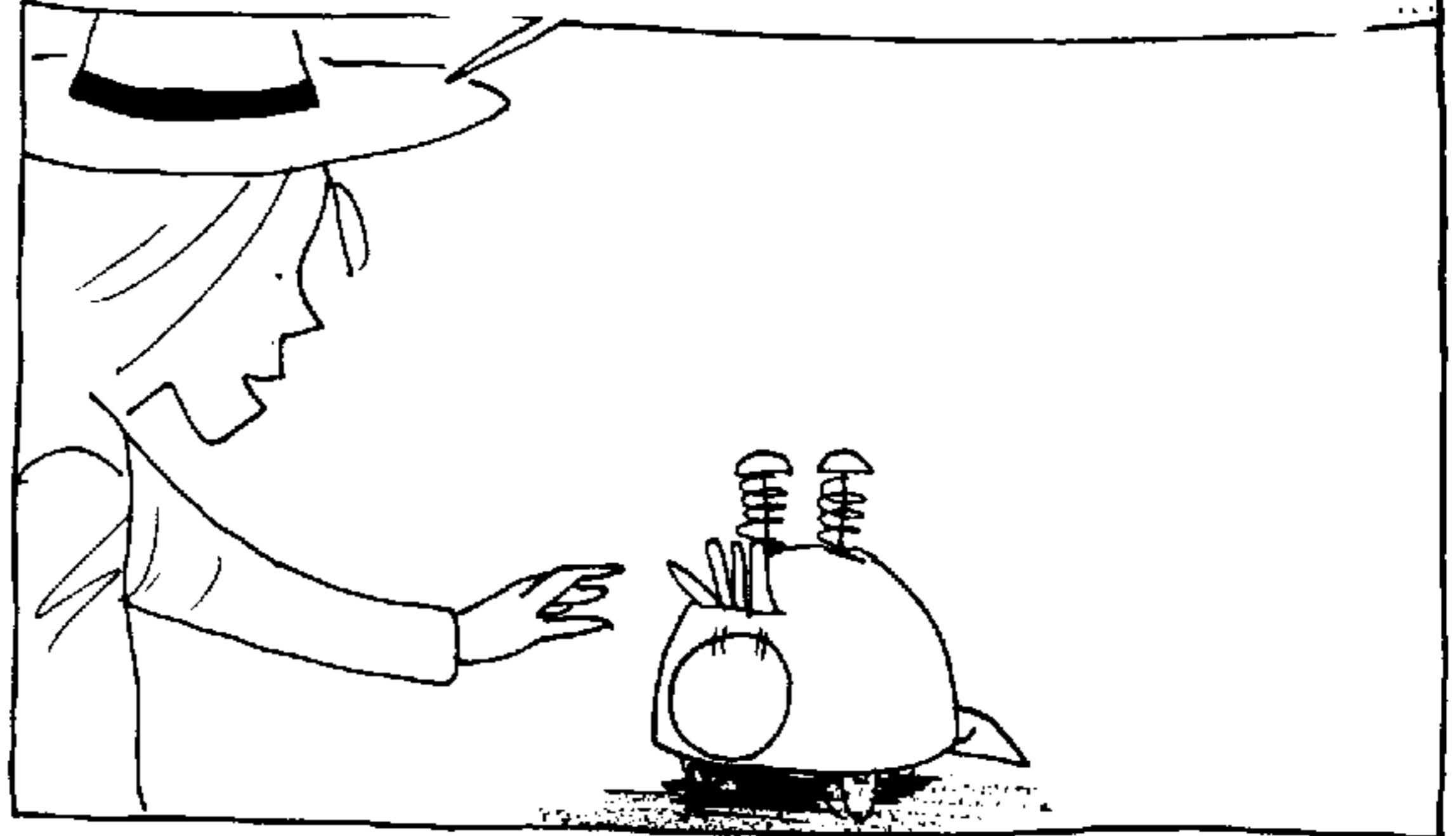
Anzelm całkowicie
zniszczył odkurzacz

Nie, on go przerabia

PROGRAMOWALNE AUTOMATY

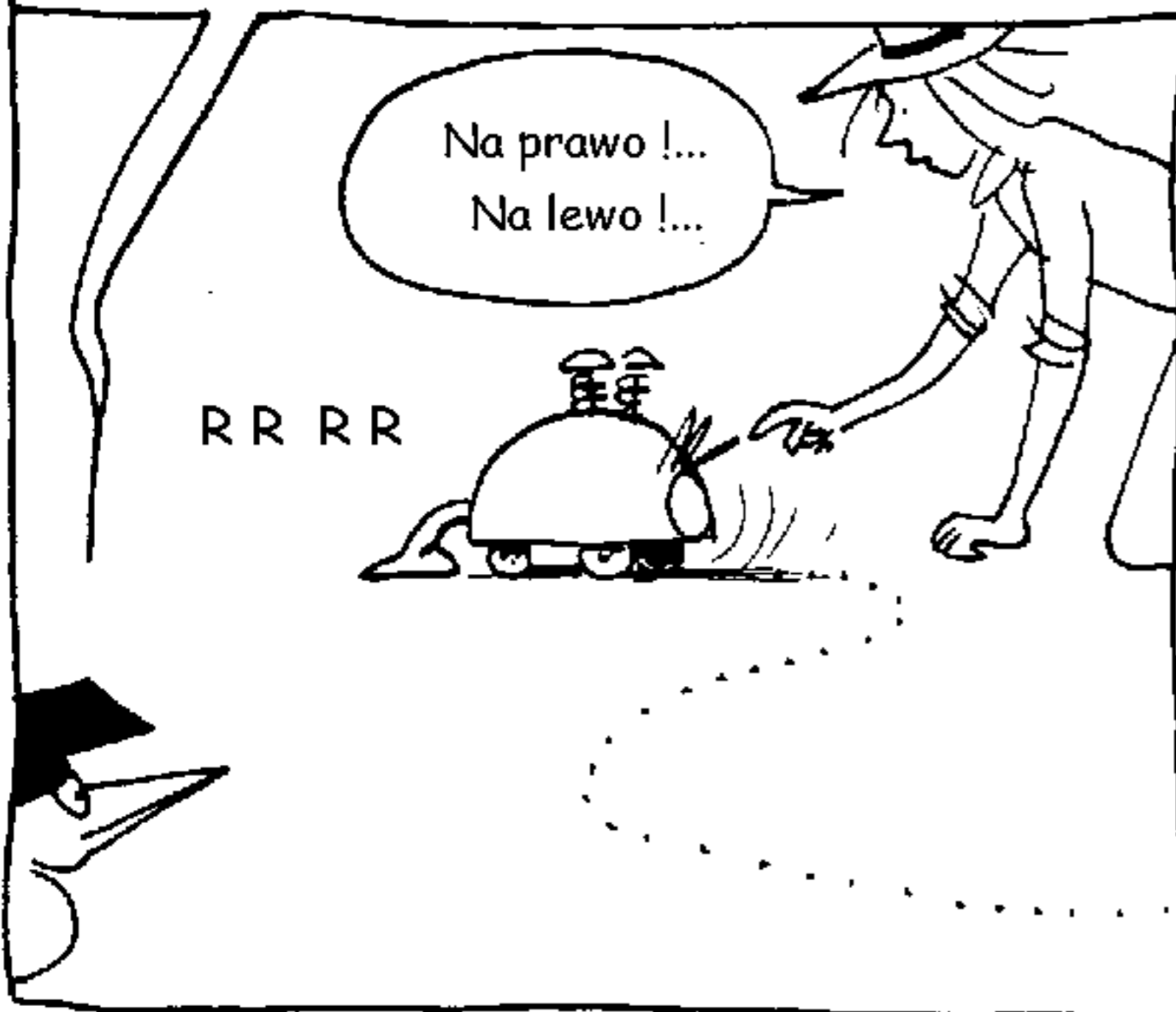

Demonstracja: Włączam i steruję
dźwigniami, o tutaj...

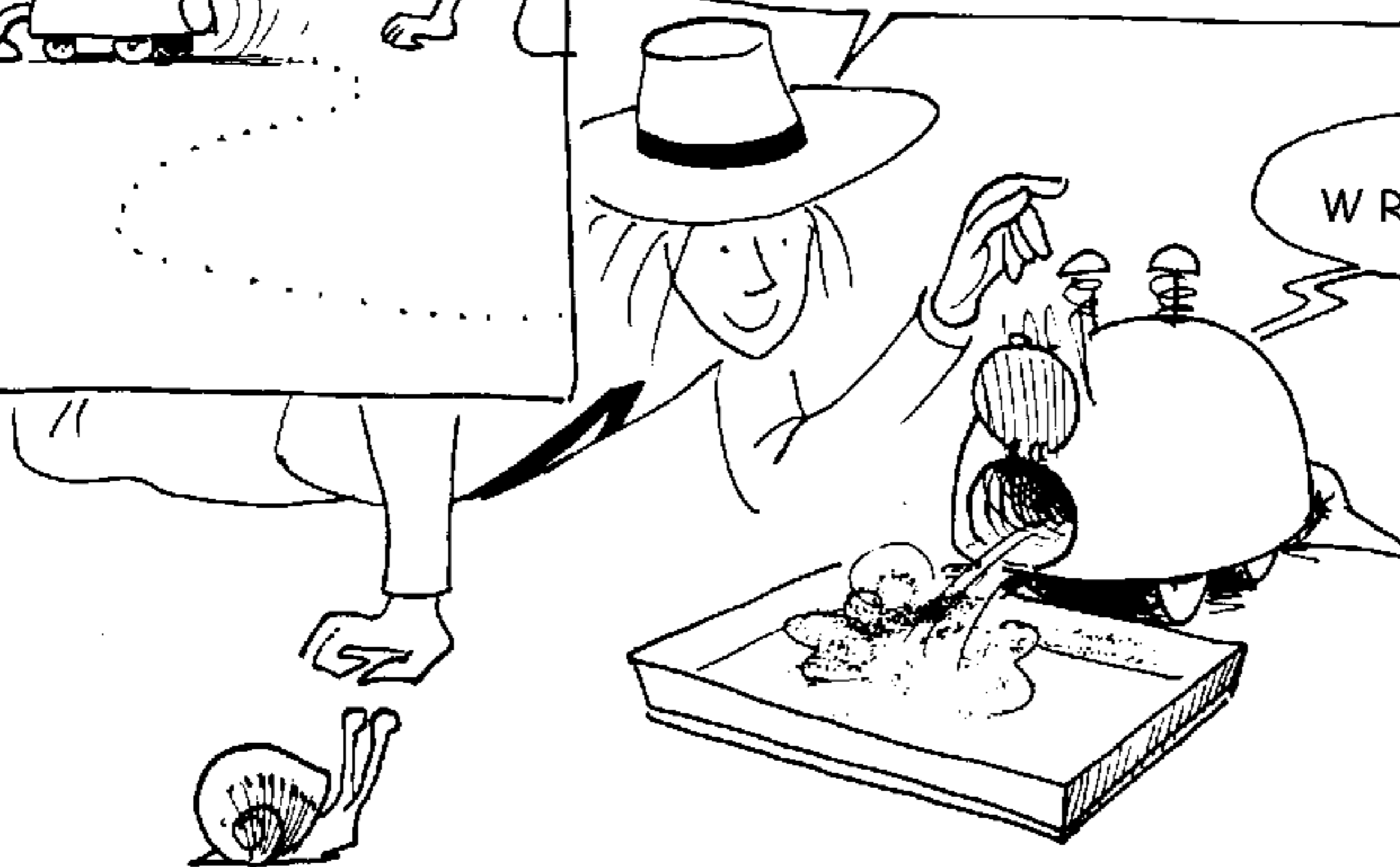

Ale na czym polega różnica? Zamiast
trzymać odkurzacza w ręce, musisz
nim sterować za pomocą dźwigni

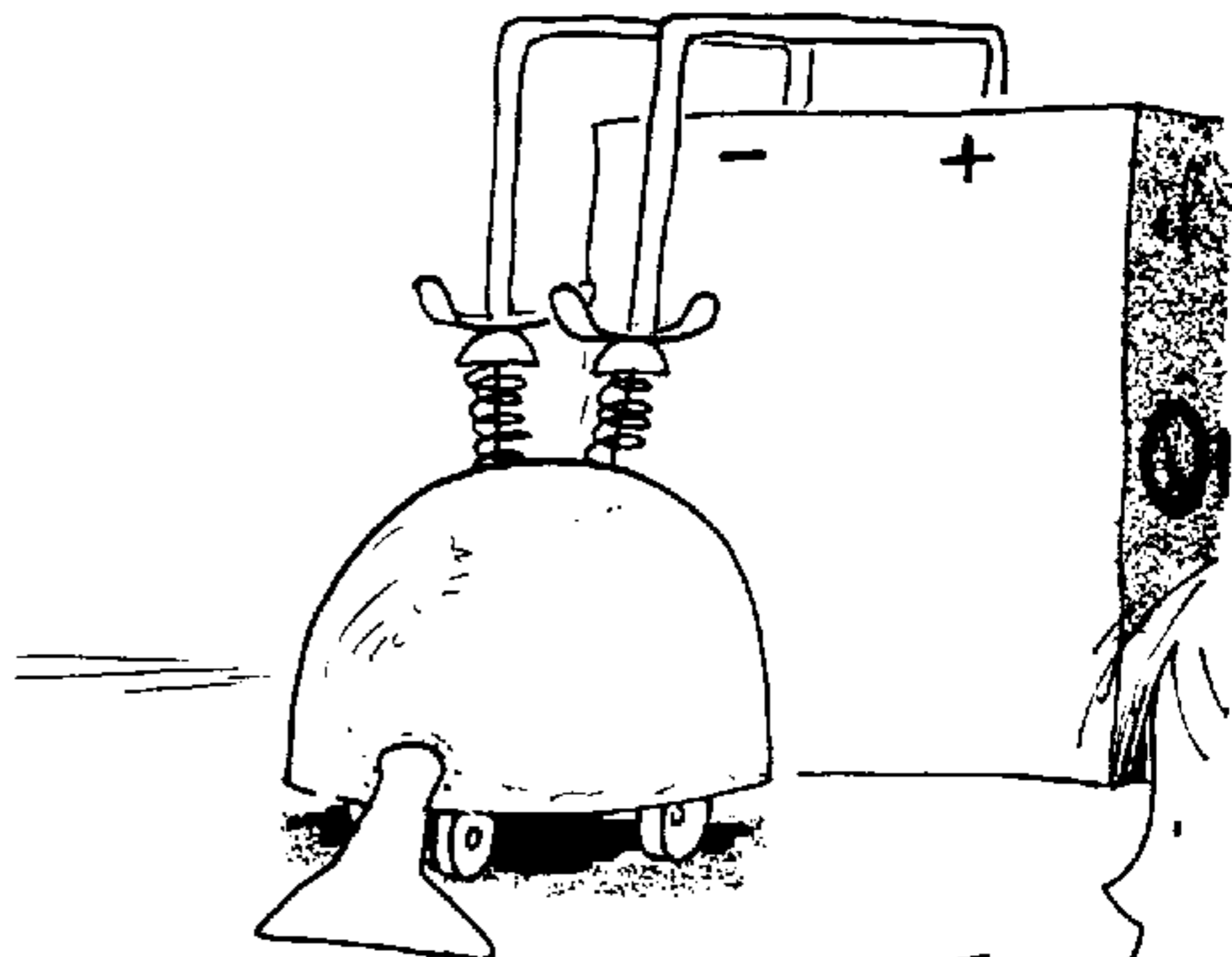
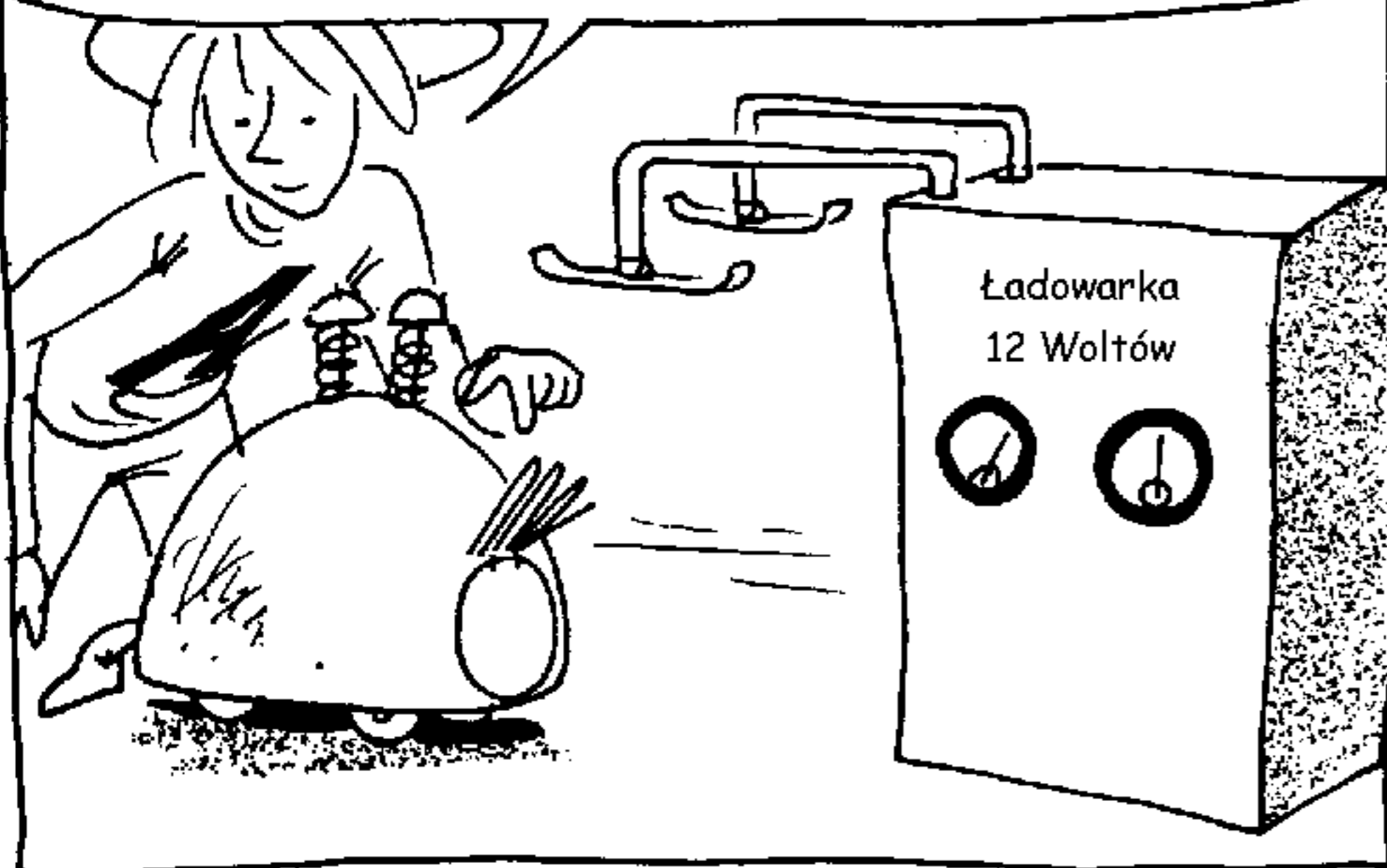
Przyprowadzam mojego **ŻÓŁWIA** do
skrzynki i sprawiam, że opróżnia się z kurzu

WRRRRRR

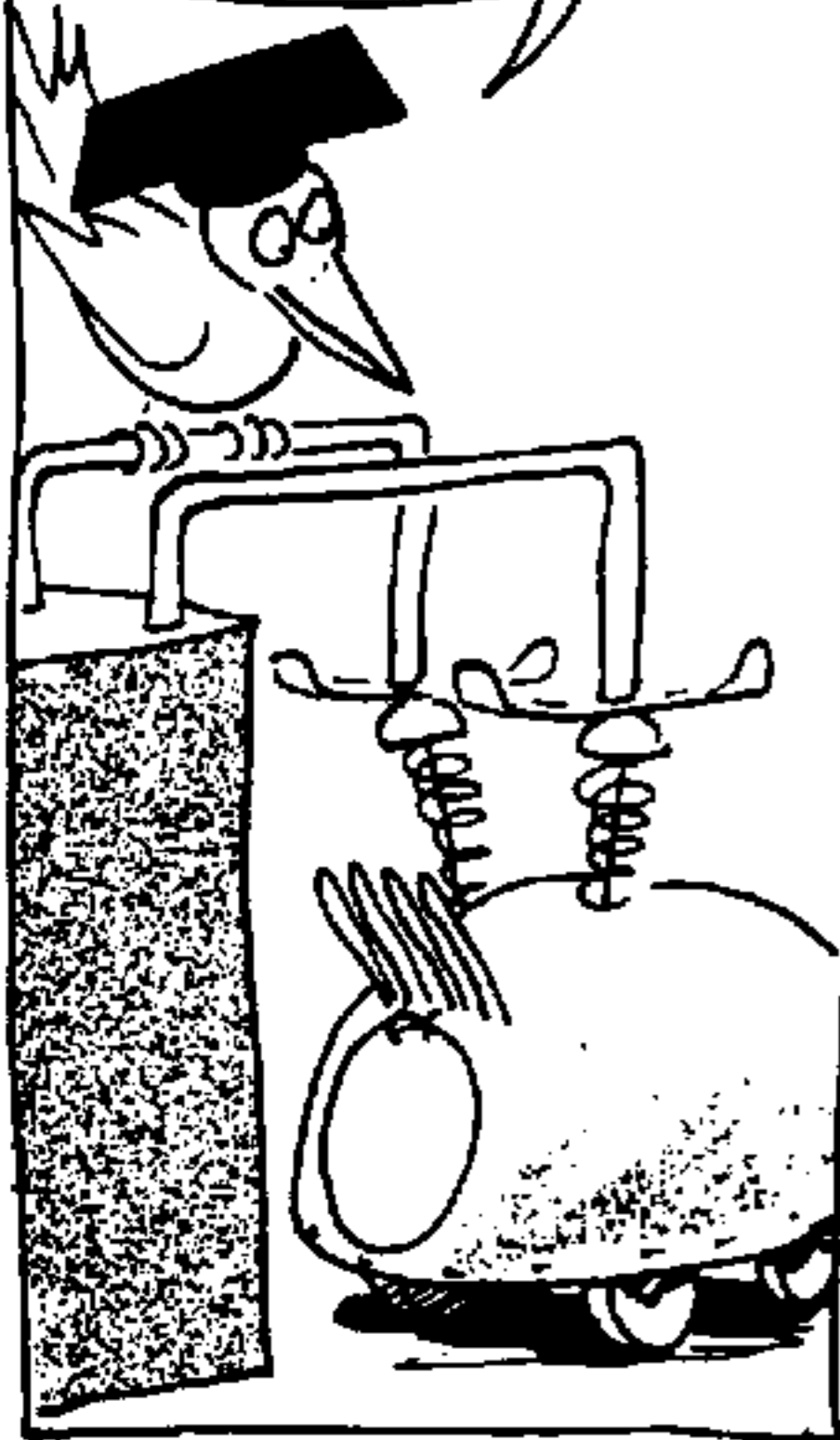

Praca skończona, zaprowadzę go do układu, który ładuje jego akumulator

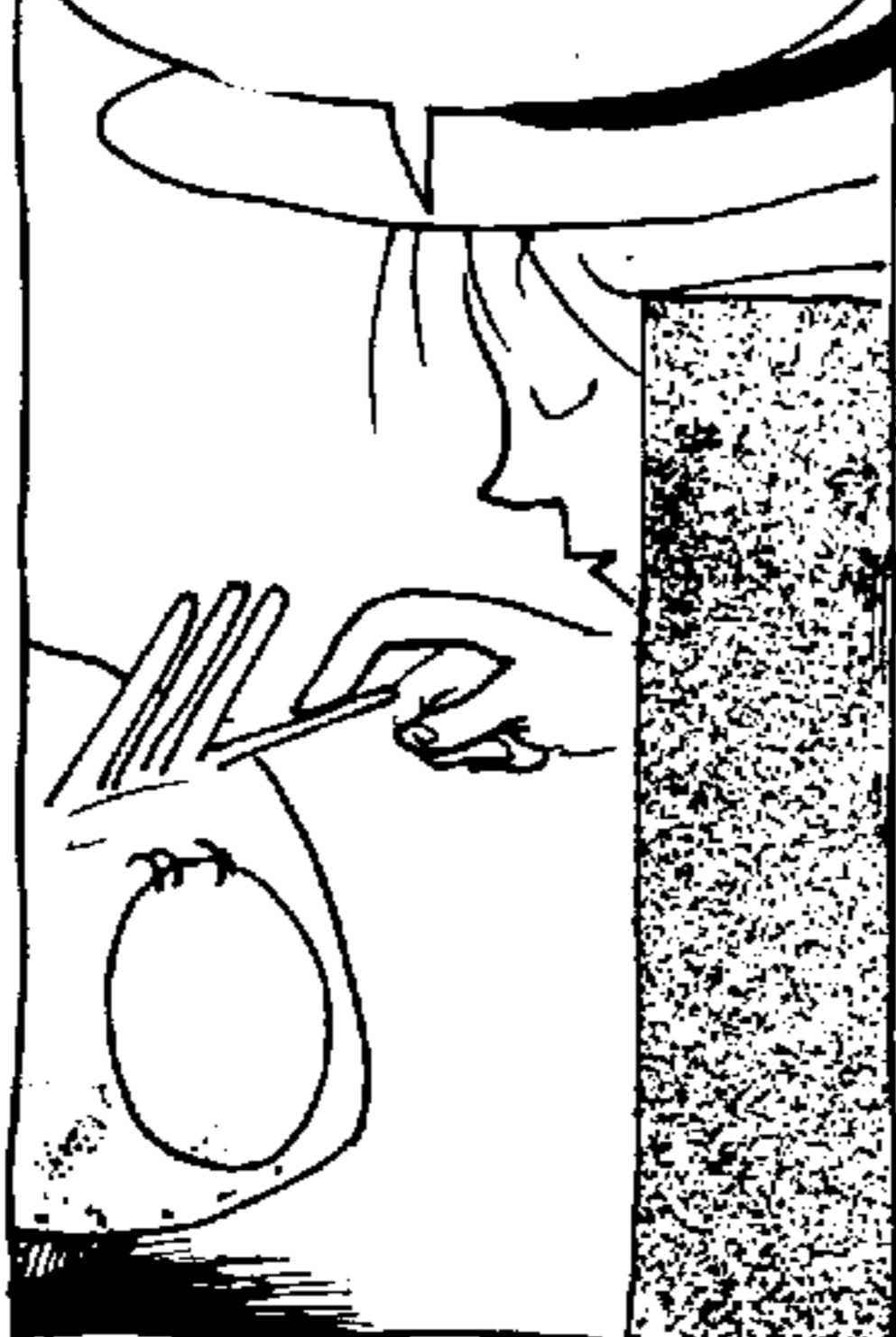

I jest gotowy, żeby zacząć na nowo

OK, ale jaki jest tego sens?

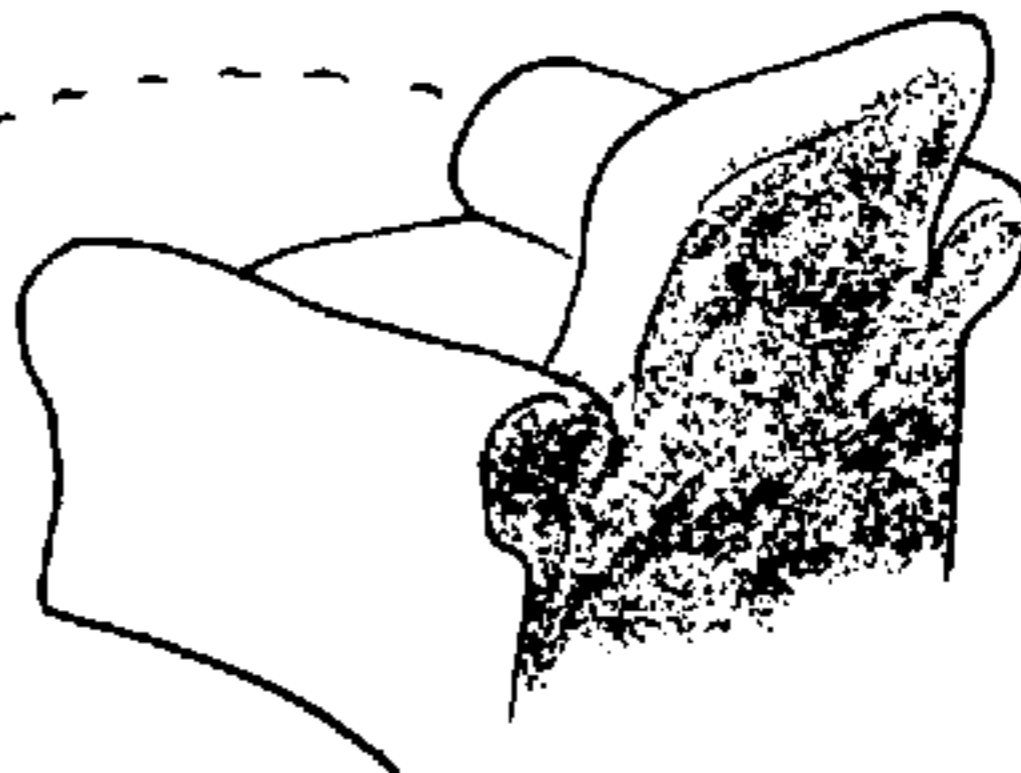
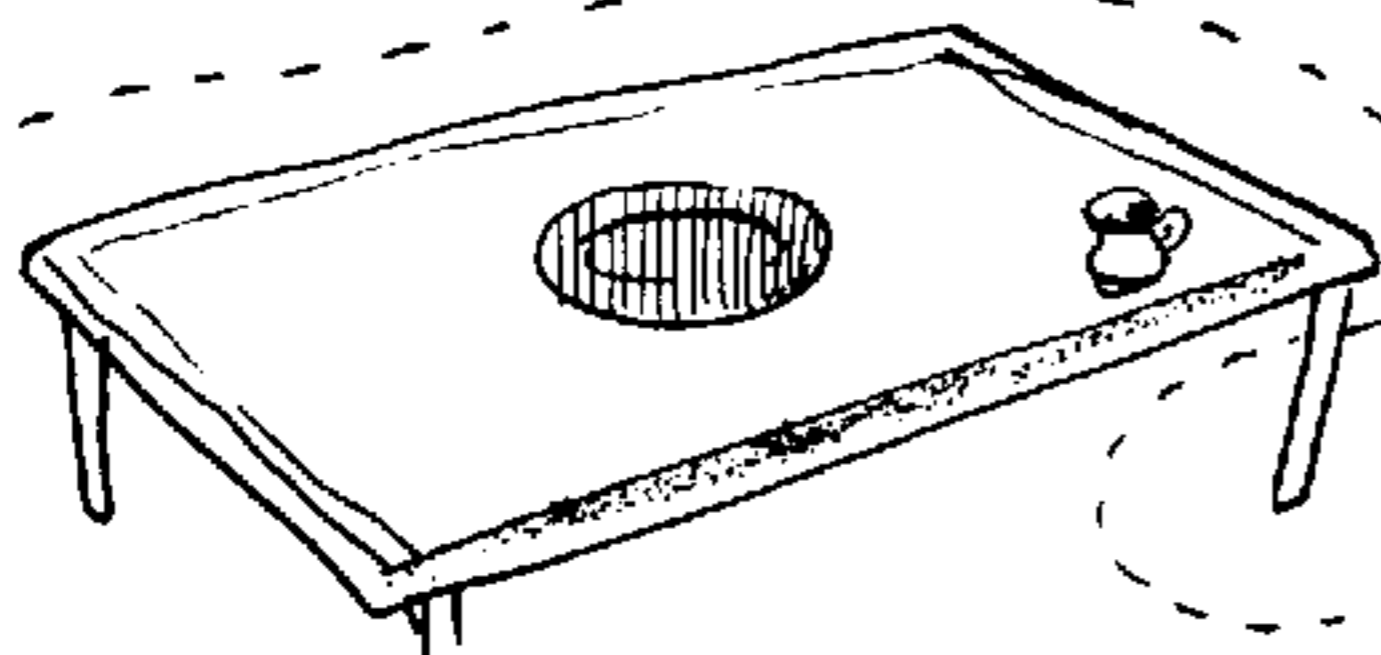
Poczekaj, zaraz zobaczysz. Naciskam na dźwignię

I mój żółw robi jeszcze raz dokładnie tę samą trasę, przejeżdżając między meblami

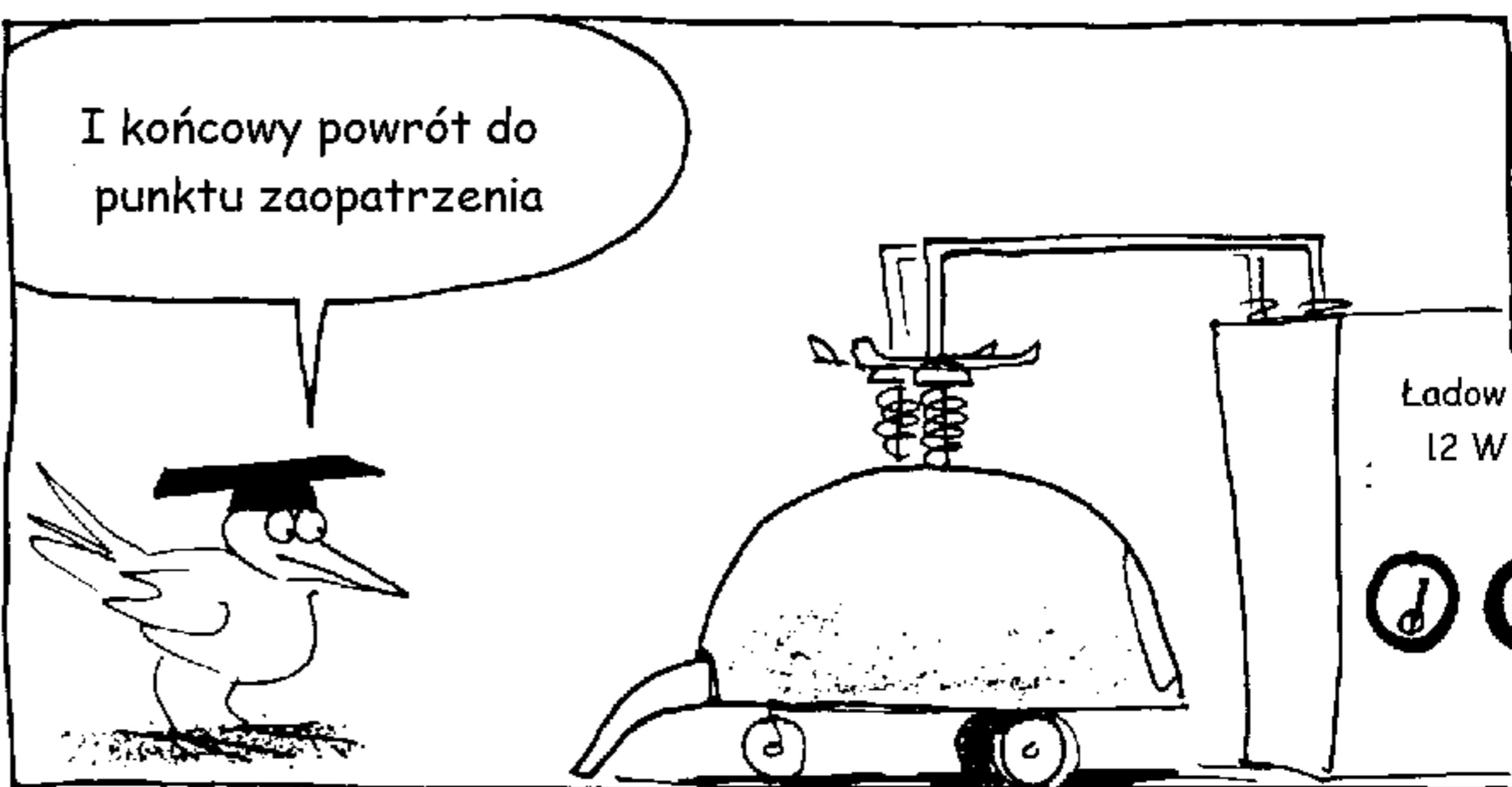
R RRRR

...ten sam przystanek przy opróżnianiu kurzu

I końcowy powrót do punktu zaopatrzenia

Wyjaśnienie zagadki

Dźwignie obsługi ręcznej

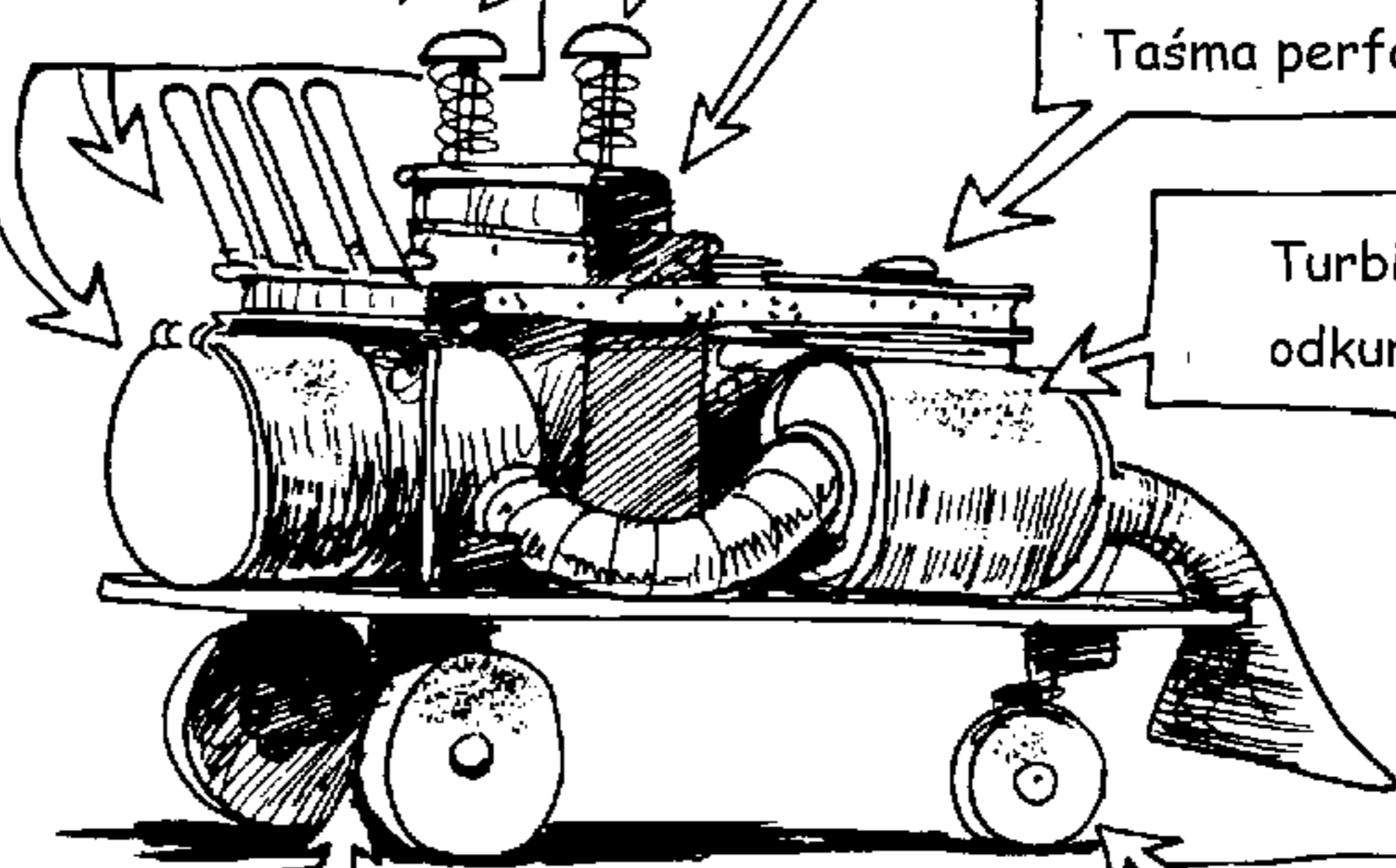
Bolce ładowarki

Elektromagnes (włącz do zbiornika na kurz)

Akumulator

Taśma perforowana

Turbina odkurzacza

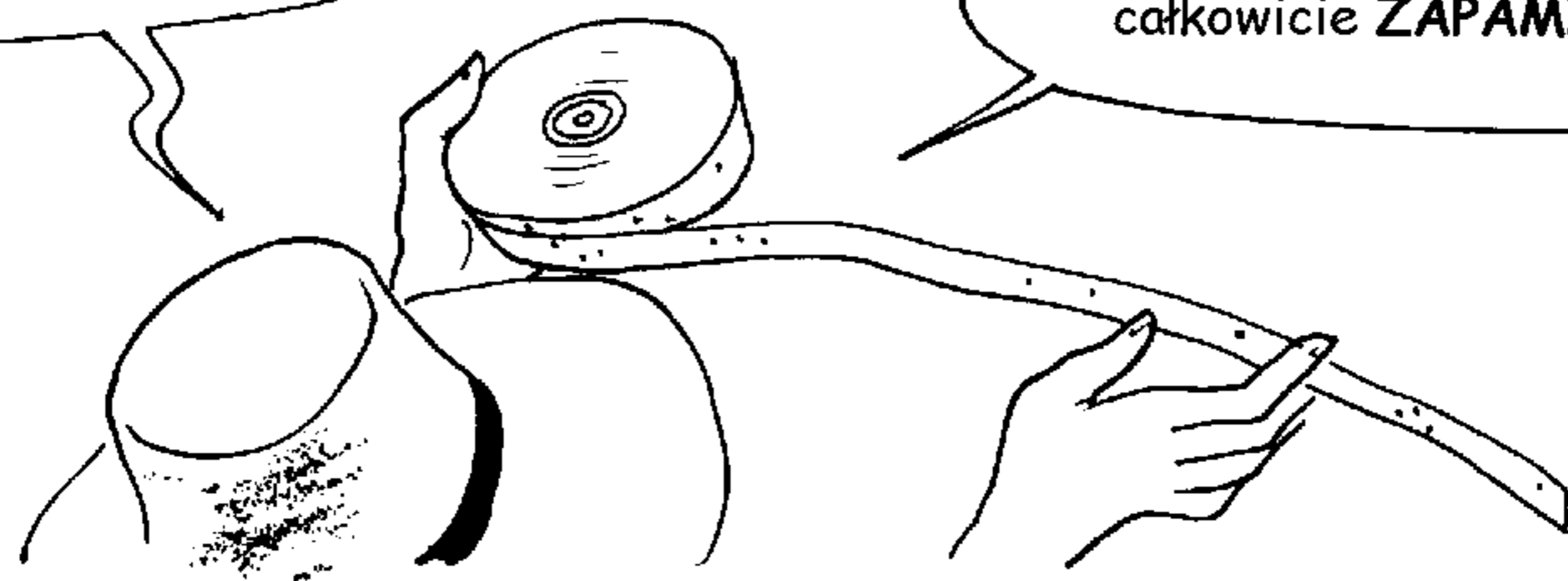
Koła obsługi niezależnej przednio-tylnej

Koło pasowe napinające

Kiedy steruję żółwiem

ręcznie, ta taśma rozwija się ze stałą prędkością. Wydane polecenia zostają zapisane poprzez dziurkowanie

Zadanie zostaje w ten sposób całkowicie **ZAPAMIĘTANE**

Kiedy zabieram żółwia do ładowarki, zwiżam na nowo taśmę

I możesz w ten sposób odwrócić działanie, to znaczy sprawić, żeby żółw odczytywał i wykonywał zapisane polecenia

Ale jak na to wpadłeś?

Wziąłem mechanizm ze starego pianina mechanicznego, pianoli

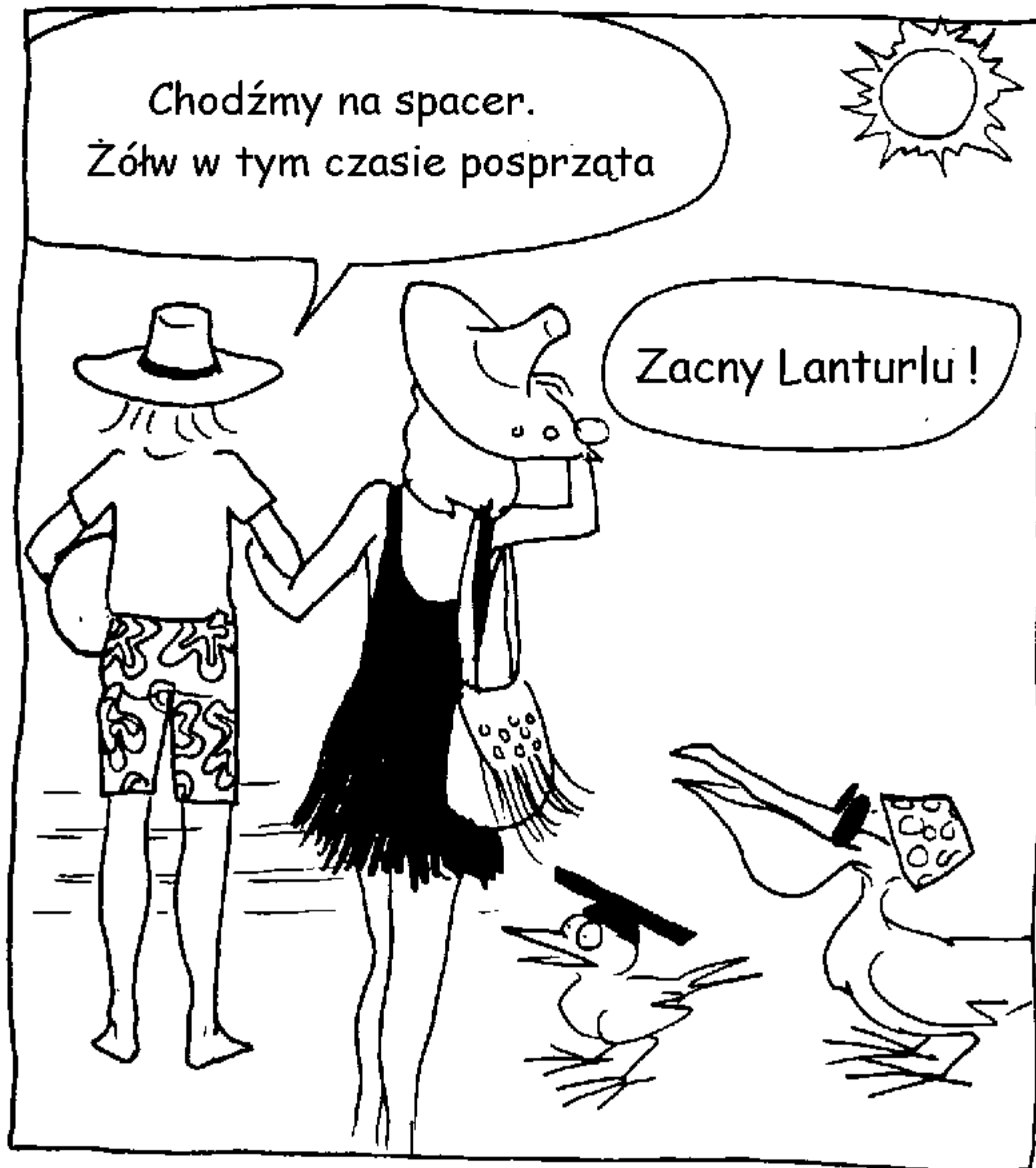
!?

Sprzątanie jadalni!

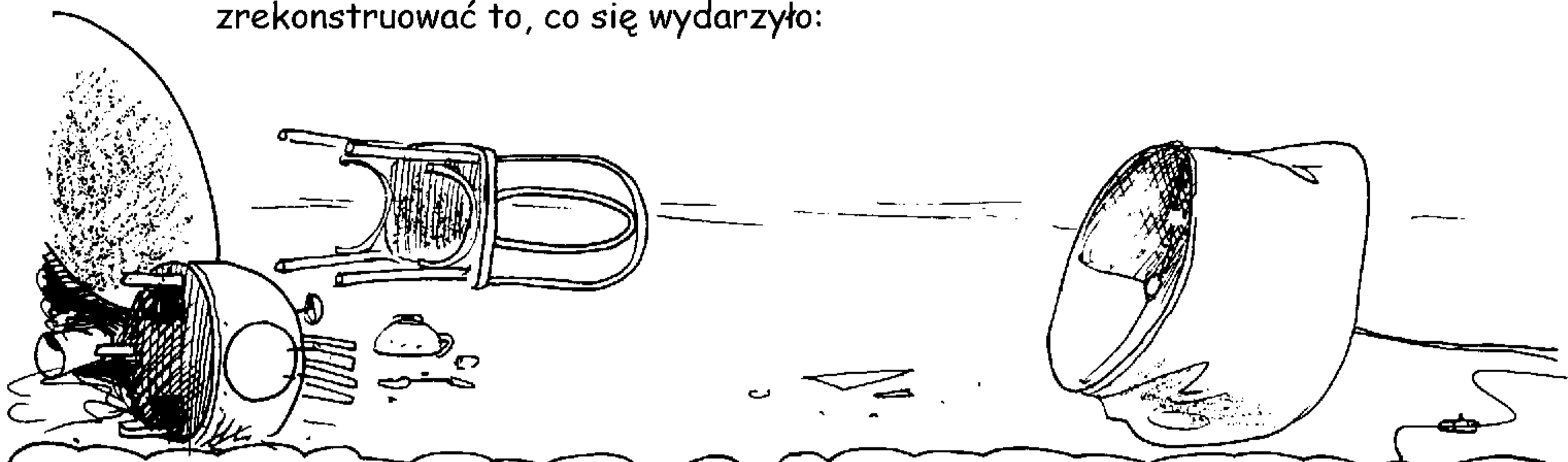
Zaczęło się!!!

Uwaga, Sophie!

RRR RRR

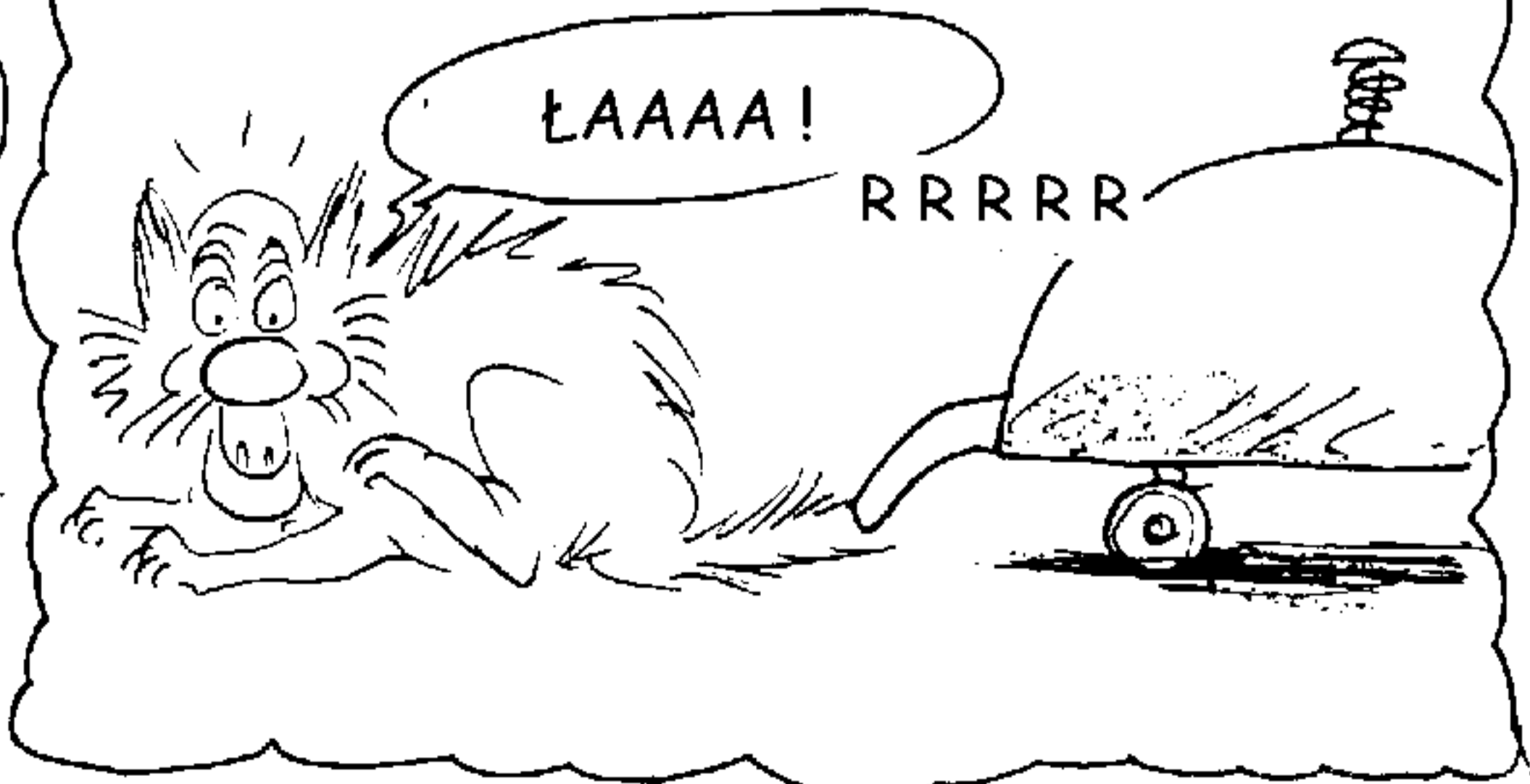

Analiza sytuacji pozwoli zrekonstruować to, co się wydarzyło:

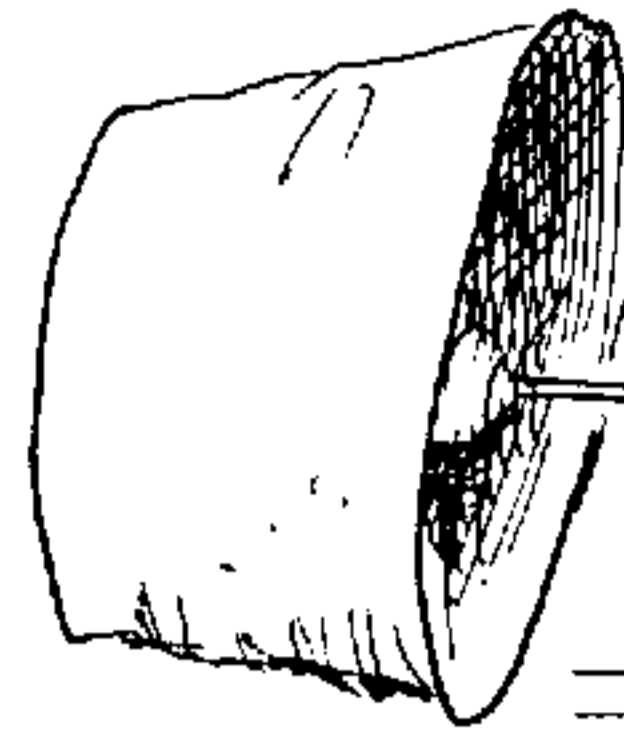
Na początku żółw natknął się na swojej drodze na ogon kota, element, który nie był zapisany w jego **PROGRAMIE**

Natychmiast więc wciągnął go do połowy jego długości.

SBLING!

Ogarnięty całkowitą paniką kot przeholował żółwia-odkurzacz przez całe mieszkanie, powodując znaczne szkody

BONK!

timber!

Chyba

Chyba

Chyba

Chyba

Chyba

Chyba

Chyba

Chyba

Chyba

Chyba

Chyba

Chyba

Chyba

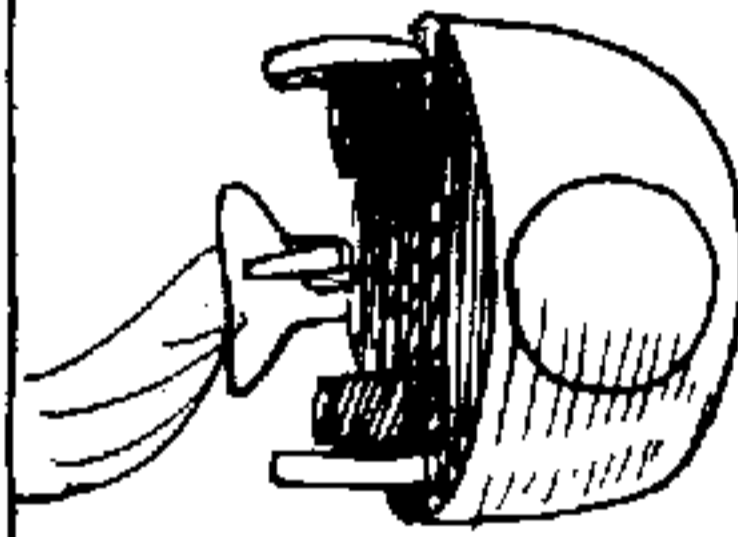
Chyba

Chyba

Chyba

Chyba

Kwas z akumulatora wylał się i wyżarł dywan

A żółw wessał mój sweterek!

Wiem... wiem... wszystko posprzątam.

PUF!

KLIP!

Kot zostawił wiadomość

„Żegnajcie, nie zostanę ani minuty dłużej w tym domu wariatów. Nie liczcie już na mnie, nie będę łapać myszy”

Bez wypowiedzenia!

Mój żółw, którego uważałem za inteligentnego, był w rzeczywistości kompletnie głupi.

SYSTEMY WEJŚCIA - WYJŚCIA

Jak chciałbyś, żeby był inteligentny? Nie dajesz mu środków, żeby wiedział, co się dzieje dookoła niego

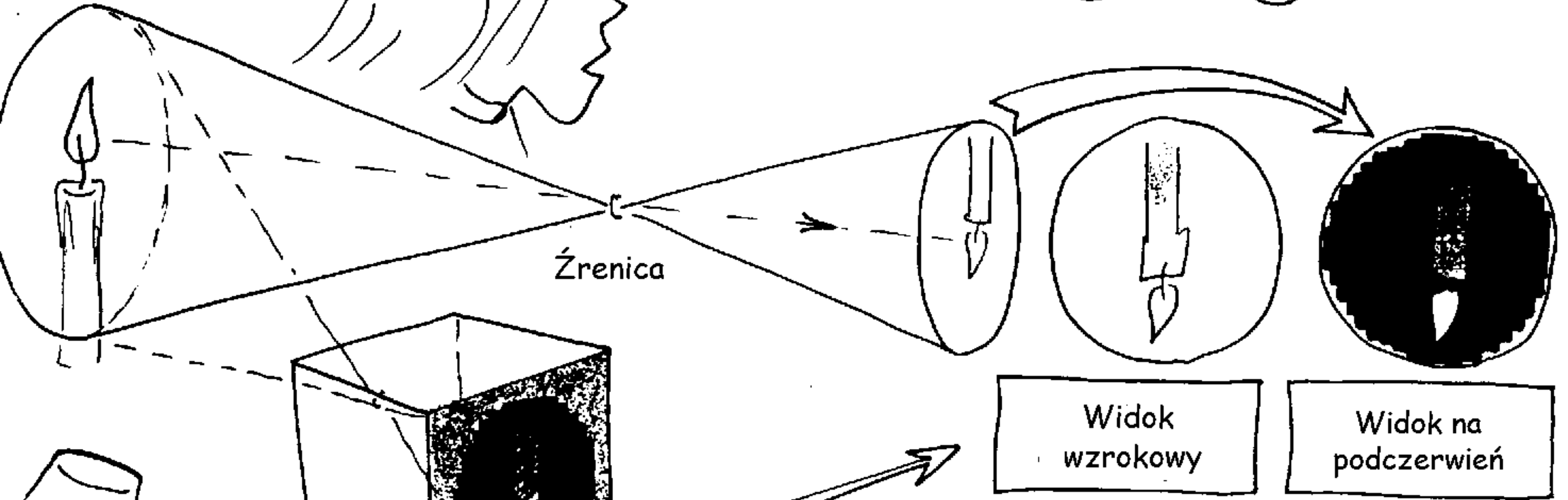
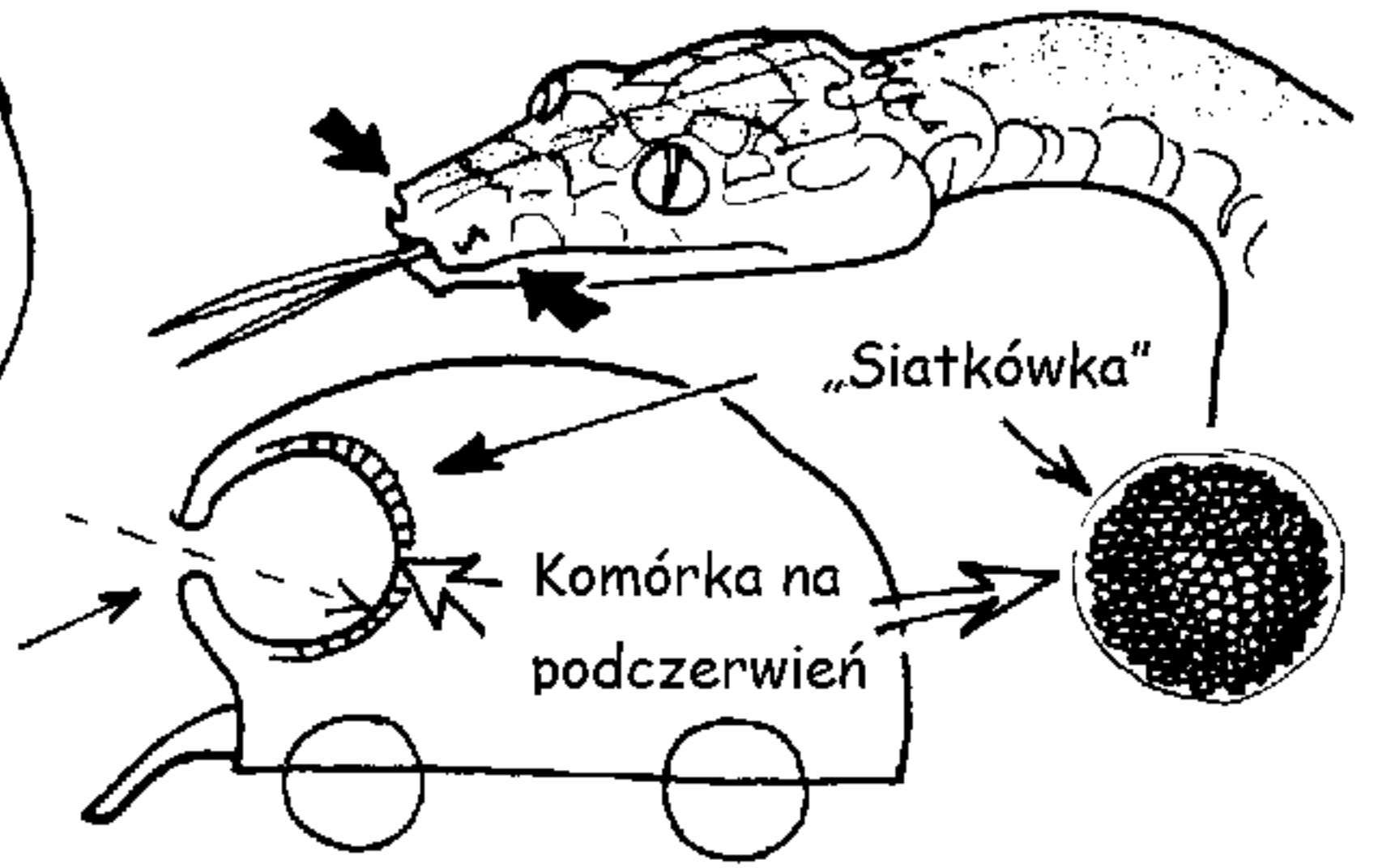
Należałoby, żebyś wyposażył go w narządy zmysłów.

Masz rację. Umożliwię mojemu żółwiowi „WIDZIENIE” tego, co go otacza. Oto mała komórka, czuła na **PODCZERWIENIE** czyli na promieniowanie cieplne.

Reaguje więc na źródło ciepła

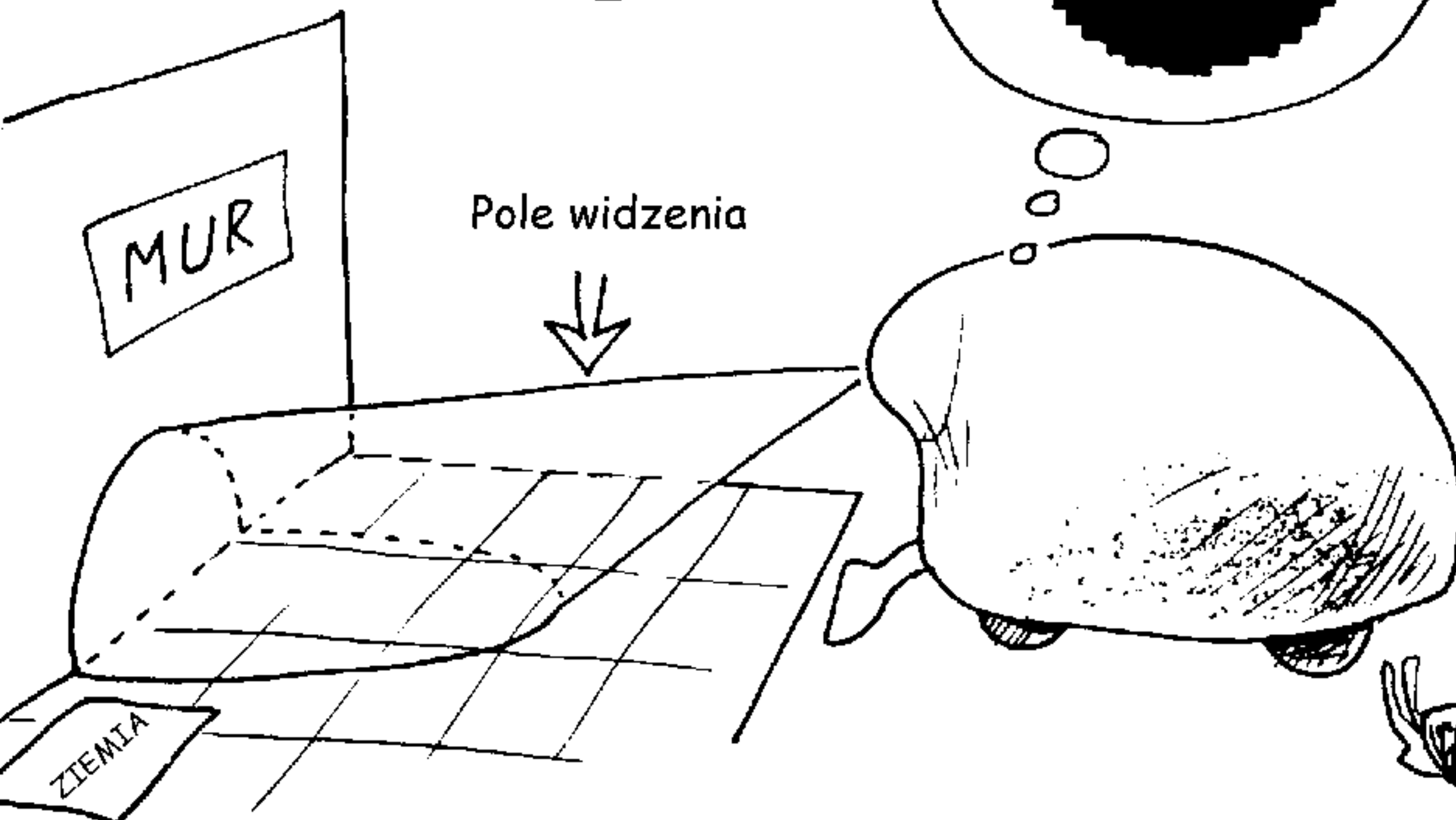
PROMIENIOWANIE
CIEPLNE

Za pomocą kilkuset takich komórek, stworzę bardzo podstawowe „oko”, porównywalne do „oczu” na podczerwień węża (usytuowanych po obu stronach nosa).

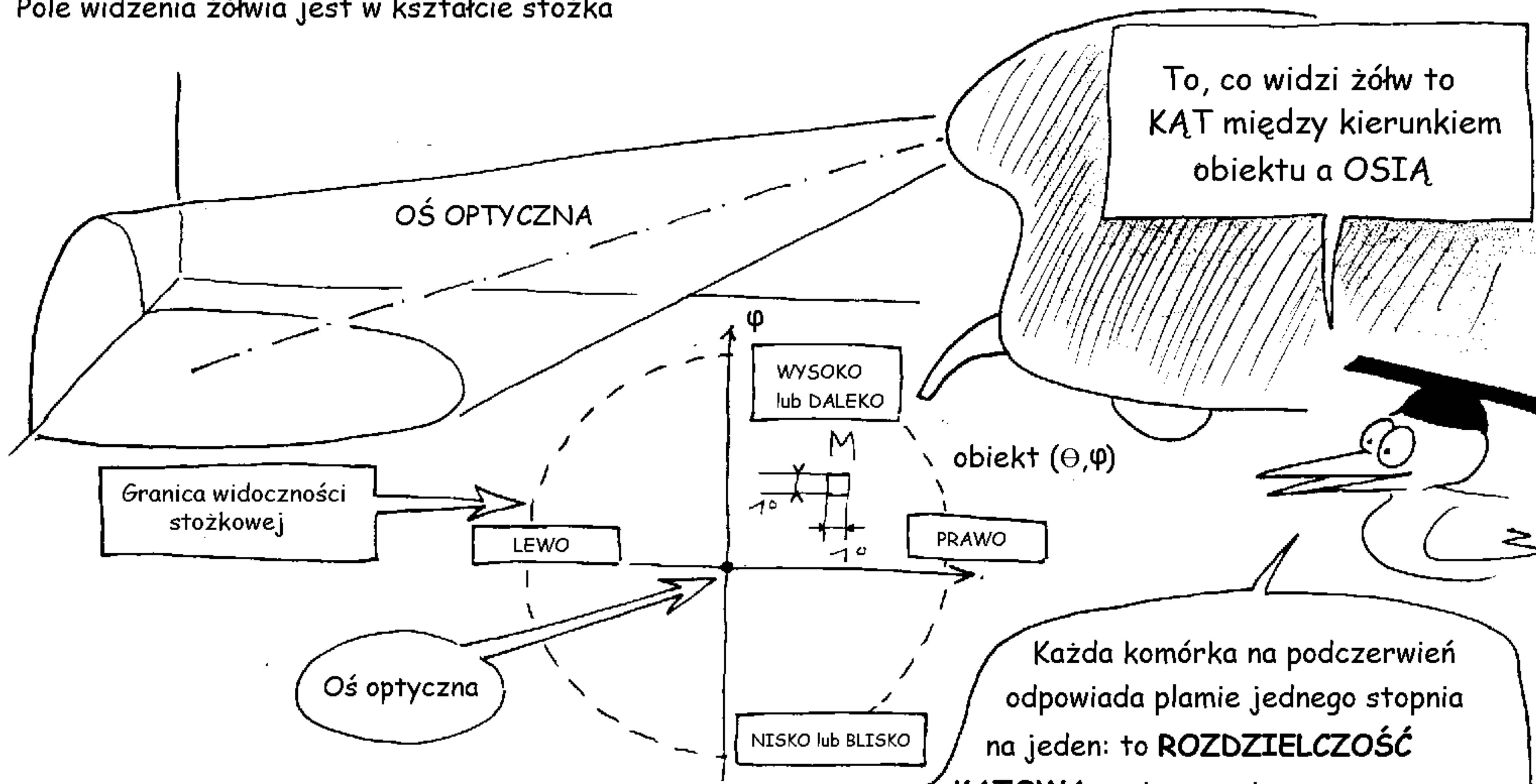
Posadzka z płytek w mieszkaniu jest zimna. Dla żółwia ziemia przedstawia zerowy poziom temperatury. Będzie więc przez niego postrzegana jako czarne tło.

Mury pokryte tapetą będą nieco cieplejsze. Będą więc widoczne na "SZARO".

Obraz w dymku „uproszczono”, by ułatwić jego zrozumienie

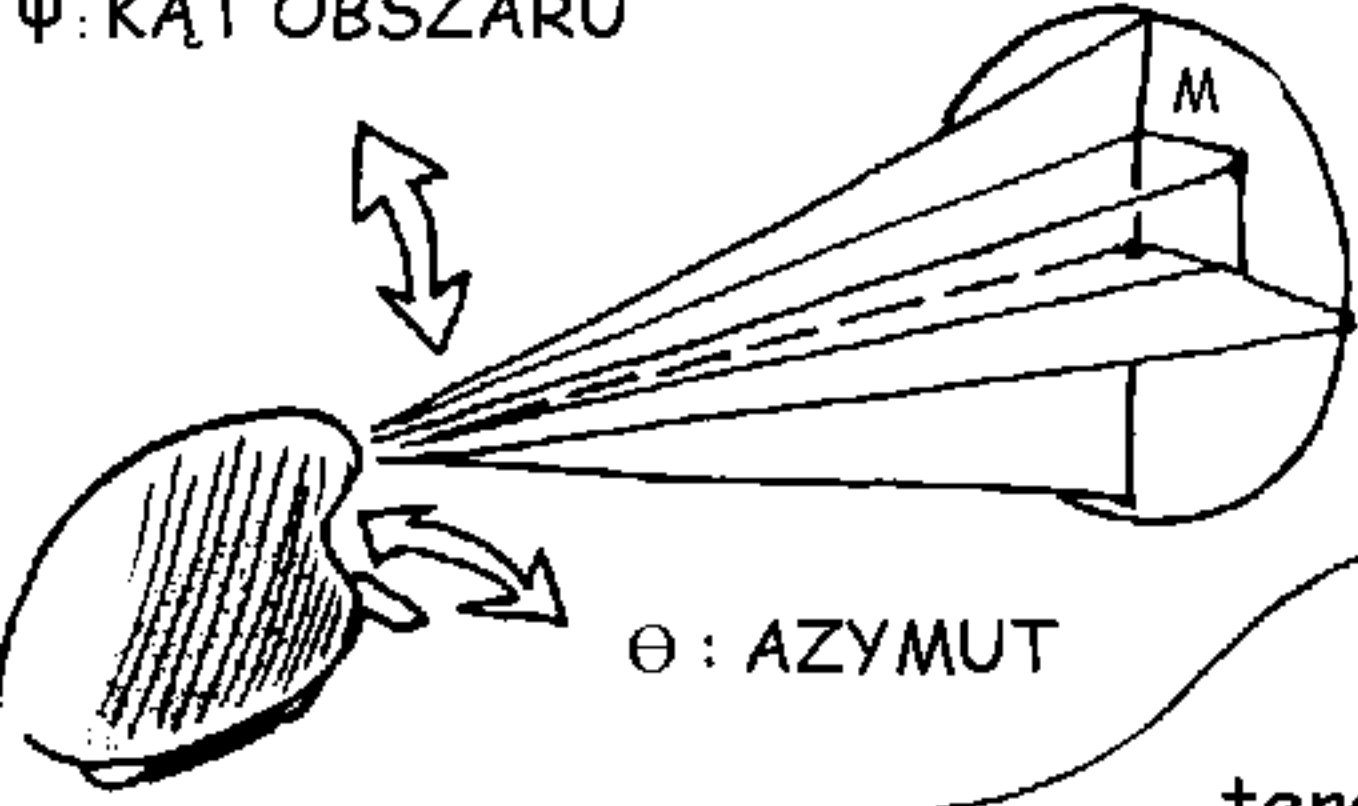
Pole widzenia żółwia jest w kształcie stożka

Każda komórka na podczerwień odpowiada plamie jednego stopnia na jeden: to **ROZDZIELCZOŚĆ KĄTOWA** systemu optycznego.

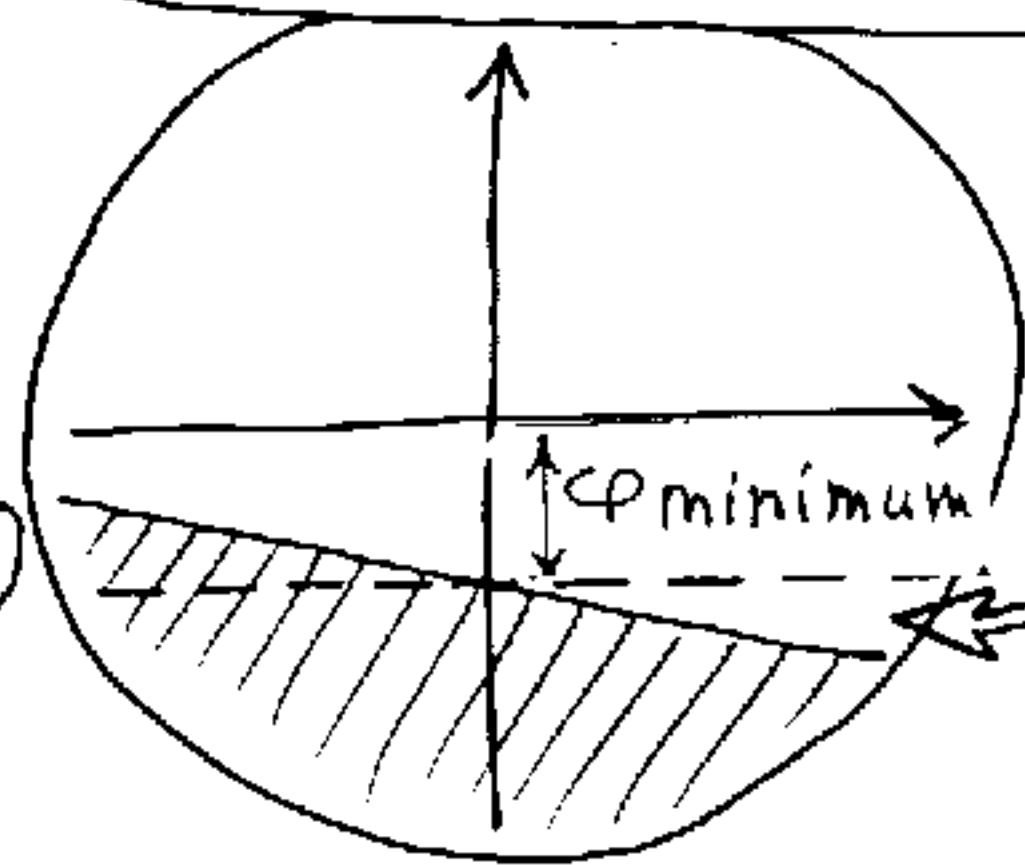
Obraz jest zapisany **CYFROWO**, to znaczy, że jest zredukowany do zbioru małych, czarnych, białych lub szarych kwadracików.

φ : KĄT OBSZARU

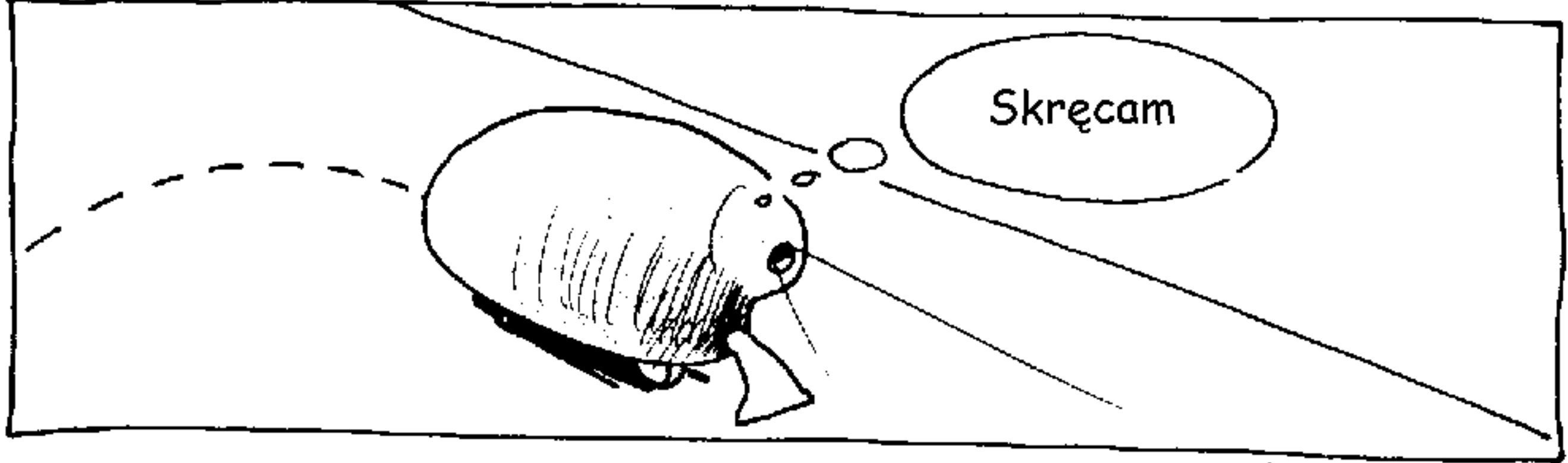
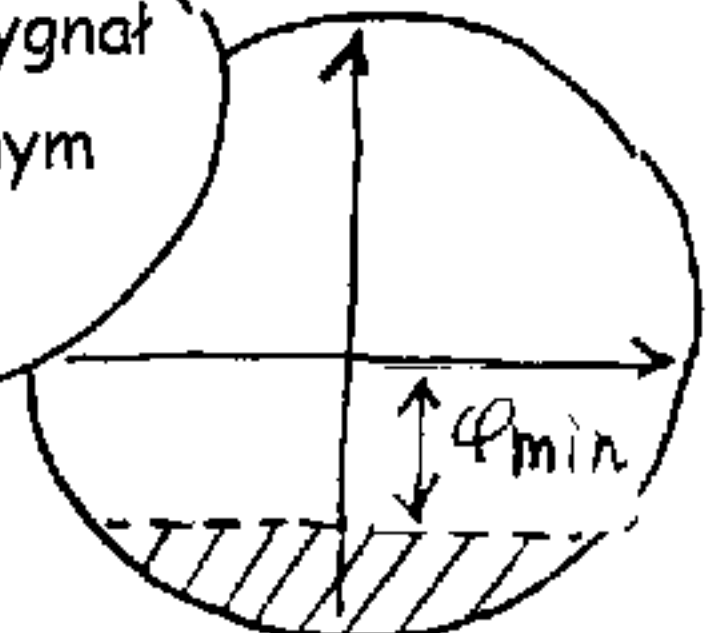
Pozbyłem się wszystkich poprzednich programów i wyposażę teraz mojego żółwia w prosty **REFLEKS**, który pozwoli mu omijać przedmioty: „**Jeśli** komórka 'siatkówki' otrzymuje ilość promieniowania cieplnego większą od wartości progowej **I JEŚLI** jego źródło znajduje się poniżej horyzontu, jeśli kąt φ przedmiotu jest mniejszy niż minimalny kąt φ , **WTEDY** żółw zrobi jedną czwartą obrotu na prawo

!?

Moc promieniowania cieplnego wyższa niż wartość progowa **I** kąt φ mniejszy niż minimalny kąt φ_m

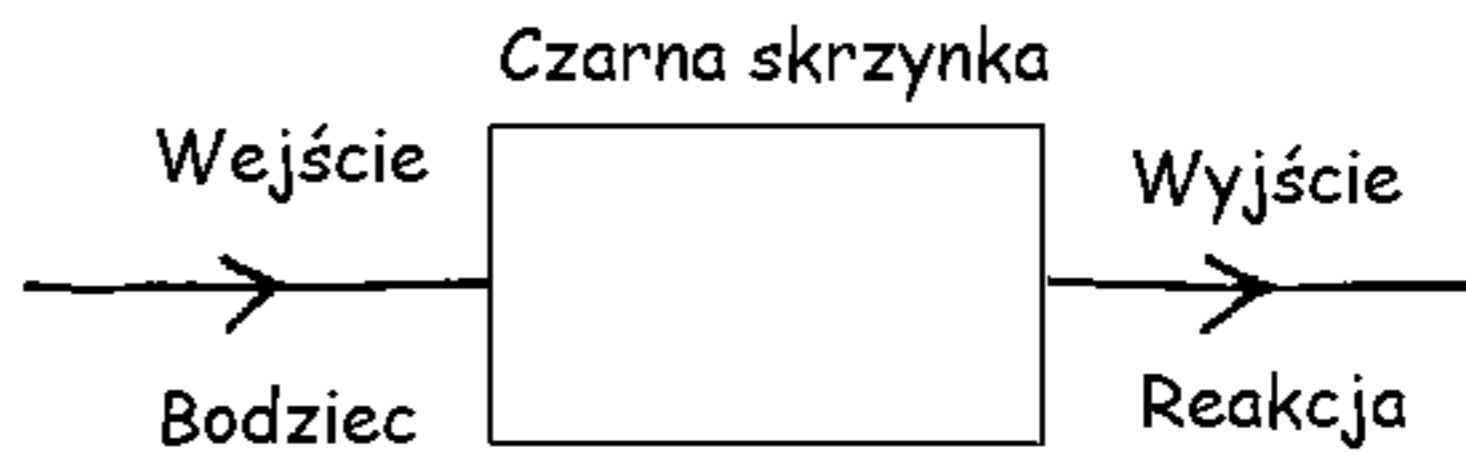
To znaczy, jeśli sygnał jest w zakreskowanym sektorze

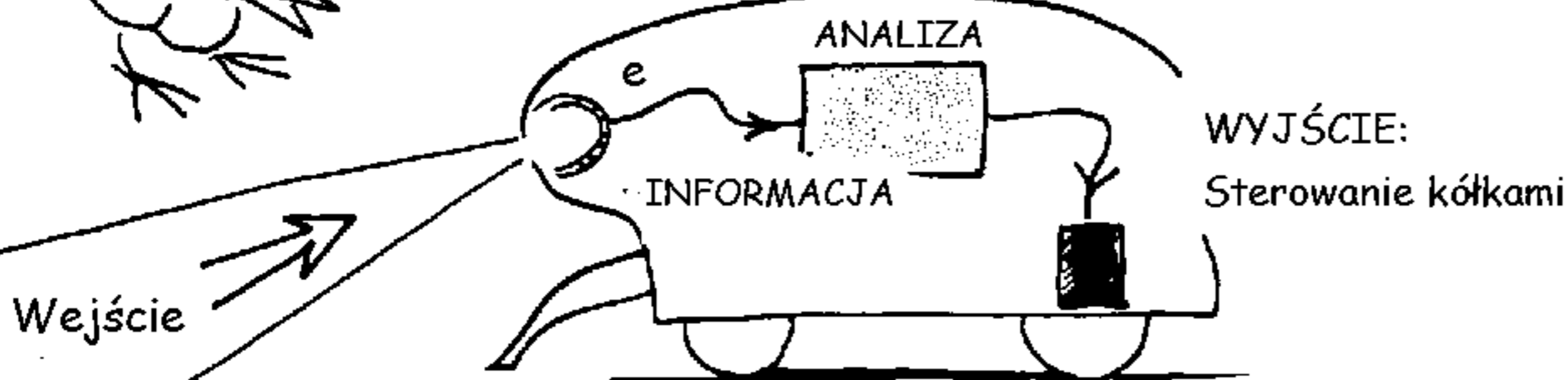
Żółw jest więc **SYSTEMEM WEJŚCIA-WYJŚCIA**

CZARNA SKRZYŃKA

I co jest w tej „czarnej skrzynce”?

PROGRAM pozwalający na analizowanie tego, co wchodzi (dane dostarczone przez „siatkówkę”) i wydedukowanie na tej podstawie zachowania: albo iść prosto, albo zrobić jedną czwartą obrotu w prawo.

Tym razem mój żółw odkurza niczego nie przewracając. Omija nie tylko mury, ale też meble, wszystko, co jest cieplejsze niż podłoga.

I oto problem jest rozwiązany. To było zupełnie łatwe, i znowu mam spokojną głowę.

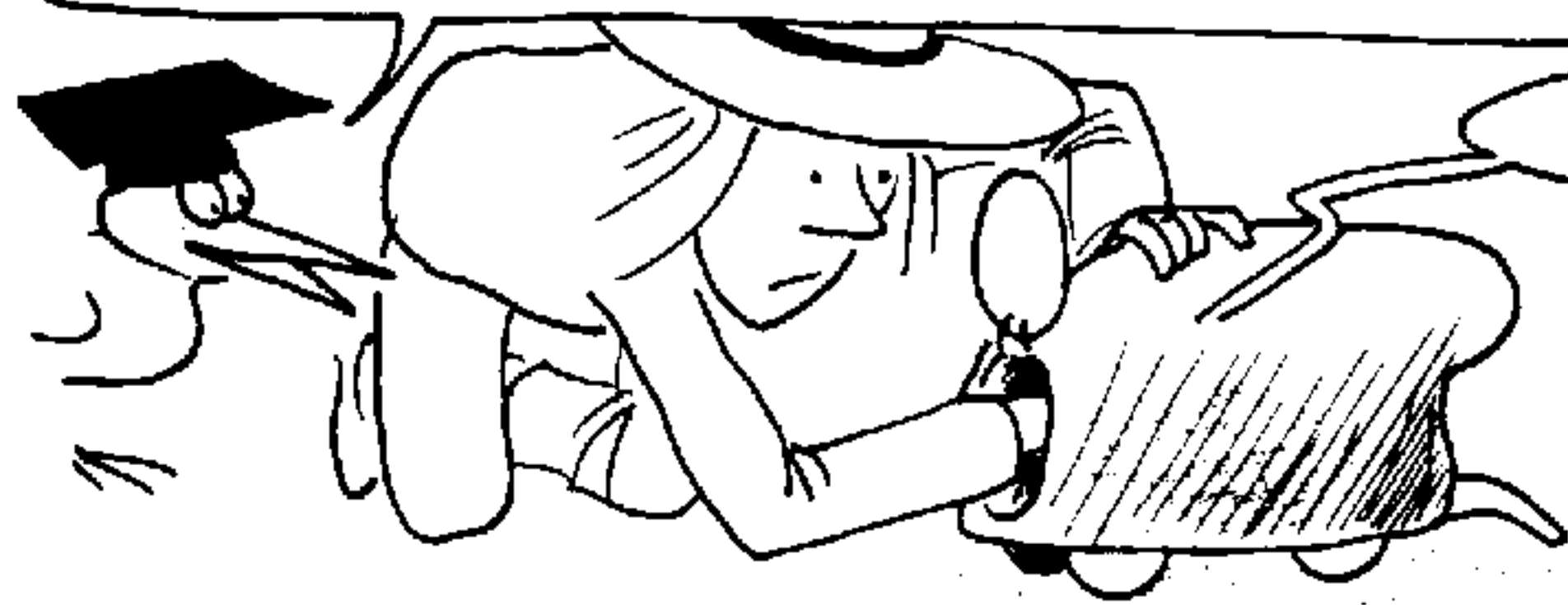
Anzelm !!!!

Co ?

Żółw wciągnął Tirezjasza !

Co ! Ale dlaczego ?

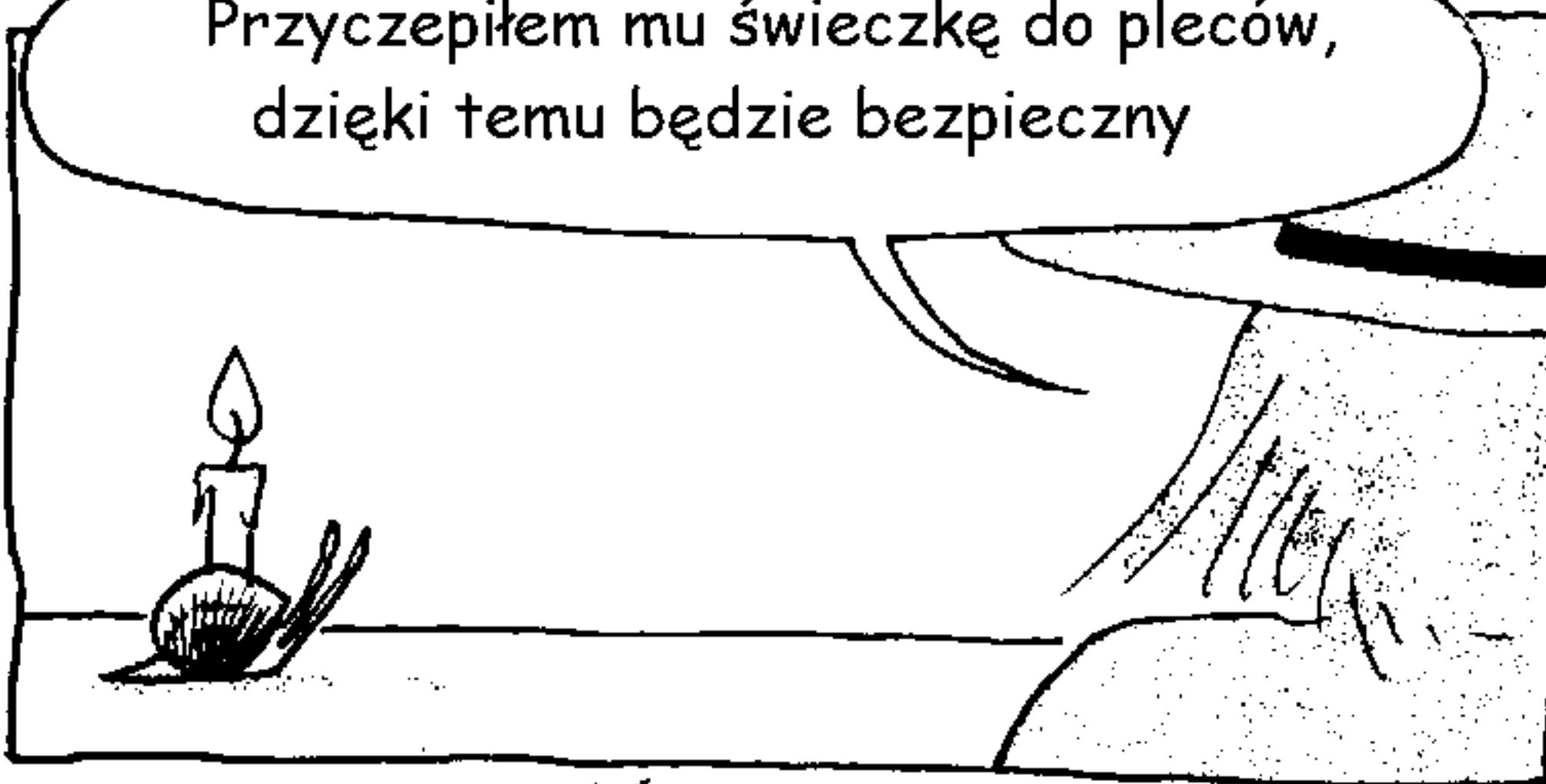
Tirezjasz jest zwierzęciem zimnokrwistym i jego noga zapewnia mu dobry kontakt termiczny z podłogą. Krótko mówiąc, mając tę samą temperaturę co płytki ceramiczne, stał się dla żółwia... niewidzialny!

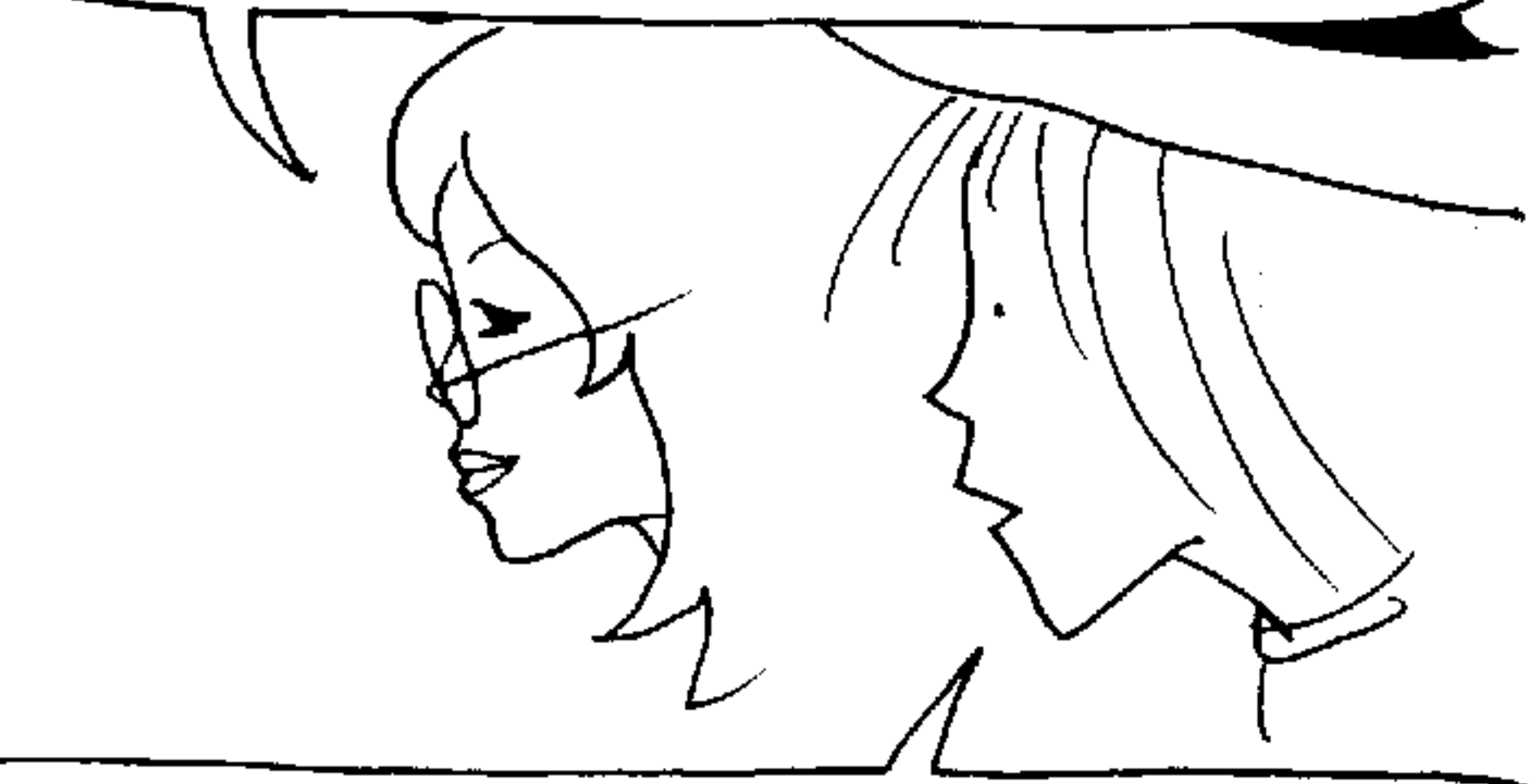
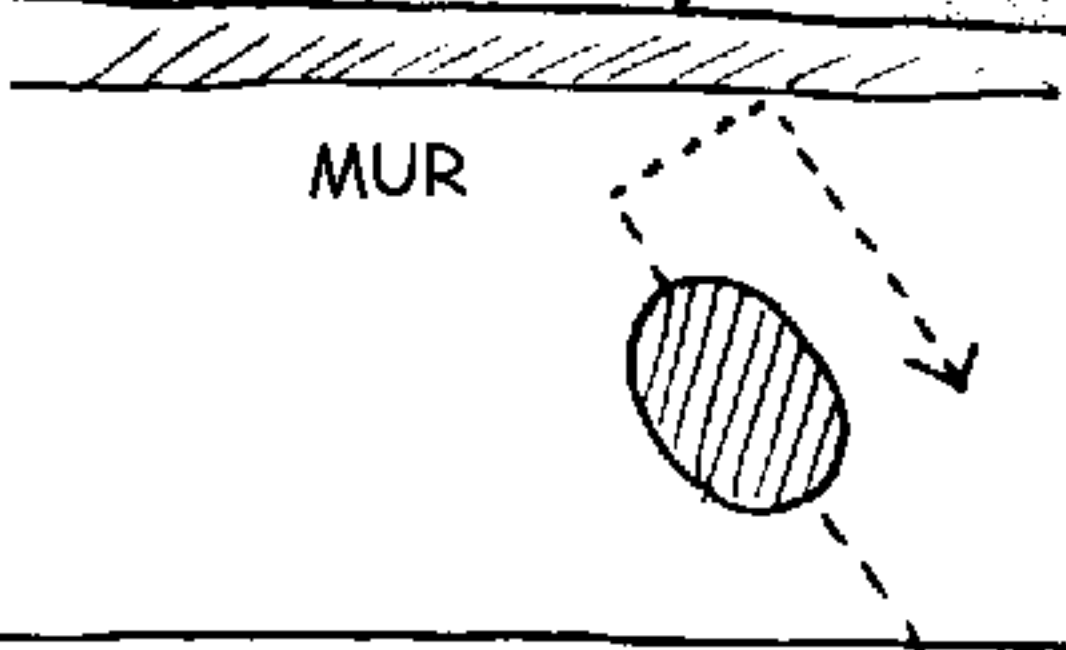
Ostrożnie!...

Przyczepiłem mu świeczkę do pleców, dzięki temu będzie bezpieczny

Widziałeś, jeśli mur prezentuje się ukośnie, jak ten tutaj, żółw musi zrobić dwie czwarte obrotu. To mogłoby być ulepszone.

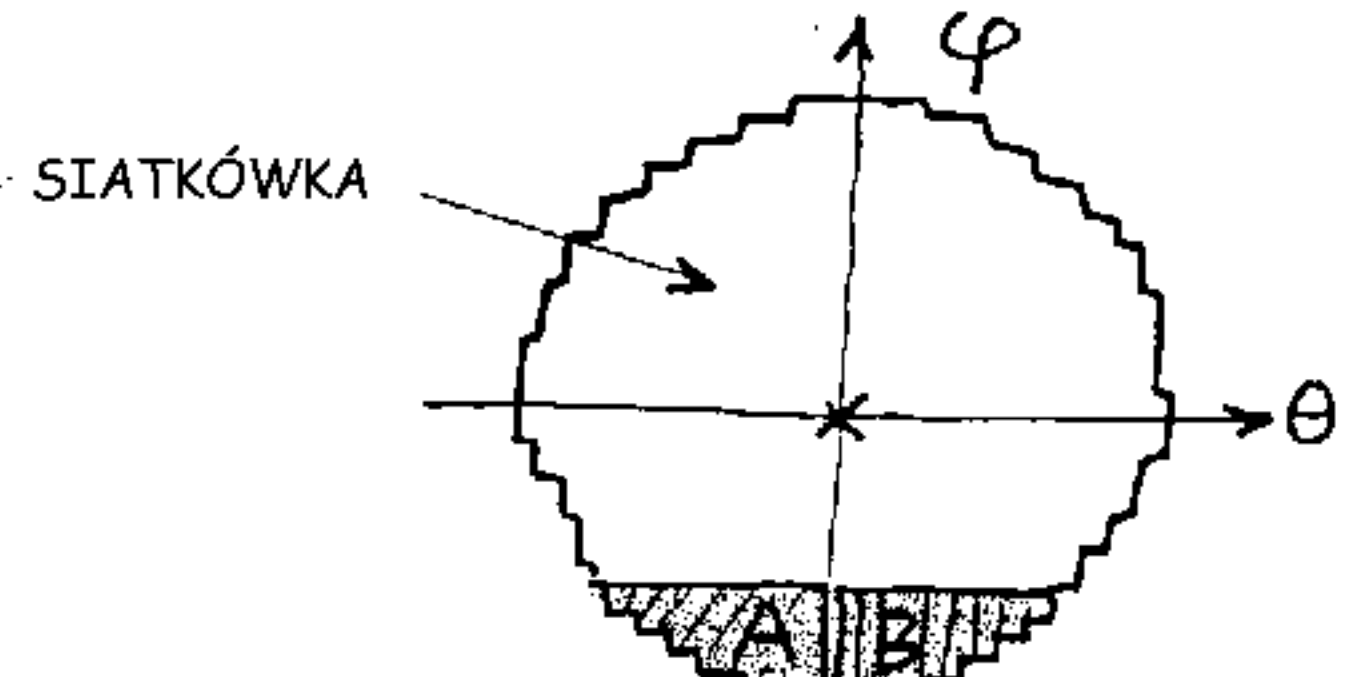
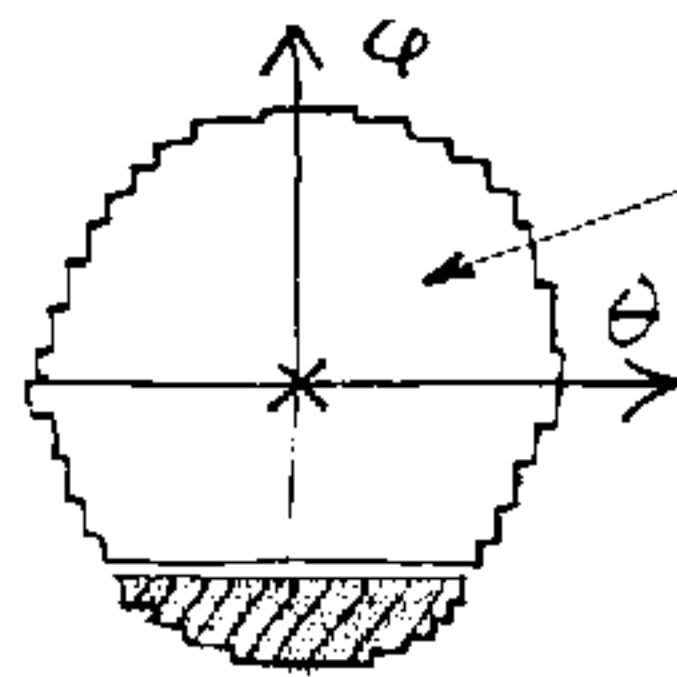
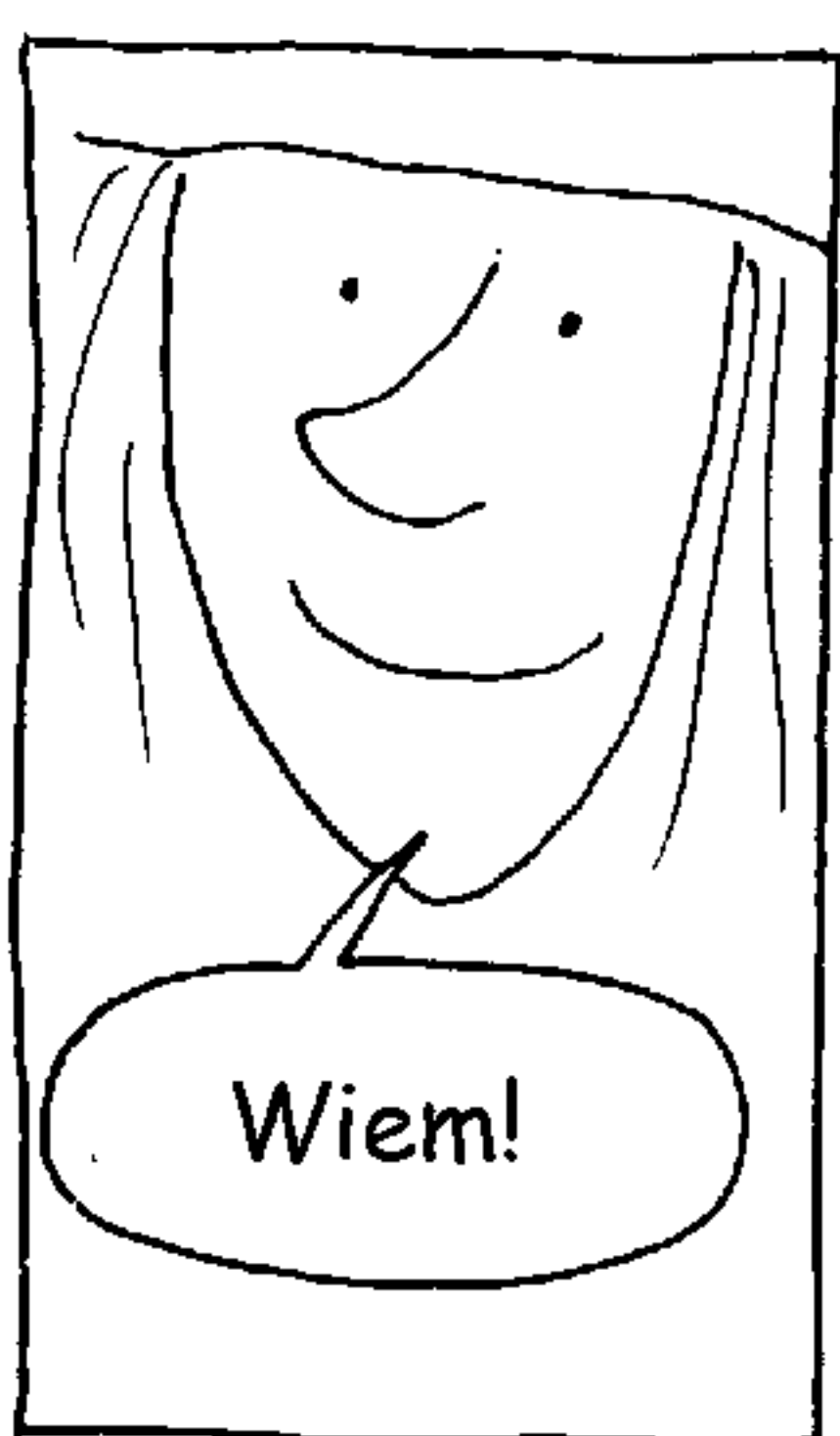
Tak, logiczniej by było sprawić, by wykonywał jedną czwartą obrotu w lewo...

ANALIZA SYGNAŁU

Jak to zrobić?

Wiem!

POPZREDNI PROGRAM:
jeśli ciepły przedmiot pojawia się w zakreskowanym sektorze, zrobić jedną czwartą obrotu w prawo

NOWY PROGRAM:
jeśli ciepły przedmiot pojawia się w sektorze A, zrobić jedną czwartą obrotu w prawo. W sektorze B, zrobić jedną czwartą obrotu w lewo

Tak, ale jeśli żółw przybędzie z naprzeciwka !?

!!!!

Anzelm, on się pali !

Głupie zwierzę !

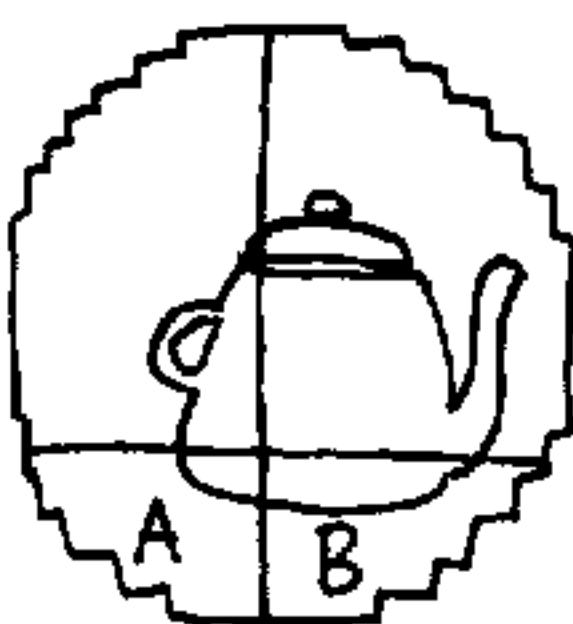
Rozwiązanie polega na dodaniu :

Jeśli sygnał jest za razem po prawej i po lewej, **WTEDY** obrócić się o 90 stopni na prawo

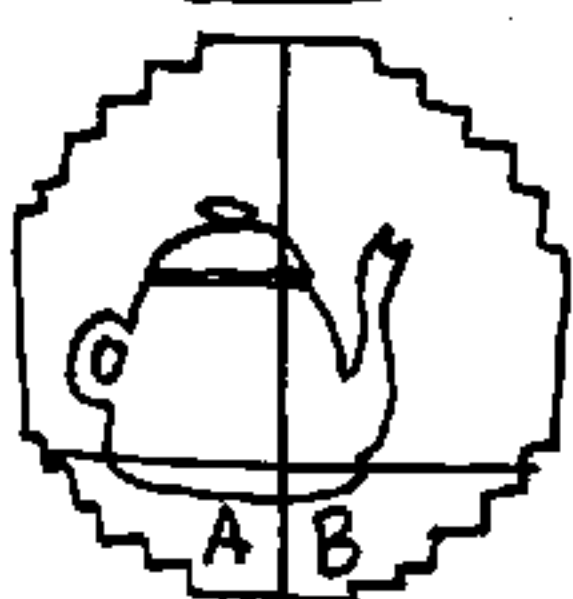
Sophie, myślę, że mogę udoskonalić sposób, w jaki mój żółw przetwarza sygnały odebrane przez jego oko na podczerwień. Oto obiekt, który pojawia się w jego polu percepcyjnym. Muszę więc jedynie sprawić, by obliczył ilość komórek dotkniętych w sektorze A (blisko i na lewo) i w sektorze B (blisko i na prawo).

Sektor A

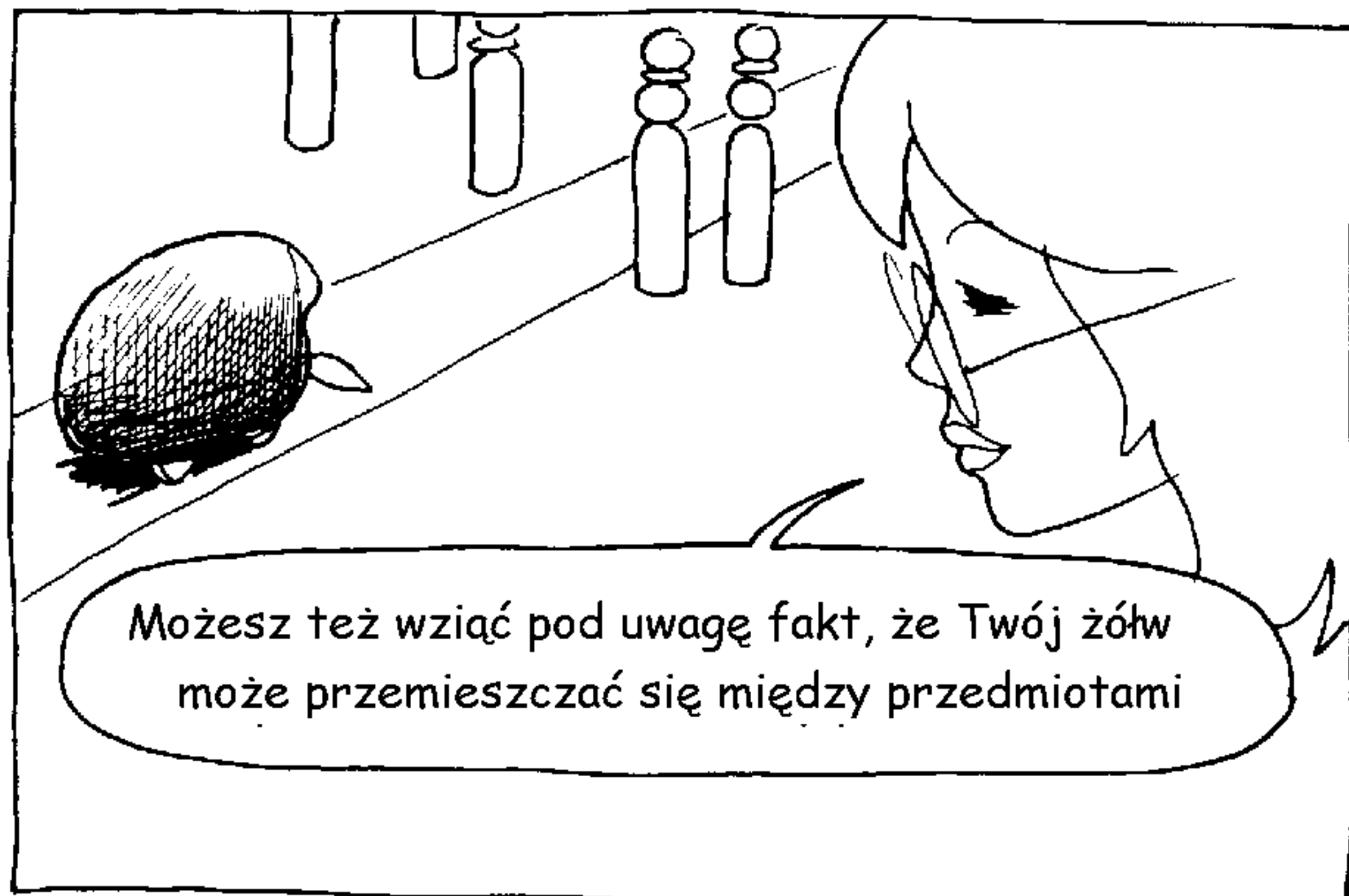
Sektor B

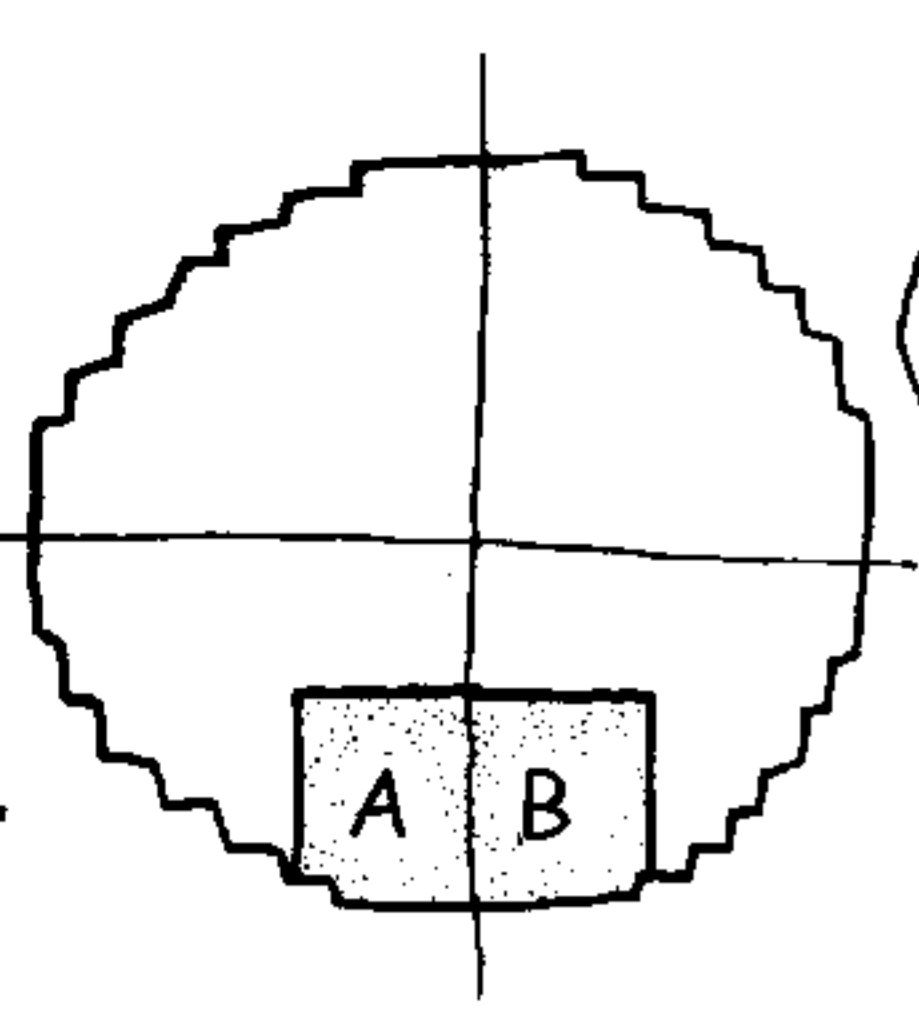
Unik na lewo

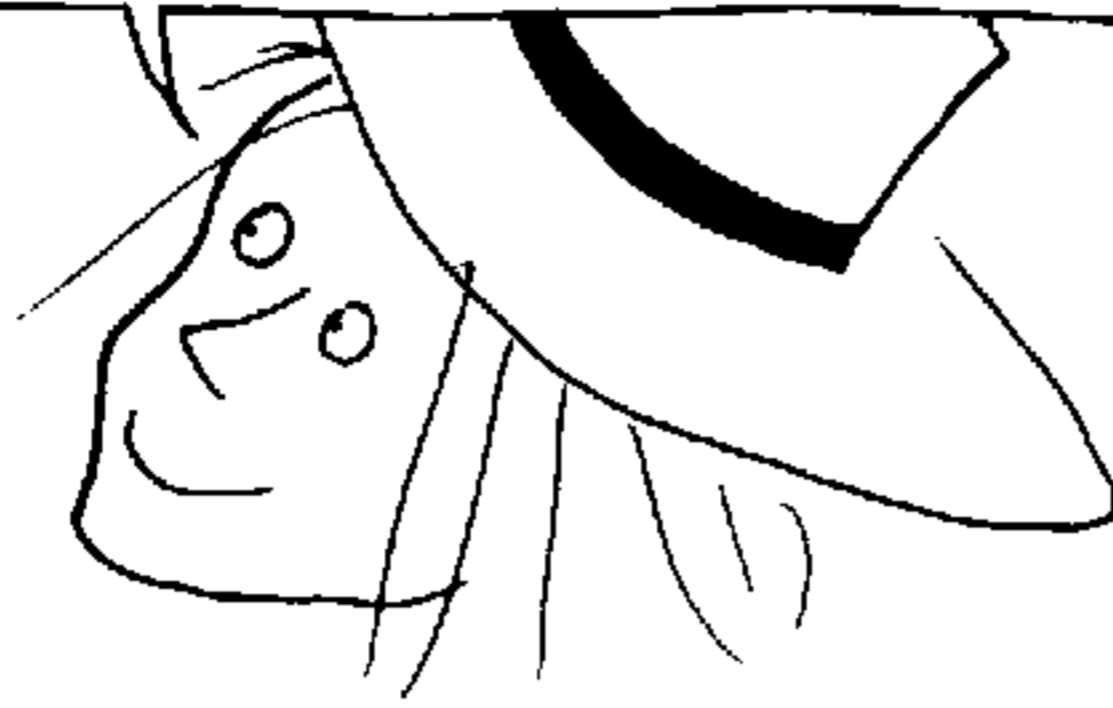
Unik na prawo

Możesz też wziąć pod uwagę fakt, że Twój żółw może przemieszczać się między przedmiotami

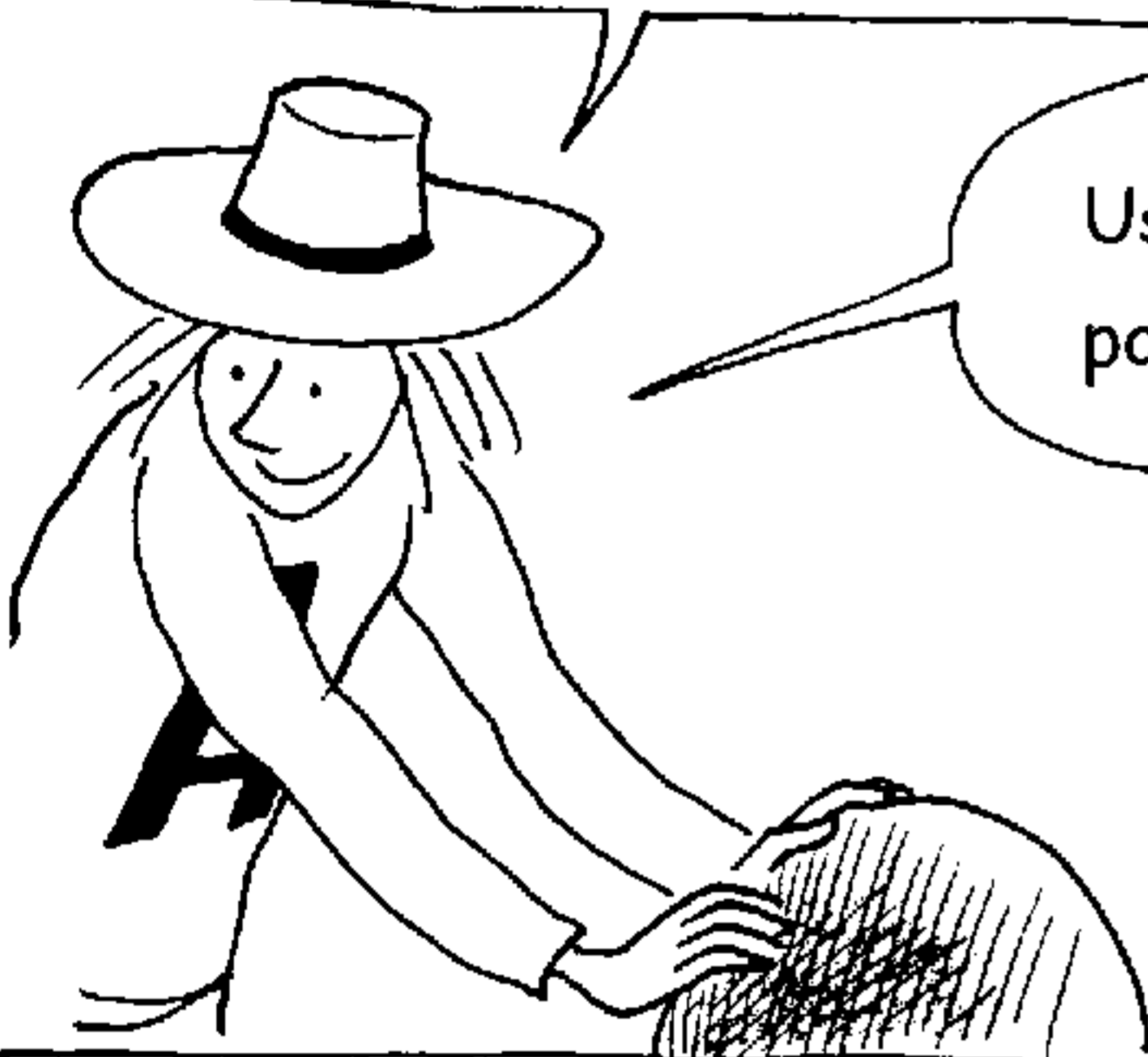

Wystarczy, że zmniejszę
sektor A i B 'siatkówki' mojego żółwia

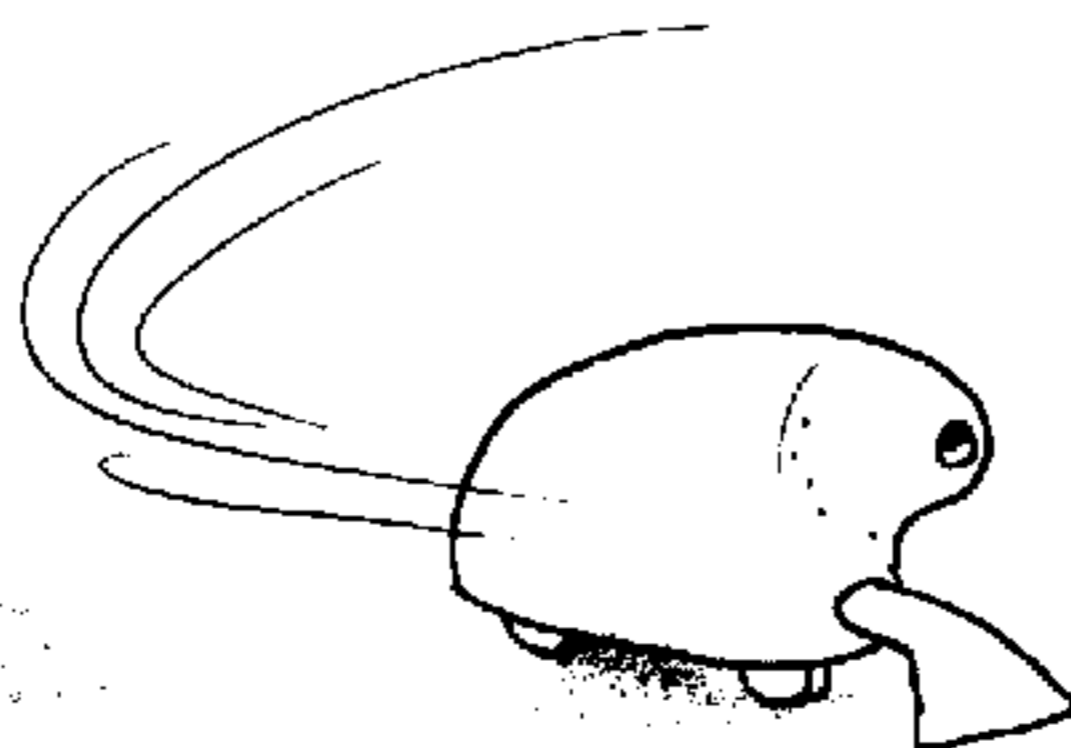
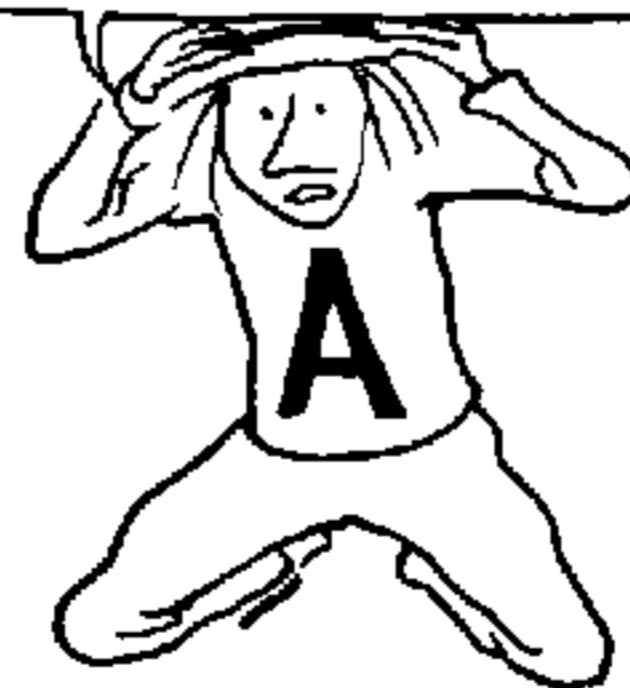
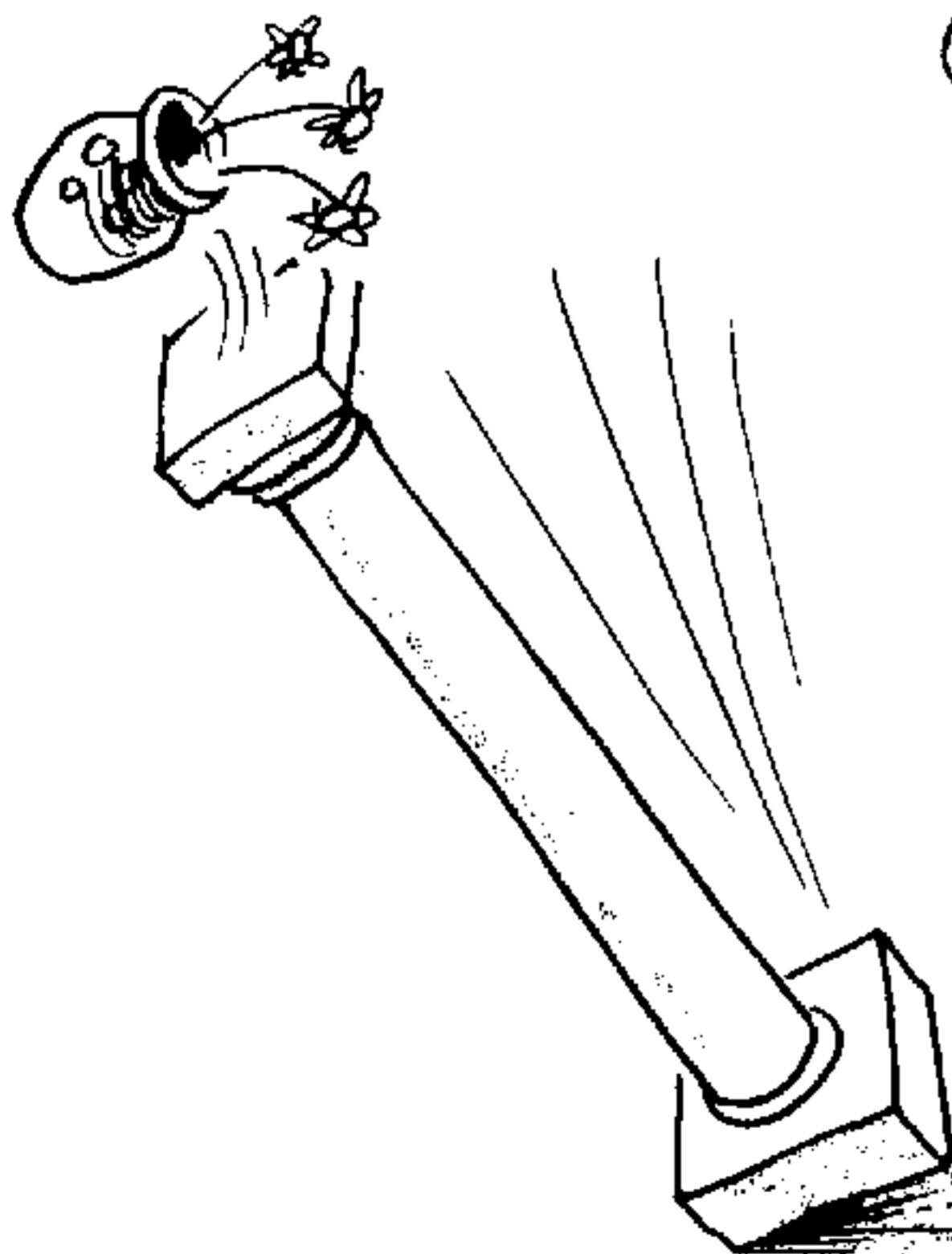
CZAS REAKCJI

Zaletą maszyny jest to, że może wykonywać
zadania bardzo szybko.

Ustawiam maksymalne natężenie. W ten sposób,
porządki zostaną zrobione w rekordowym czasie.

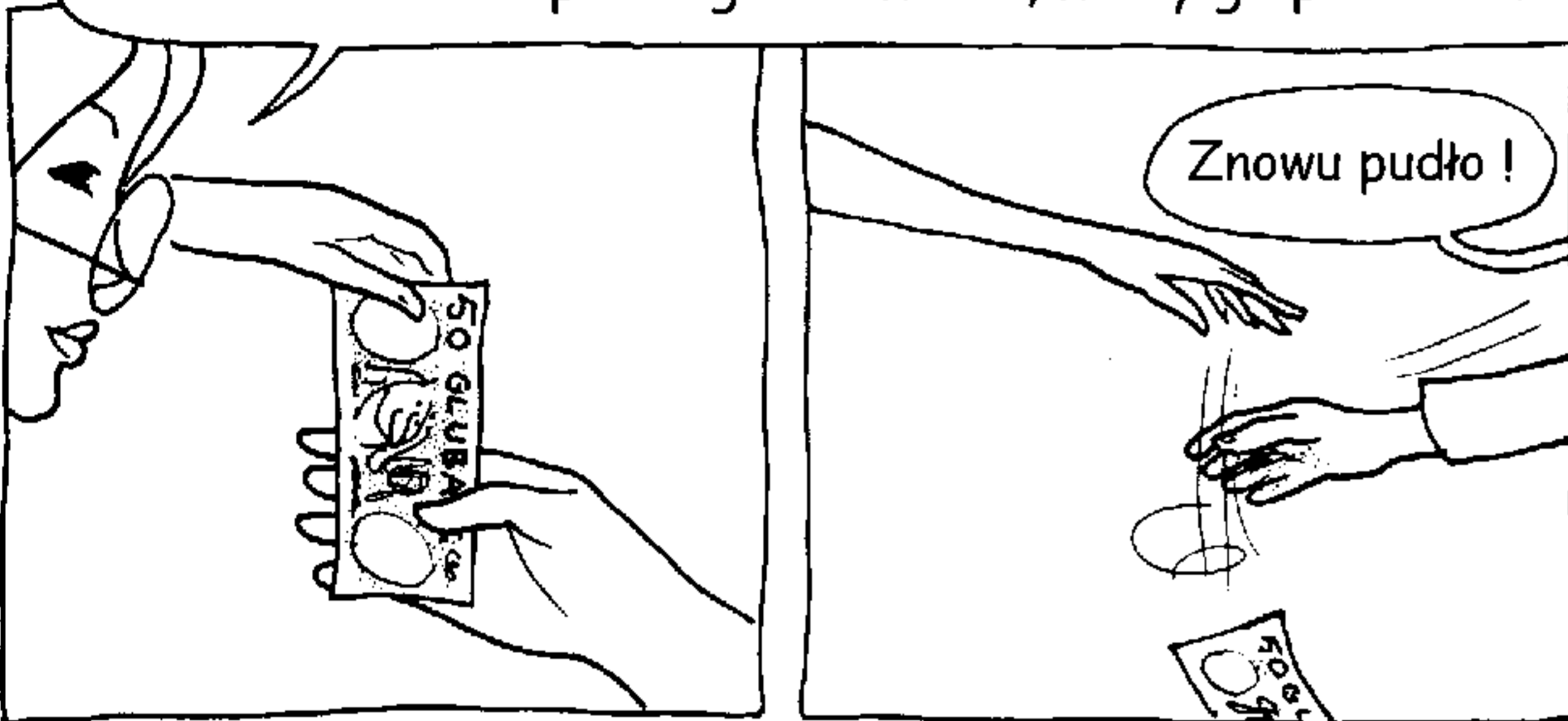
O la la, znowu się zaczyna !...

Anzelm, nie możesz wymagać od systemu, żeby reagował natychmiast. Między „wejściem” a „wyjściem” upłynie **CZAS REAKCJI**, który stanowi cechę charakterystyczną systemu.

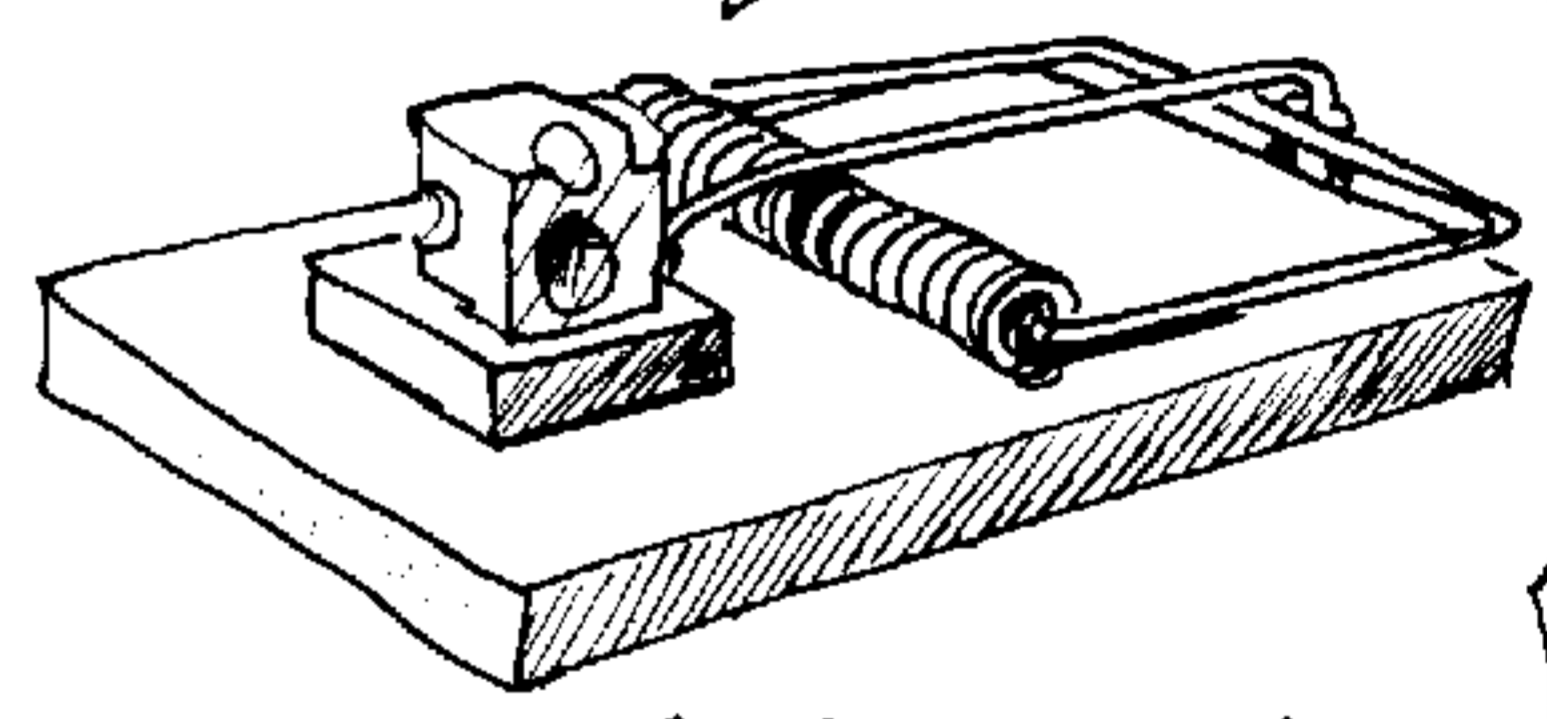

To z powodu Twojego czasu reakcji nie udaje Ci się złapać tego banknotu, kiedy go puszczam

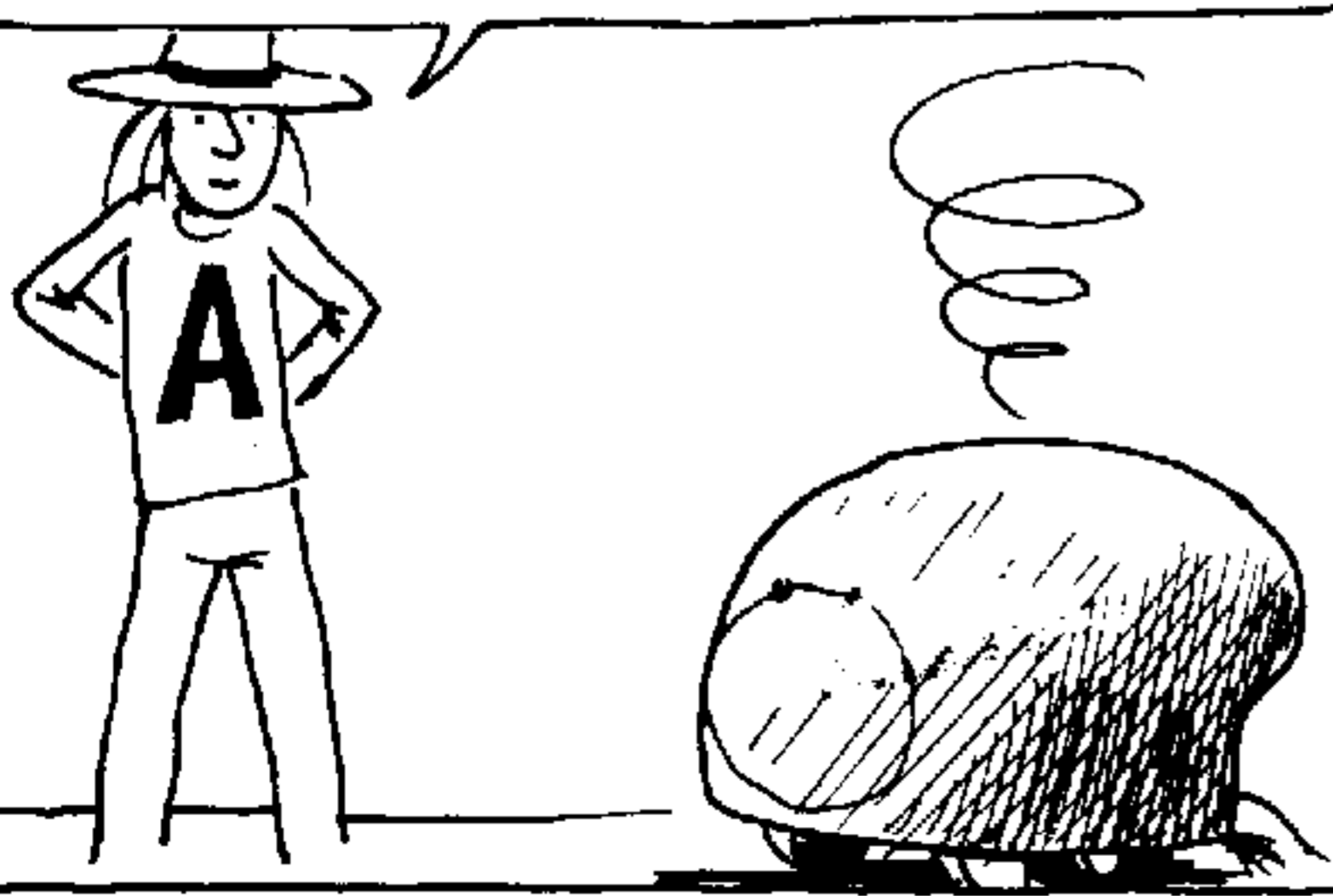

Uwaga, system wejścia-wyjścia ma krótki czas reakcji

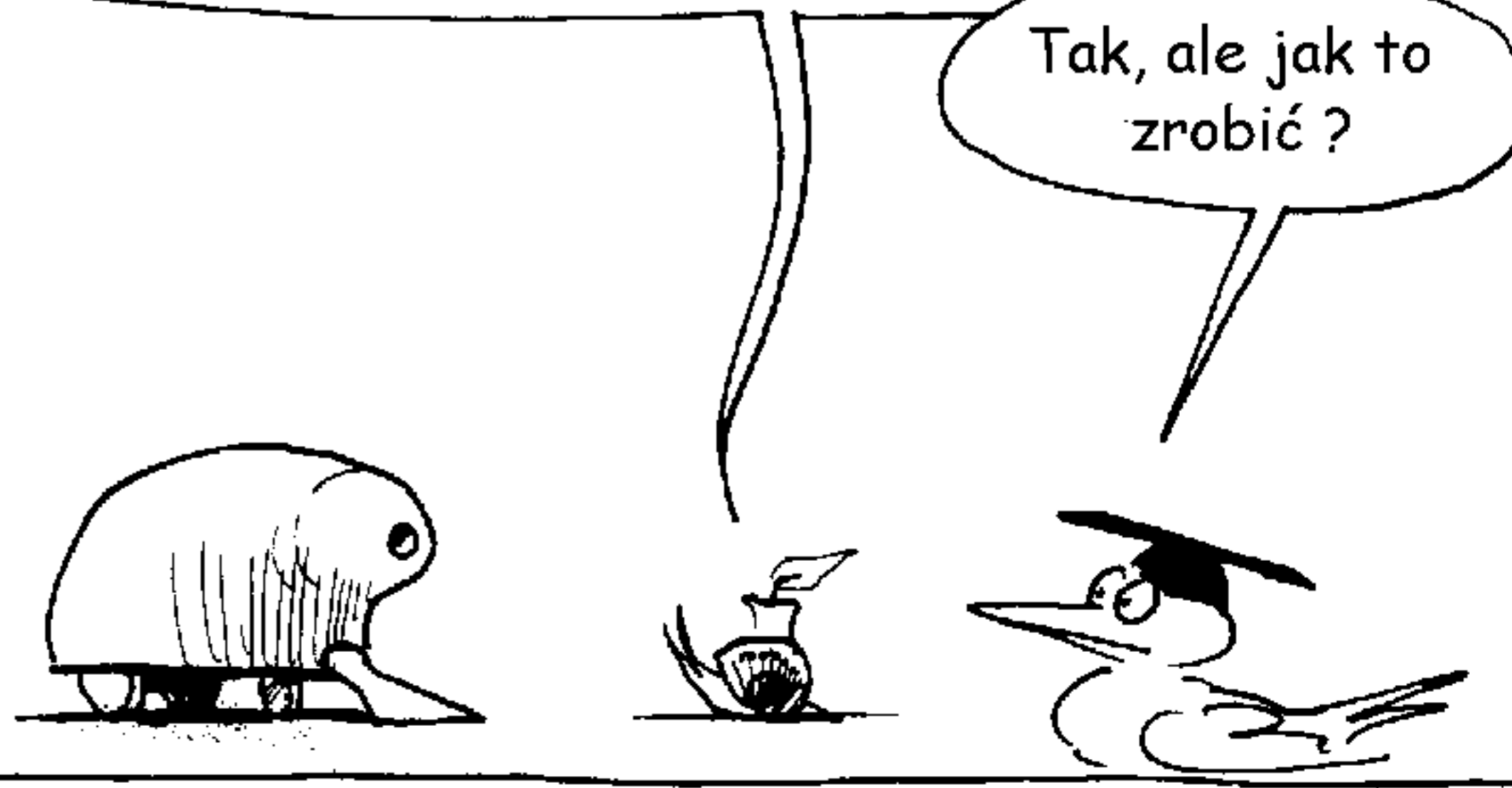
Trzeba będzie być niezmiernie szybkim!

Sprzątanie mieszkania zżera wcale nie mało energii. Mój żółw właśnie padł.

Żółw powinien móc dojść do systemu ładowania

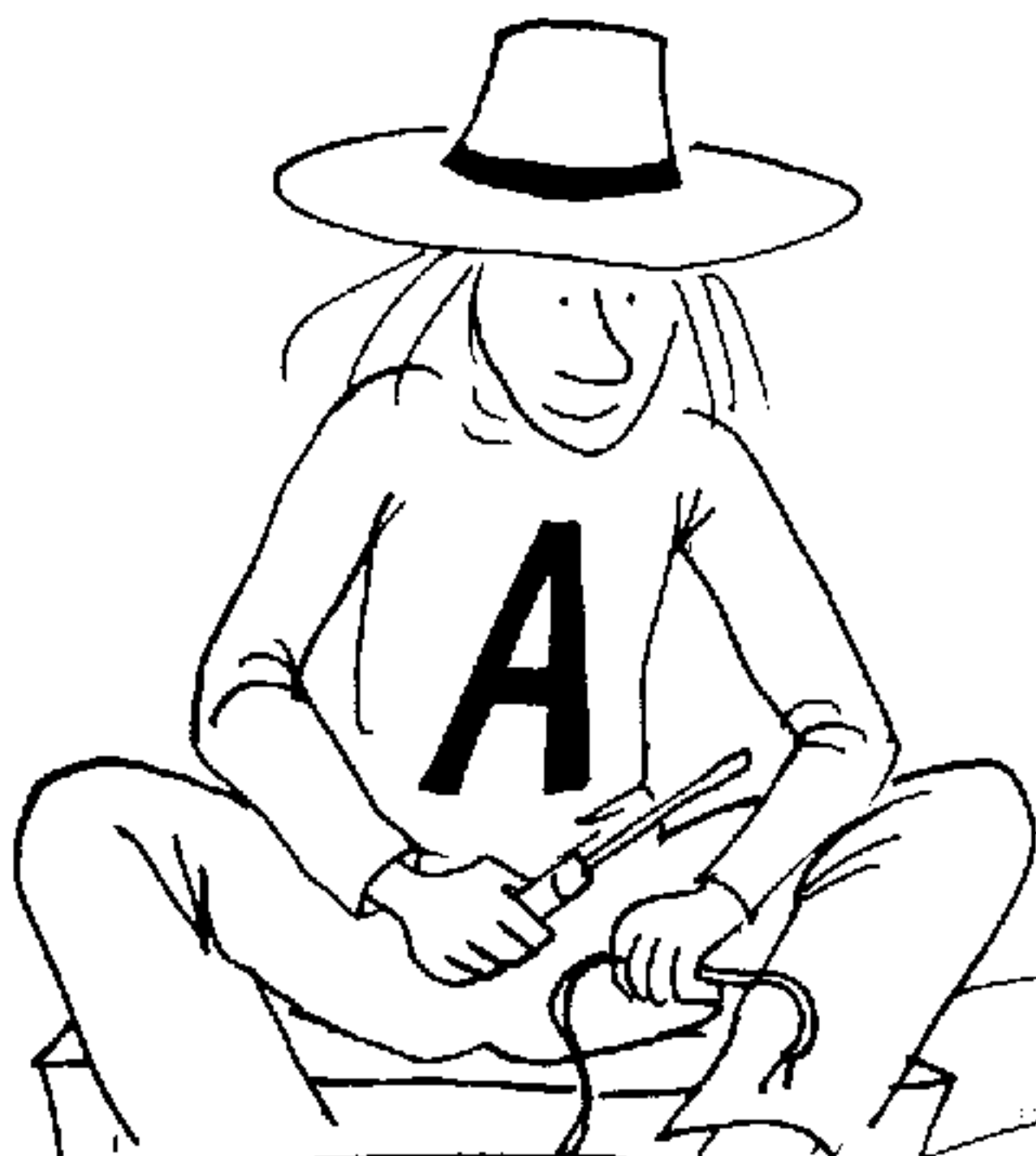

SYSTEMY AUTOMATYCZNE

Kiedy stan naładowania akumulatora słabnie, napięcie na jego zaciskach maleje. To proste zapisać w programie zawartym na mikroprocesorze coś takiego jak: **Jeśli** napięcie na zaciskach akumulatora staje się niższe niż...tyle woltów, **WTEDY** idź do stacji ładowania. Ale pytanie jest następujące: jak skierować żółwia w stronę tej stacji?

Na poczekaniu skonstruowałem stację, która ładuje się sama za pomocą paneli słonecznych.

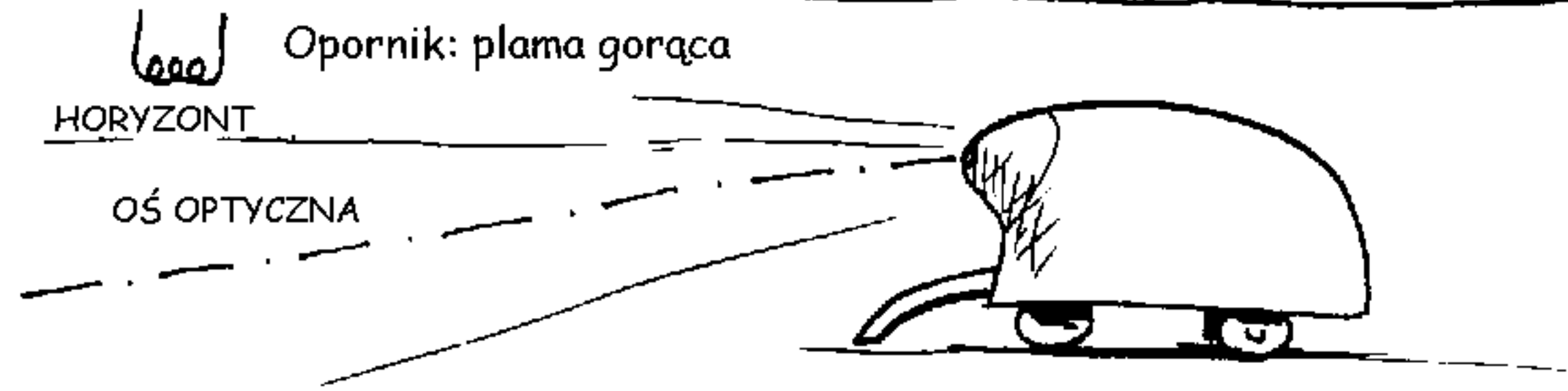
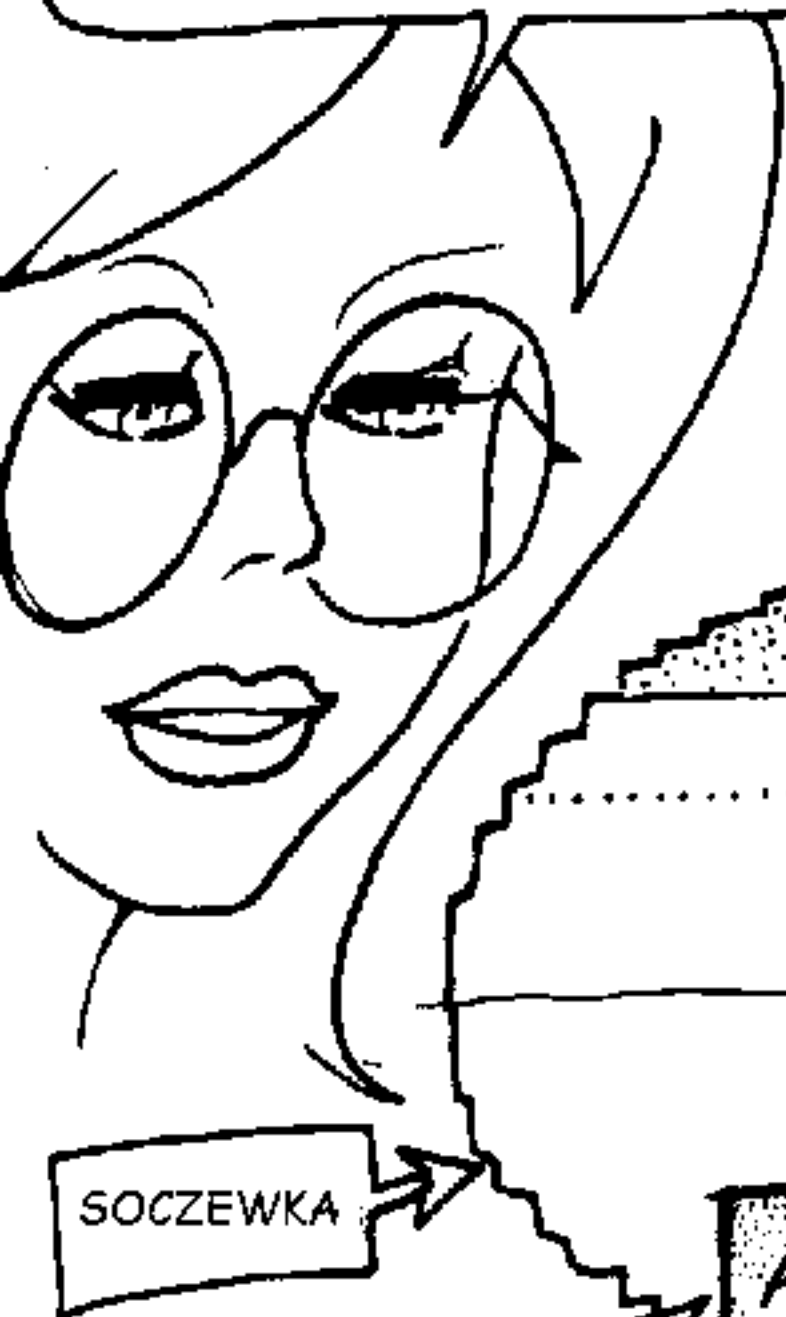
Moglibyśmy ją nazwać: ELEKTROFIT

Dobrze, ten opornik może stworzyć płamę gorącą, służącą do kierowania żółwiem, ale jak?

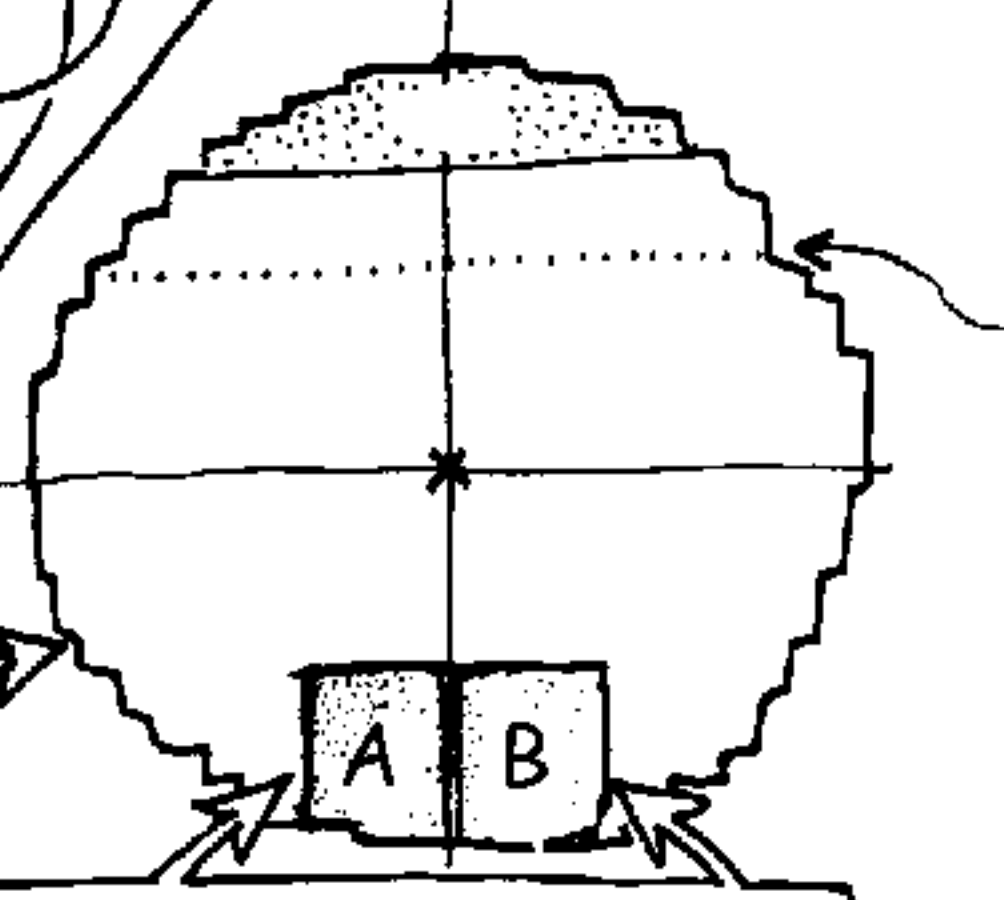
Musisz stworzyć **SPRZĘŻENIE ZWROTNE.**

Nie należy by opornik był postrzegany niczym przeszkoda.
Lepiej więc umieścić go na wysokości, jako swego rodzaju REFLEKTOR.

SOCZEWKA

HORYZONT

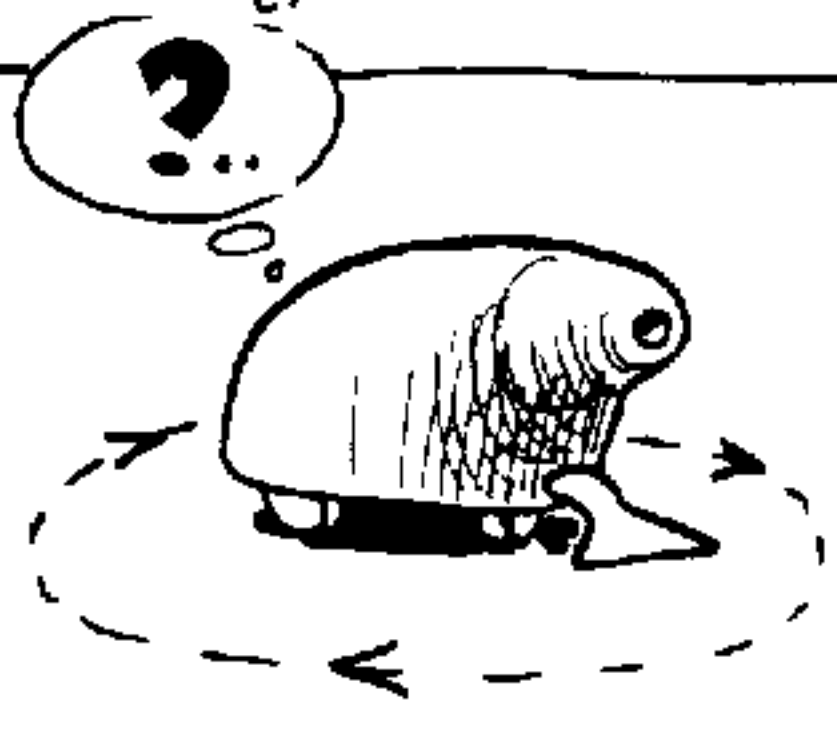
Żarnik pojawi się w sektorze C,
na górze siatkówki.

Sektor unikania przeszkód

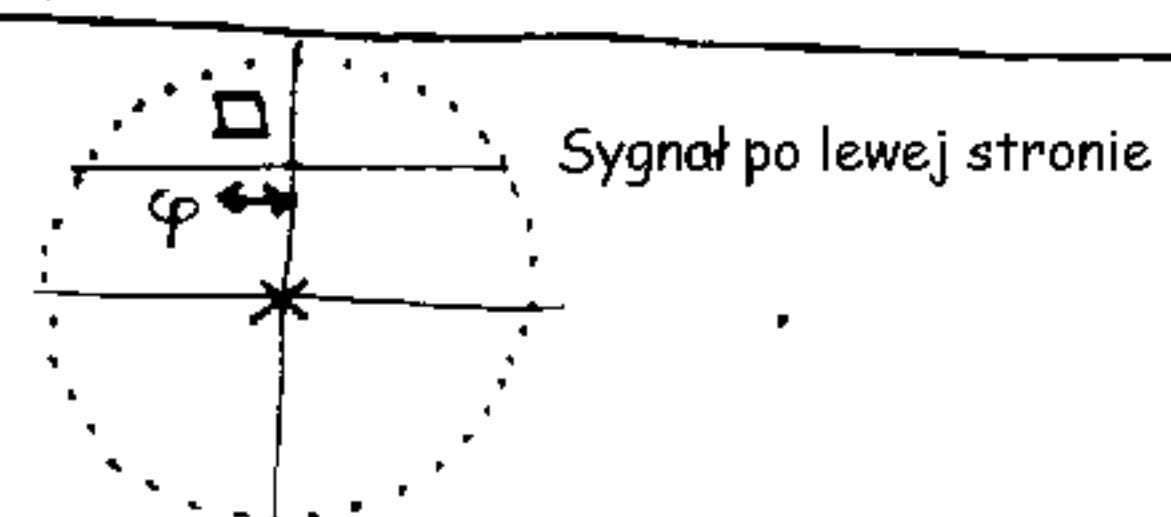
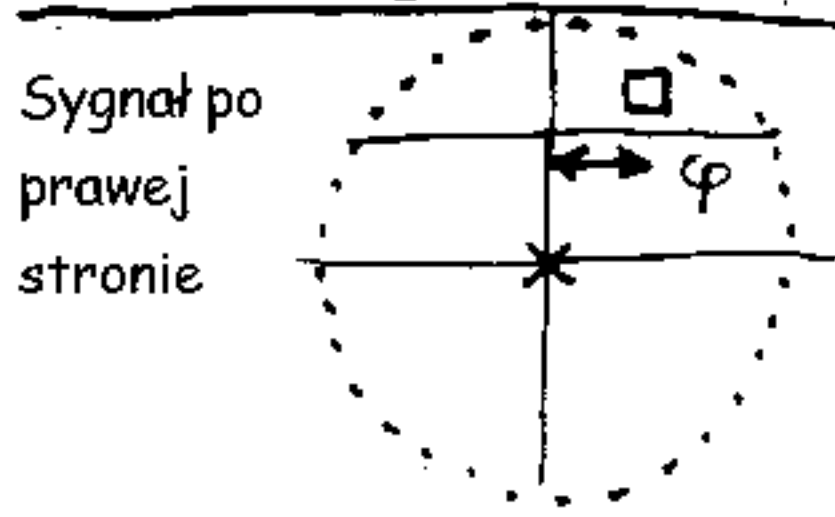
To proste, tak więc:

Jeśli poziom naładowania akumulatora spadnie poniżej tylu woltów, **WTEDY** żółw będzie poszukiwał żarnika. Możliwe są dwie sytuacje: **ALBO** żarnik jest **JUŻ** w polu widzenia i pozostaje nam naprowadzenie na niego żółwia. **ALBO** go tam nie ma i żółw po zatrzymaniu się, zrobi obrót wokół siebie aż do pojawienia się sygnału.

Kiedy tylko ten cel pojawi się w polu widzenia, żółw uruchomi się na nowo według następującego programu:

Obrać kierunek proporcjonalnie do rozwarcia kąta φ celu w stosunku do obranej trasy. To UKŁAD LINIOWY AUTOMATYKI

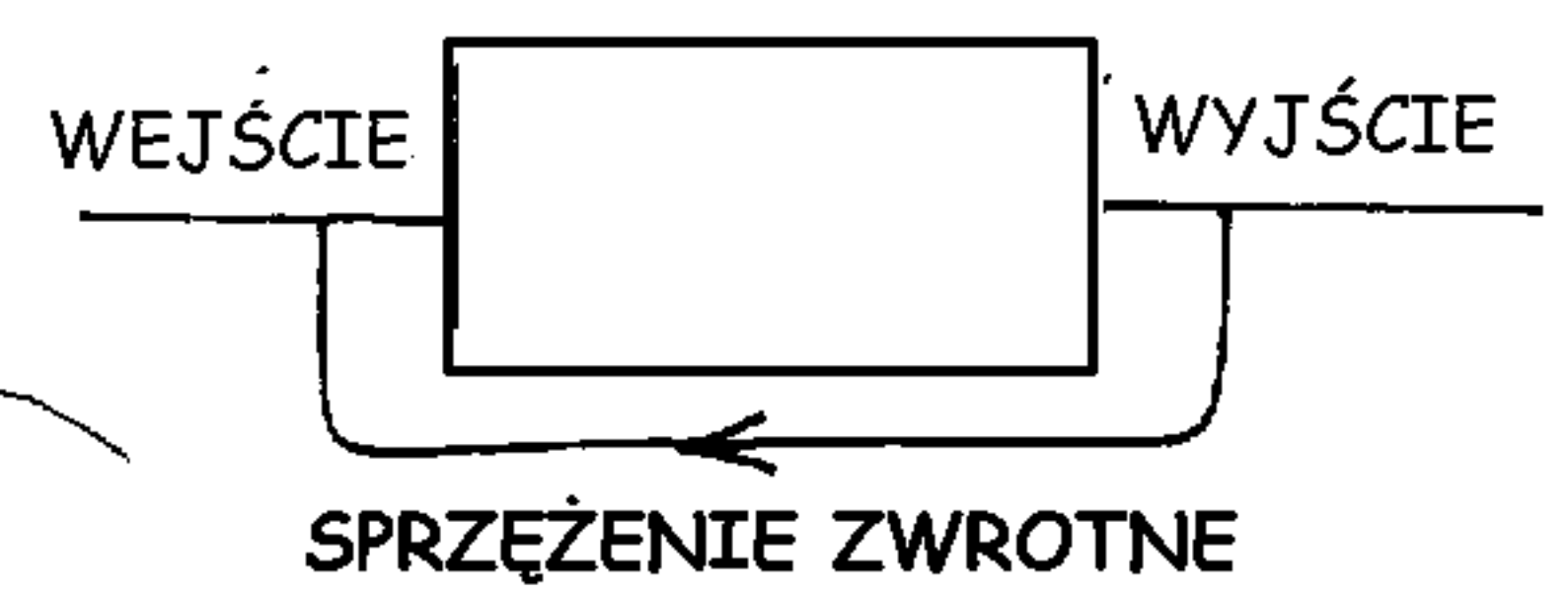
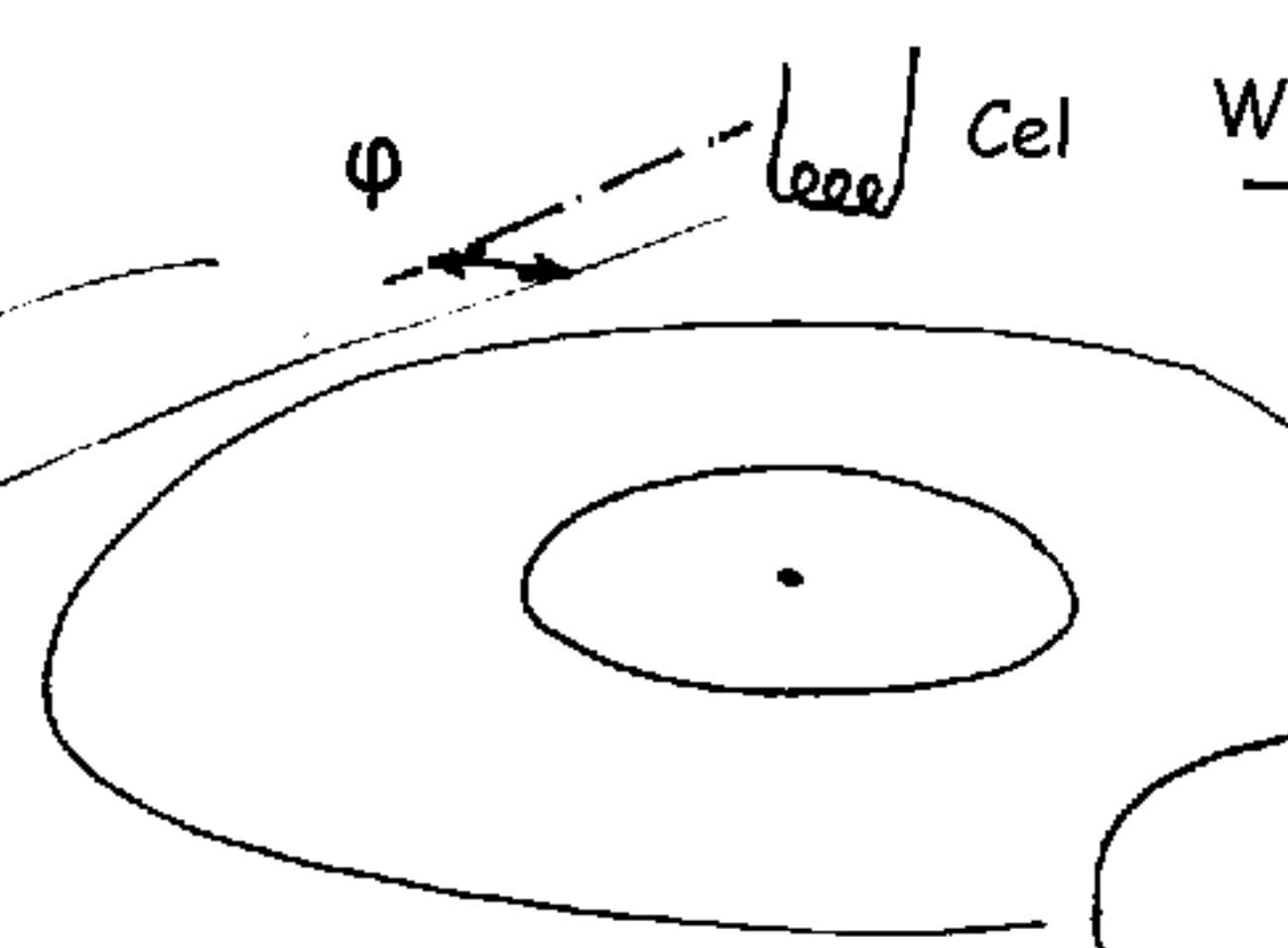
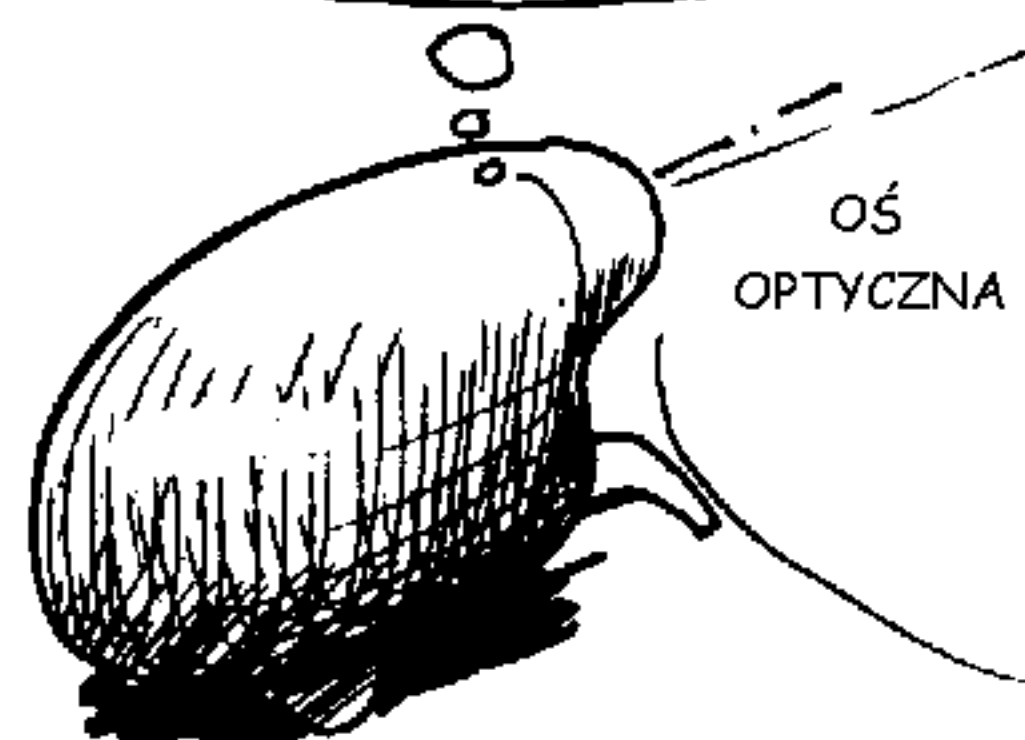
Skręć w lewo

Skręć w prawo

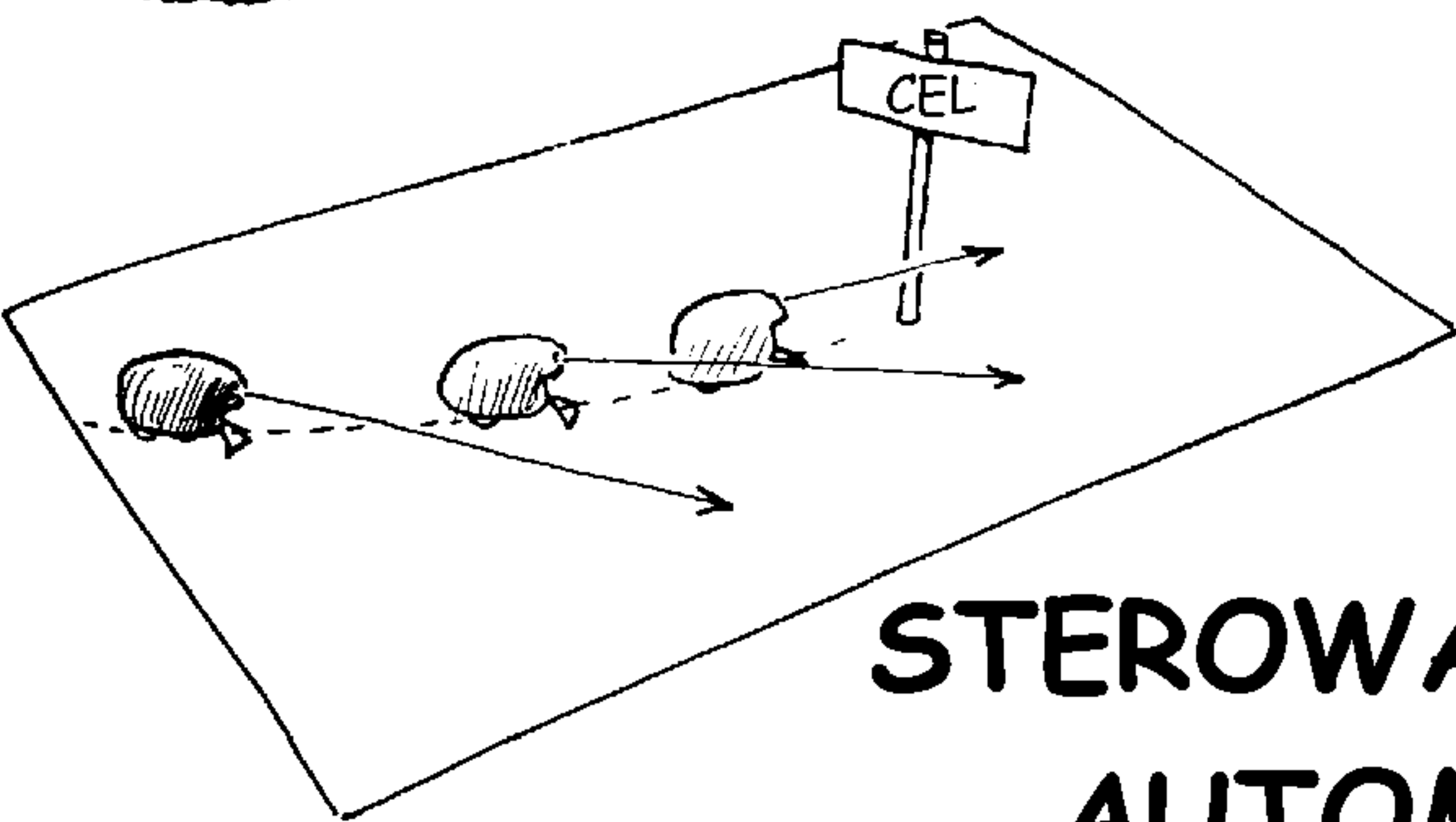
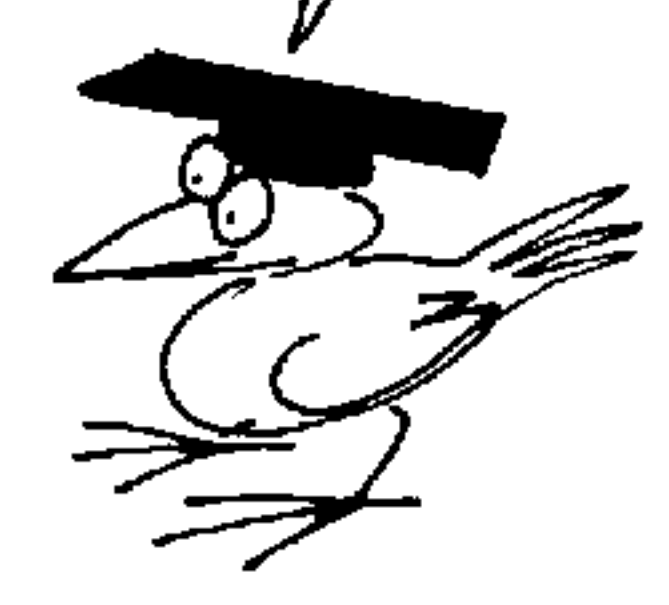

Skręt zmienia kąt rozwarcia φ . Widzimy, że efekt jest natychmiast odebrany jako PRZYCZYNA

Skręcić jeszcze trochę na prawo

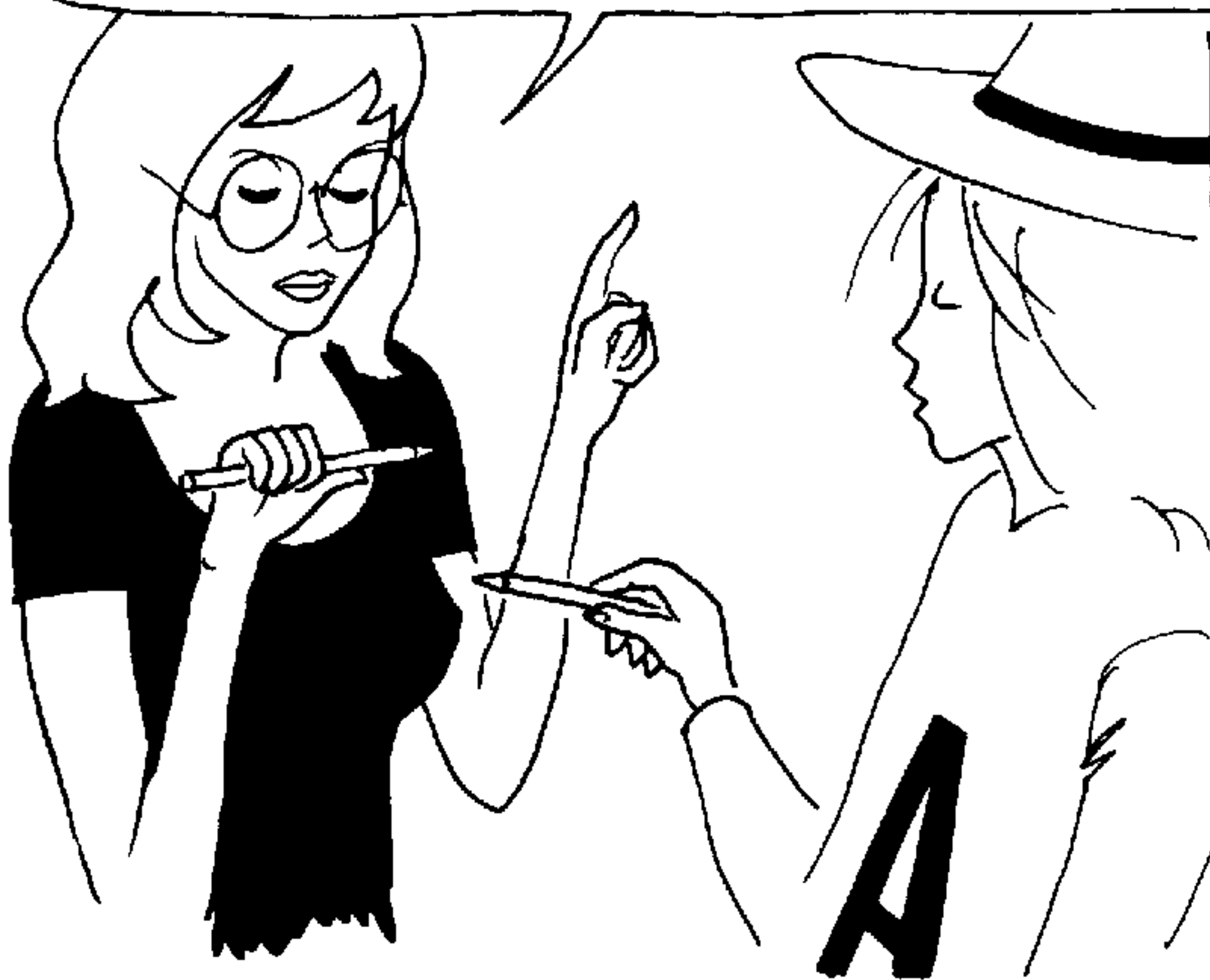

W ten sposób żółw przyjdzie ustawić się naprzeciw swojego celu.

STEROWANIE SYSTEMEM AUTOMATYCZNYM

Słuchaj, Anzelm, proponuję Ci pewną grę.
Na mój sygnał ustawisz rysik Twojej kredki naprzeciwko mojej.

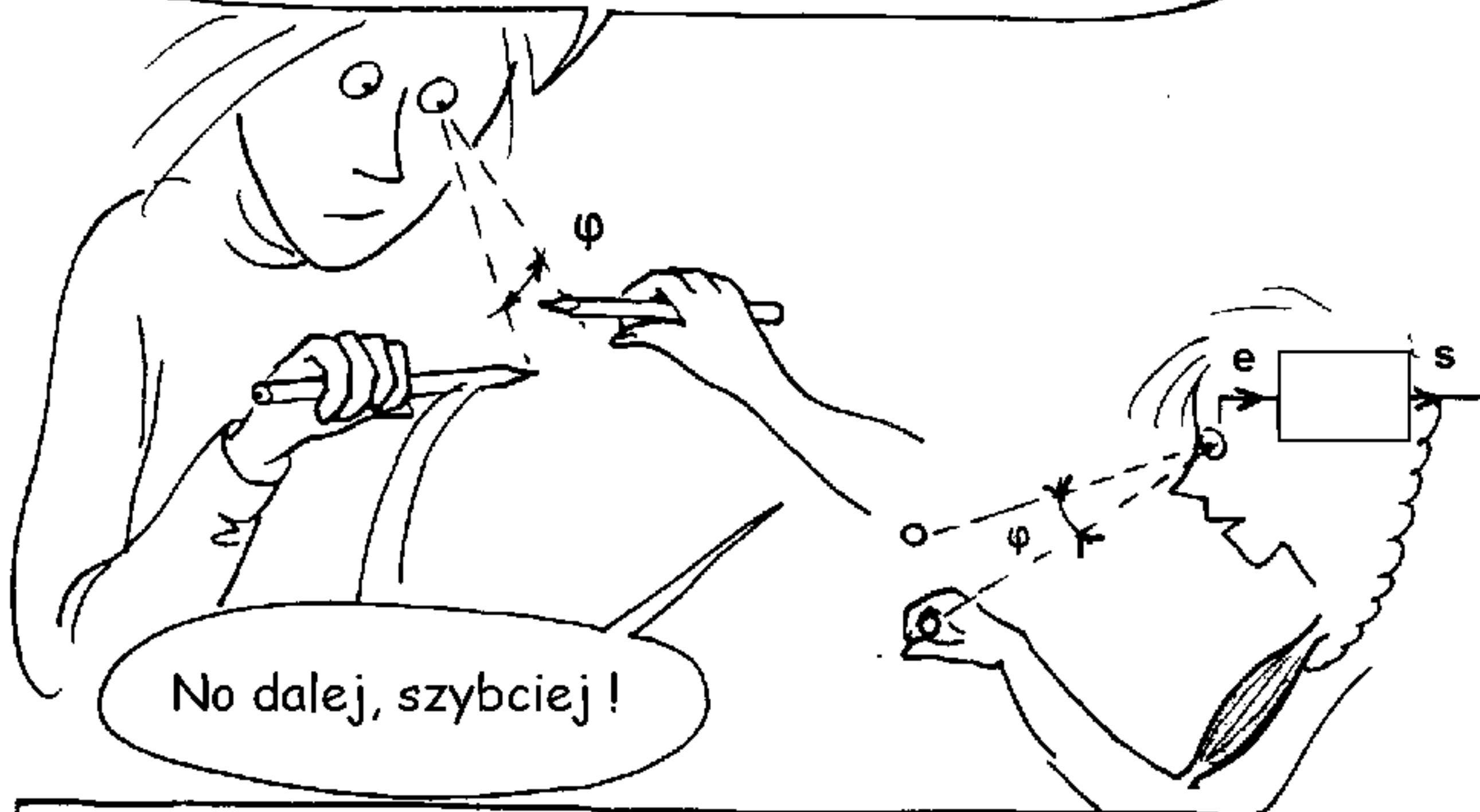

Ach, chcesz w ten sposób powiedzieć, że też jestem systemem automatycznym, czarną skrzynką?

CYBERTROPEM

Ustawiam ruch mojej kredki na obserwowanym rozwarciu

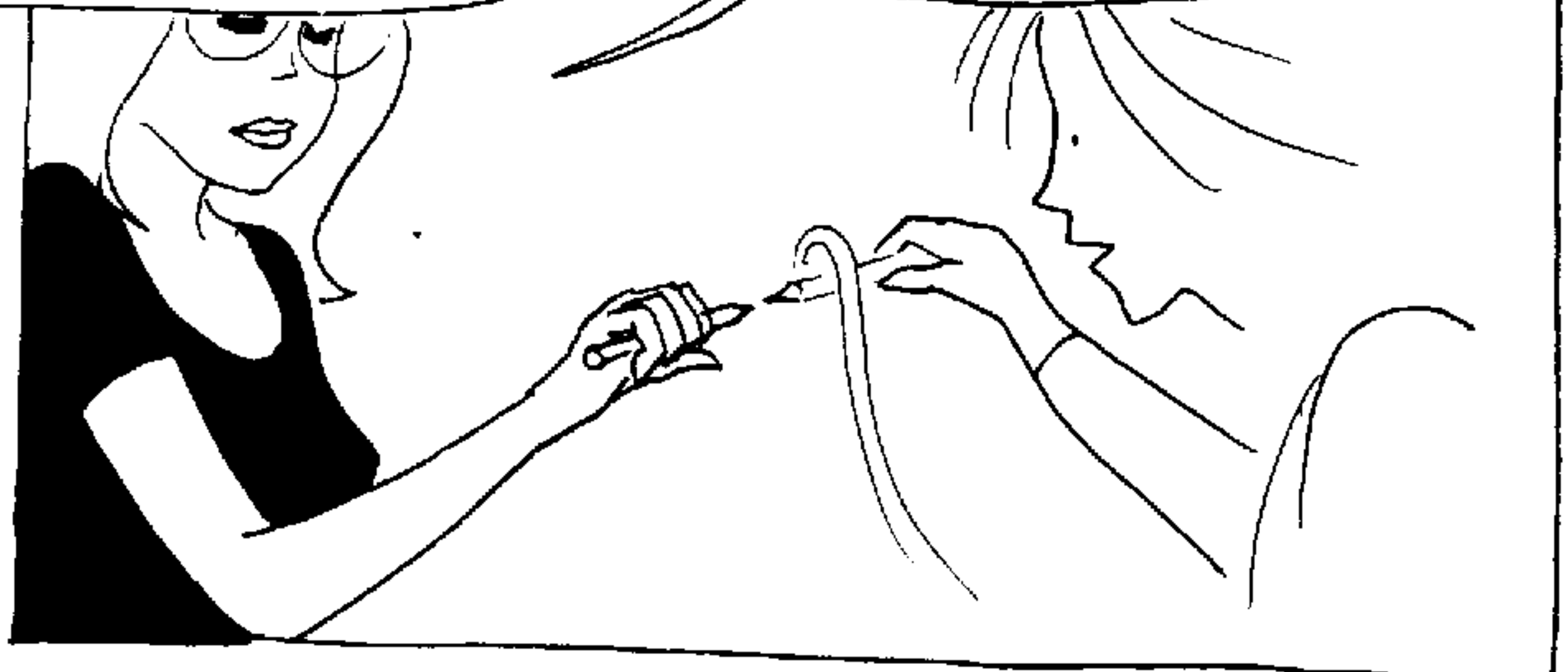
No dalej, szybciej!

Ale... co się dzieje?

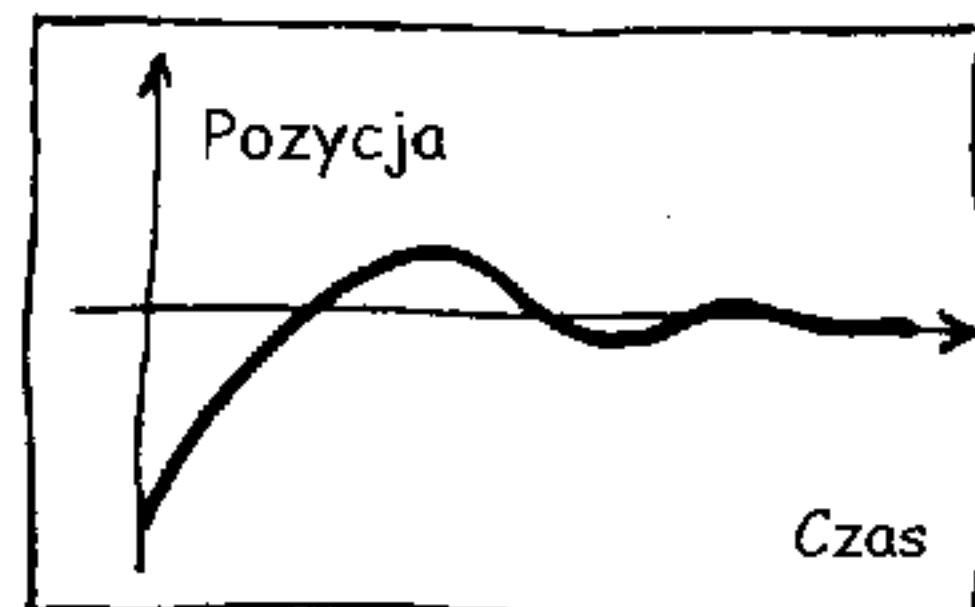
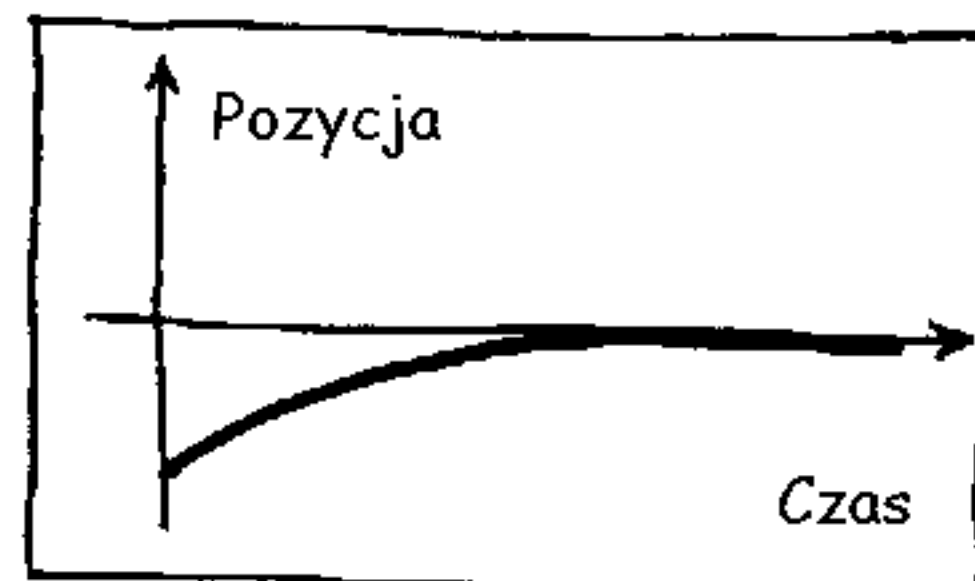

Udaje mi się ustabilizować pozycję mojej kredki, ale po chwilowych drganiach

To z powodu **INERCJI**

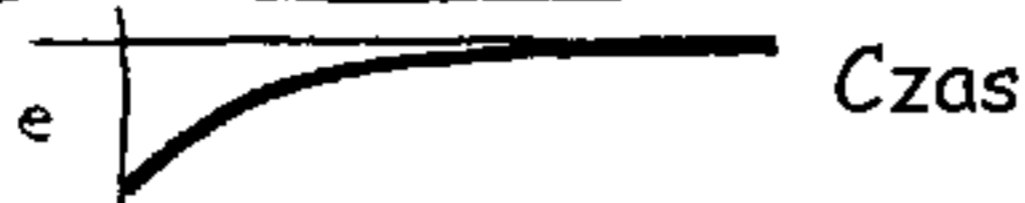
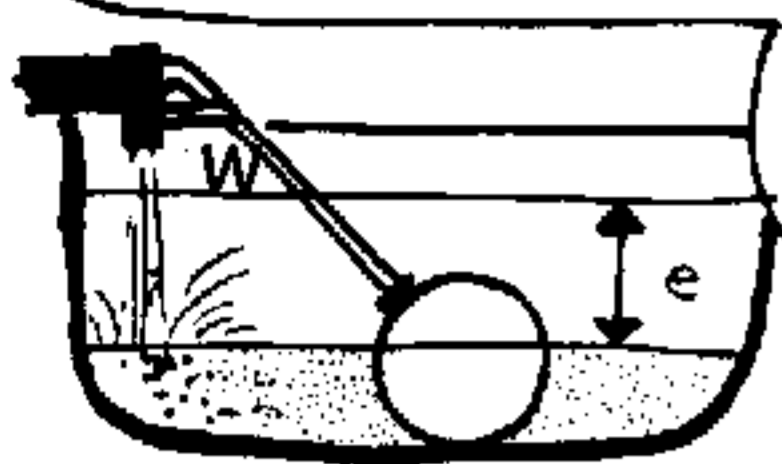
W SYSTEMIE PIERWSZEGO RZĘDU, polecenie (wyjście) reaguje bezpośrednio na prędkość, **BEZ INERCJI**. Nigdy nie ma drgań.
W SYSTEMIE DRUGIEGO RZĘDU, polecenie (**WYJŚCIE**) reaguje na **PRZYSPIESZENIE** (poprzez **SIŁĘ**), Z powodu **INERCJI**, mogą powstać drgania.

Człowiek jest więc systemem drugiego rzędu.

Sptuczka jest dobrym przykładem systemu pierwszego rzędu.

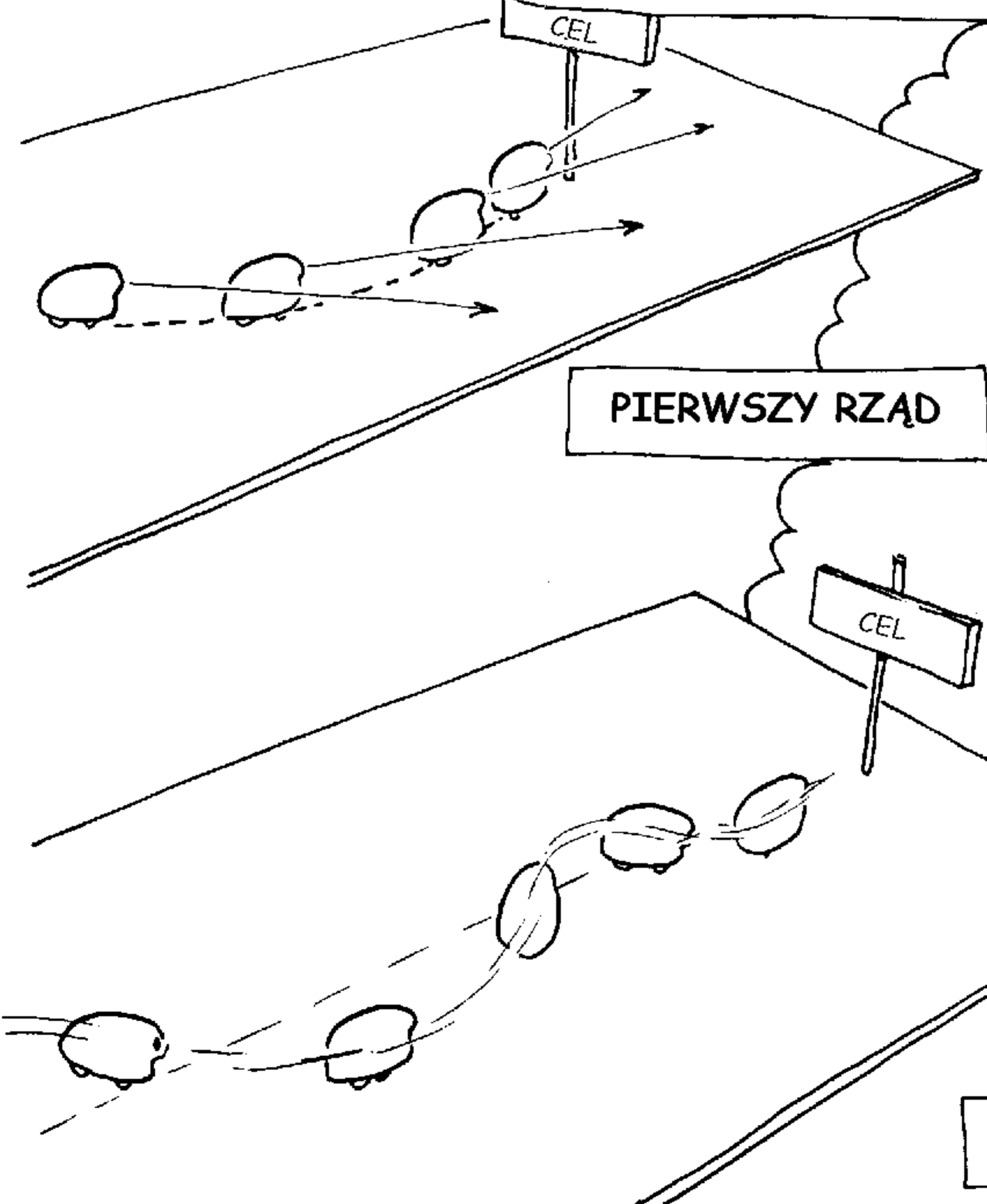
PRĘDKOŚĆ wzrostu poziomu wody jest proporcjonalna do RÓŻNICY stosunku do ostatecznego mierzonego położenia.

Rzeczywiście, co do zasady, poziom wody sptuczki nie waha się

Ale w naturze fizycznej rzeczy INERCJA jest zawsze mniej lub bardziej obecna i jeśli 'naciskamy' trochę za bardzo, siły inercji zaczynają wchodzić w grę. Taki system, brany początkowo za system pierwszego rzędu, staje się systemem... drugiego.

DRUGI RZĄD

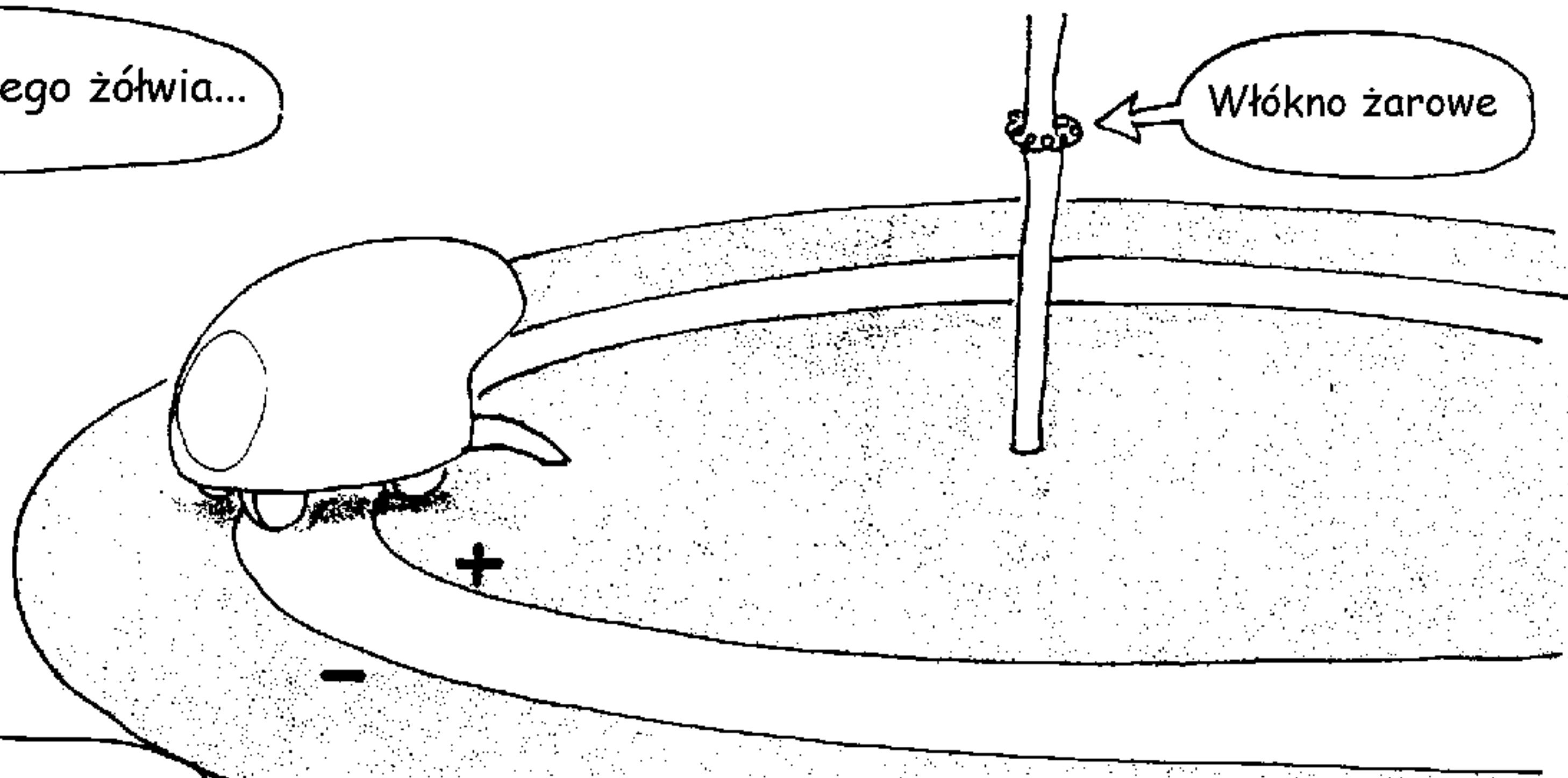

Sophie, Leon powiedział, że poruszam się tak wolno, że nigdy nie poznam sił inercji i że jestem skazany na bycie jedynie systemem pierwszego rzędu

REGULACJA SYSTEMÓW HOMEOSTATYCZNYCH

Ale wracając do naszego żółwia...

System wymyślony przez Anzelma jest pomysłowy. Drzewo elektryczne, ELEKTROFIT, dostarcza prąd poprzez dwie elektrody krążkowe. To kółka z miedzi żółwia zapewniają kontakt: Kiedy przednie koło wchodzi w kontakt z anodą (+) i koła tylnie z katodą (-), żółw zatrzymuje się i ładuje swój akumulator. Kiedy ten jest pełny, żółw zawraca i rozpoczyna na nowo swoje wędrówki, NAKARMIONY. Tak długo jak stan naładowania akumulatora będzie wystarczający, żółw będzie ignorował elektrofit i jego włókno żarowe go poprowadzi.

BURD

Ty też przestajesz jeść, kiedy nacisk na Twoją ścianę żołądka osiąga wartość progową.

Ja...?

Żołądek funkcjonuje jak splotzka.

Nie, splotzki funkcjonują jak żołądki.

Ach, nie bądźcie ordynarni!

To są systemy, które dążą do tego, by utrzymać stałość ich parametrów, które je określają między wartością minimalną a maksymalną.

Przypuszczam, że żywiąc się, staram się utrzymać w moim organizmie poziom cukru, soli, itd. ... między wartością minimalną a maksymalną.

Ale co to znaczy?
Człowiek jest podobny do maszyny?

Na Twoim miejscu, odwróciłabym
twierdzenie. To maszyny są
podobne do człowieka

Cała technologia jest sposobem na
uzupełnienie, przedłużenie
świata ożywionego

Sierść naturalna

Sztuczny kłó

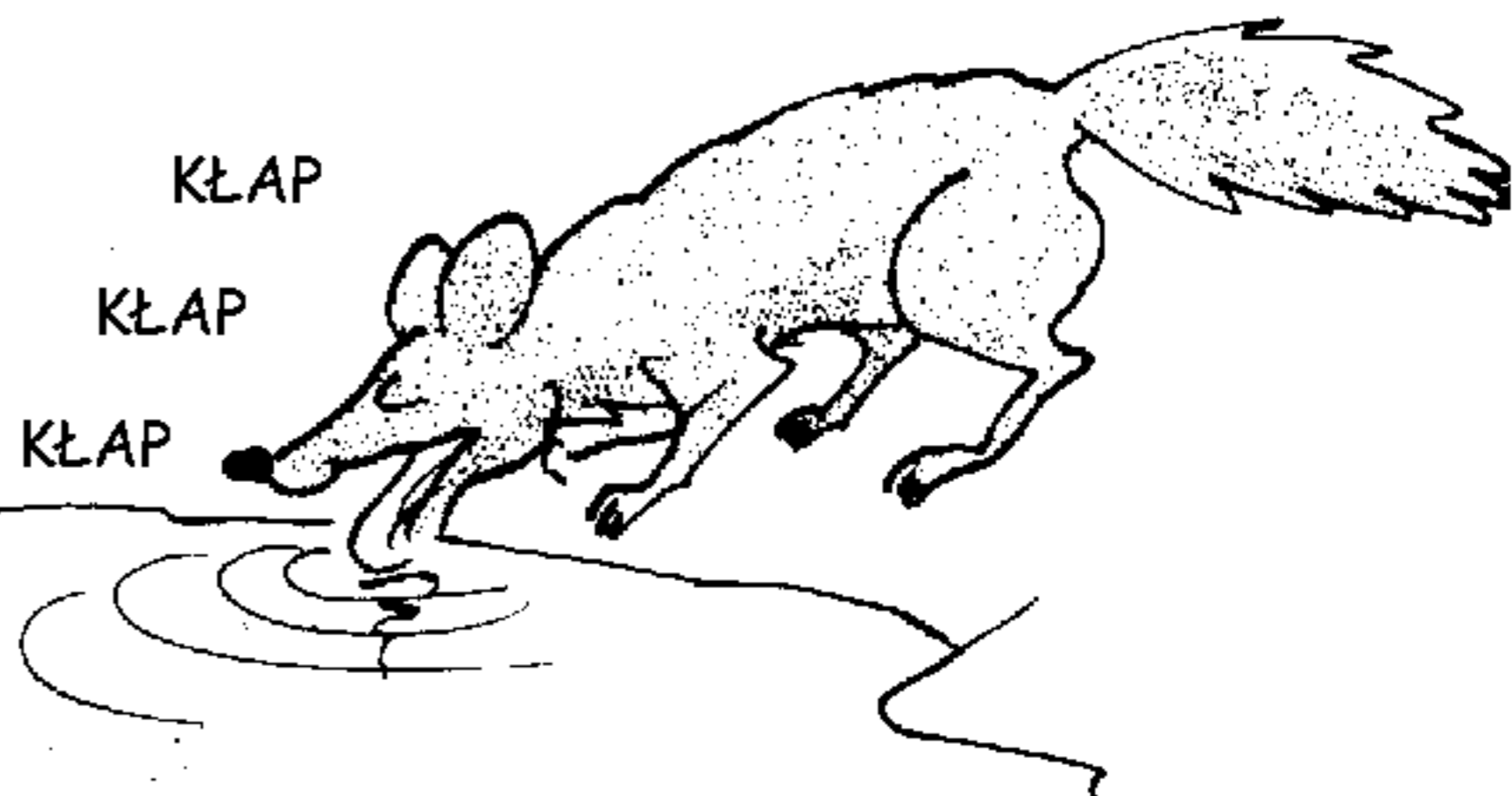
Sztuczna sierść

Pochodzenie kłó

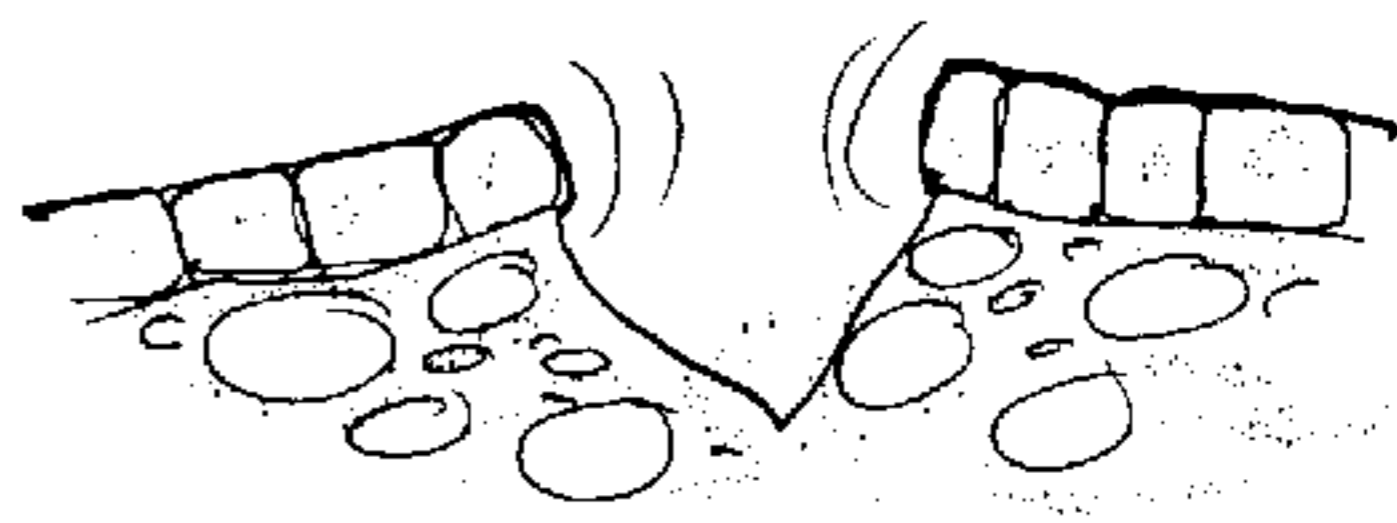
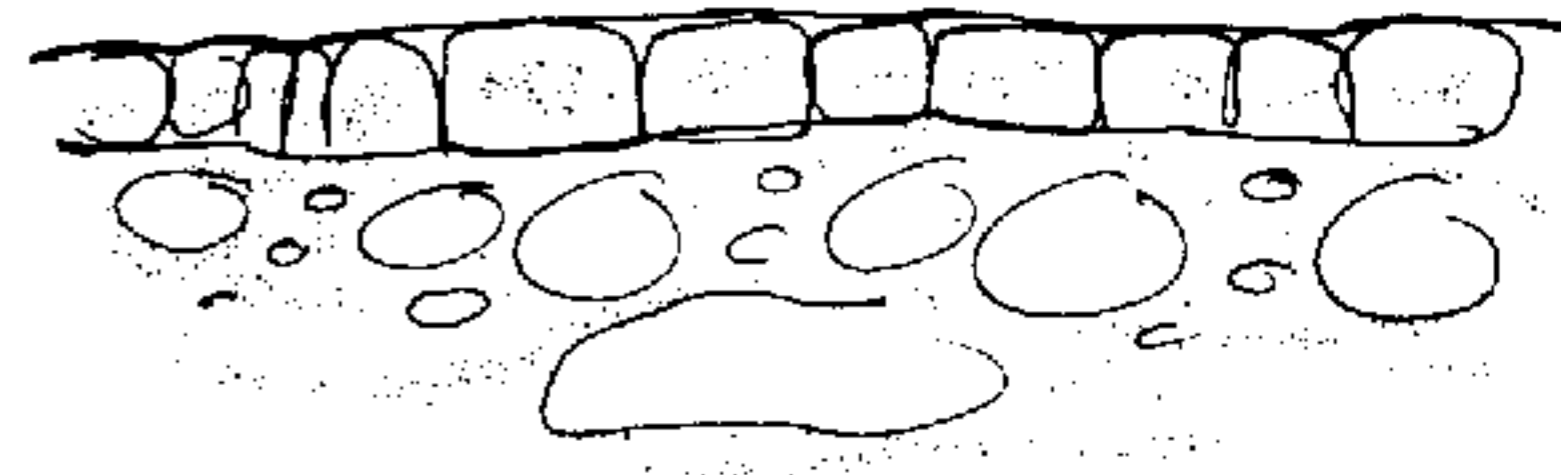
Po zimitowaniu FORM natury, świata
ożywionego, człowiek zimitował
ZACHOWANIA.

System wejścia - wyjścia
szybkiej reakcji

CIAŁO OŻYWIONE jest od początku fantastyczną maszyną z autoregulacją, homeostatyczną: utrzymuje zawartość wody, soli, składniki krwi, tkanki, ale także FORMĘ

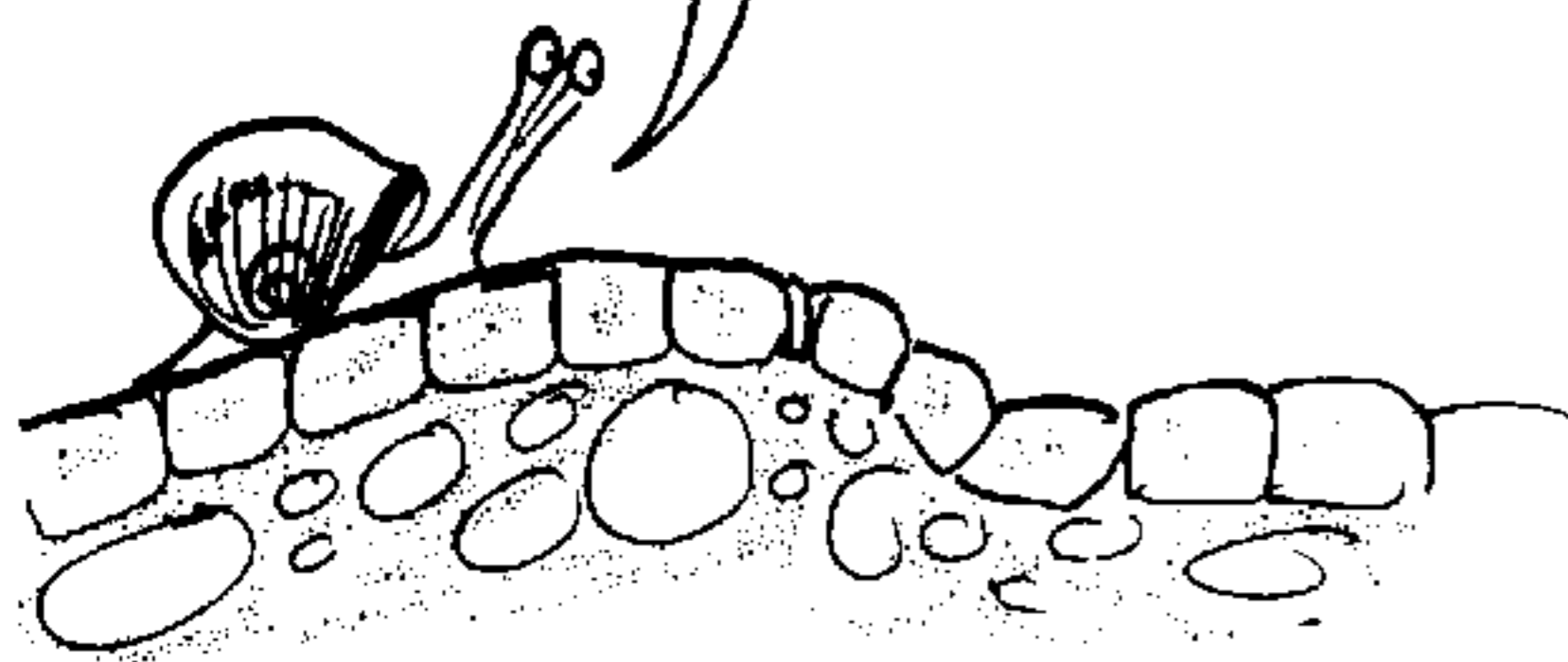
Wzrost komórek skóry jest ZAHAMOWANY przez zwykły kontakt

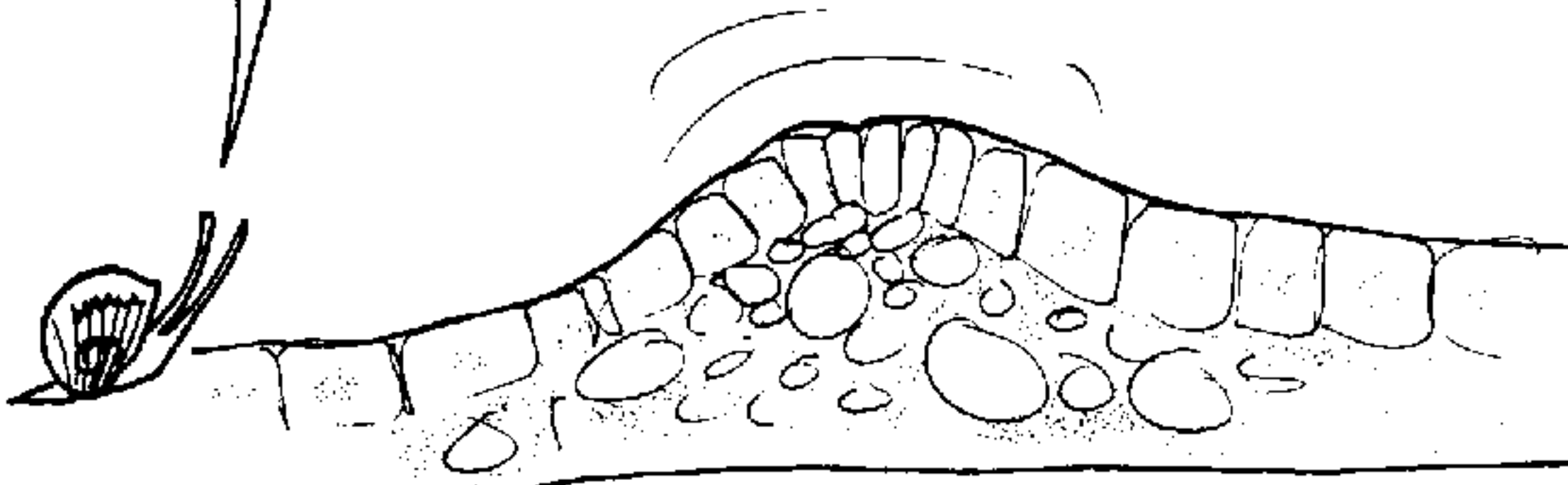
Każde odchylenie odczuwalne dla normalnych wartości parametrów oznacza deregulację

Każdy brak w tym naturalnym pancerzu spowoduje podziały komórkowe na brzegach rany

Proliferacja jest na nowo zahamowana przy kolejnym kontakcie

Jeśli mechanizm włącza się z opóźnieniem,
blizna pączkuje

Co robisz ?

Sophie poprosiła mnie, żeby pozbył się z domu
myszy. Trzeba będzie je wyłapać

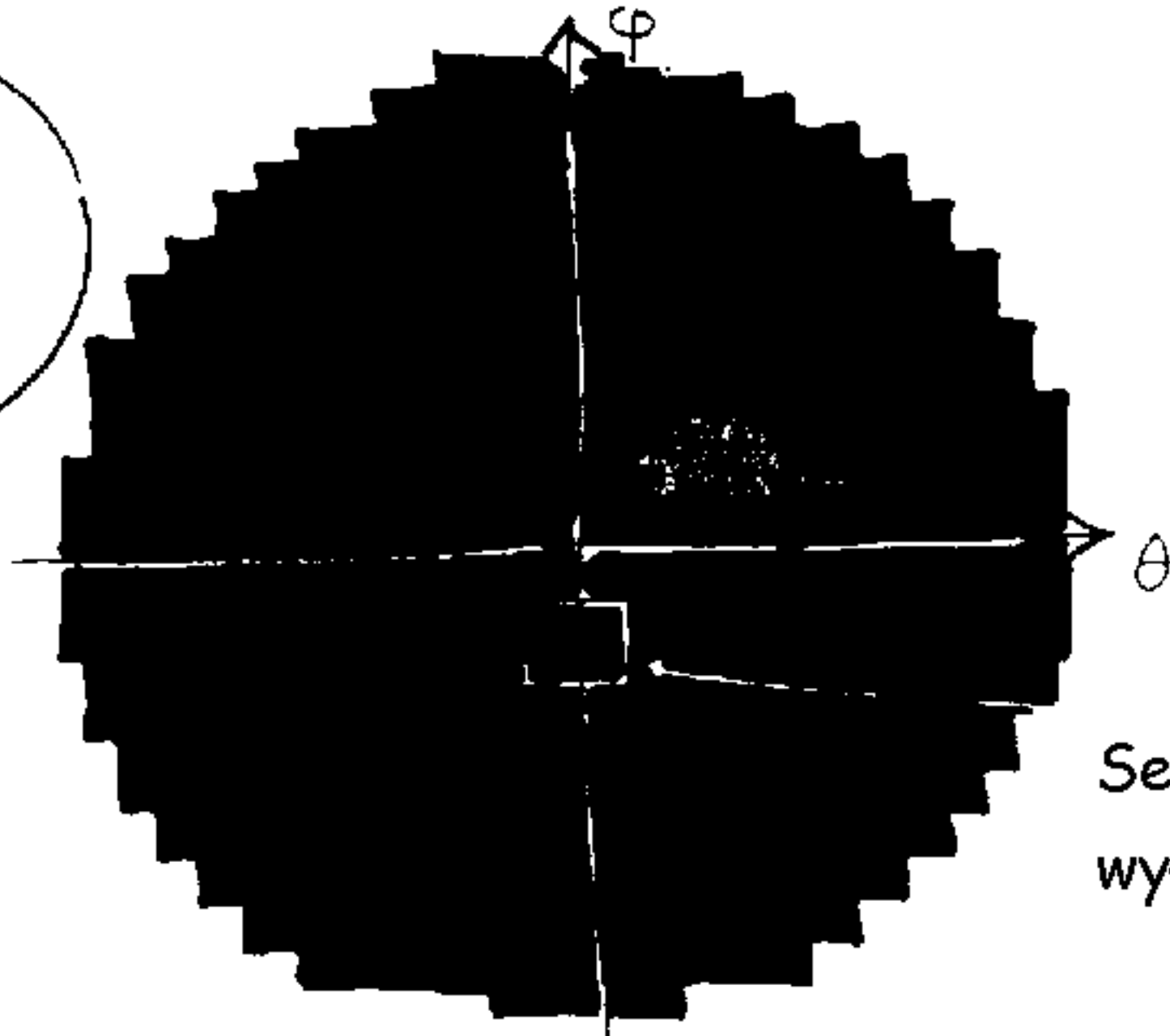
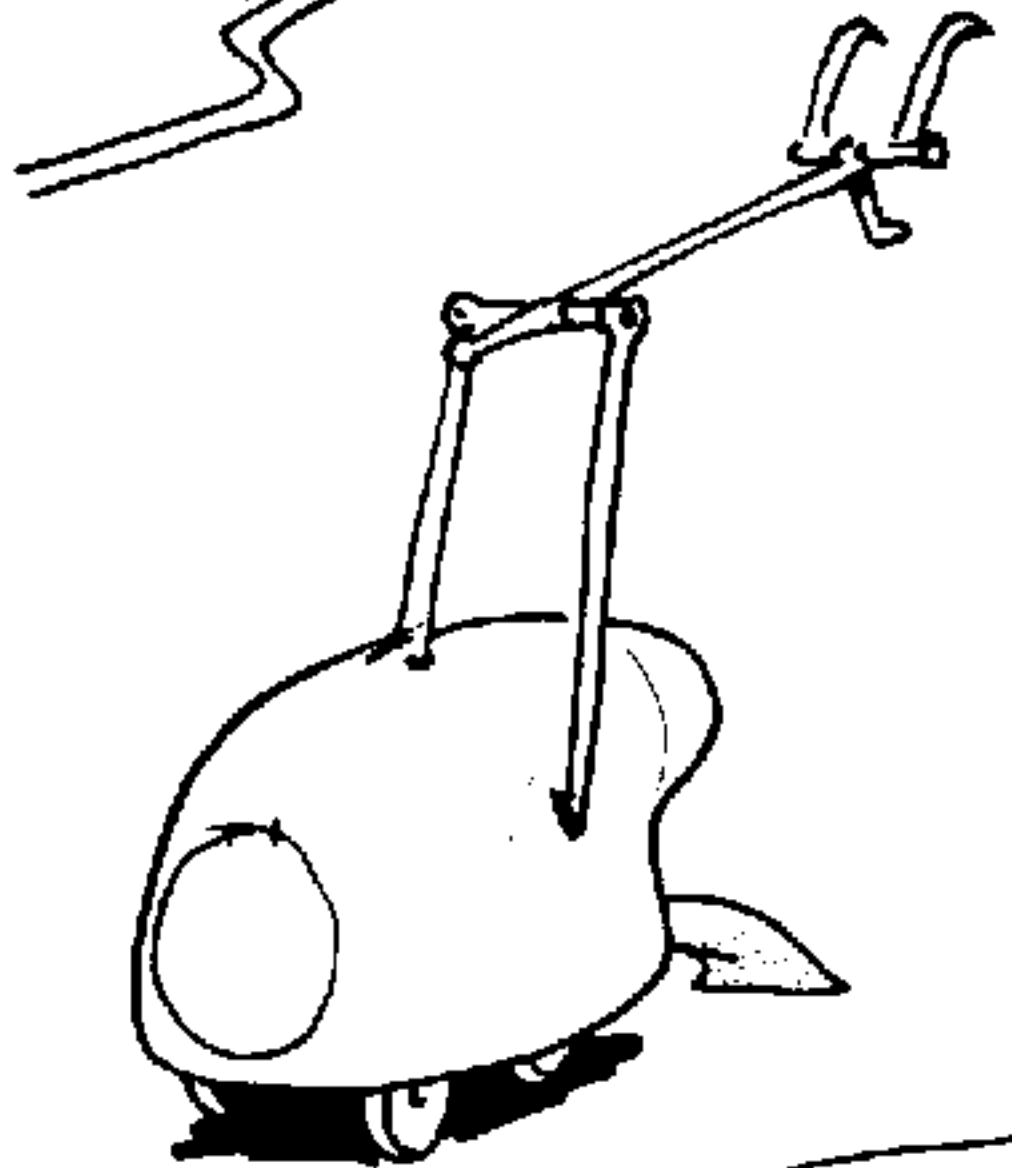
Wyposażę mojego żółwia w drapieżne
ramię i w system pościgu, zostawiając
nadal oko na podczerwień

Myszy są ciepłe: 42°C

To kwestia granicy progowej. Podłoga jest „CZARNA”, mury i kręgle
są „SZARE”, a myszy „BIAŁE”. Muszę więc tylko uwarunkować
mojego żółwia, zapisując w jego programie, by biegał za każdym
przedmiotem o dużej zdolności emisyjnej (poza sektorem C, który
jest zarezerwowany dla włókna żarowego elektrofitu).

Właśnie namierzył mysz

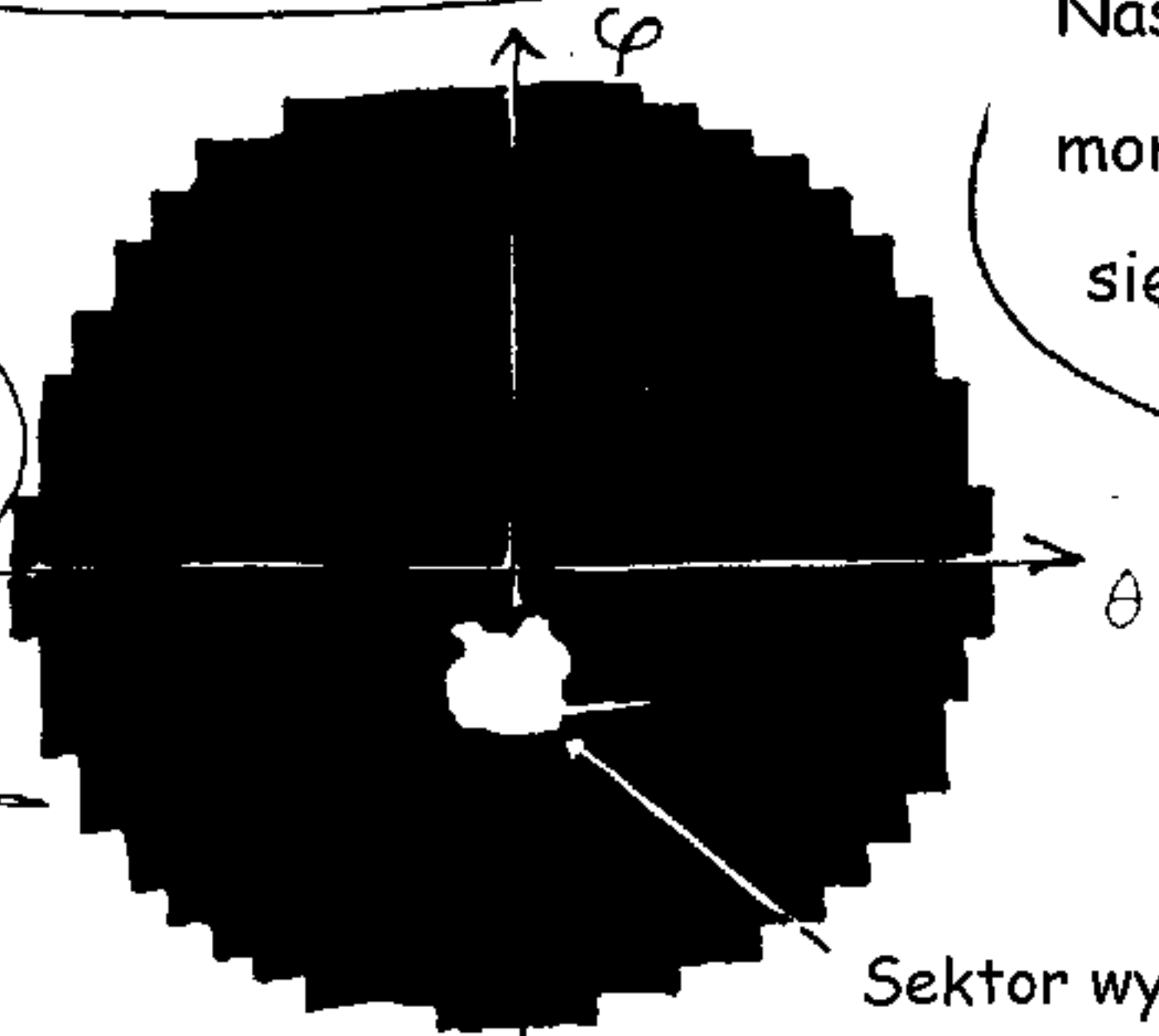
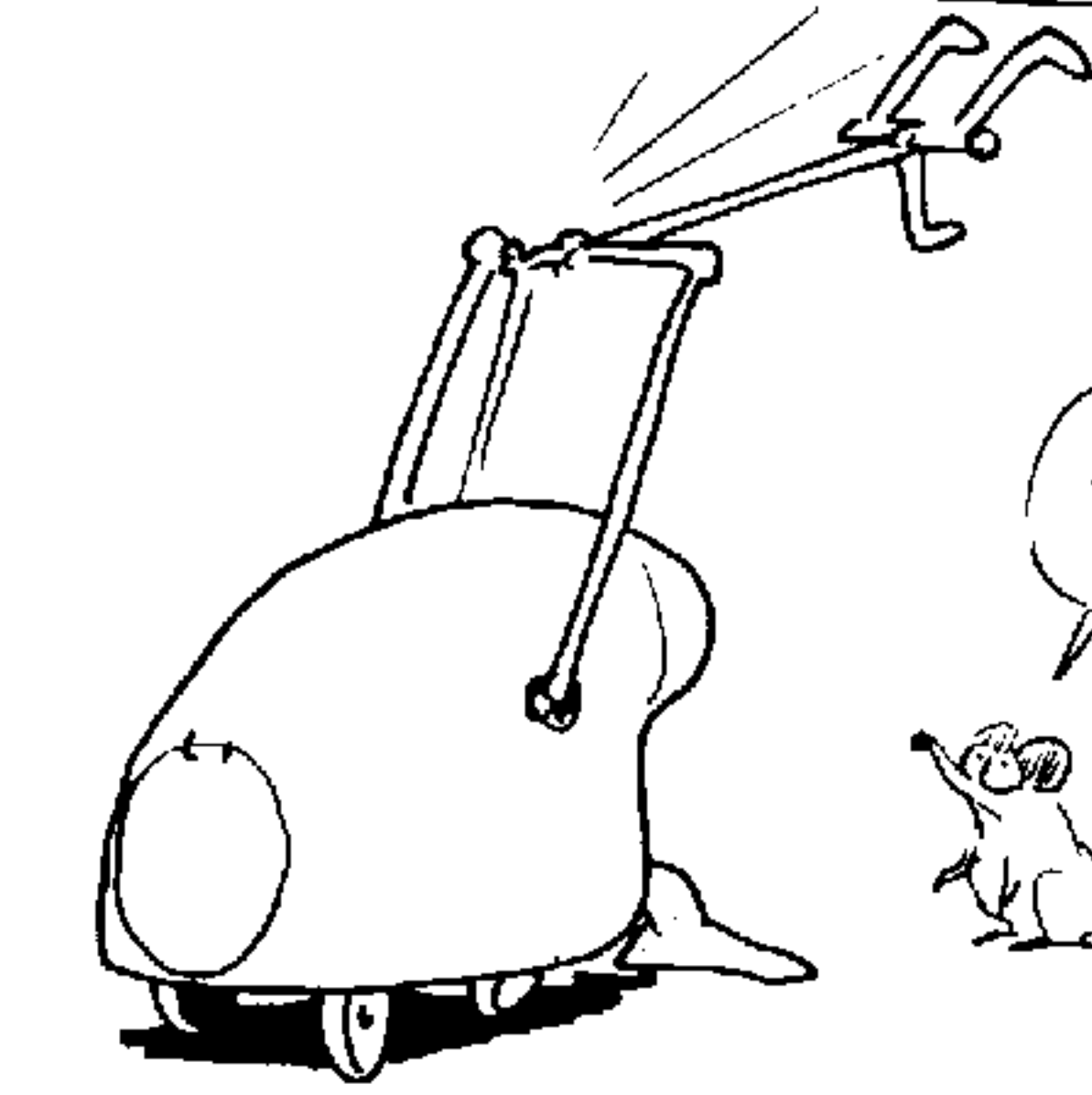
Co to jest, to coś?

Sektor wyłapywania

Najpierw ustawia się na nim

?

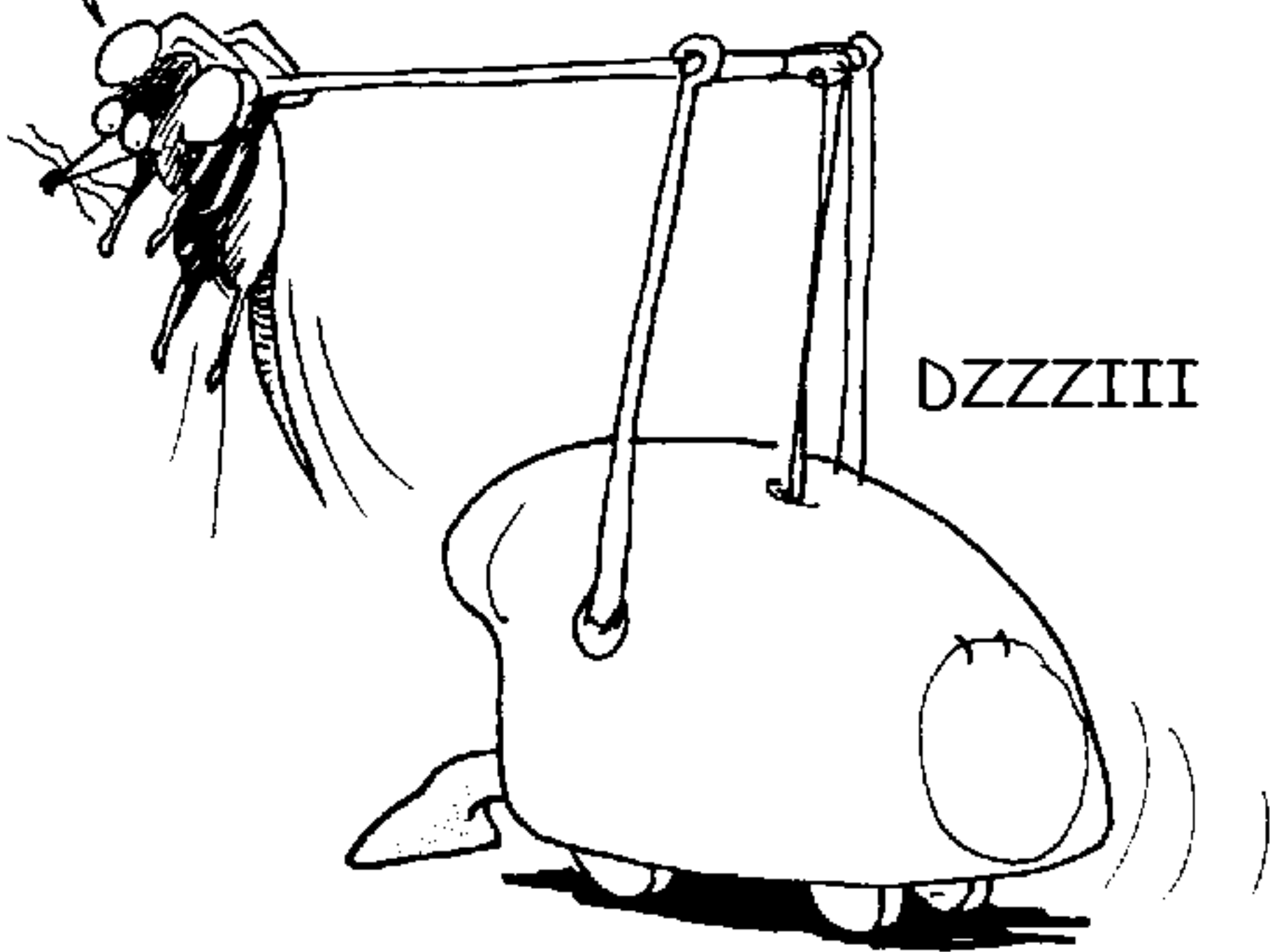
Sektor wyłapywania

Następnie przybliża się aż do momentu, kiedy mysz znajdzie się w sektorze wyłapywania

Wypuście mnie!

Coś nie w porządku, nie?

DZZZIII

I o to chodzi...

ANZELM !!!

Co ?

Mi ?

Możesz coś zrobić, żeby puścić tę filiżankę? Albo przynajmniej to, co z niej zostało !

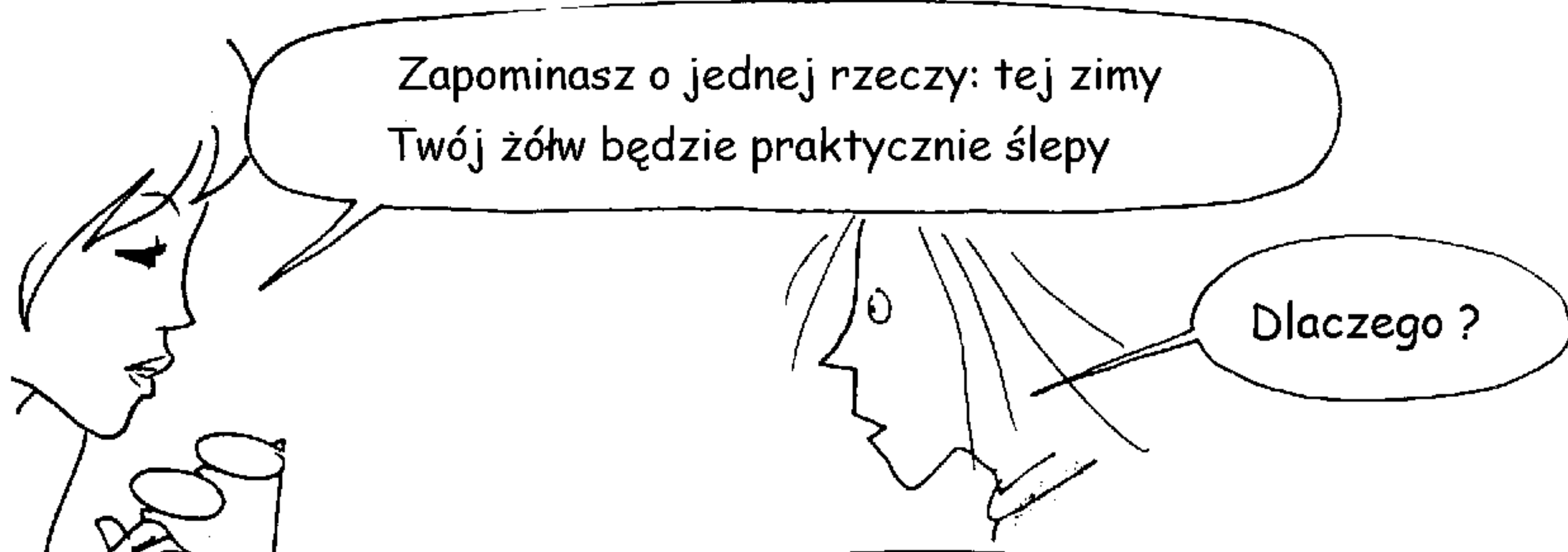
Oczywiście, on nie rozróżnia myszy od filiżanki letniej kawy

Byłoby podobnie z węzłem polującym nocą na kilka gryzoni

O cholera !

I mój żółw myli kręgiel, który jest blisko z oddaloną myszą (natężenie promieniowania zmienia się jak odwrotność kwadratu odległości)

Krótkowzroczny żółw

Zapominasz o jednej rzeczy: tej zimy
Twój żółw będzie praktycznie ślepy

Dlaczego ?

Mamy ogrzewanie podłogowe !

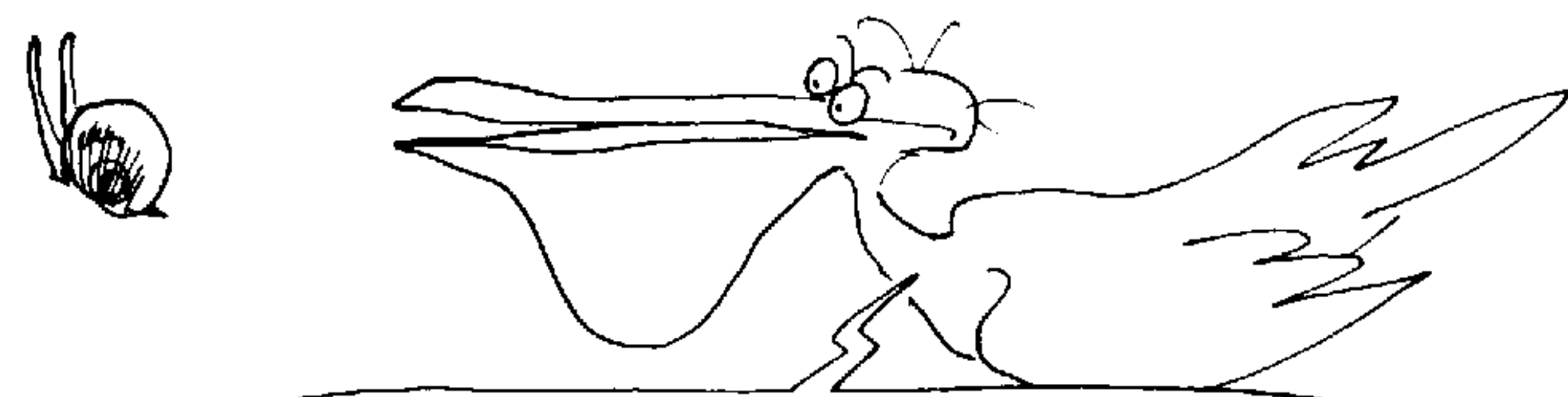
To jest nie do
rozwikłania

Może moglibyśmy go
zahibernować

Rozwiązaniem byłoby to, że żółw mógłby
ROZPOZNAWAĆ KSZTAŁTY
przedmiotów, by je zidentyfikować

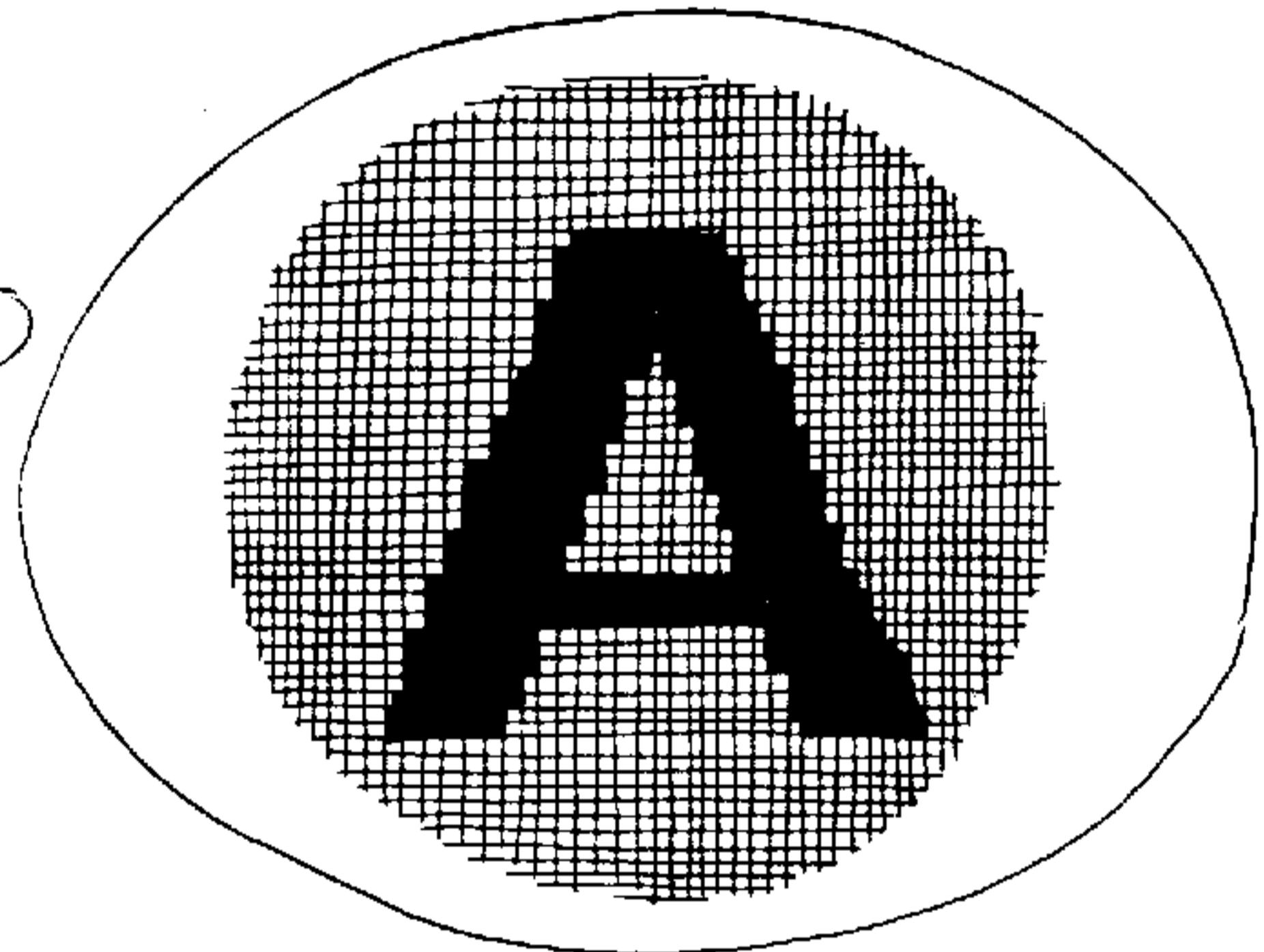
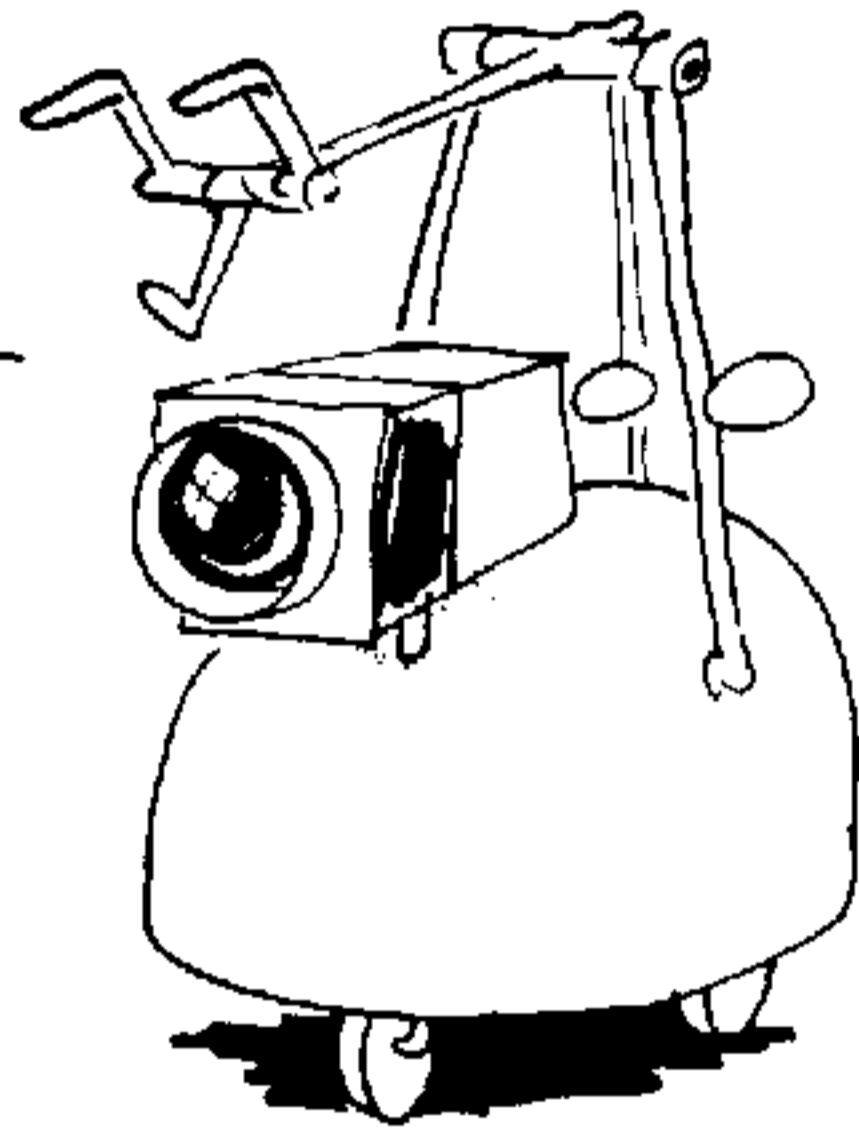
Czemu by nie nauczyć go czytać, skoro
jesteście aż tutaj ?!

ROZPOZNAWANIE KSZTAŁTÓW

Ta kamera telewizyjna z większą rozdzielczością poradzi sobie lepiej niż rudymen tarne oko na podczerwień.

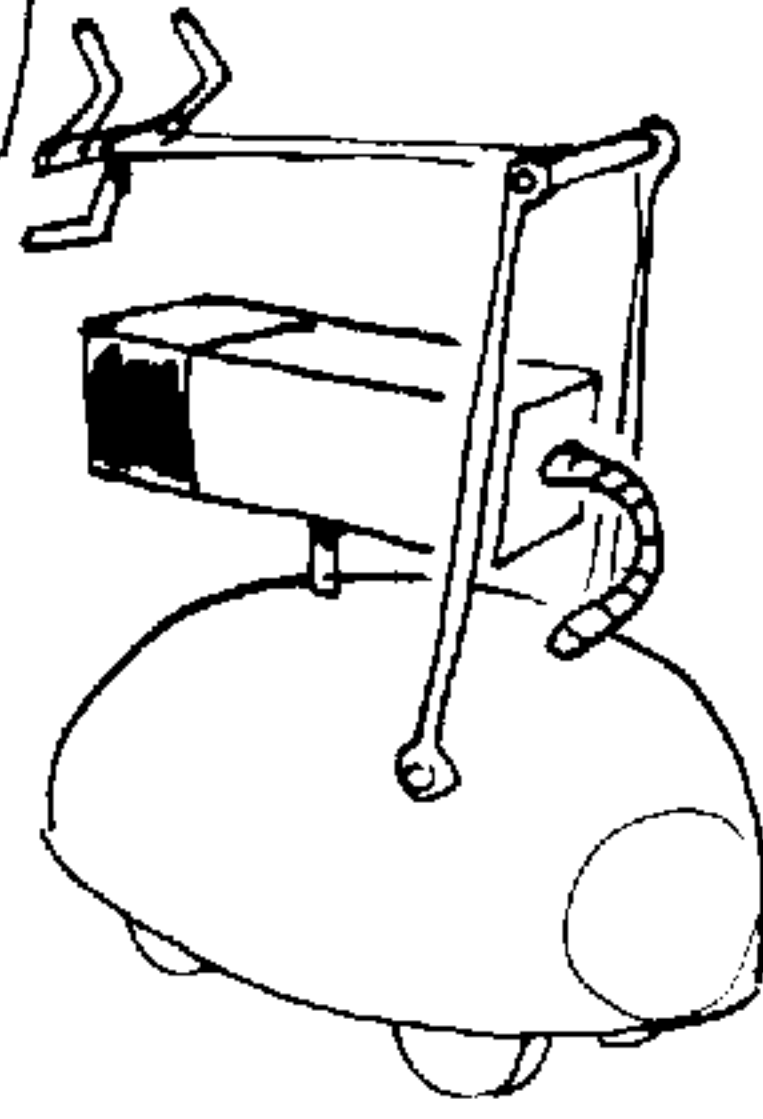
Każdy kształt pojawiający się przed kamerą będzie reprezentowany przez zbiór punktów lub małych kwadracików współrzędnych x, y

By coś zostało rozpoznane, musi być Wam pokazane

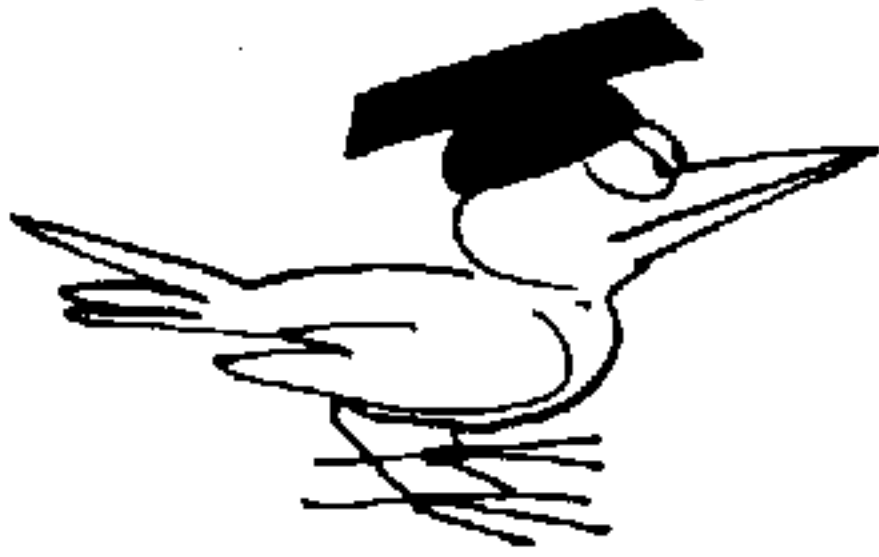
Zacniemy od **ZAPISYWANIA DANYCH**
KSZTAŁTÓW przez maszynę

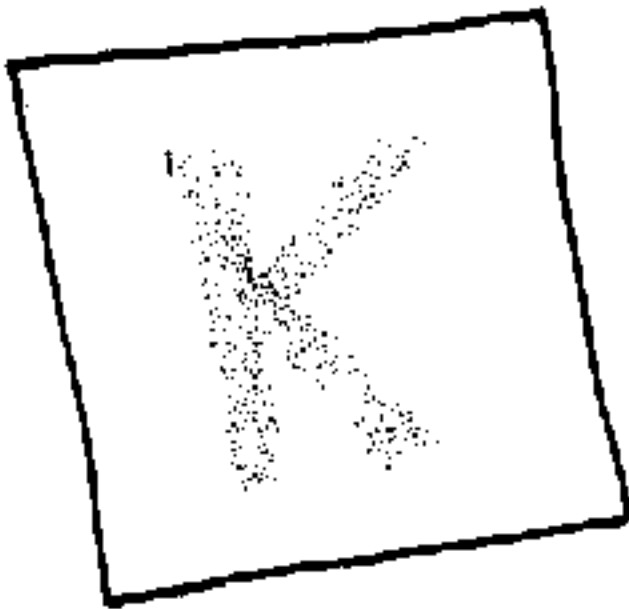
A B C D E F

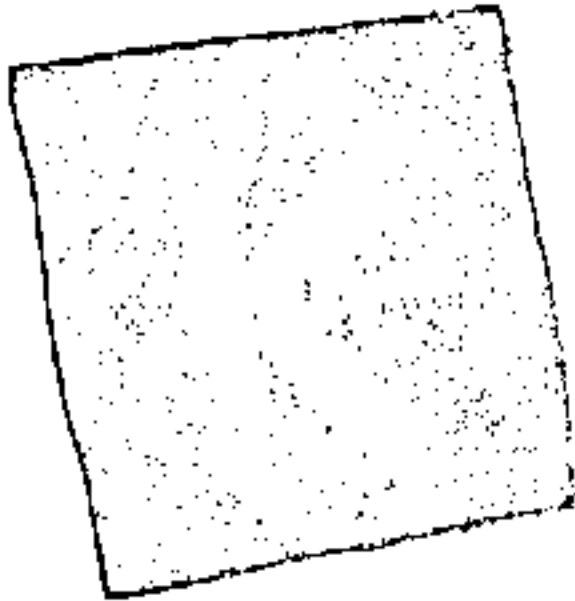
Na przykład litery alfabetu,
jedna po drugiej

Tak, widzę cel operacji. Następnie pokazujesz jedną z liter maszynie.
Wtedy ona porówna ją z kształtami, które już zna.

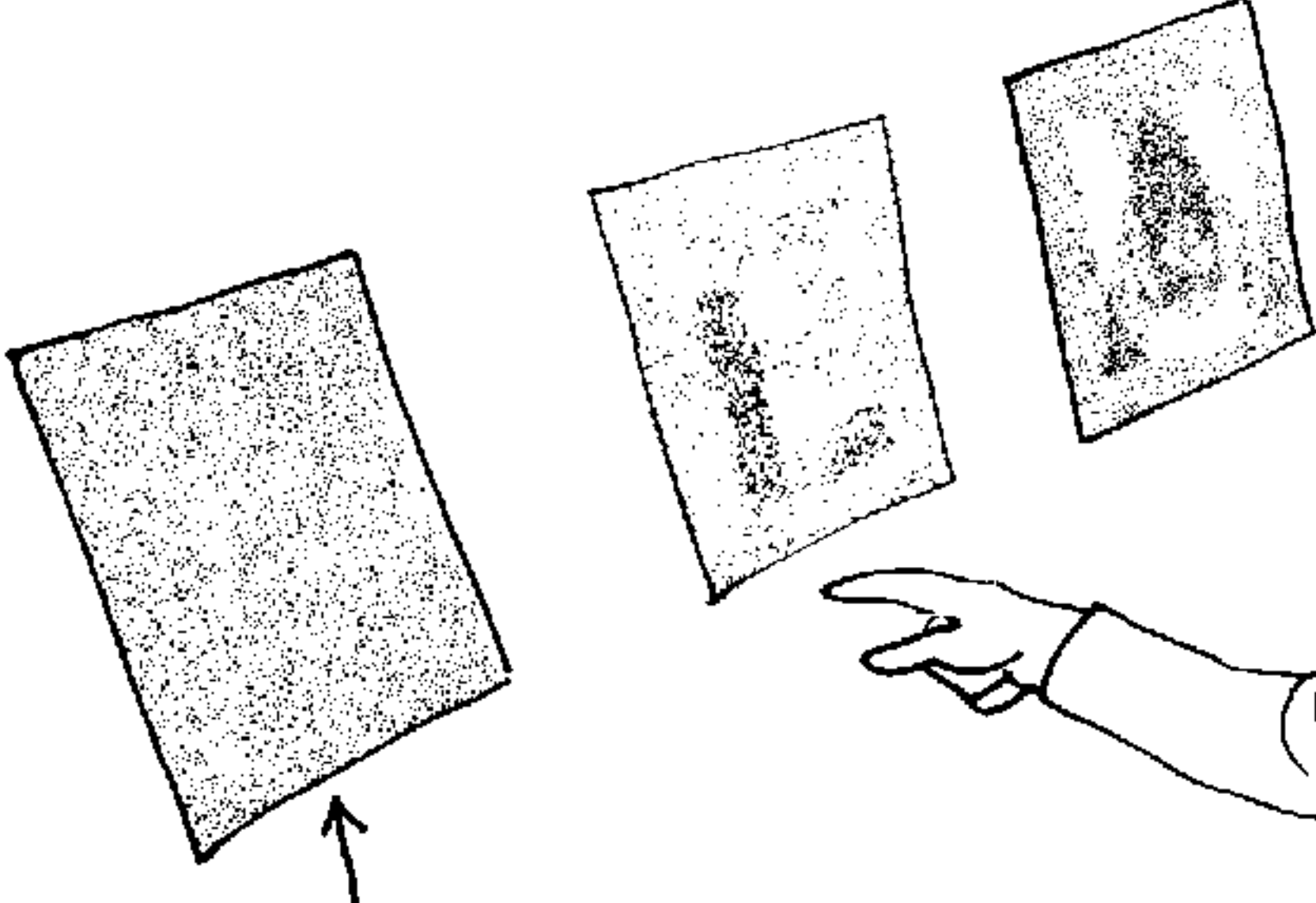

SYGNAŁ

ZNANY SYGNAŁ

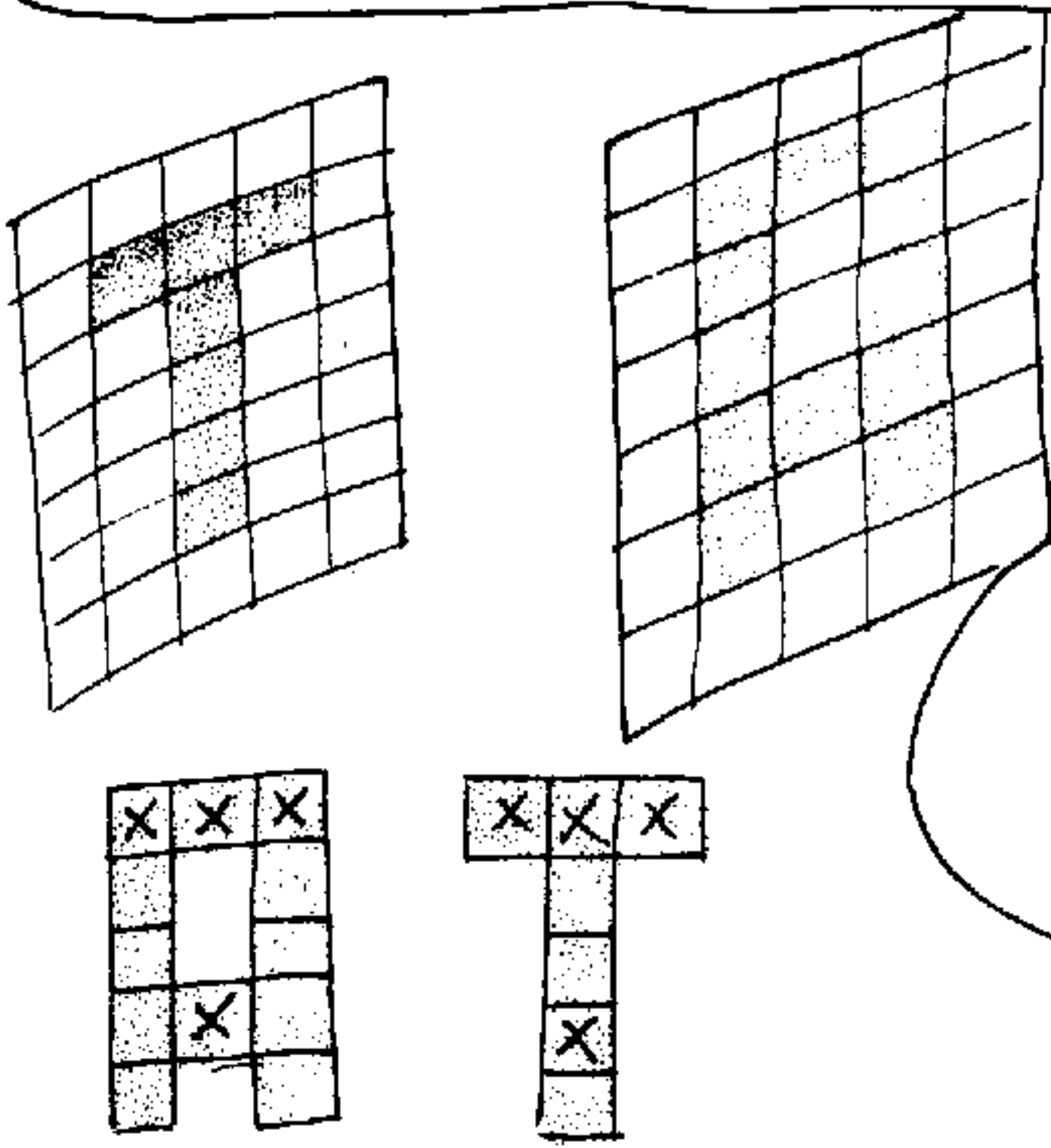
Co oznacza, że należy dopasować sygnał do
znanego sygnału, w negatywie.

Całkowita koincydencja

Jeśli koincydencja jest
całkowita, pojawi się
jednolicie szara kartka

W rzeczywistości, jako, że sygnał jest skończonym wzorem wartości (albo zero, albo jeden) skojarzonych z przedziałami współrzędnych (x, y), komputer pokładowy podsumuje koincydencje i nie-koincydencje

Koincydencje : 4 przegródki
Liczba przegródek sygnału: 7
Procent koincydencji 4/7

Tak, ale widzicie ogrom pracy ! Wasz żółw rozpozna literę, tylko jeśli jest ona w osi i w odpowiedniej odległości

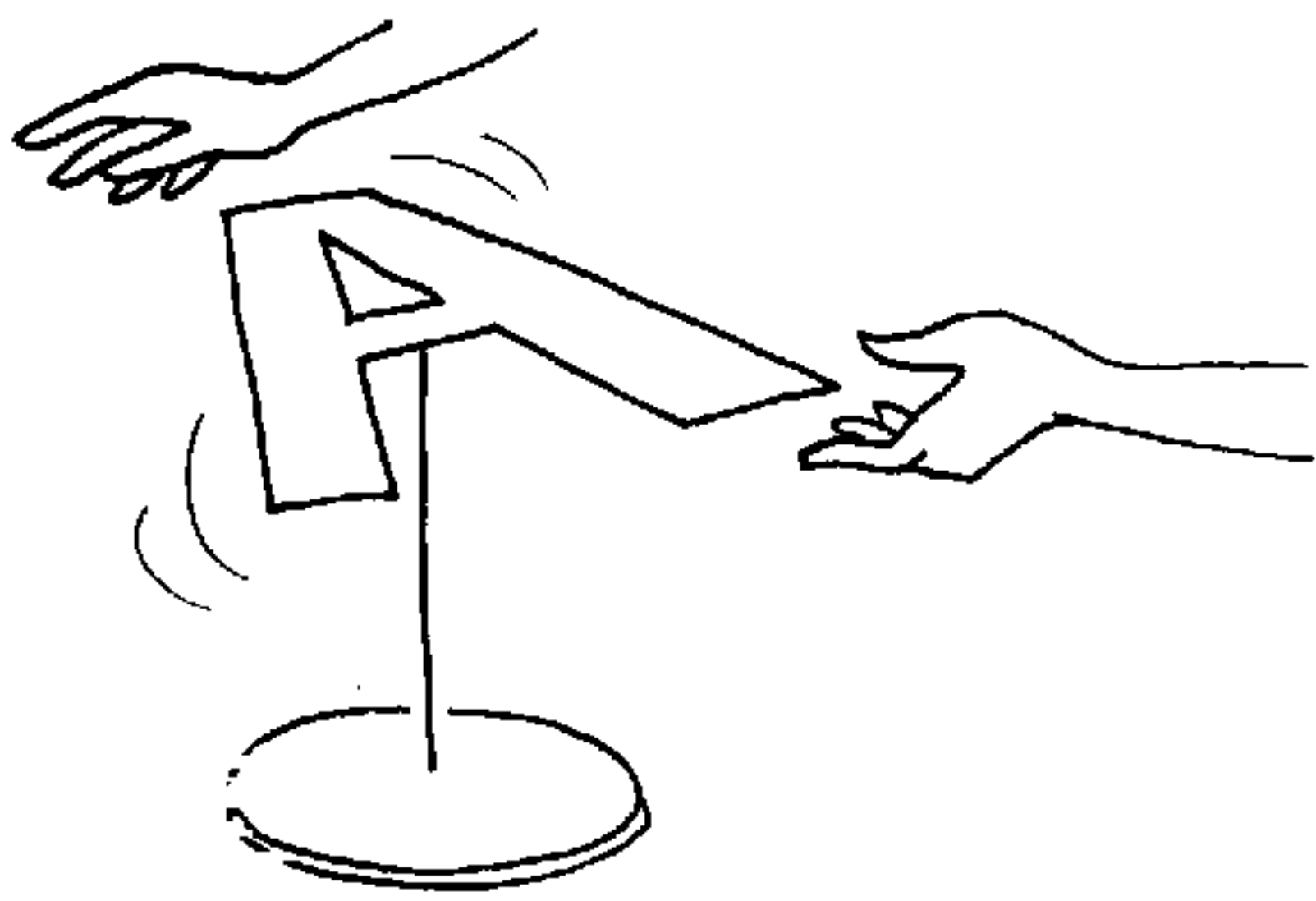
Jeśli liczycie na przypadek, że tak się stanie..

O rety ! Jak to zrobić ?...

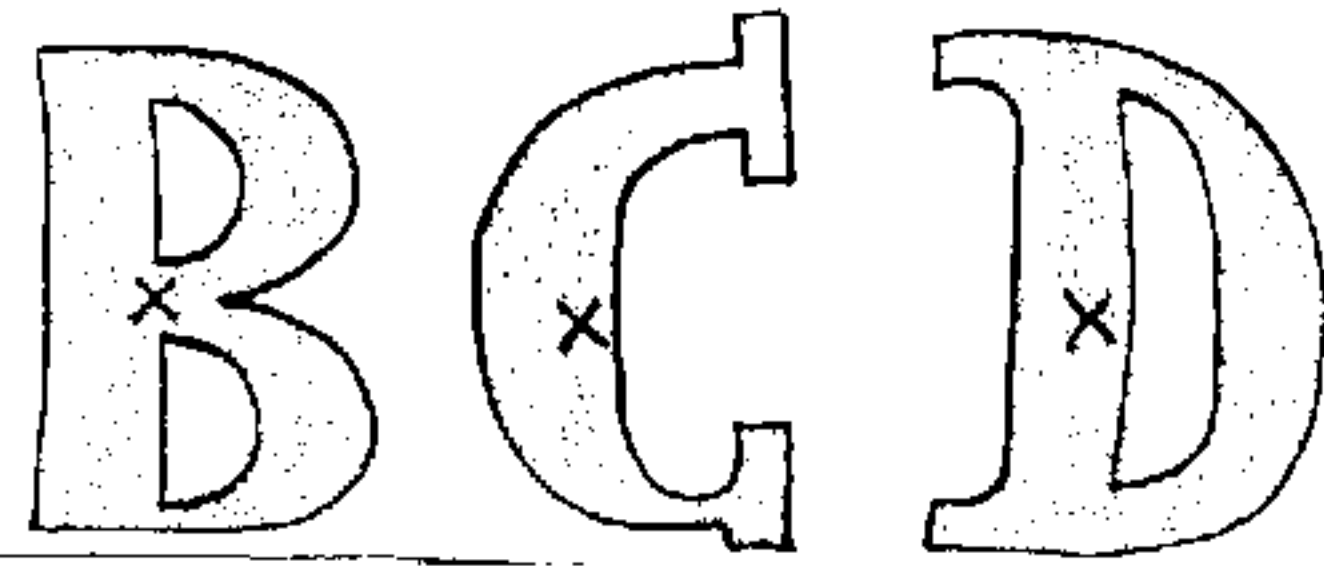

Ja wiem !

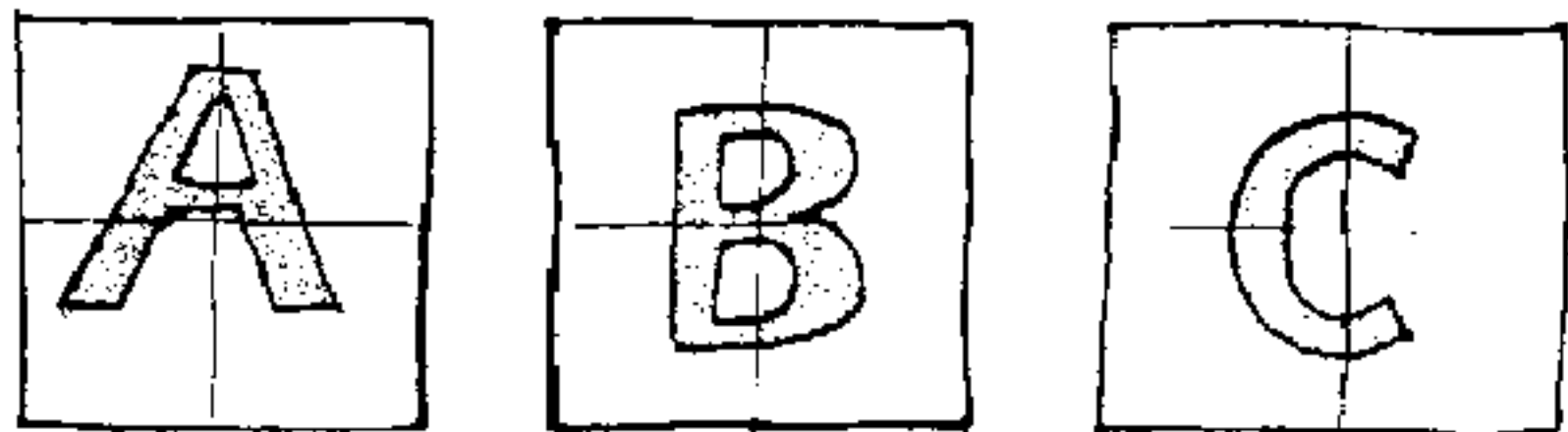

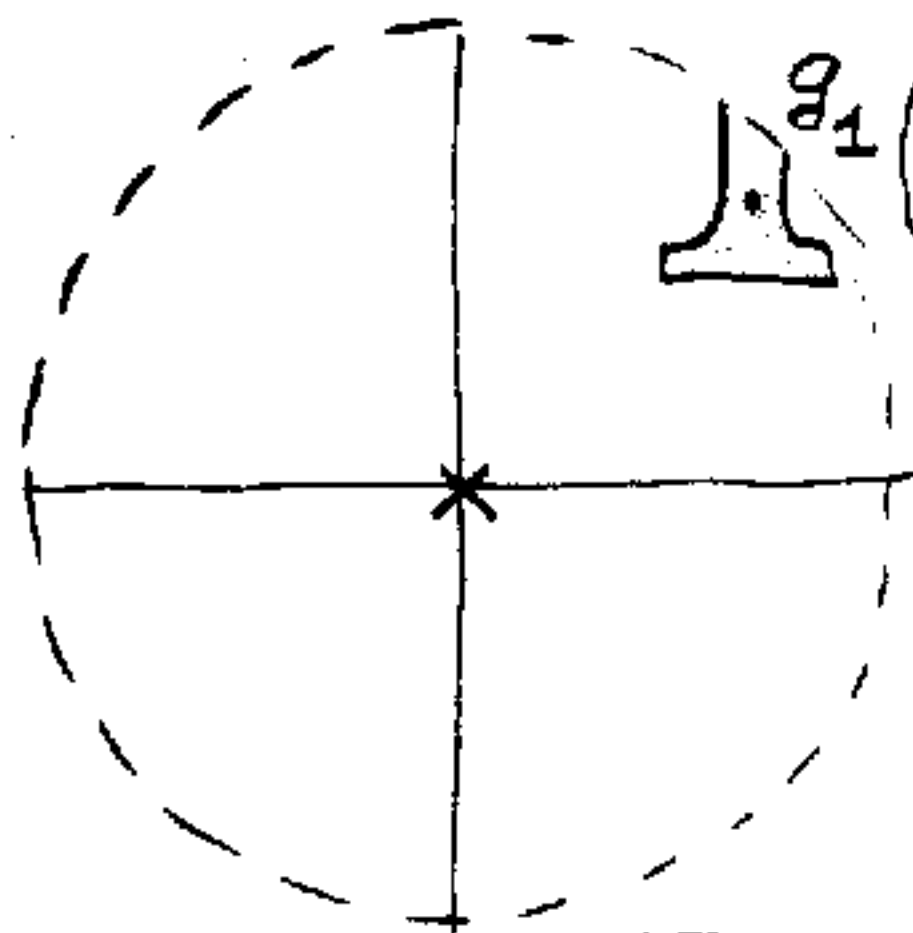
Określam środek ciężkości każdego kształtu, każdego znaku

Przed zapisaniem znaku w PAMIĘCI maszyny, sprawiam, że oś optyczna i środek ciężkości się zbiegają

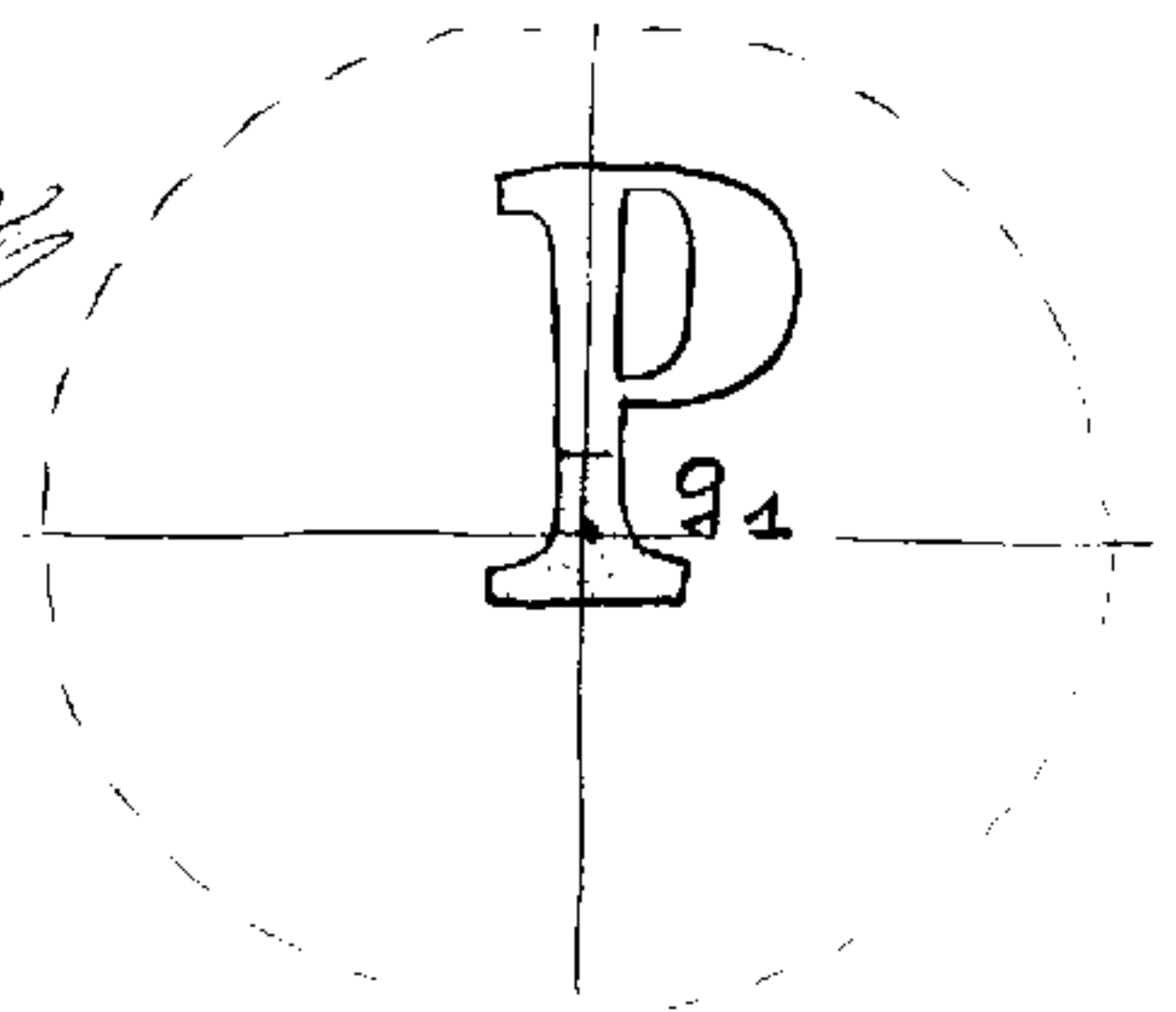

Założmy teraz, że znak wchodzi w pole widzenia maszyny

Sprawiam, że natychmiast oblicza środek ciężkości g_1 tego fragmentu.

Następnie sprawiam, że nakierowuje swoją kamerę w taki sposób, by oś optyczna nachodziła na g_1

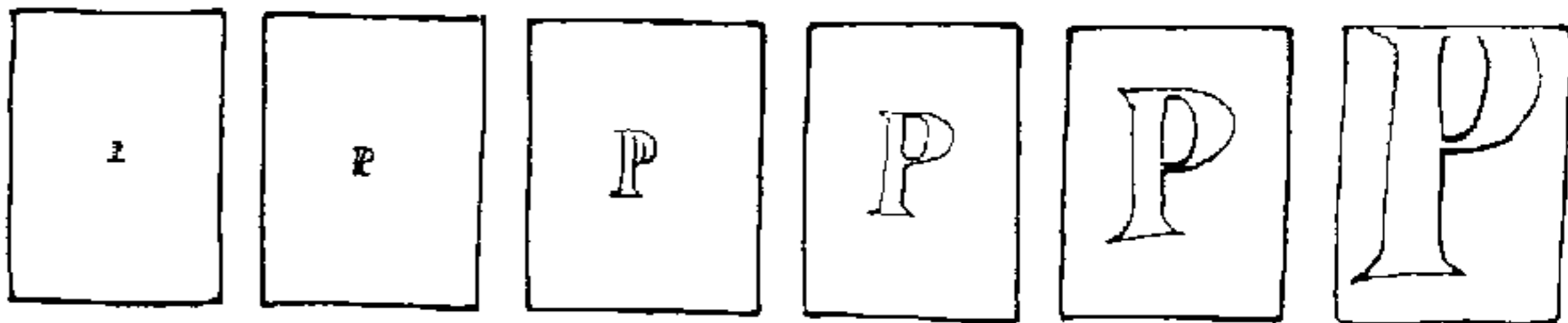
Kiedy to już zrobione, maszyna oblicza pozycje g2 środka ciężkości nowego obrazku, a następnie wypośrodkowuje się na nim.

Co pozwala jej stopniowo wypośrodkować się odpowiednio na przedmiocie.

Ale pozostaje problem dobrej odległości ?

Komputer pokładowy może „wyciągać kopie obrazka do potęgi entej”,
zwiększone lub zmniejszone :

I porównać każdy z tych elementów do zbioru znaków,
które są w jego pamięci

Ach ! Ależ to
jest **P** !

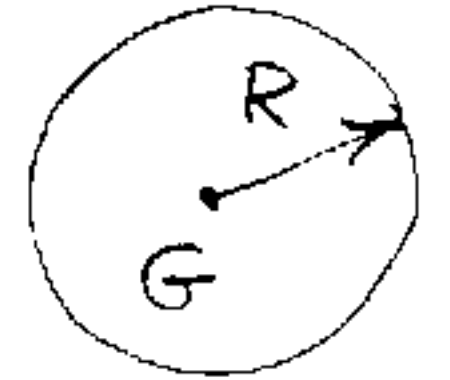
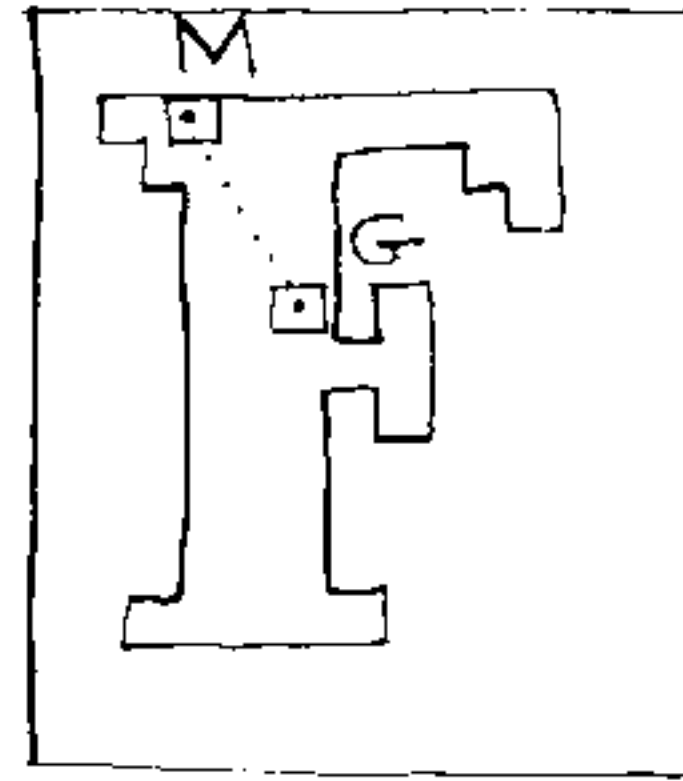
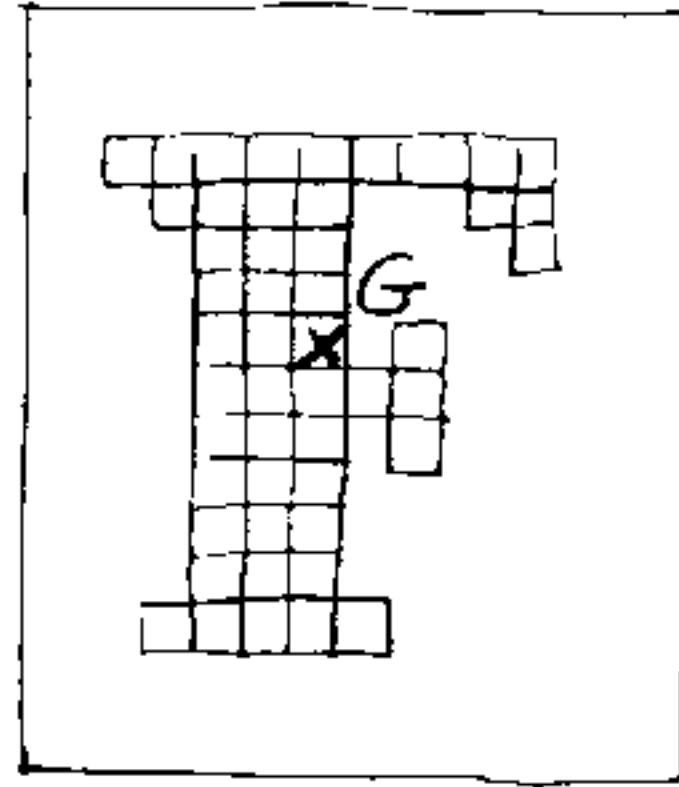
P

Chwila! Możemy uniknąć tego systematycznego badania każdego powiększenia:

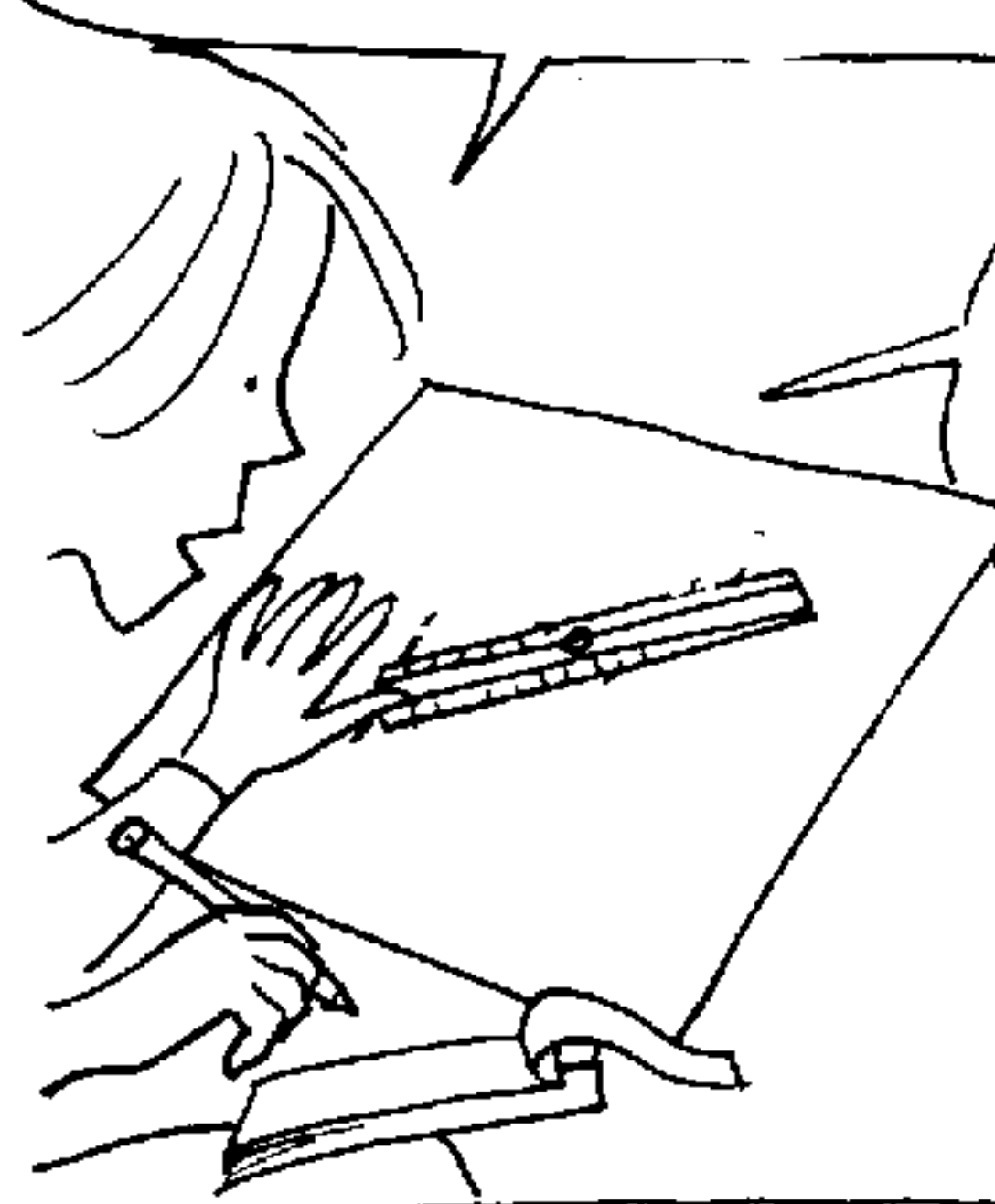
Patrząc z daleka, przedmiot jest swego rodzaju nieostrą plamą. Jego obraz ma ŚRODEK CIĘŻKOŚCI, ale ma też POZORNĄ

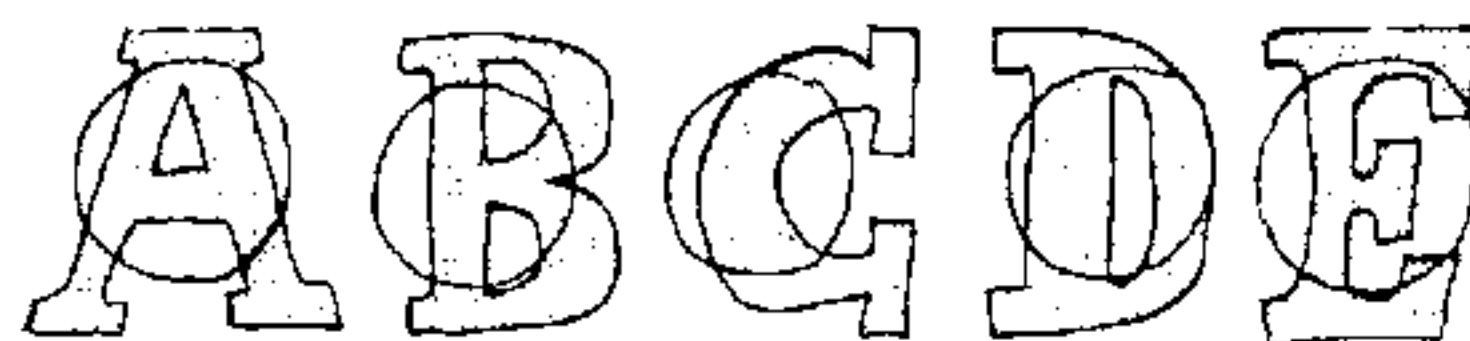
Co robisz, by określić tę średnicę θ ?

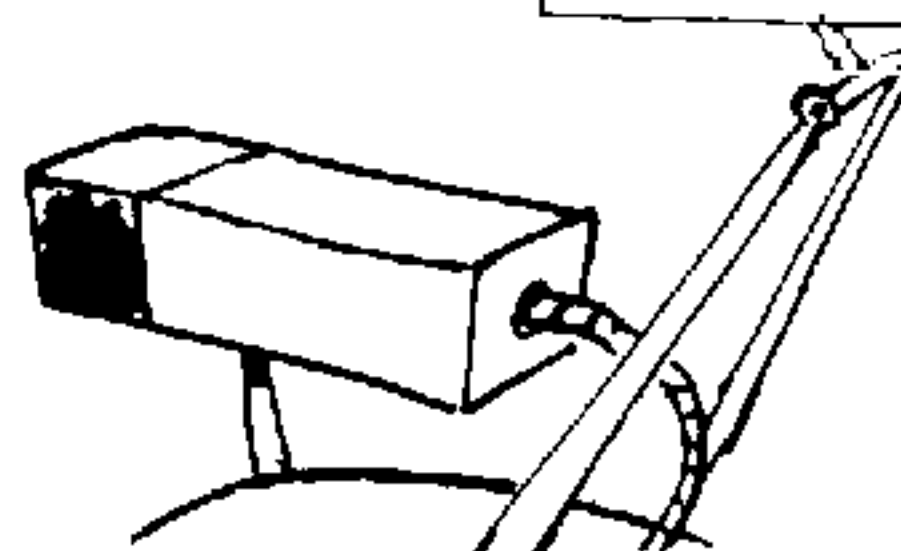
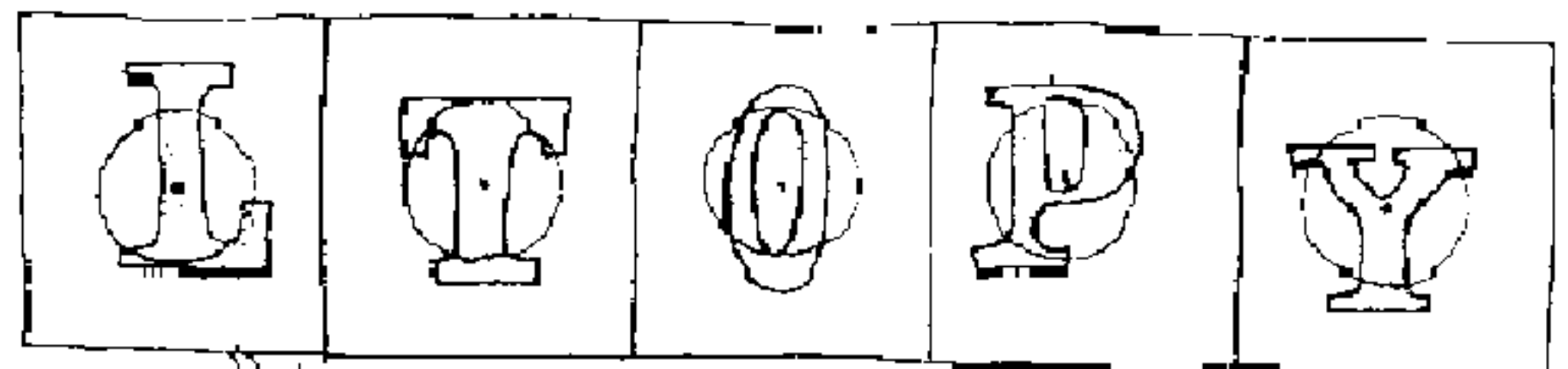
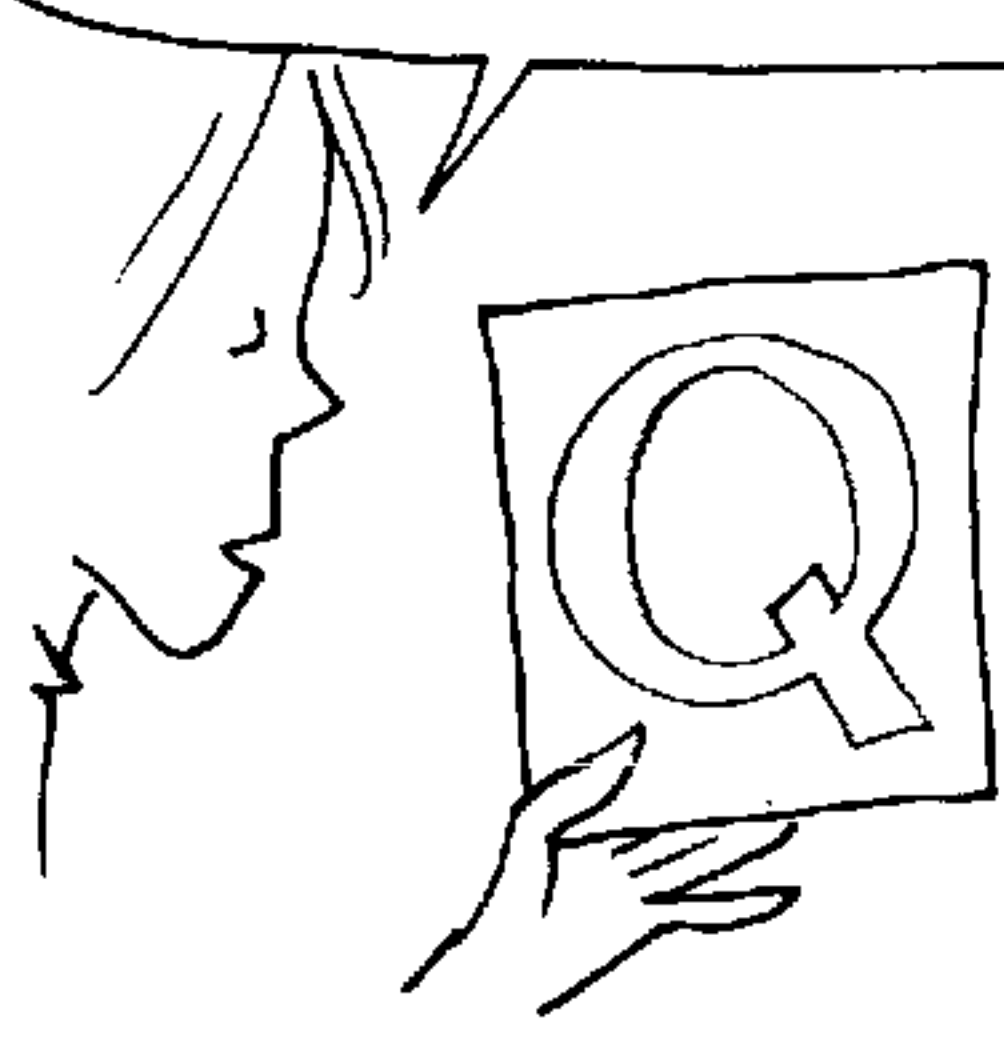
Biorę wszystkie punkty M, które tworzą obraz i łączę je z G, środkiem ciężkości. Sumuję te wszystkie segmenty GM i dzielę przez liczbę punktów. Otrzymuję średnią wartość R i powiedziałbym, że $\phi = 2R$ będzie miarą średnicy pozornej tego obrazu.

Każda litera, każdy znak będzie więc miał zakres obciążenia wyśrodkowany na G i którego średnica będzie równa θ .

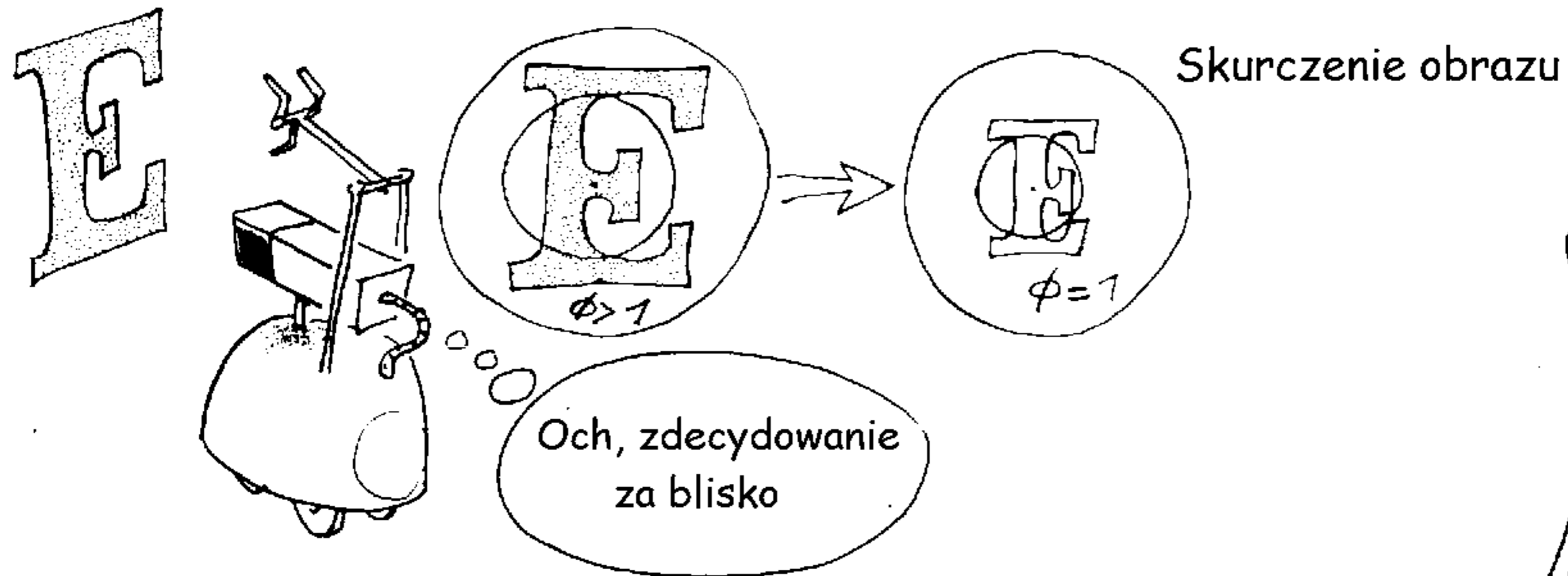
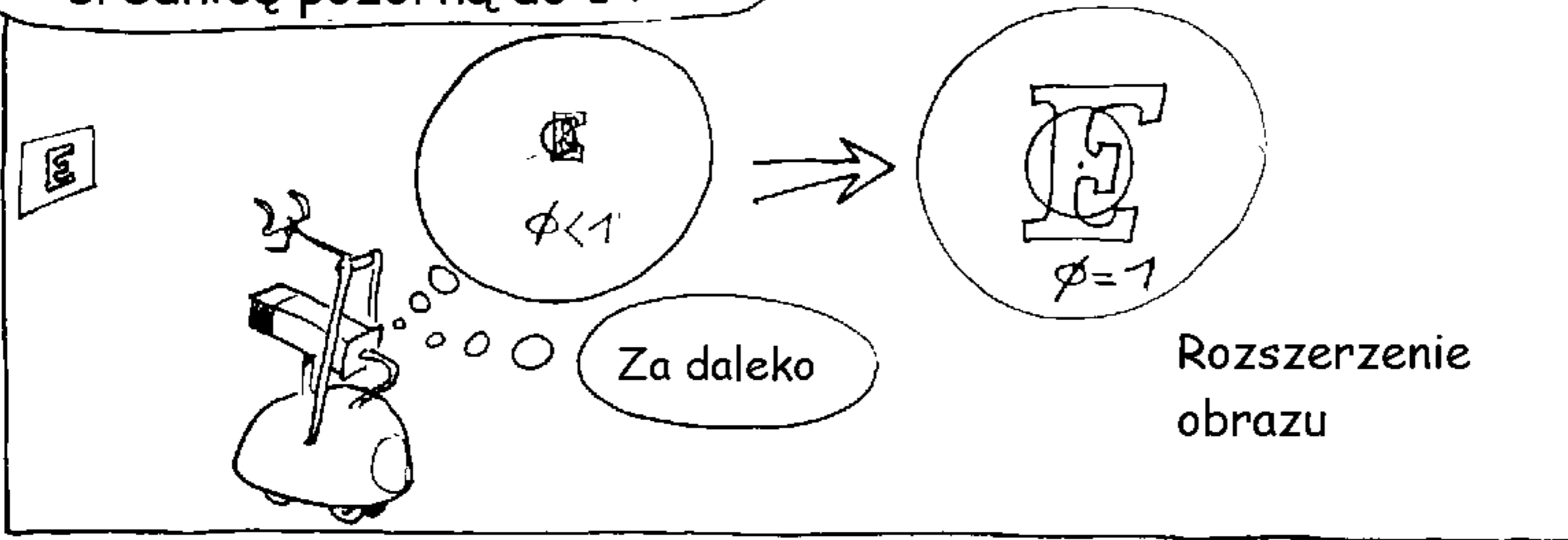

Zamiast dowolnie zapisywać znaki w pamięci, udało mi się sprawić, że wszystkie mają ten sam środek ciężkości. Na przykład $x_G = 0, y_G = 0$, i ta sama średnica pozorna $\theta = 1$.

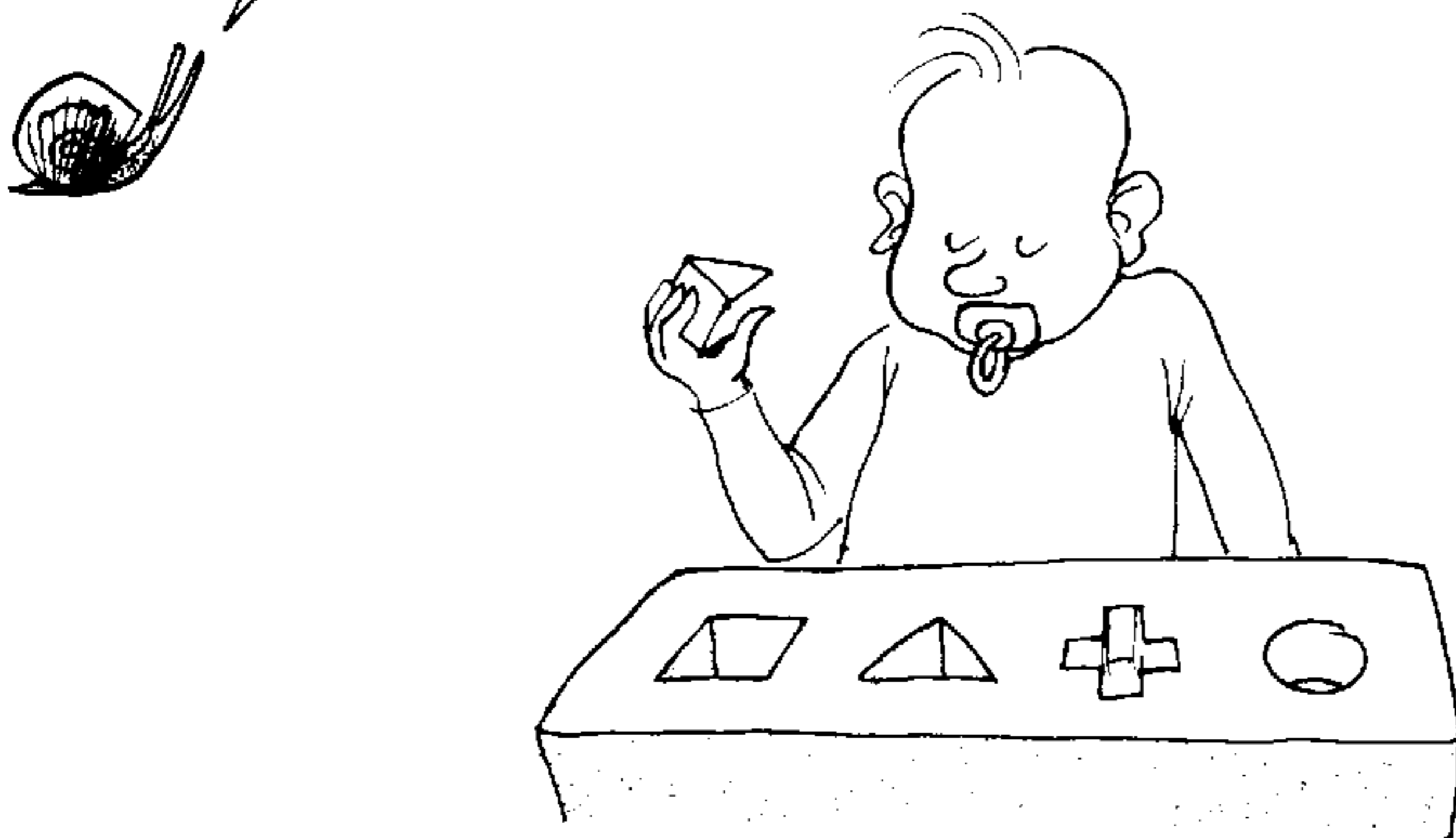

Krótko mówiąc, wyśrodkowujemy i OGNISKUJEMY

Już widzieliśmy jak żółw potrafi automatycznie skoncentrować się na środku ciężkości. Może więc mierzyć i obliczać średnicę pozorną ϕ otrzymanego obrazu. Jeśli ta jest inna od jednostki, komputer pokładowy zrobi POWIĘKSZENIE wyśrodkowane na G , by doprowadzić średnicę pozorną do 1 :

Nie pozostaje nic innego jak przebadac pliki z kształtami w pamięci, szukając zbieżności

Moglibyśmy również założyć, że litera została obrócona. Należałoby więc zrobić kopie każdego sprawdzanego obrazu z obrotem od 0 do 360°

Jeśli istota ludzka funkcjonuje w ten sam sposób, jaka to nużąca praca przy każdym rzucie oka. To musi zajmować szalenie dużo czasu!

Z jednym MIKROPROCESOREM, tak. Ale co byś powiedział na system złożony z TYSIĘCY mikroprocesorów pracujących W TYM SAMYM CZASIE

Ludzie, znalazłem!

Nie... to nie to!

Ani nie to..

Hm... nie

CZAS ANALIZY DANYCH BYŁBY ZDECYDOWANIE ZREDUKOWANY

Istota żyjąca, istota ludzka uczy się rozpoznawać kształty z czasem. Podczas gdy czytacie ten tekst, Wasz mózg, analizujący informacje dostarczone przez Wasze oko, ma moc 10 000 mikroprocesorów pracujących symultanicznie, jednocześnie.

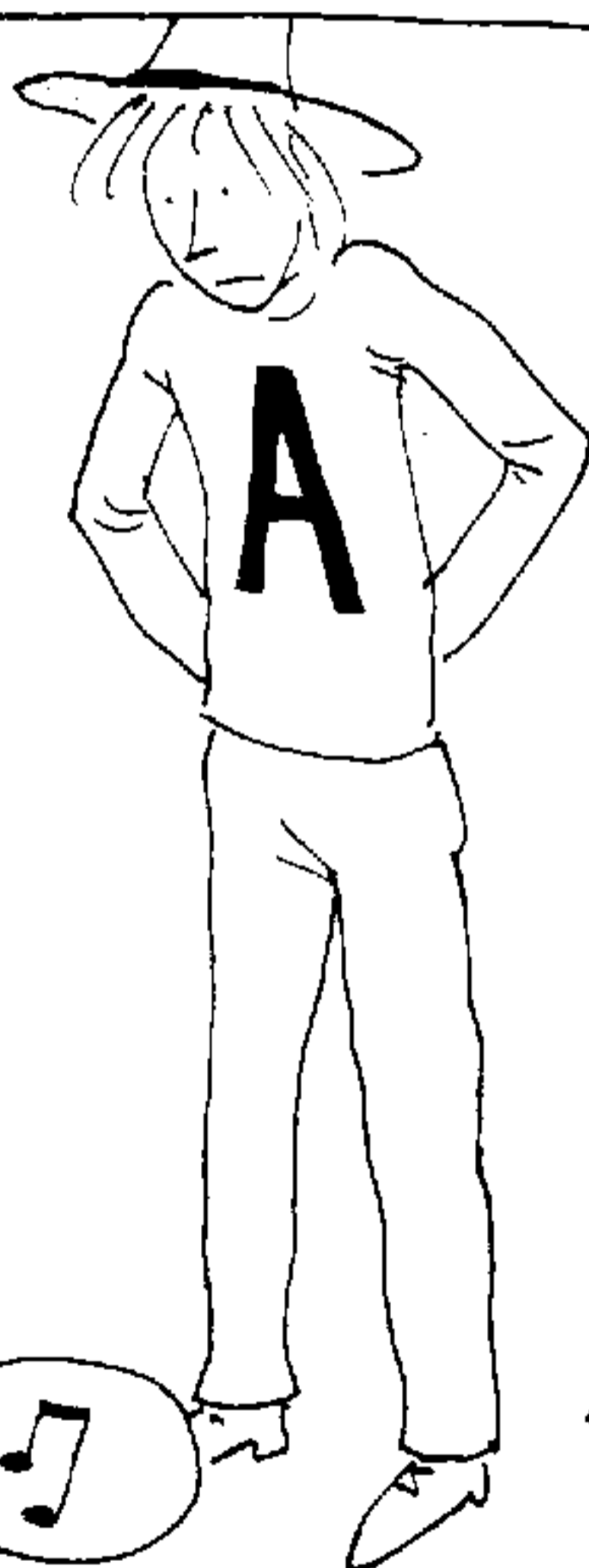

Rozgałęziona myśl

W gruncie rzeczy, to cud, że zachowujemy wrażenie bycia JEDNYM

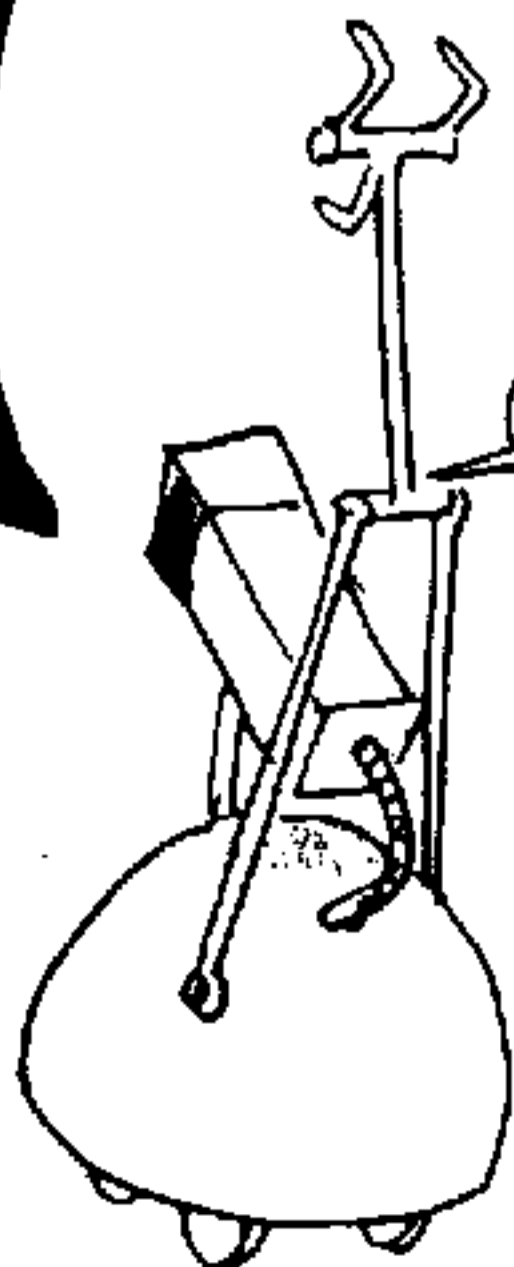
W rzeczywistości, kwestia rozpoznawania kształtów jest jeszcze bardziej złożona. Chcieliśmy przedstawić jedynie schematyczny zarys problemu.

Tak więc oto żółw, który umie czytać.

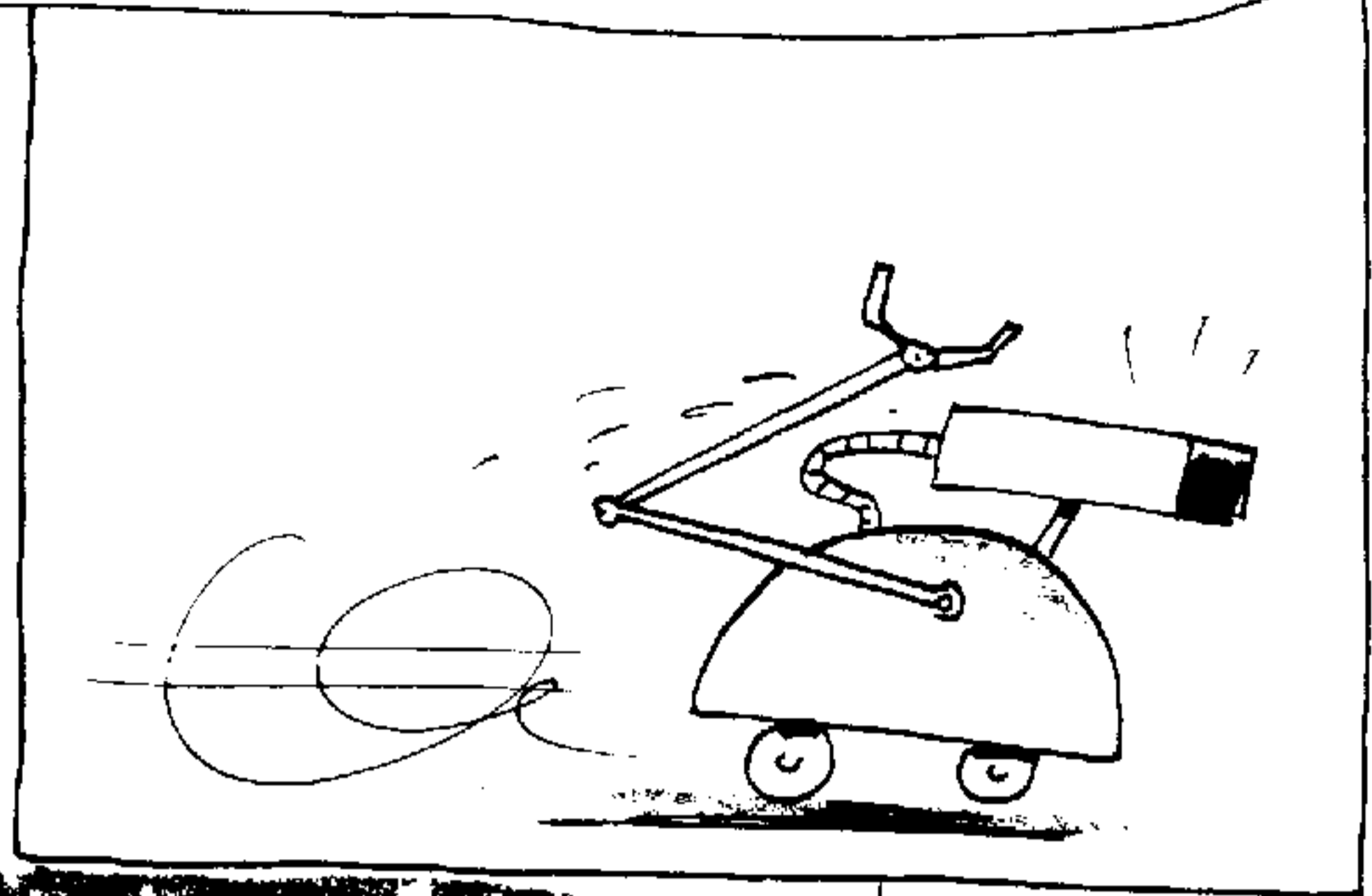
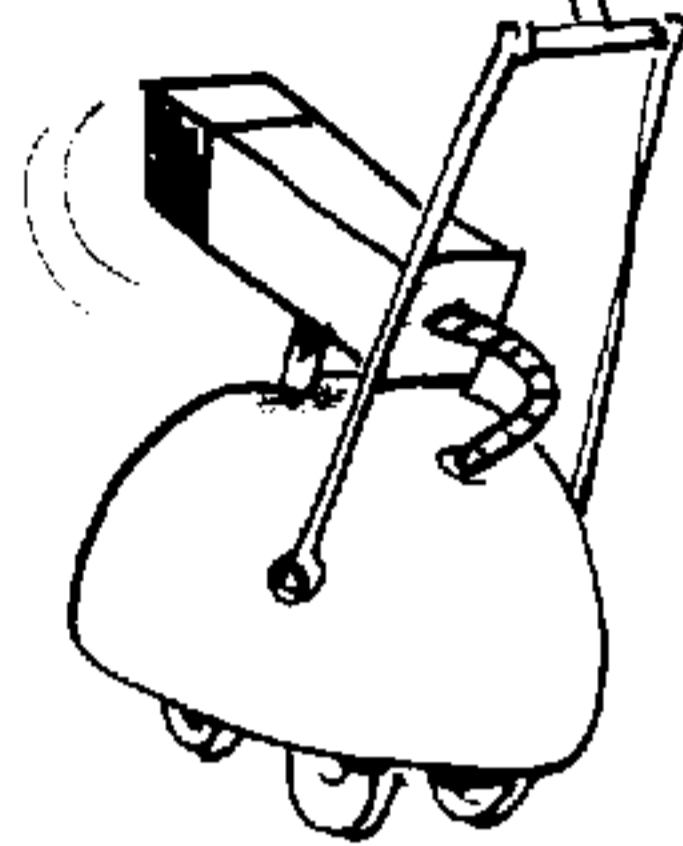

Już wszystko widzieliśmy...

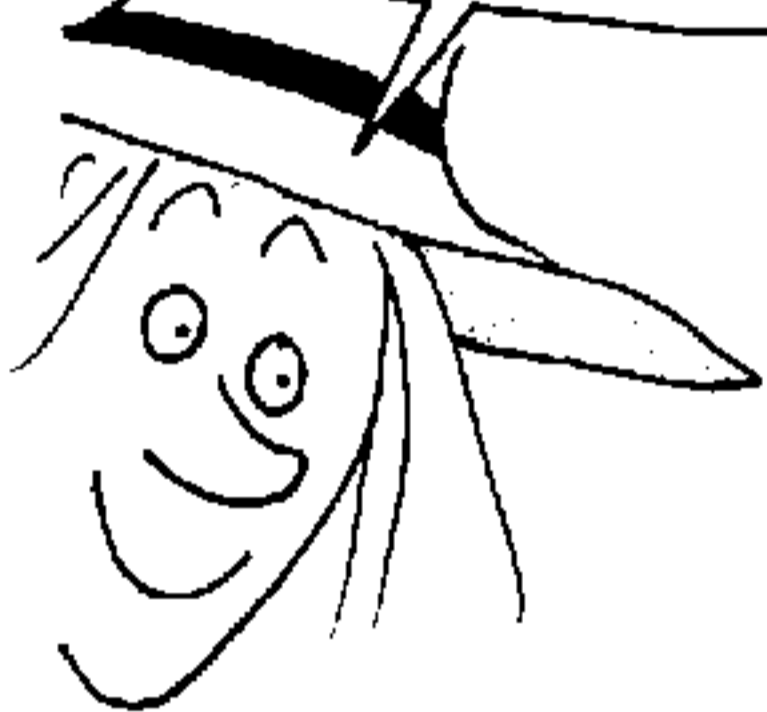

Jeśli żółw umie czytać litery, może też rozpoznawać grupy liter, słowa, całe zdania

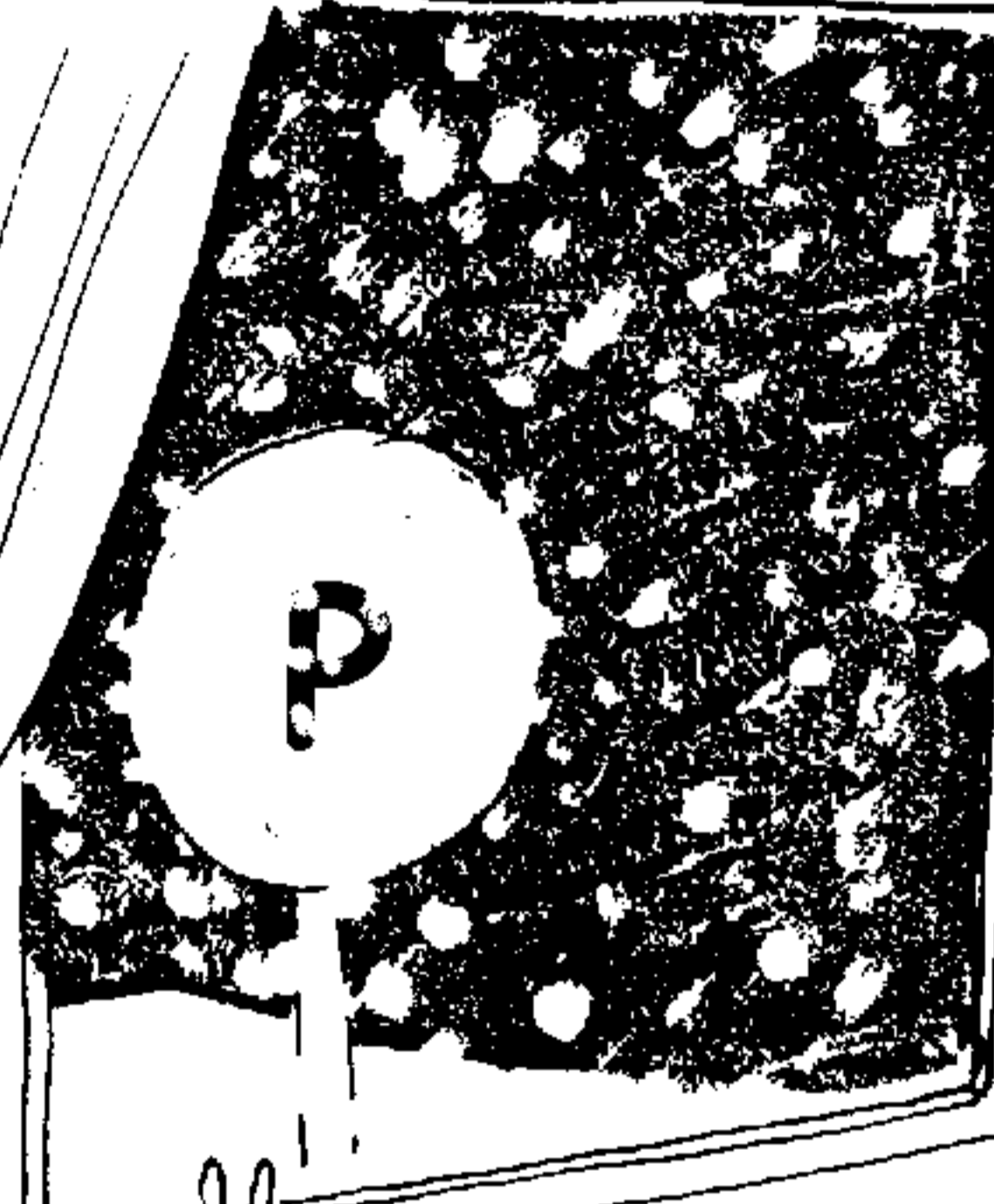
NIEBEZPIECZEŃSTWO

Oto ciekawe doświadczenie

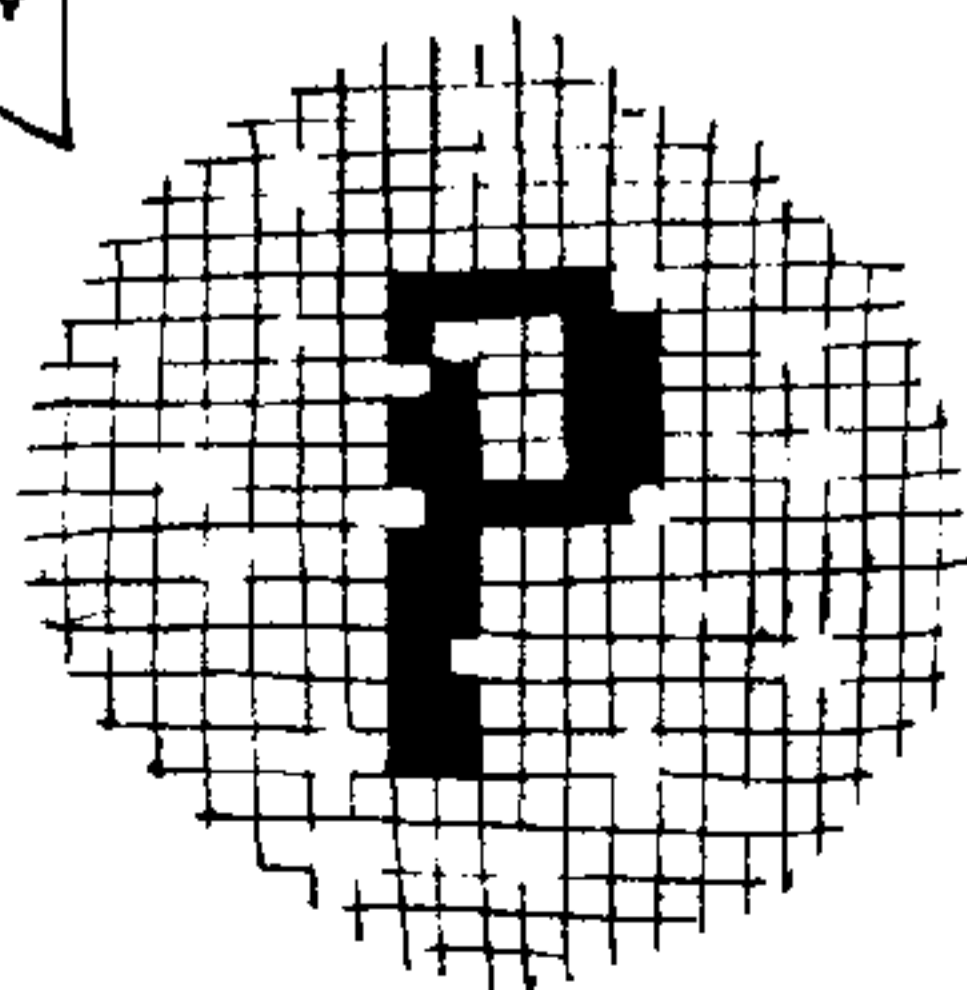

Patrz, pada śnieg

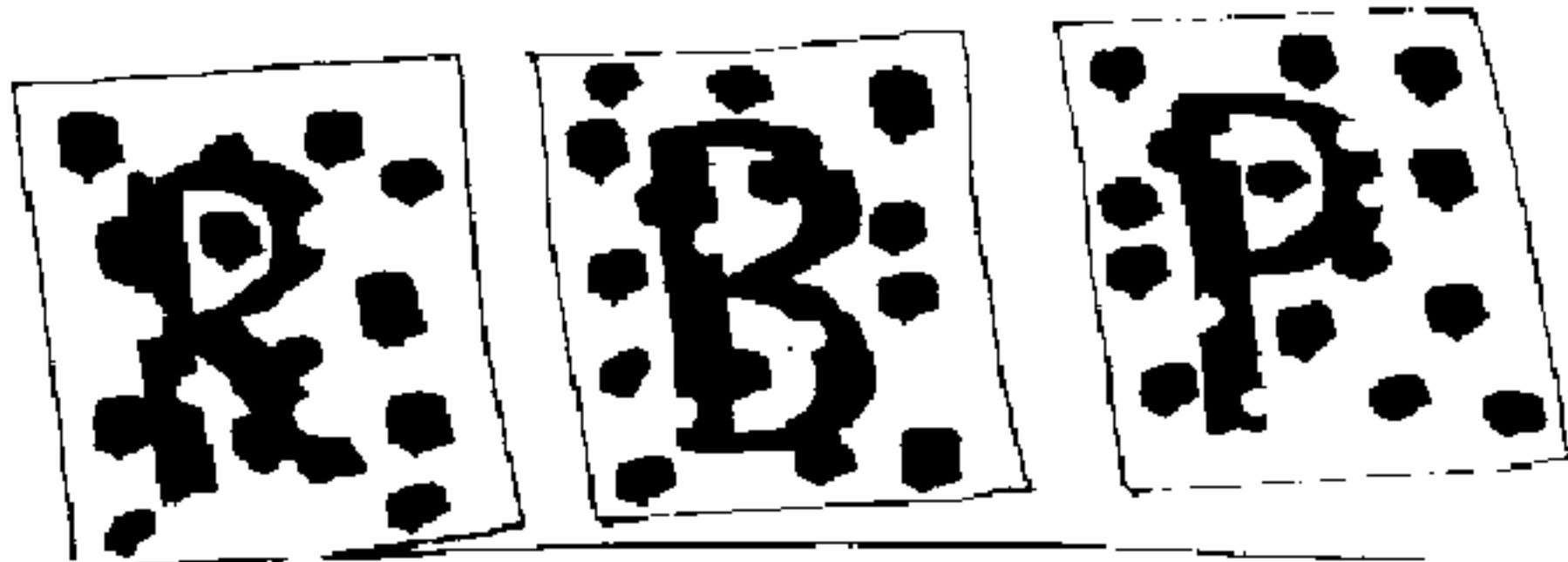
?

Oto litera, którą w każdej chwili widzi żółw

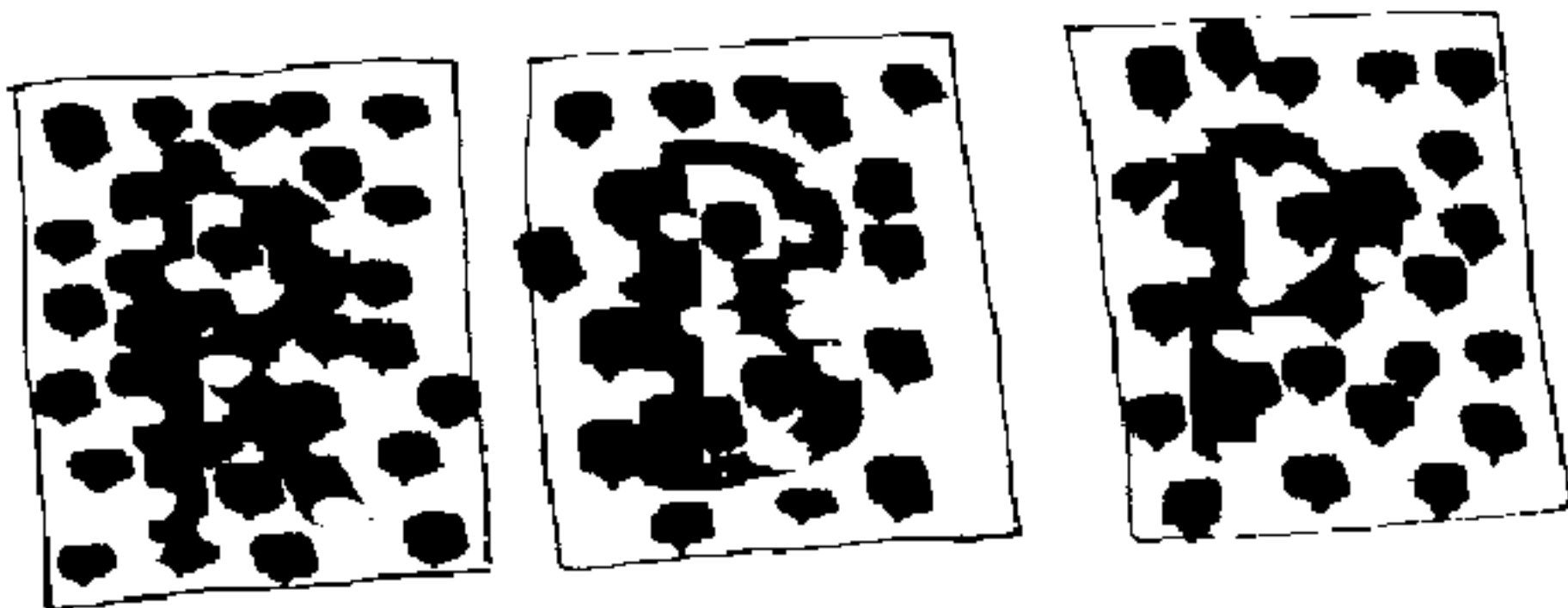

HAŁAS

Każdy obraz jest zakłócony przez **SZUM**
Pierwsza myśl: koincydencja na 100% nie jest konieczna, by rozpoznać sygnał

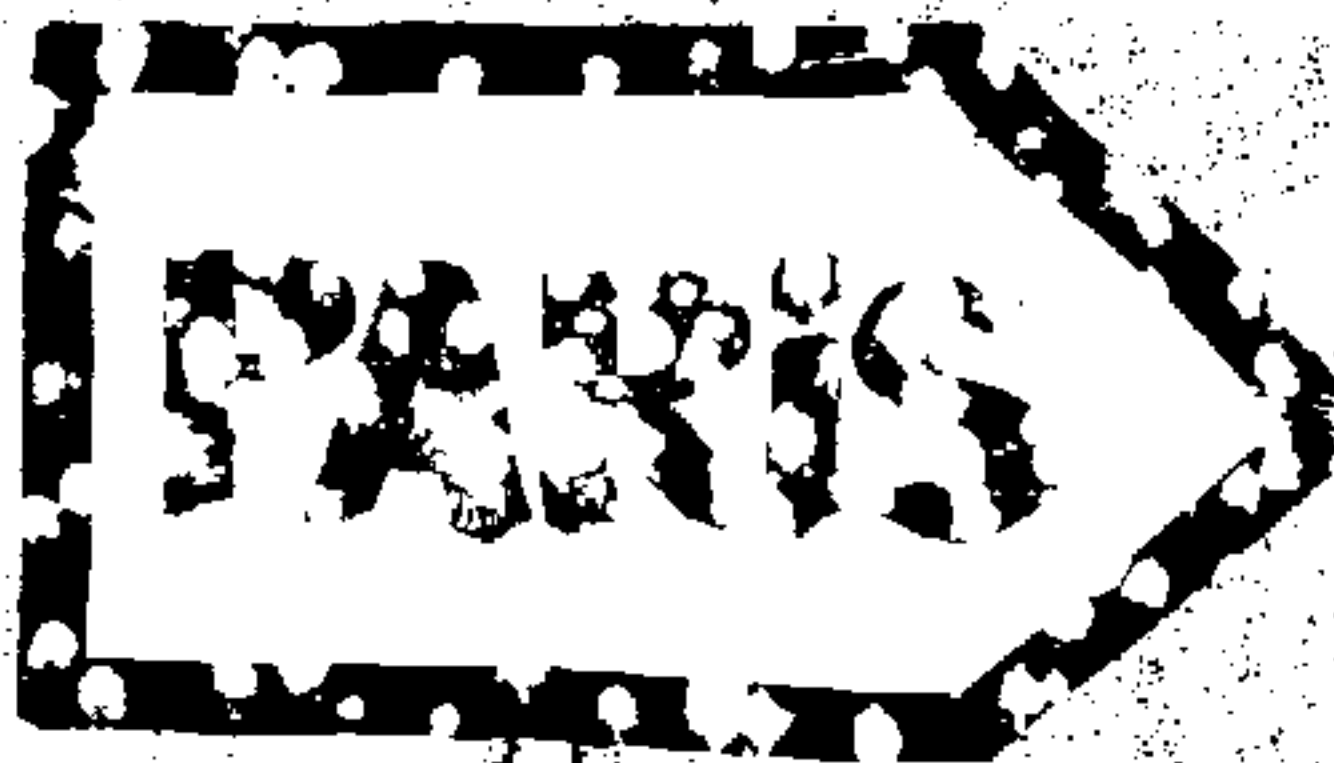
Mimo szumu, te znaki są nadal całkowicie możliwe do zidentyfikowania i rozróżnialne od innych.

Koincydencja będąca na poziomie 75 %

Teraz już nic nie rozpoznajemy!

Ale załóżmy, że zrobimy kilka kliszy przedmiotu w tym samym miejscu

Zauważymy, że jako, że mamy **DWOJE** oczu, w każdej chwili pracujemy nad **DWOMA** obrazami

ANALIZA OBRAZÓW

Zestawiając ilość obrazów do potęgi entej, możemy udoskonalić percepcję, WYKRYWANIE sygnału.

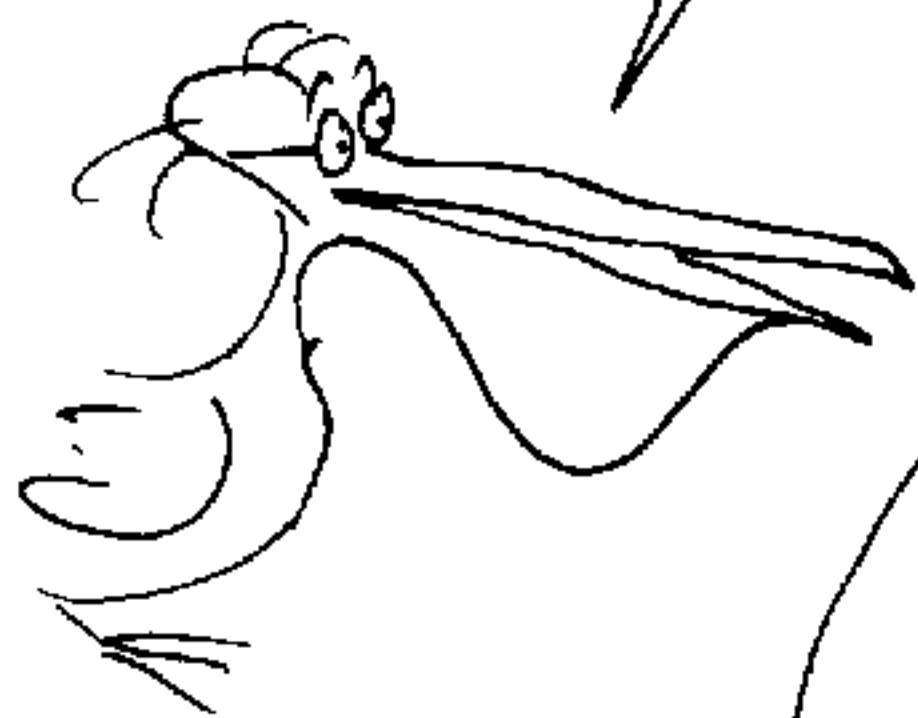
Możemy je na przykład nałożyć (zrobić średnią).

Istnieją matematyczne metody, które są lepsze

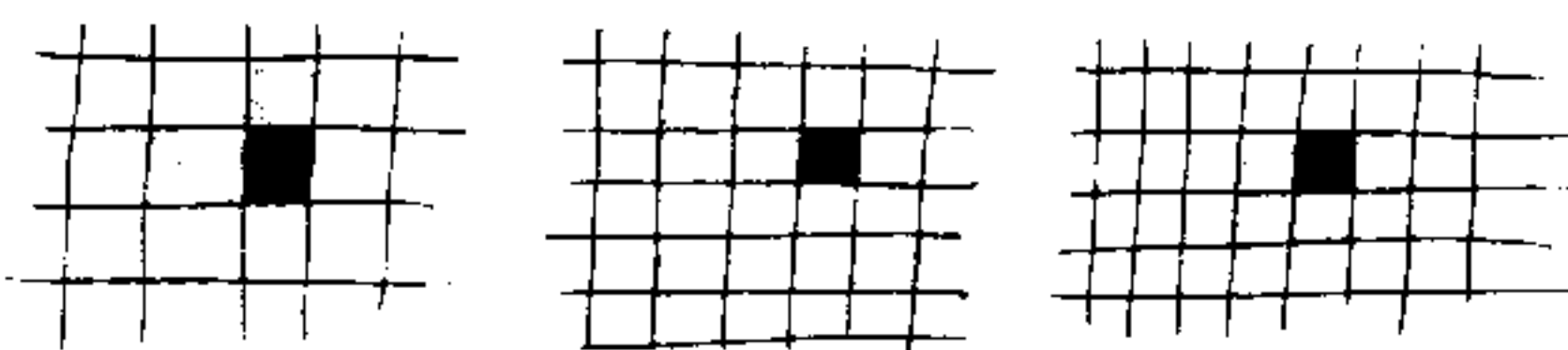
Kiedy zakrywam sygnał moimi palcami, nie mogę go odczytać.

Ale kiedy ruszam ręką, tak!

Jeśli dobrze zrozumiałem, chcielibyście sprawić, żeby Wasz zwierzak czytał i rozpoznawał znaki, przy każdej pogodzie. Kiedy pada śnieg, itd. .. To rozpoznawanie kształtów implikuje dla każdego obrazu obliczenie środka ciężkości i średnicy pozornej. Z całym tym SZUMEM, to będzie problematyczne.

Mam pomysł jak „Wyczyścić” obraz. Przypatrzymy się każdemu punktowi i wyeliminujemy każdy, który nie ma minimum dwóch sąsiadów (*)

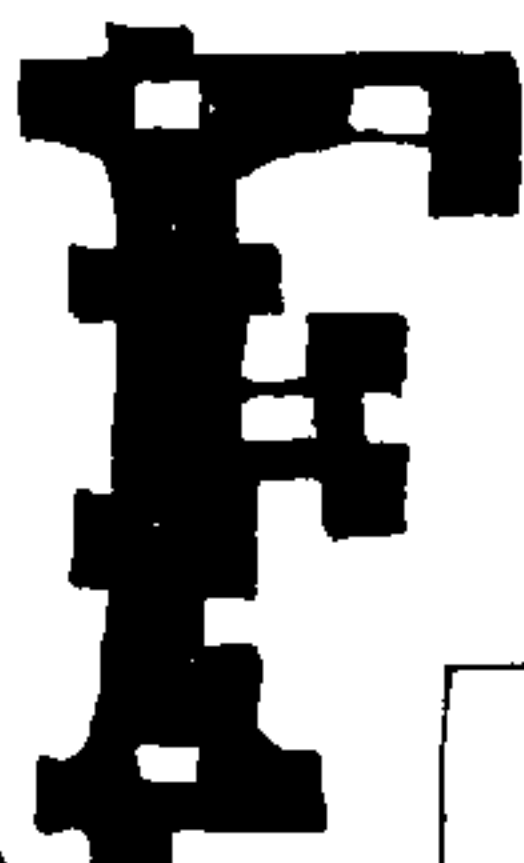
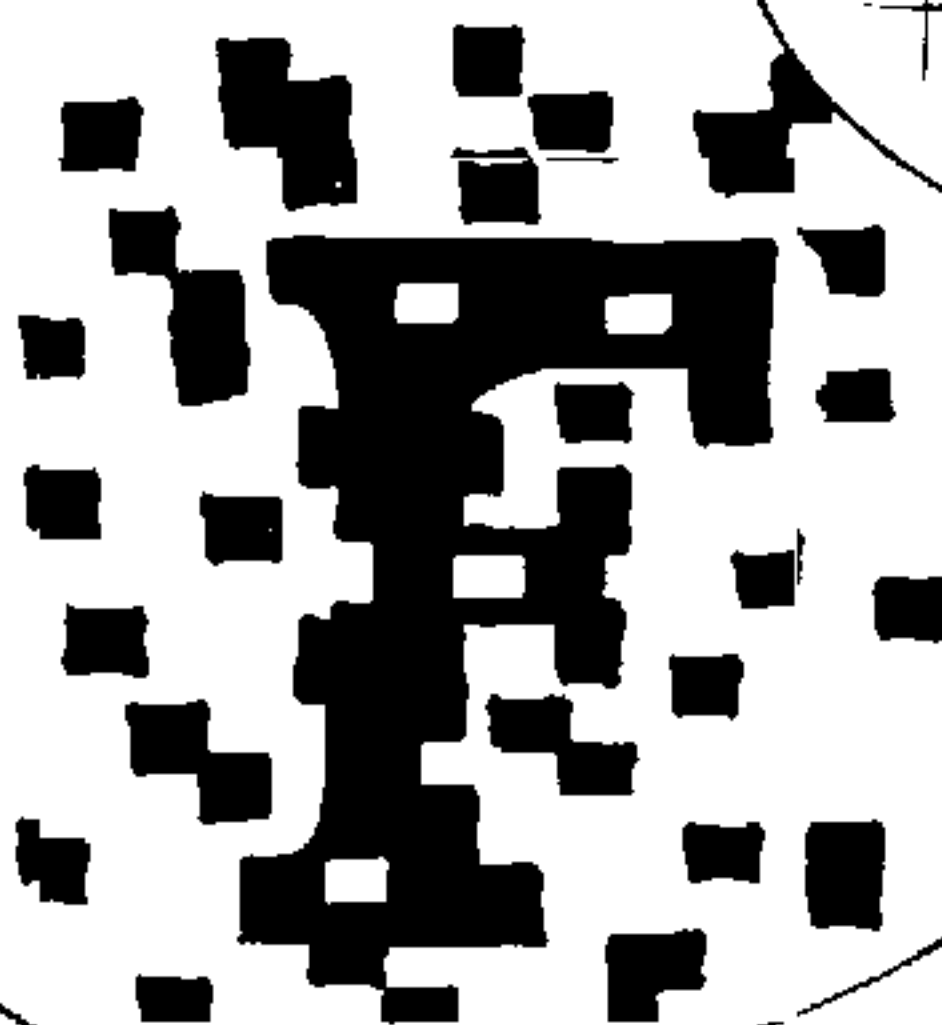
Do zachowania

Do „zlikwidowania”

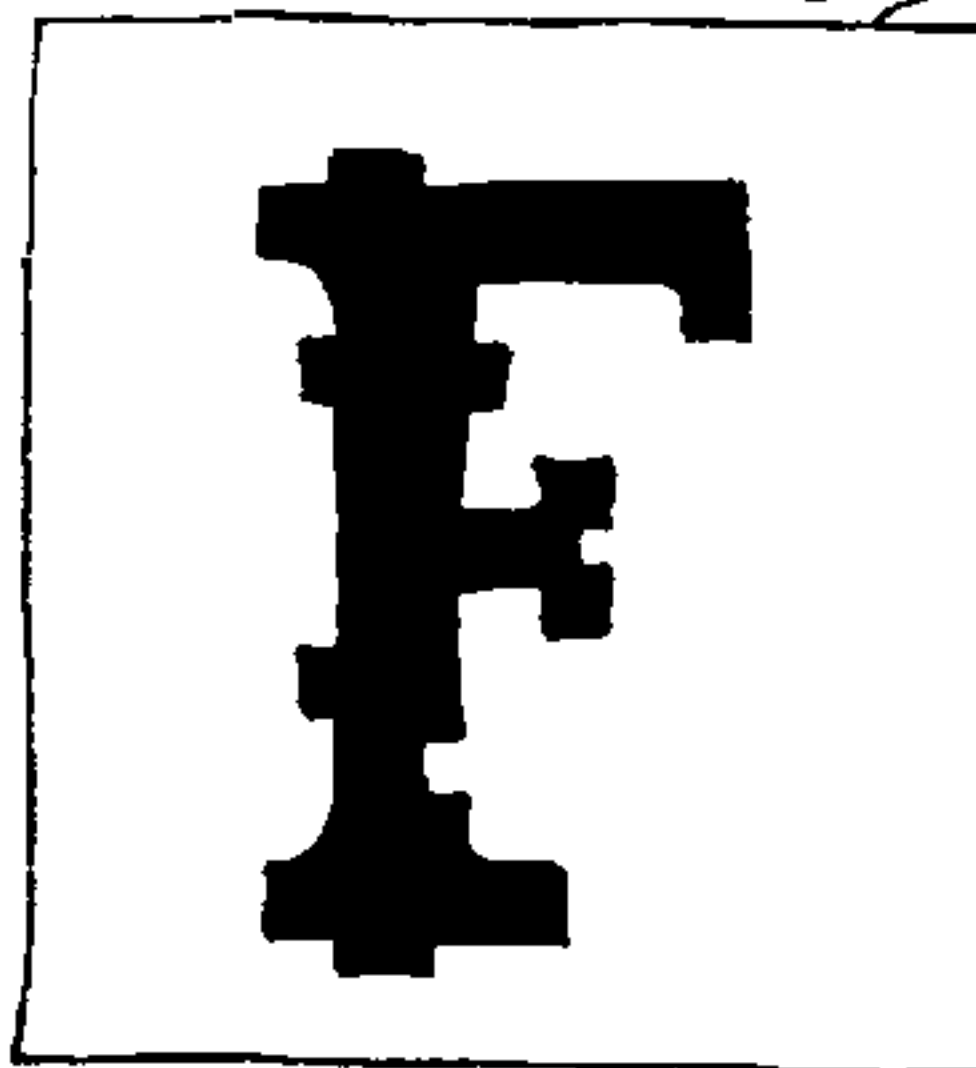
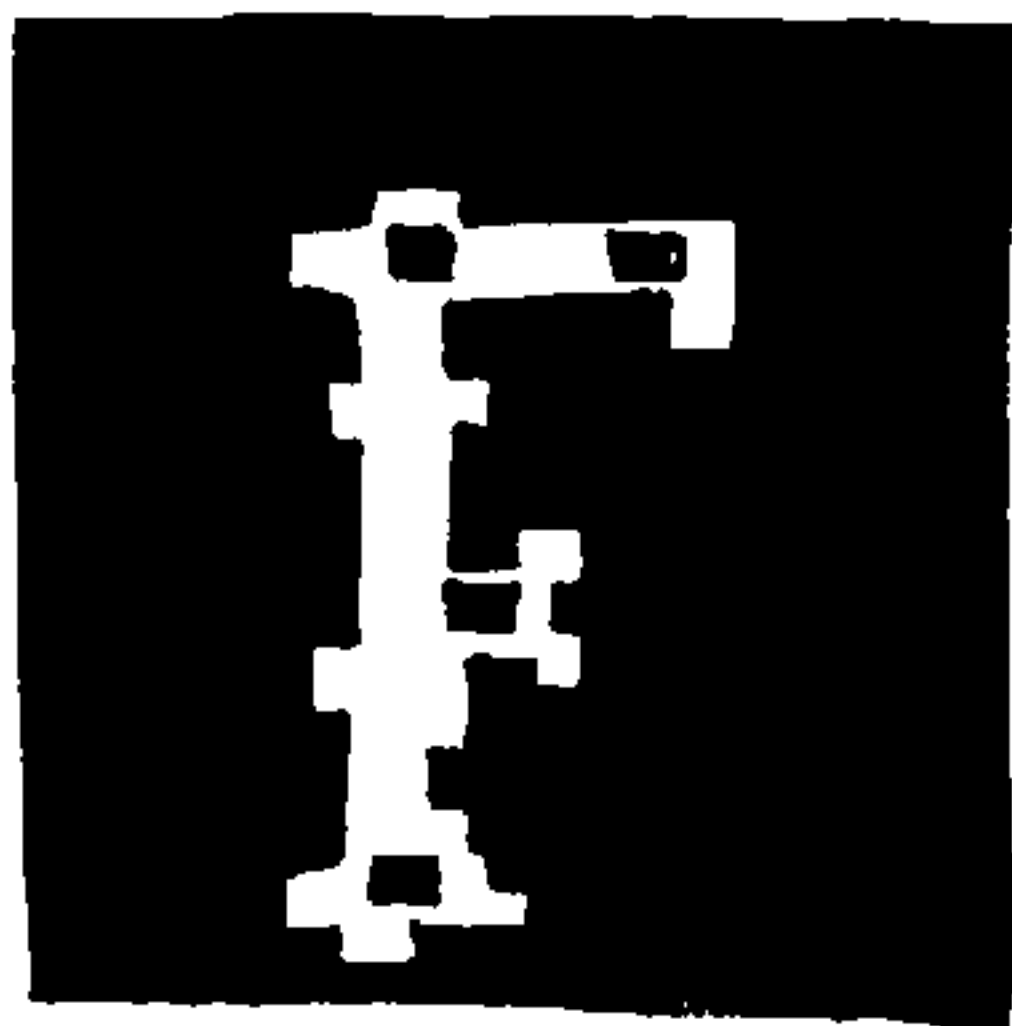
Do zachowania

To pozwala na pozbycie się sporej części odizolowanych plam

Następnie „odwracamy” obraz i rozpoczynamy na nowo...

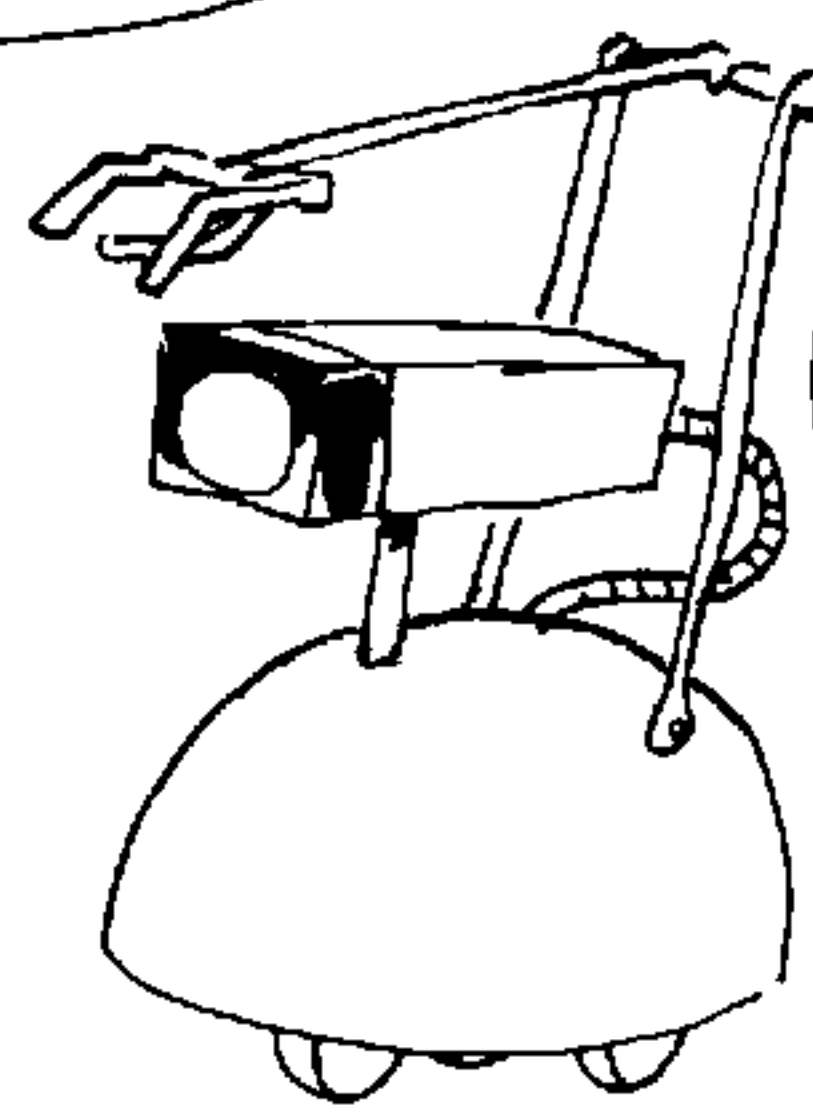
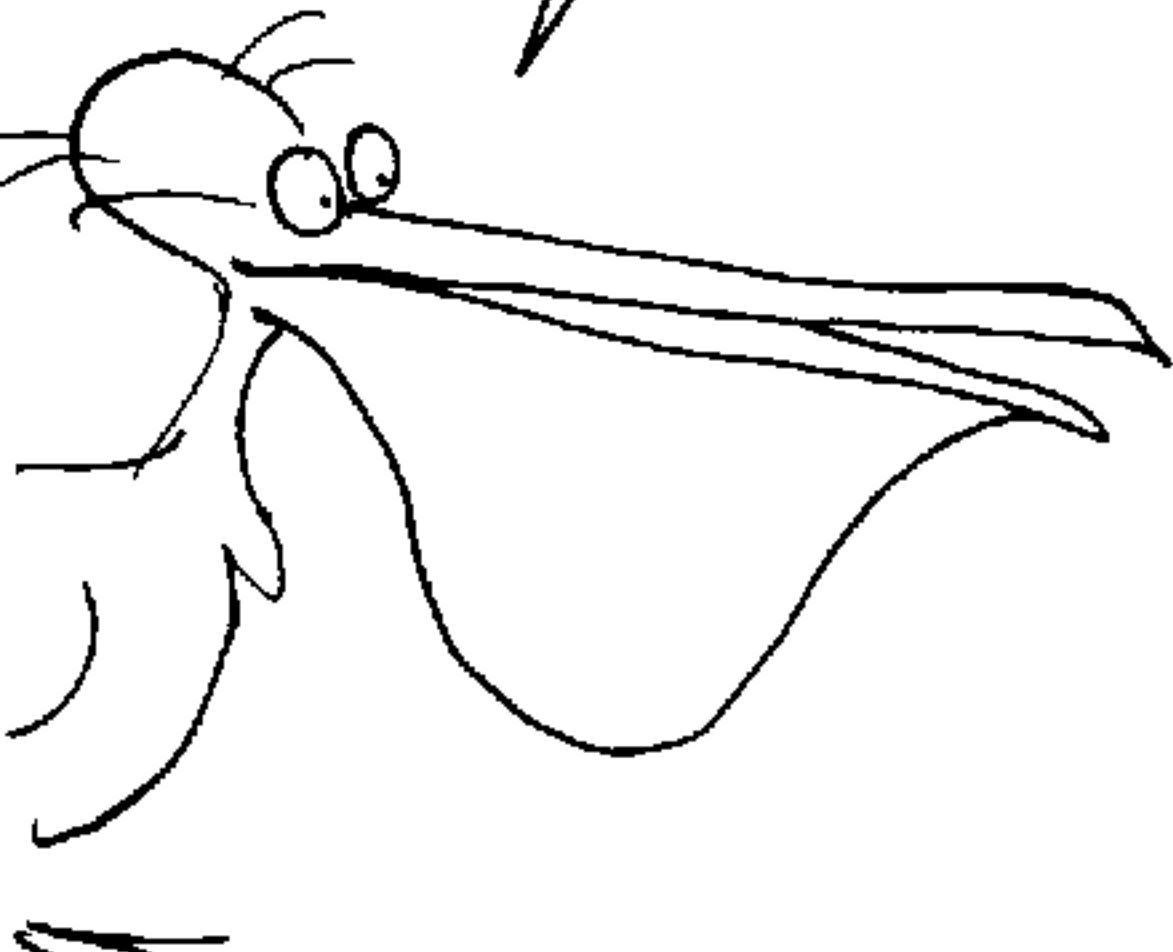

Oto obraz po tym drugim „czyszczeniu”

(*) Analogiczny do algorytmu znanego pod nazwą GRA W ŻYCIE.

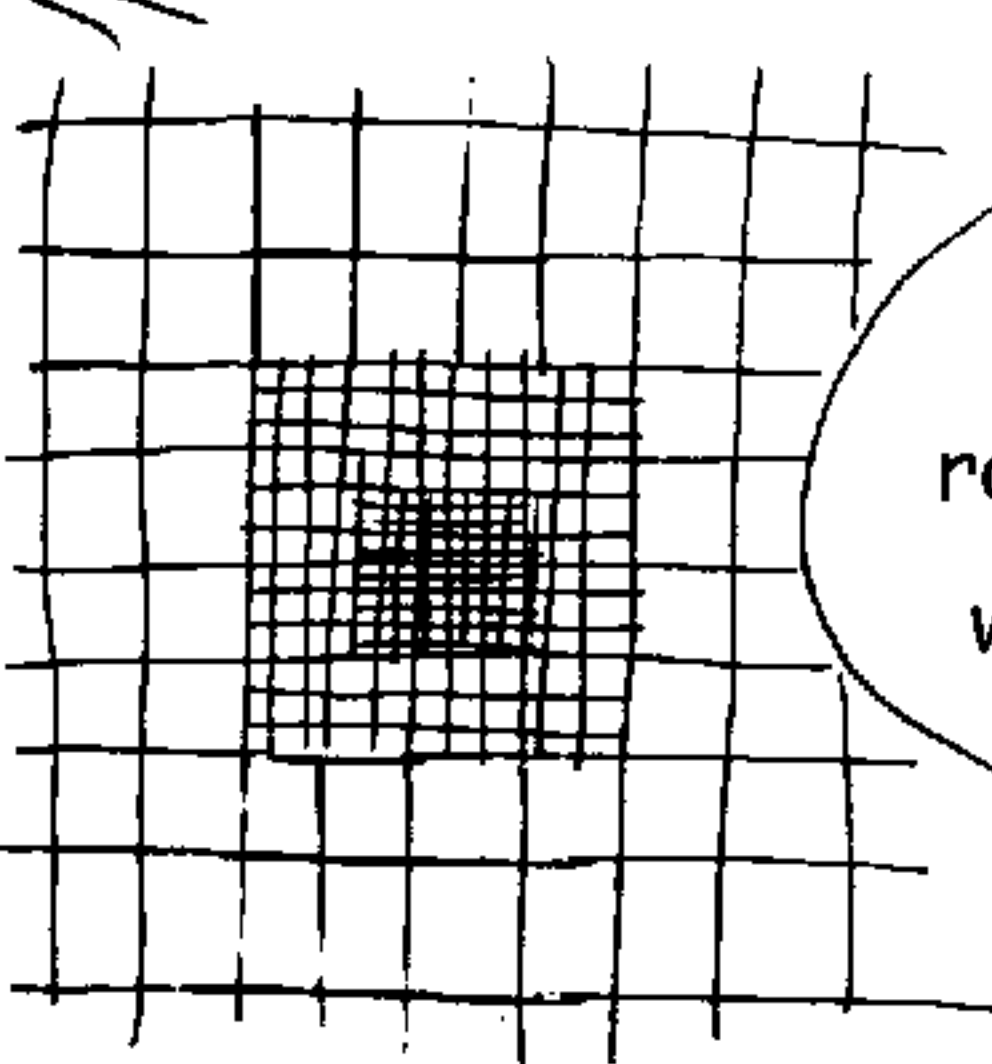
Dobrze, ten żółw potrafi czytać przy każdej pogodzie; ale jaka jest z tego korzyść?..

Wyobraź sobie, Leonie, że siatkówka żółwia upodabnia się jeszcze bardziej do ludzkiej

Liczba komórek, rozdzielczość kątowna będzie większa blisko środka

By przeczytać tekst, oś optyczna będzie snuć się dość niespójnie po znakach.

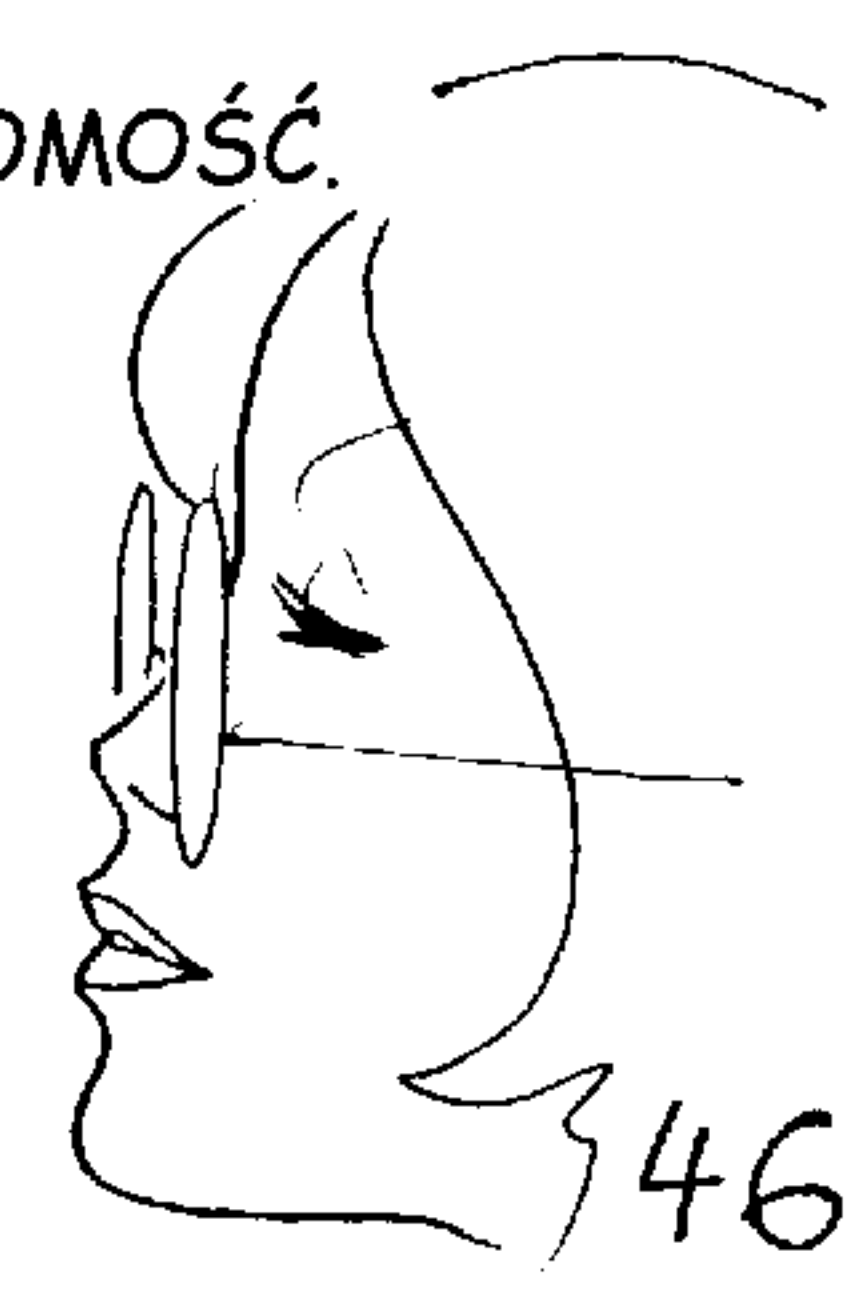
By przeczytać tekst

By przeczytać tekst

Tylko niektóre strefy będą postrzegane precyzyjnie.

Ale mózg odtworzy **NAJBARDZIEJ PRAWDOPODOBNAŁ WIADOMOŚĆ.**

Co pozwala czytać szybciej.

I tak, zbieranie KAŻDEJ informacji, przeglądanie tekstu słowo po słowie,
litera po literze każdego słowa, segment po segmencie każdej litery,
to praca w nieskończoność

Kilka kluczowych kształtów wystarczy
do zidentyfikowania liter

Informacja jest więcej
niż wystarczająca,
to jasne

Dwa rzuty oka na początek i na
koniec słowa wystarcza w
większości przypadków

I co jest prawdziwe dla pisma
jest prawdziwe dla każdej
percepcji wizualnej.

Kiedy mamy wrażenie, że coś nie gra, oko
przebiega jeszcze raz bardzo szybko po
obszarze budzącym wątpliwości

PERCEPCJA

Nasze zmysły dostarczają nam informacji w każdej chwili

Ale czerpiemy z tego, co nas otacza, tylko **MINIMUM** niezbędnych informacji przy identyfikacji kształtów, dźwięków, itd...

Te wrażenia są bez przerwy porównywane w obszernym banku znaków, sygnałów zmagazynowanych w pamięci.

Pamięć zapisana na piasku

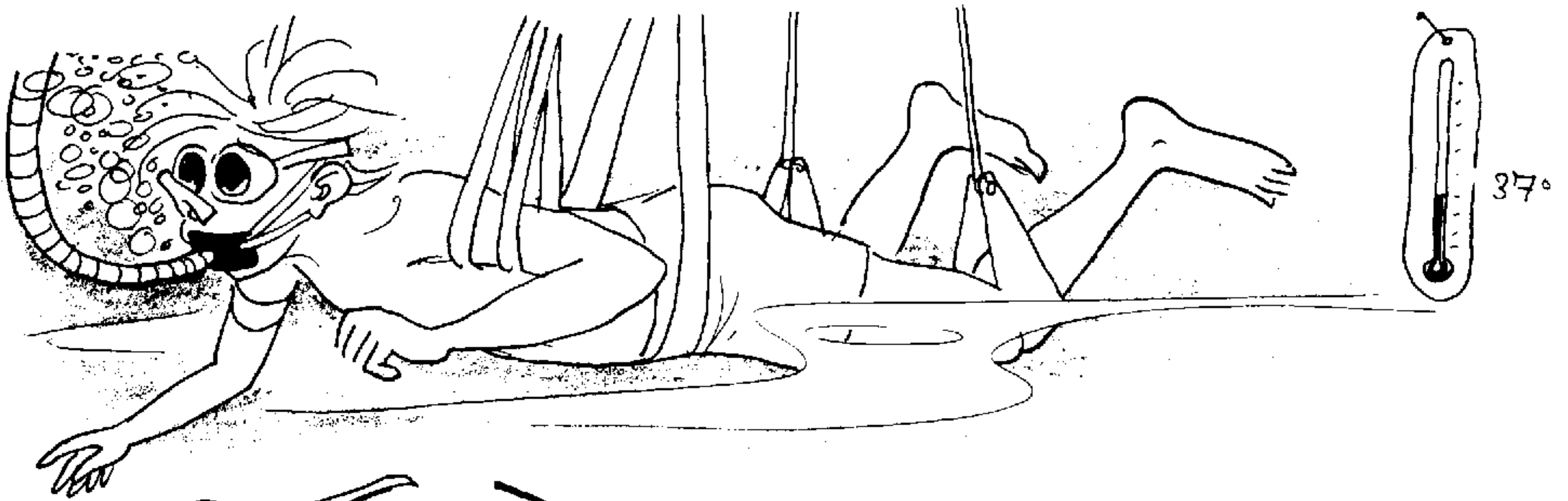
Która musi być bez przerwy **ODŚWIEŻANA**

Stwierdzono, że gdyby odciąć jednostkę od wszelkich informacji pochodzących z zewnątrz, od całej **PERCEPCJI**, szybko zboczyłaby **Z KURSU**.

Po kilku dniach bycia pozbawionym doznań, mamy trudności z wykonaniem najprostszych gestów, jak uchwycenie szklanki. Tak, jak gdyby wyobrażenie, jakie mamy o świecie wewnętrznym miało potrzebę bycia permanentnie podtrzymywanym

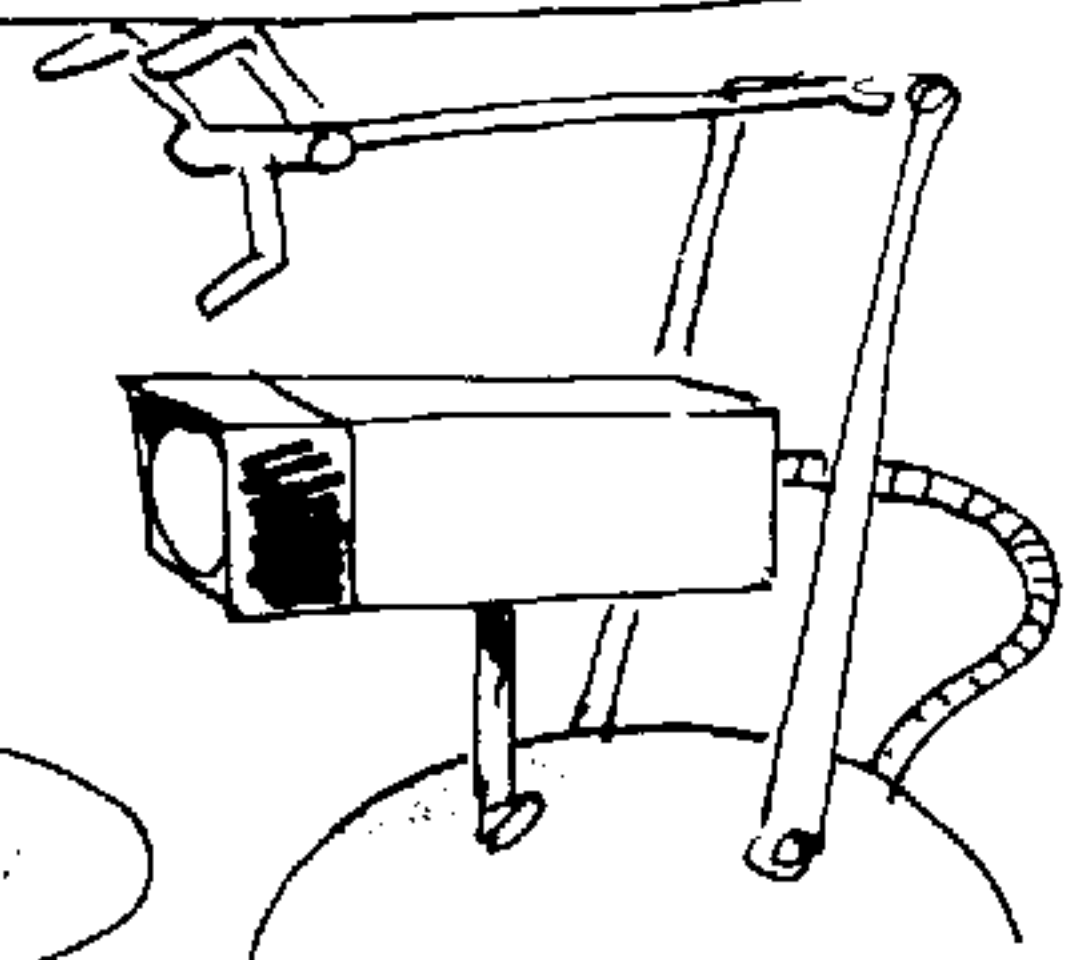
Jesteśmy w stanie permanentnego uczenia się.

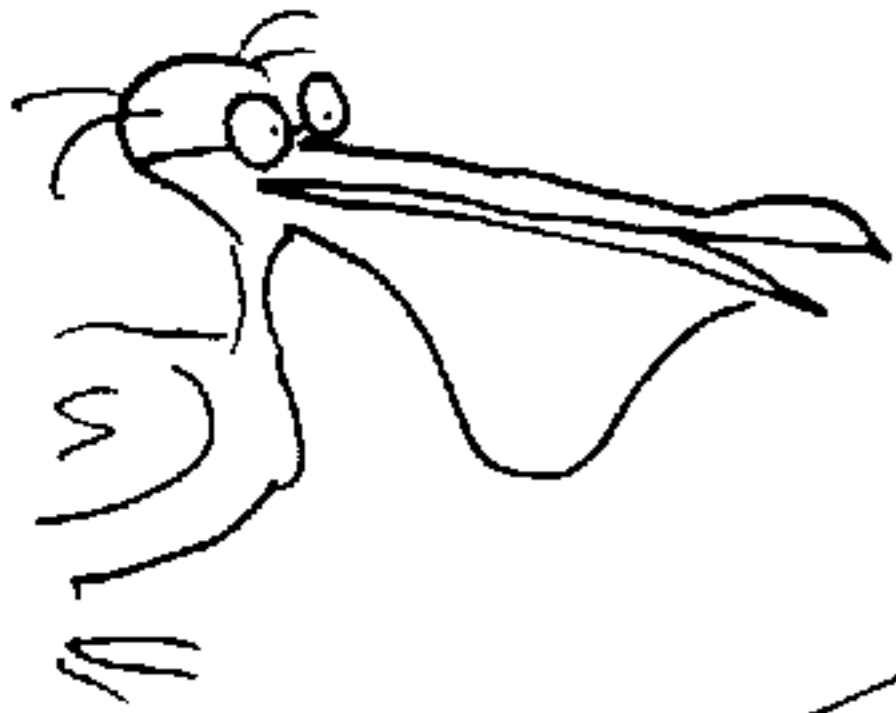
Dobrze, wróćmy do naszej bestii. Jest w stanie rozpoznać bardzo szybko pełno rzeczy, z głową w dół i przy każdej pogodzie. NO I ?

Nadal jest totalnie głupia

Nigdy nie zrobi nic więcej niż to, co Wy włożyliście mu do głowy.

WEJŚCIE

STOP

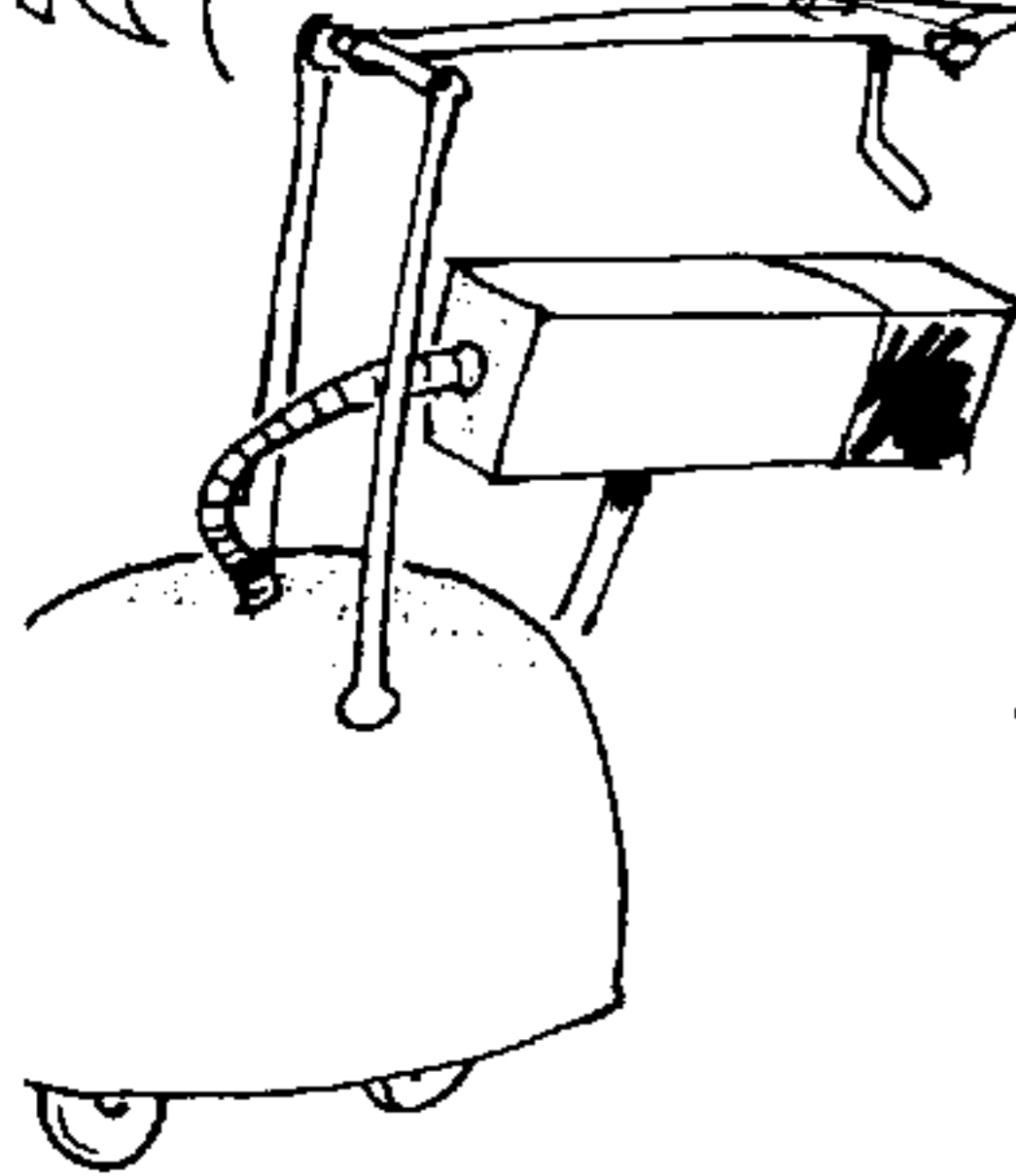
WYJŚCIE

JEDZENIE

UWAGA

Możemy doinstalować generator przypadku, który dostarczyłby nieco różnorodności w zachowaniu żółwia.

Tak, jakby od czasu do czasu grał w orła i reszkę

Istoty ludzkie nie mają stuprocentowo sztywnych zachowań

Przyznam, że zdarza mi się czasem robić... nie wiadomo co

INTELIGENCJA I GŁUPOTA

(*) Albert Einstein

Inteligencja to to, co wypływa na powierzchnię oceanu
uwarunkowań i uprzedzeń

Do tego momentu, próbowałeś
odtworzyć zachowania zwierząt
coraz bardziej rozwiniętych
ewolucyjnie

SNIF !...

SSSSS

!!!

Ale żadna istota ludzka nie rodzi się ze znajomością
języka czy pojęć, wszyscy mają od początku pewien багаż,
bazę zachowań **ZAPROGRAMOWANYCH WCZEŚNIEJ,**
INSTYKNTOWNYCH. Ta impregnacja rozwija się na etapie
poczęcia, w fazie płodowej i w pierwszych latach życia

I to przejawia się przede
wszystkim poprzez pewną
potrzebę odkrywania i
uczenia się

Zaprogramuję więc mojego zółwia,
by miał zdolność uczenia się

METODA PRÓB I BŁĘDÓW

O właśnie, słowo, którego nie znam; ale strzałka zdaje się wskazywać kierunek

SCHODY

Zapisuję to słowo w pamięci

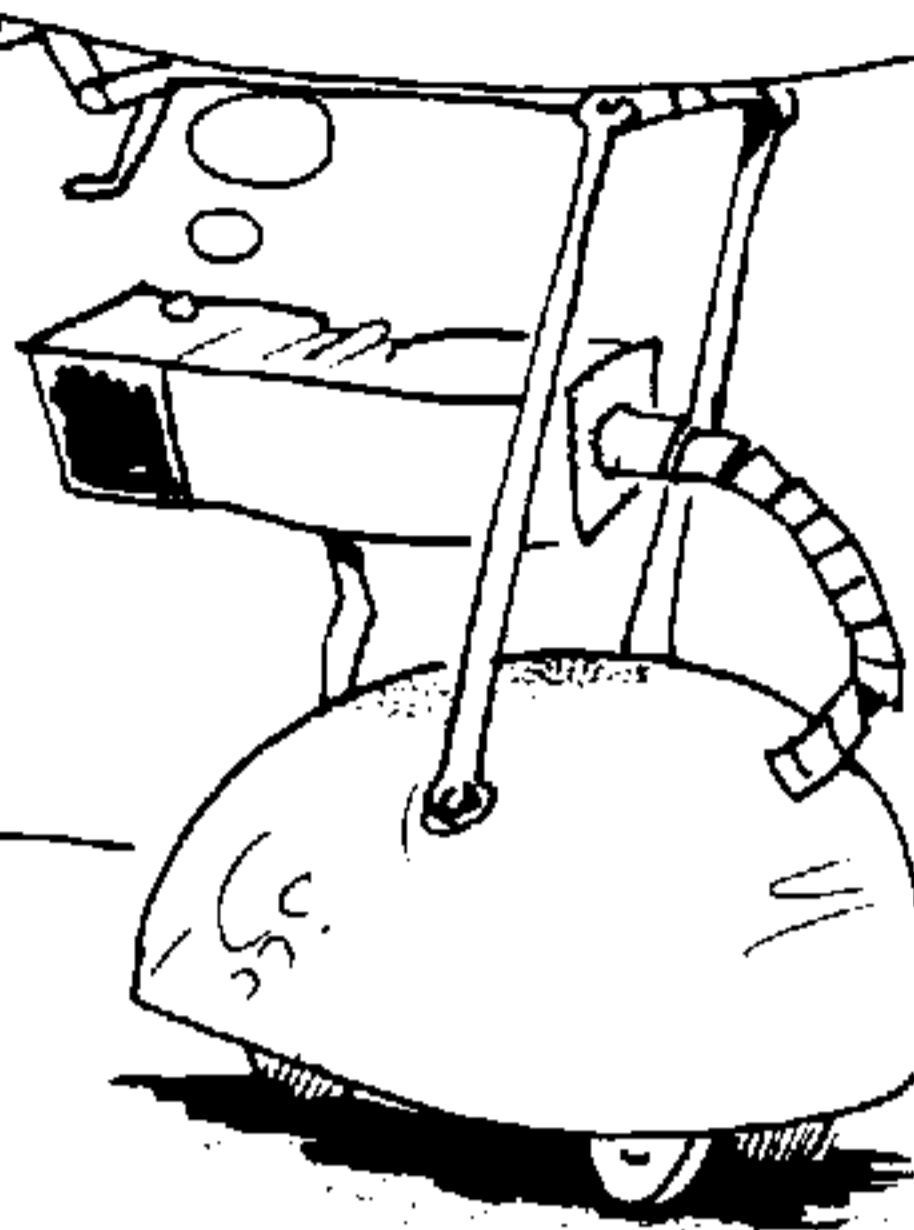
SCHODY

Chodźmy zobaczyć...

SCHODY

BADING
BADING
BADING
POK!...

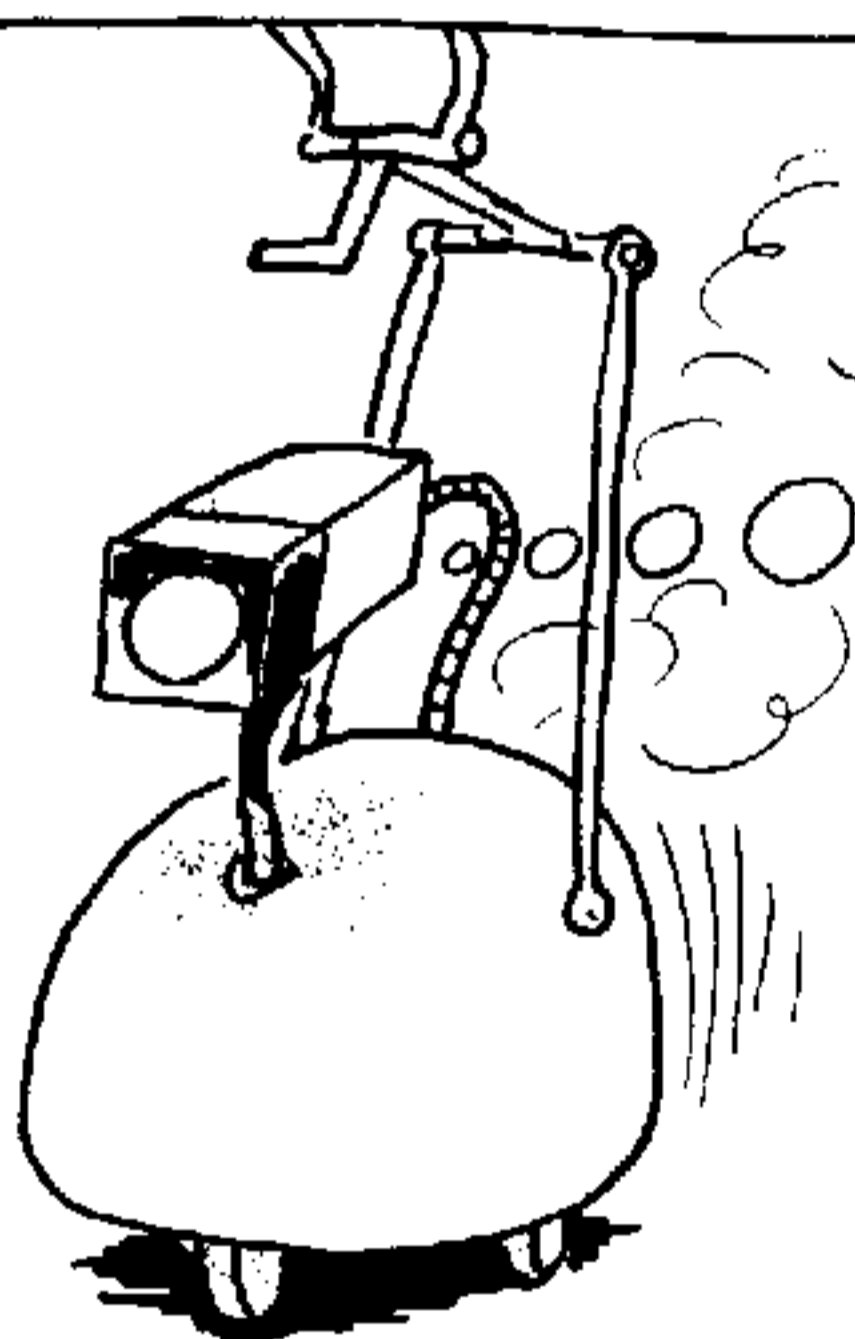
Dobrze, myślę, że nie
lubię schodów

CRRRRii....

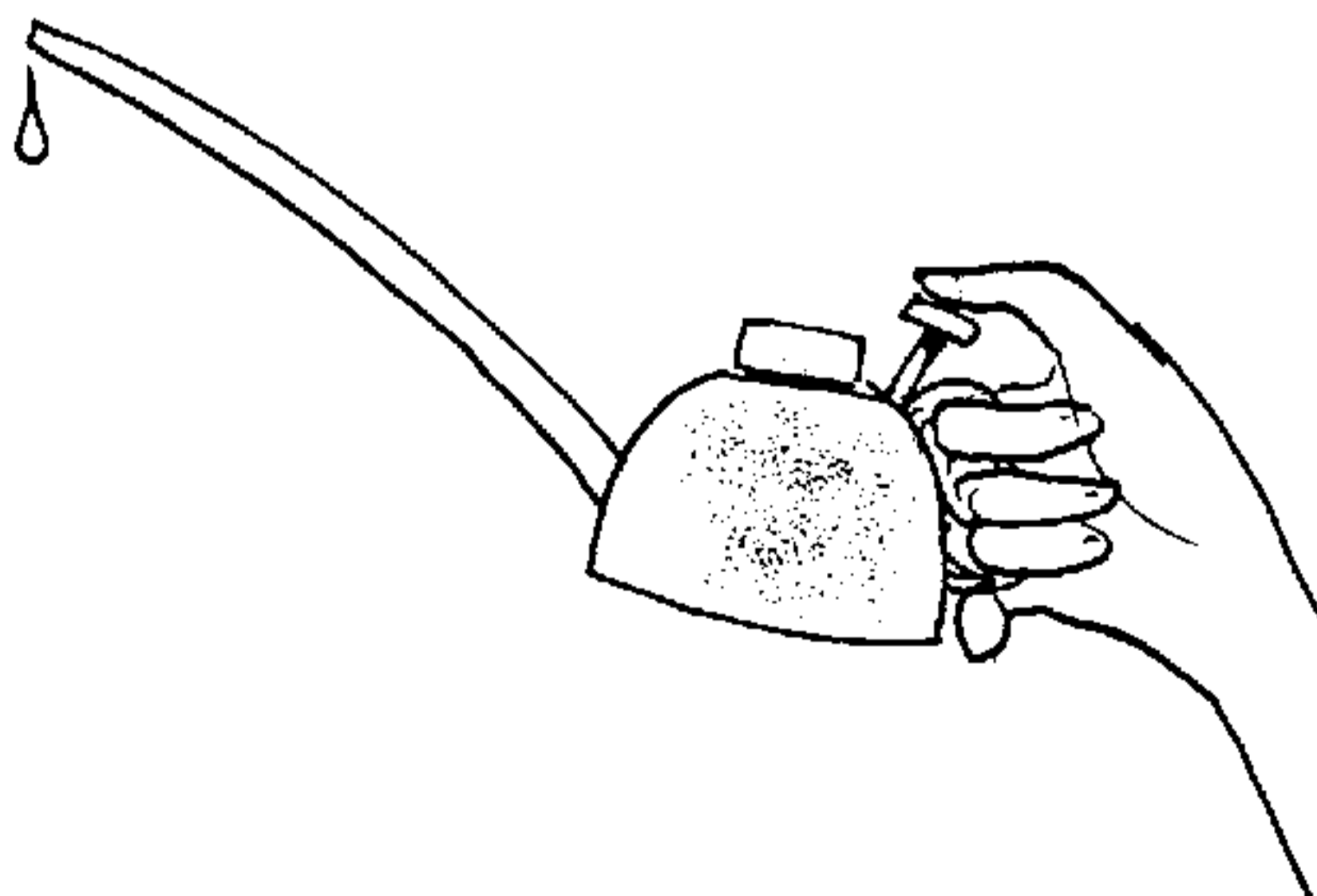
CRRRRiiii....

Żółw jest zdolny do przeżywania doświadczeń
oraz do wyciągania z nich wniosków i korzyści.

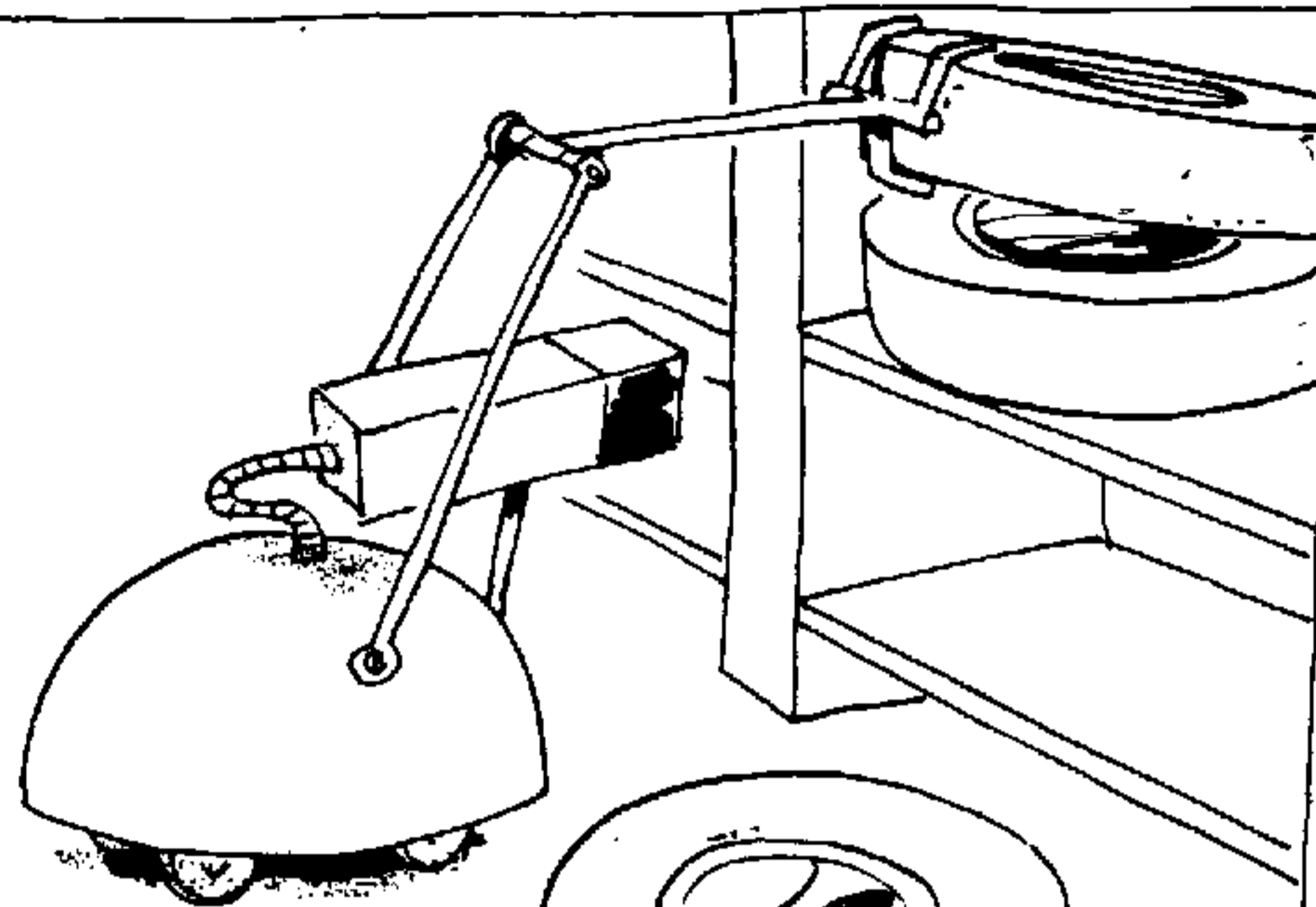

Z 60 woltami ładujemy
szybciej, ale też
szybciej nagzewamy

Problemem jest by
wiedzieć jak daleko możemy
zajść w procesie nauki

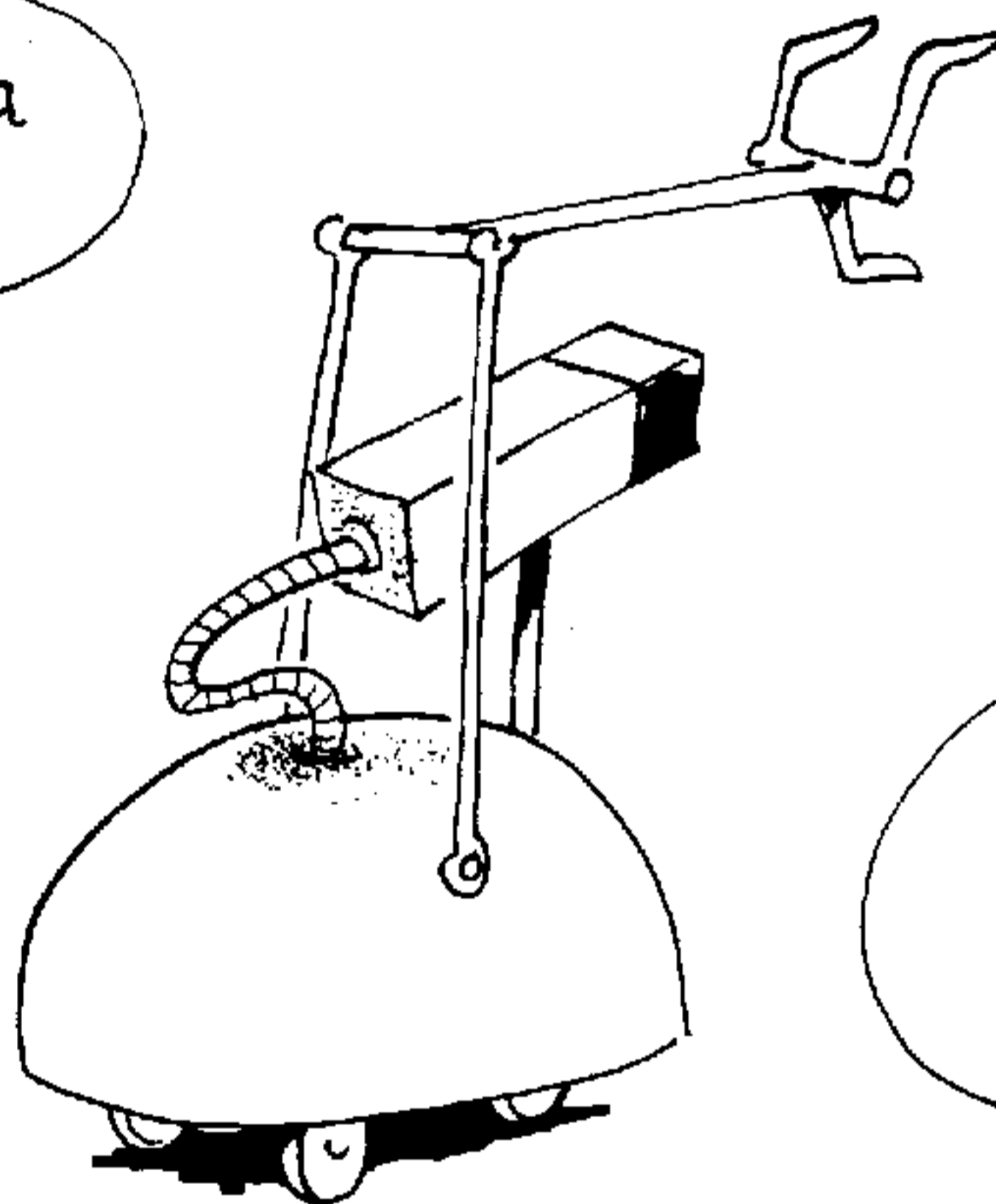
Maszyna jest zdolna zmagazynować każdy rodzaj danych

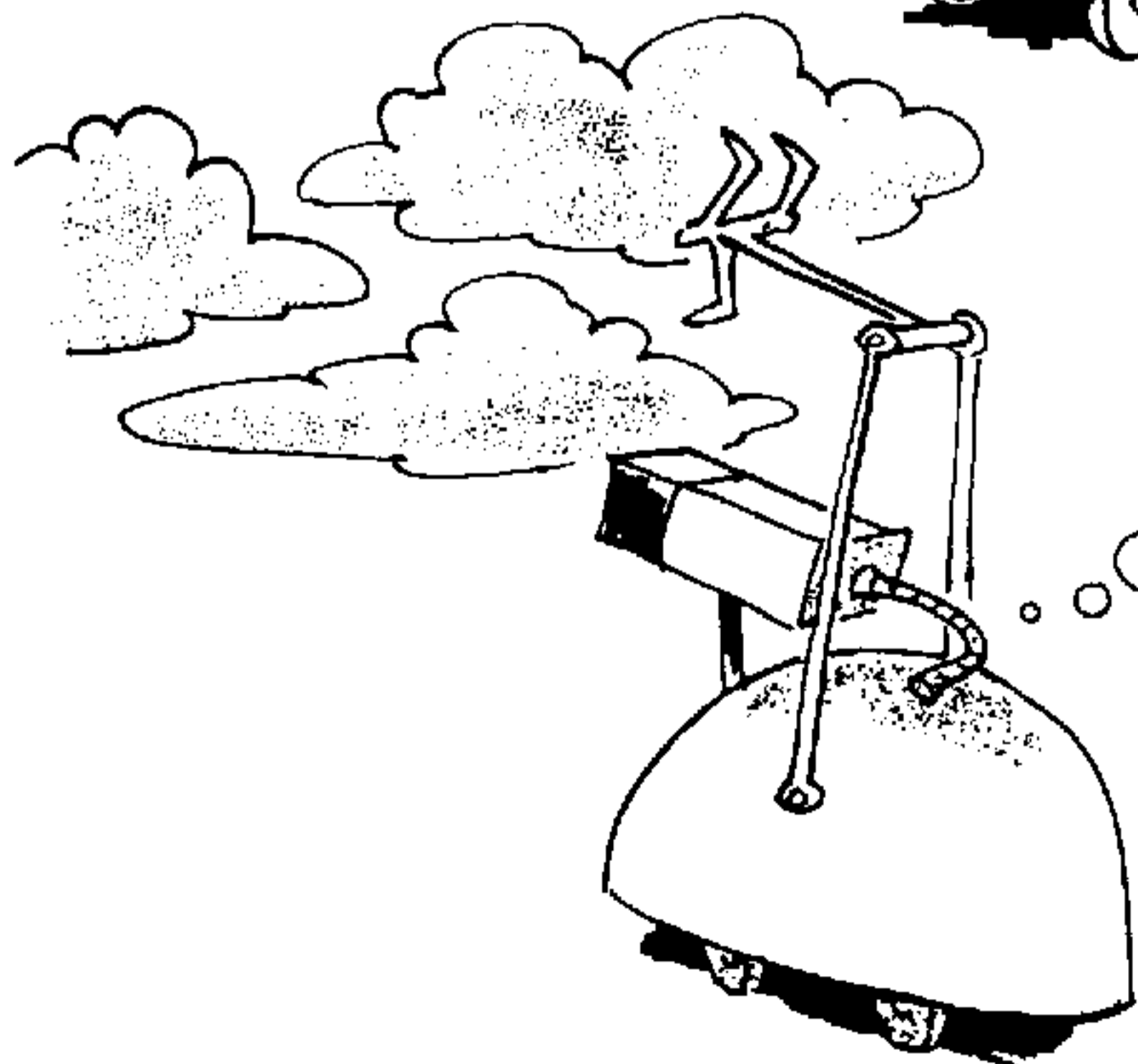
Zasady gry
Szachy

Najpierw
mając dostęp do
BANKÓW DANYCH

Następnie za pomocą
narządów zmysłów

Później te dane będą mogły
być **PRZEANALIZOWANE** i
będzie można poszukiwać
KORELACJI.

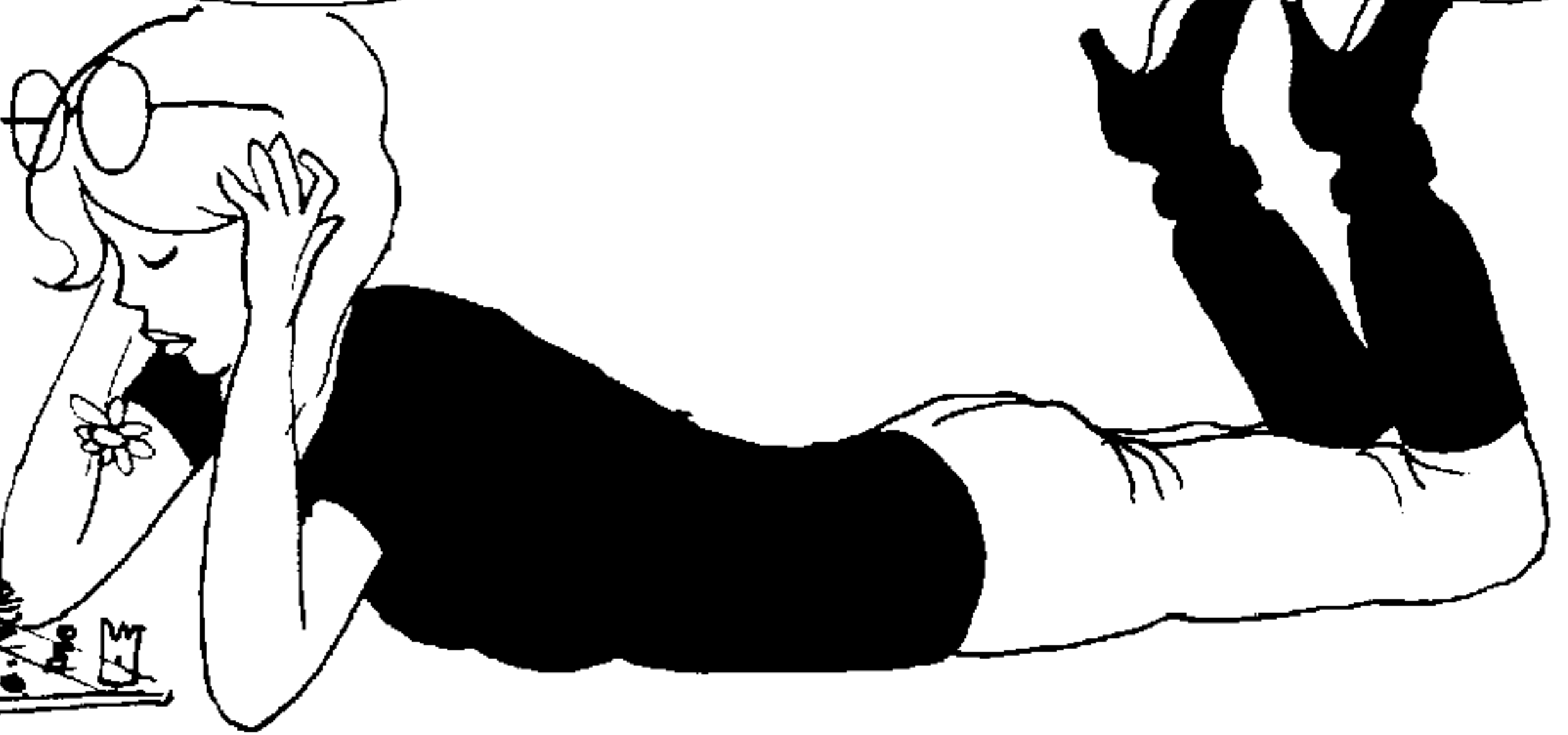
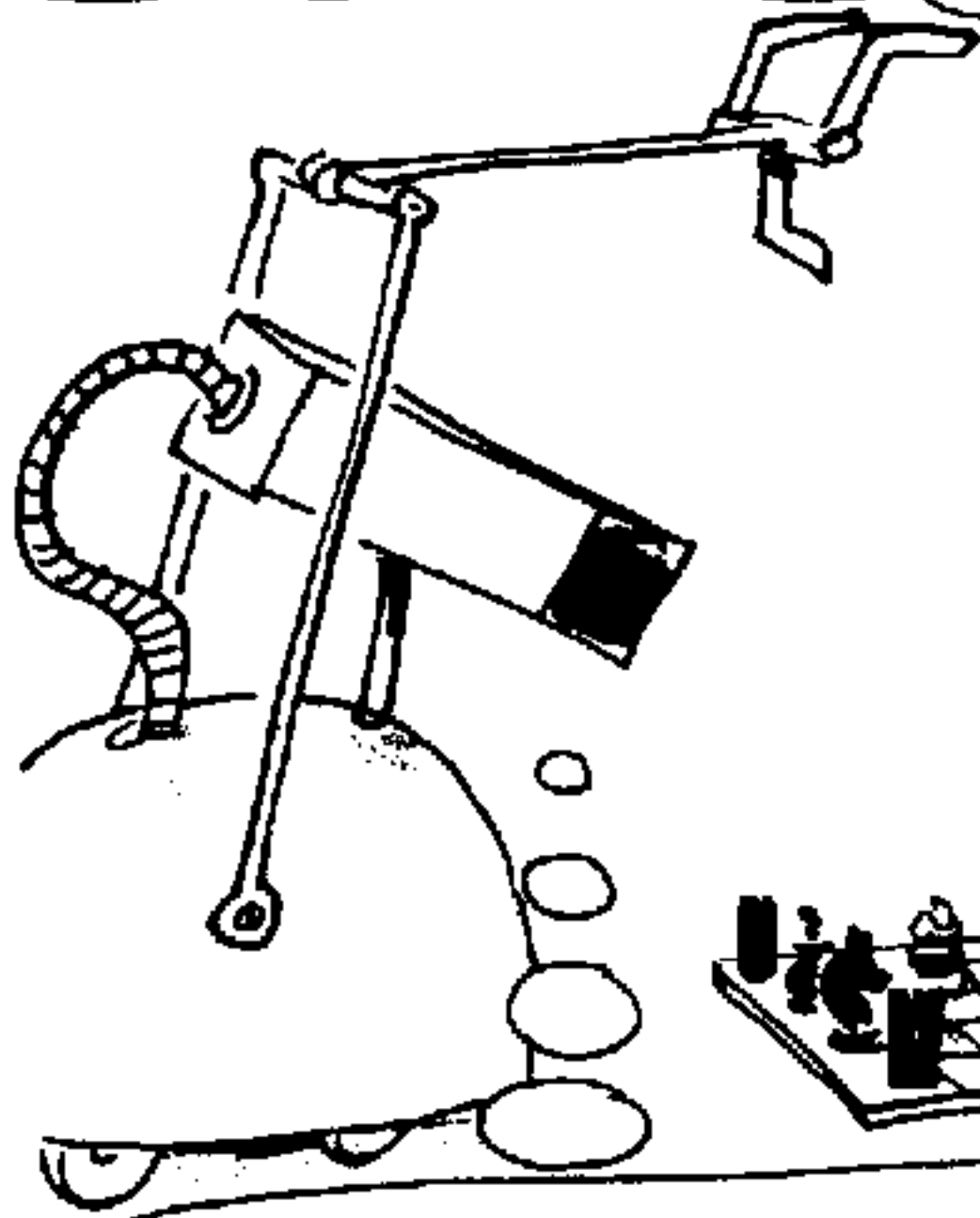

Zauważyłem, że kiedy te szare i
bezkształtne rzeczy się gromadzą,
niedługo potem zaczyna padać

A deszcz nie jest dobry dla maszyn

To globalne doświadczenie prowadzi system do ciągłego weryfikowania jego STRATEGII

Ach! Jaka piękna dziś pogoda!

Zobaczmy, za ostatnim razem ruch wieżą nie okazał się dobrym rozwiązaniem...

Poza tym pionem, to przypomina partię między Alekhine i Morphy w 24. Ale jeden pion może zmienić niemało rzeczy

Spróbujmy ruszyć gońcem

Dobrze zobaczymy, że...

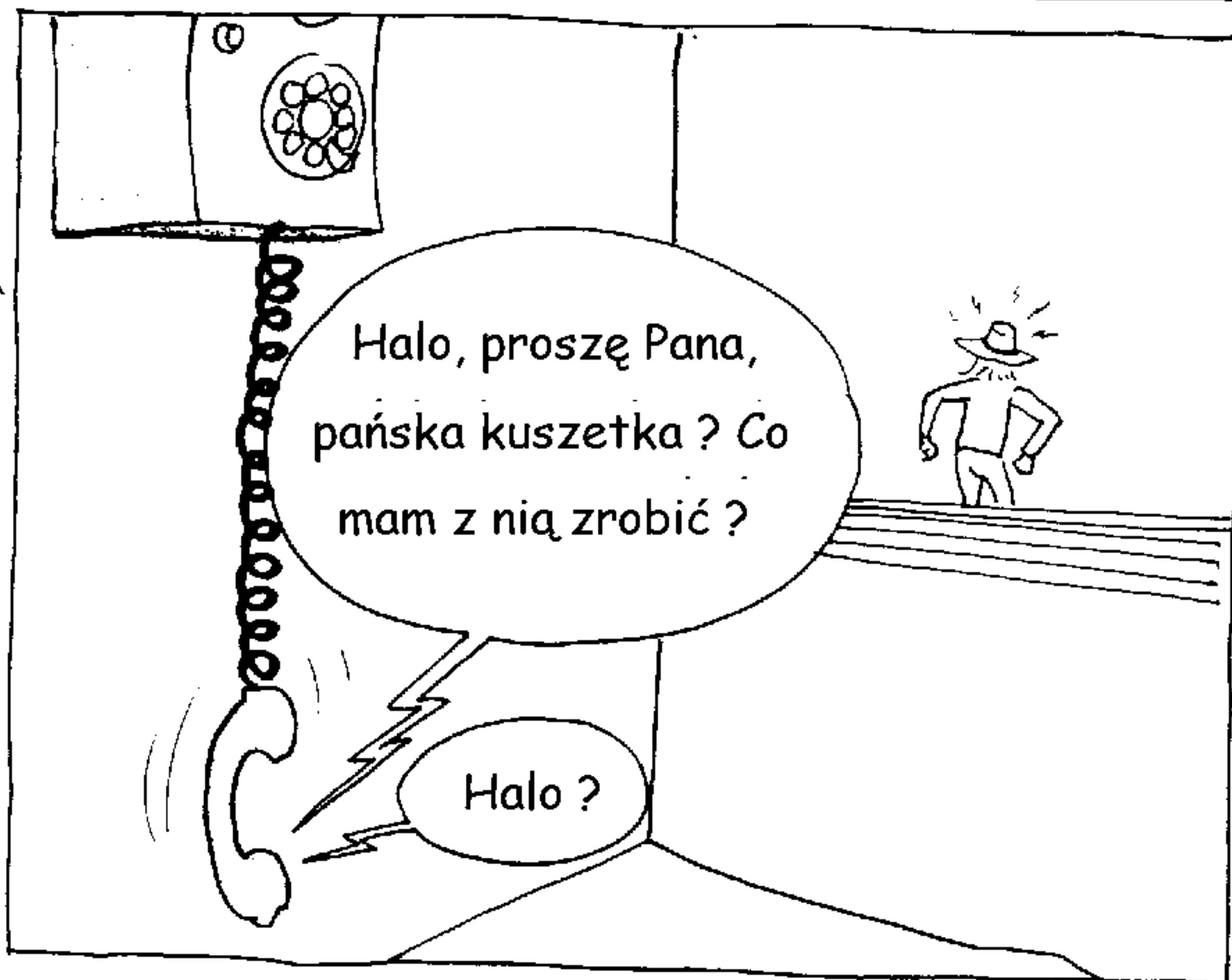
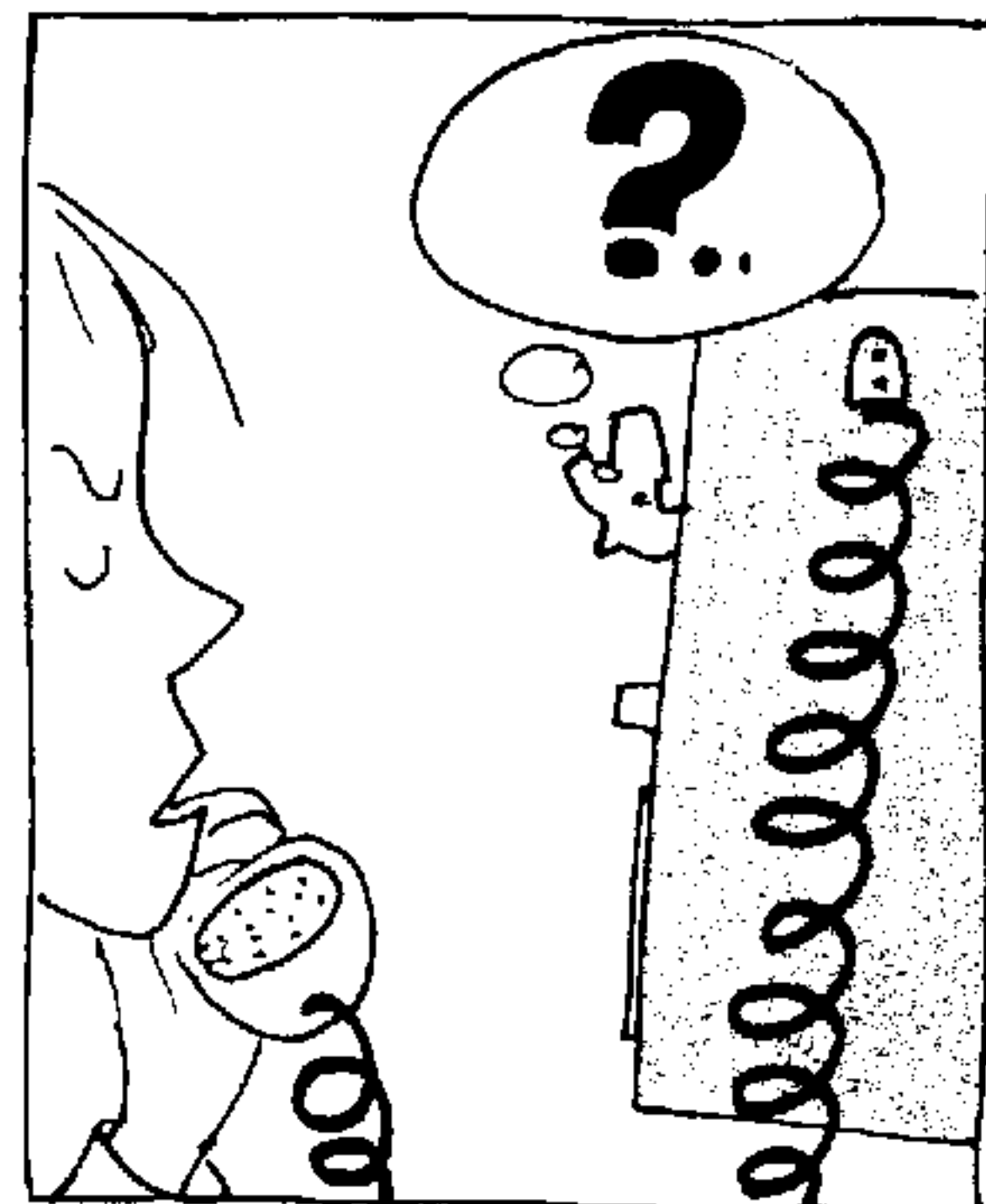
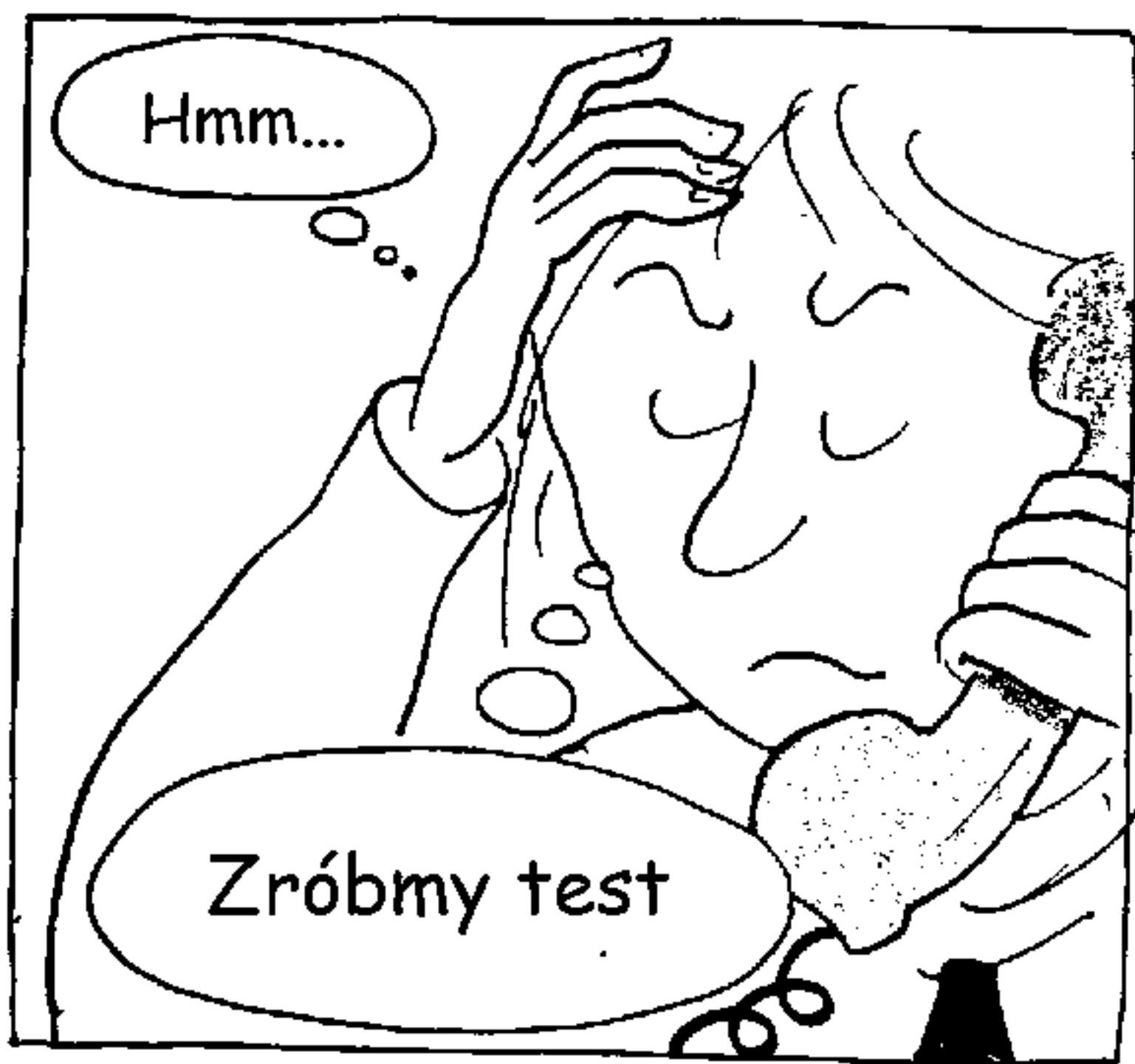
No i gdzie zaczyna się inteligencja i gdzie kończy się głupota?

TEST TURINGA

Nie należy zapominać, że od 1981 roku, to komputer jest mistrzem świata w grze BACKGAMMON - TRYKTRAK (JACQUET)

Był kiedyś matematyk, który zaproponował test na inteligencję

Będzie uważana za inteligentną maszyną, której nie można odróżnić od istoty ludzkiej.
Turing

Jesteśmy jeszcze daleko od tego celu, Bogu dzięki

Sztuczna inteligencja, Pffff !!

To wszystko to jakiś żart.
Nikt nigdy nie przekona mnie,
że komputer dorówna
pewnego dnia...

Ptasiemu
mózdkowi ?

O, już dobrze !

Hi Hi Hi

FLUP

FLUP

Kawał modułu
intelektualnego

Tirezjaszu !

Epistemogliniarz (*)

59

(*) Epistemologia - Wiedza i Gliniarz; gliniarz

SZTUCZNA INTELIGENCJA...

Wydostanie się z tego ? ...

Sophie, mówiłaś przed chwilą,
że stworzyliśmy maszyny na
podobieństwo istot żywych

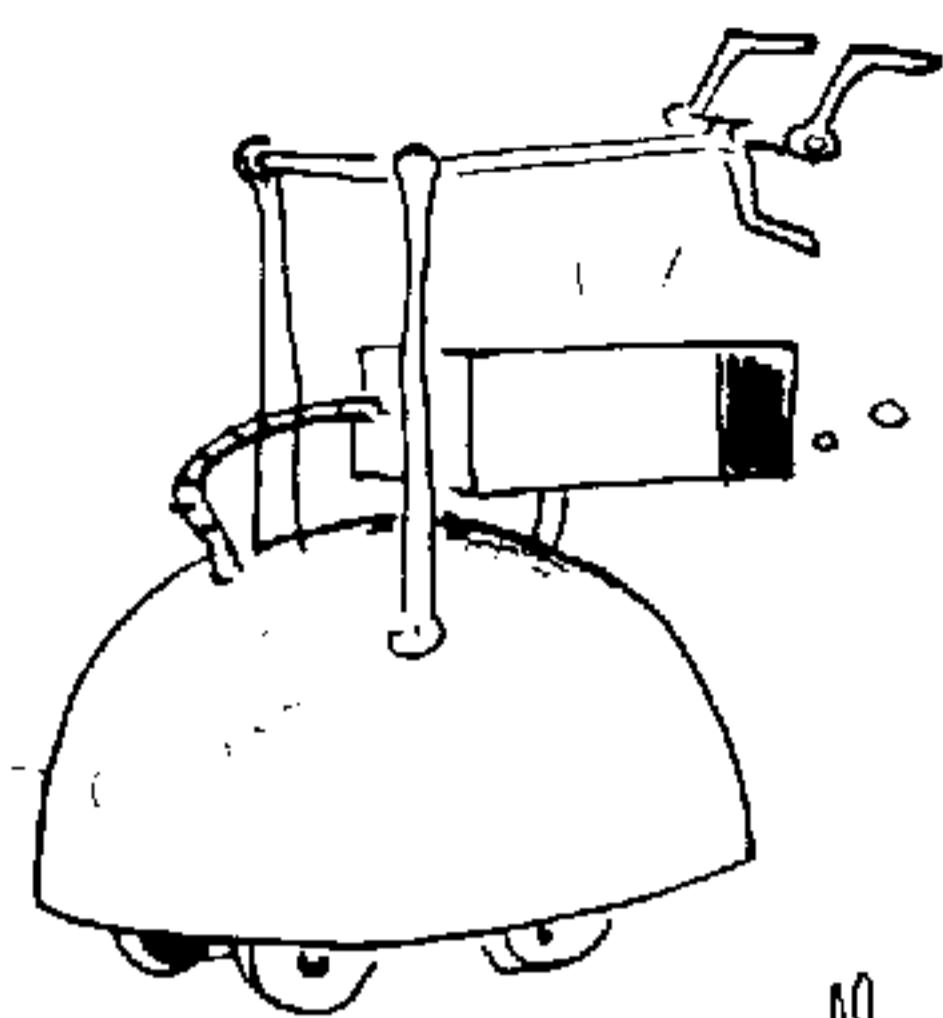
Tak się mówi.
Samochód nie
przypomina konia.

Tak, ale tak jak samochód, koń
zmienia energię chemiczną w ruch
i zapewnia **ŚRODEK** lokomocji

Tak, to prawda, maszyny są przedłużeniem natury, którą kopiują

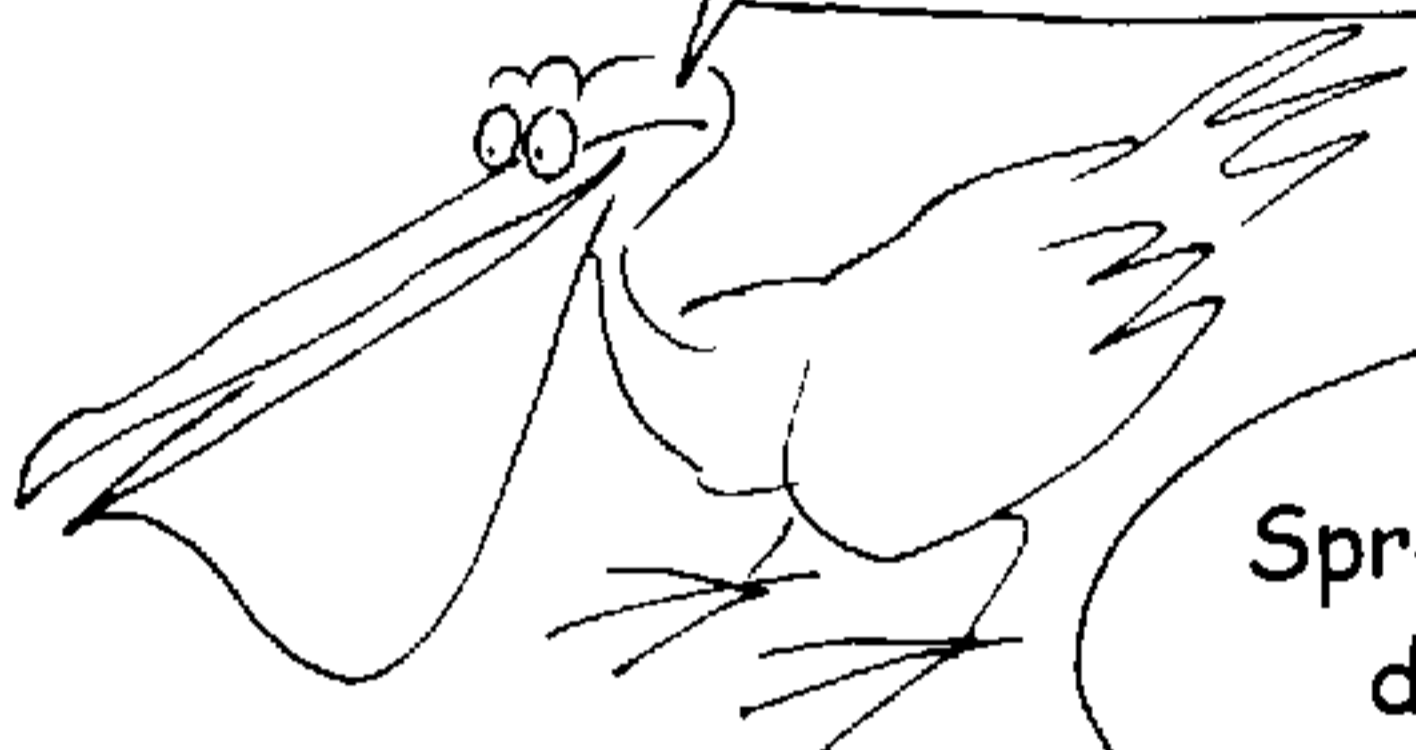
Do kasacji!

Uciekajmy!

Instynkt zachowawczy

Nie będziemy się zatrzymywać będąc na tak dobrej drodze

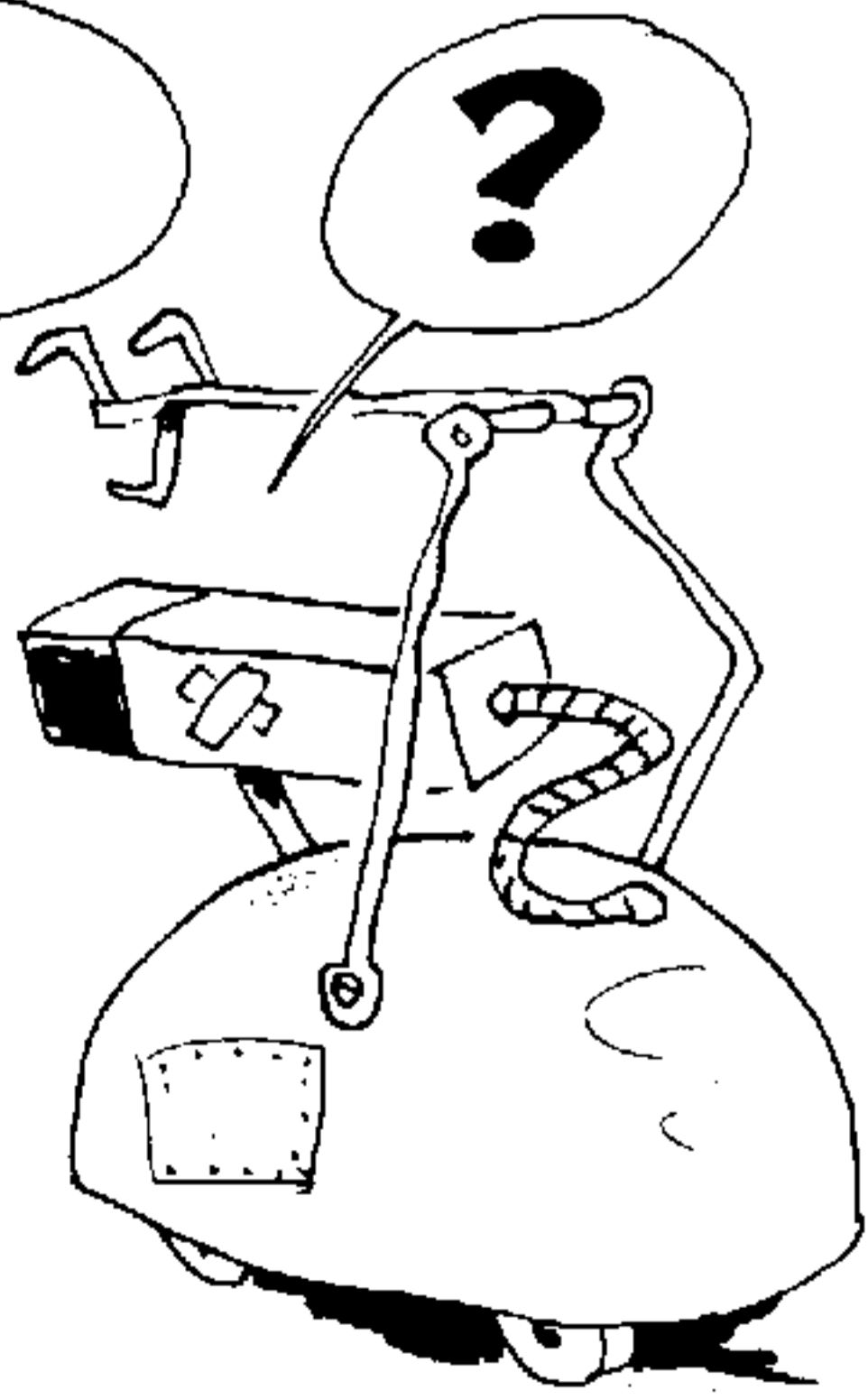

Spróbowaliśmy więc dać maszynom:

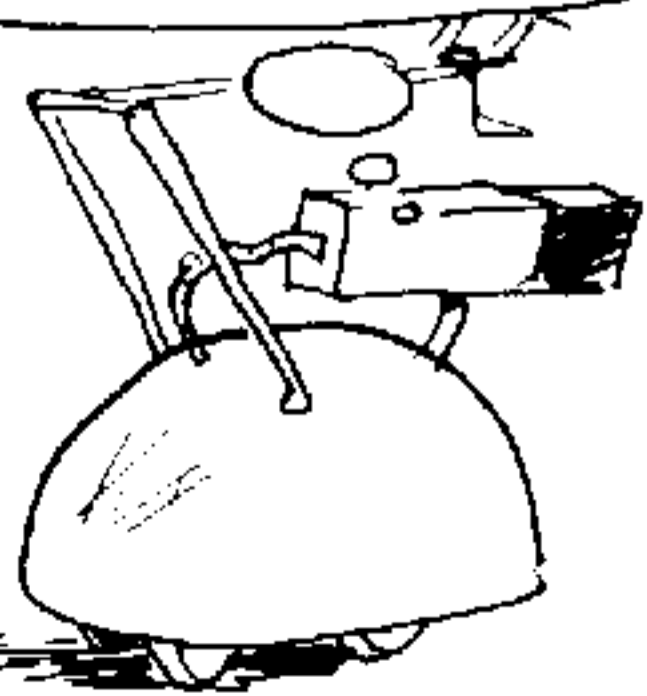
Jest zimno, rozgrzeję moje obwody

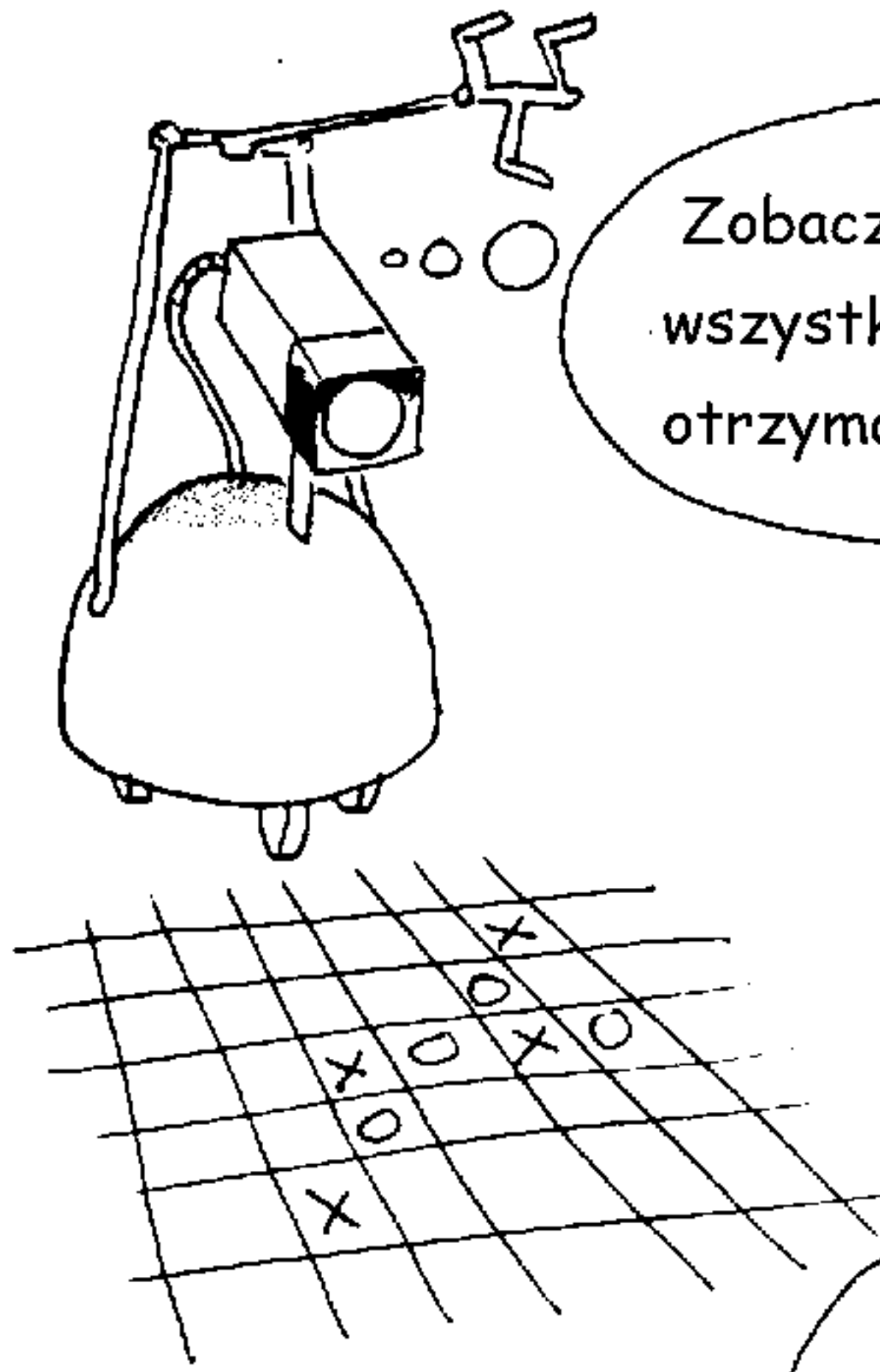
Zdolność UCZENIA SIĘ

UMIEJĘTNOŚĆ KOJARZENIA

Zobaczmy... jeśli Grecy to kłamcy, a Epimenides jest Grekiem, to...

Zobaczmy... jeśli wbrew wszystkim pojęciom, które otrzymałem, spróbowałbym...

To zmienia stosunek między znaczącym i oznajmionym

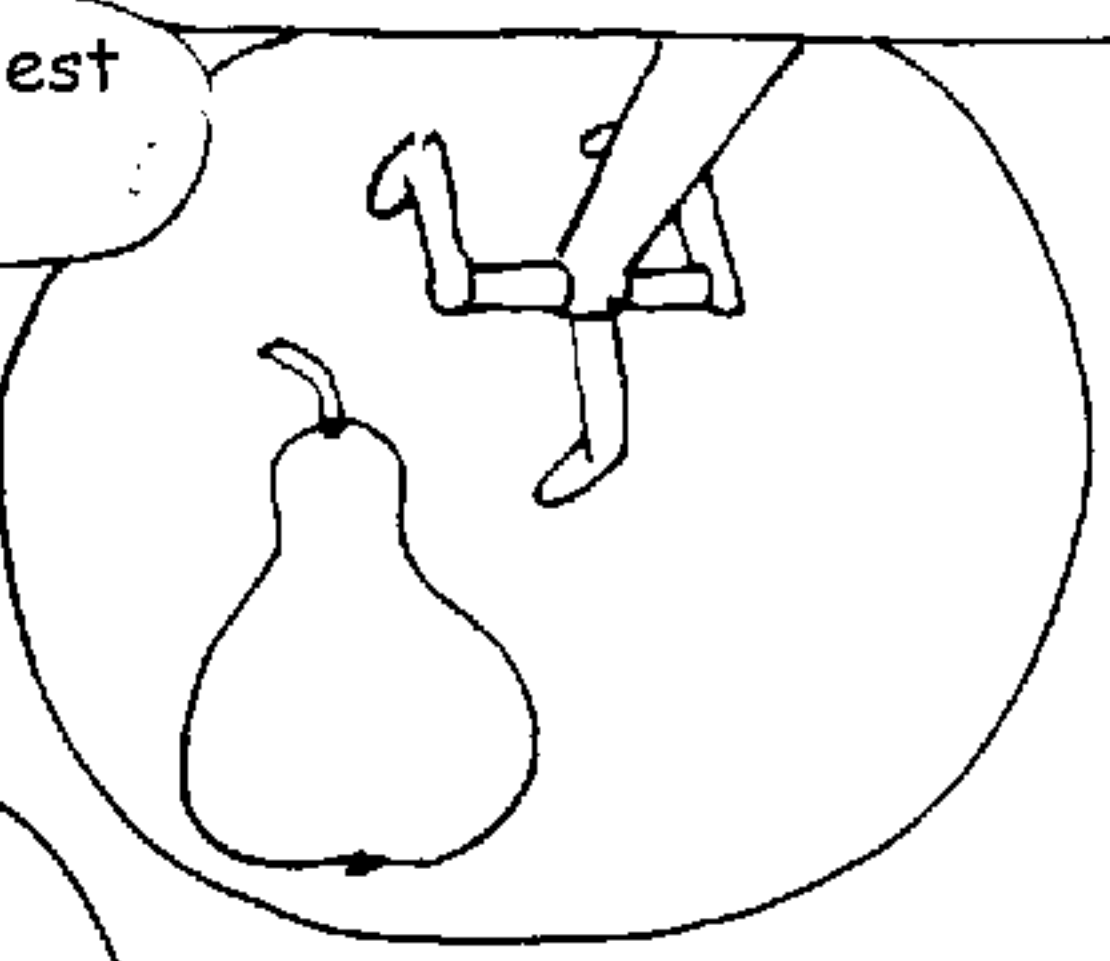

Zdolność do WYRAŻANIA i INTERPRETOWANIA znaków

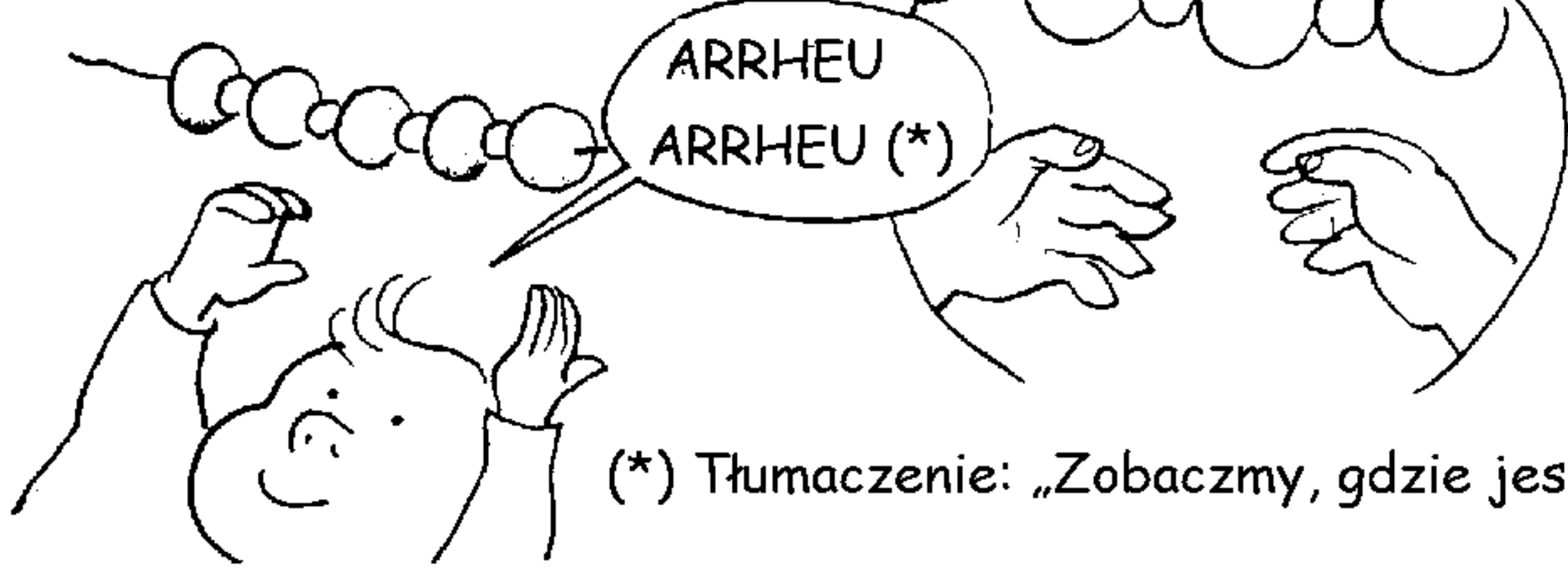
Między dostrzeganymi obrazami i znakami, niektóre będą związane ze światem ZEWNĘTRZNYM, z elementami ZEWNĘTRZNYMI DLA SIEBIE, a inne z SOBĄ, z samą maszyną. Nabycie SCHEMATU CIELESNEGO jest punktem wyjścia dla ŚWIADOMOŚCI BYTU

Zobaczmy, gdzie jest JA i NIE-JA

Nie wiadomo co...

ARRHEU
ARRHEU (*)

(*) Tłumaczenie: „Zobaczmy, gdzie jest JA i NIE-JA ?”

Niedługo maszyny będą umiały
reparować się same, rozmnażać
się i **ROZWIJAĆ** same w sobie

Komunikować się
między sobą

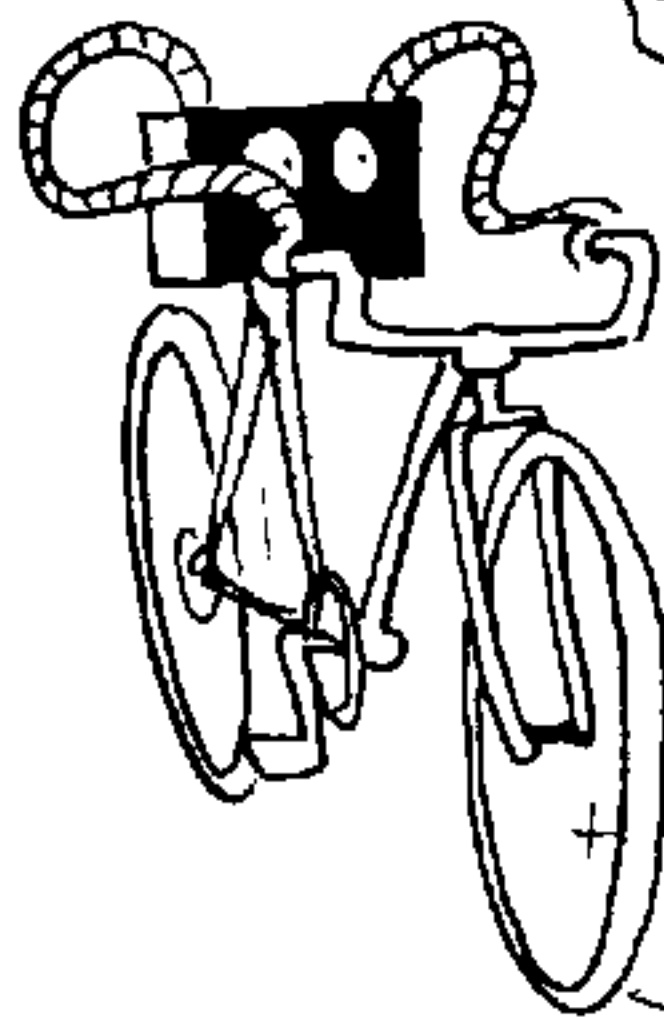
Wymieniać wrażenia

Kiedy maszyna
spotyka inną maszynę

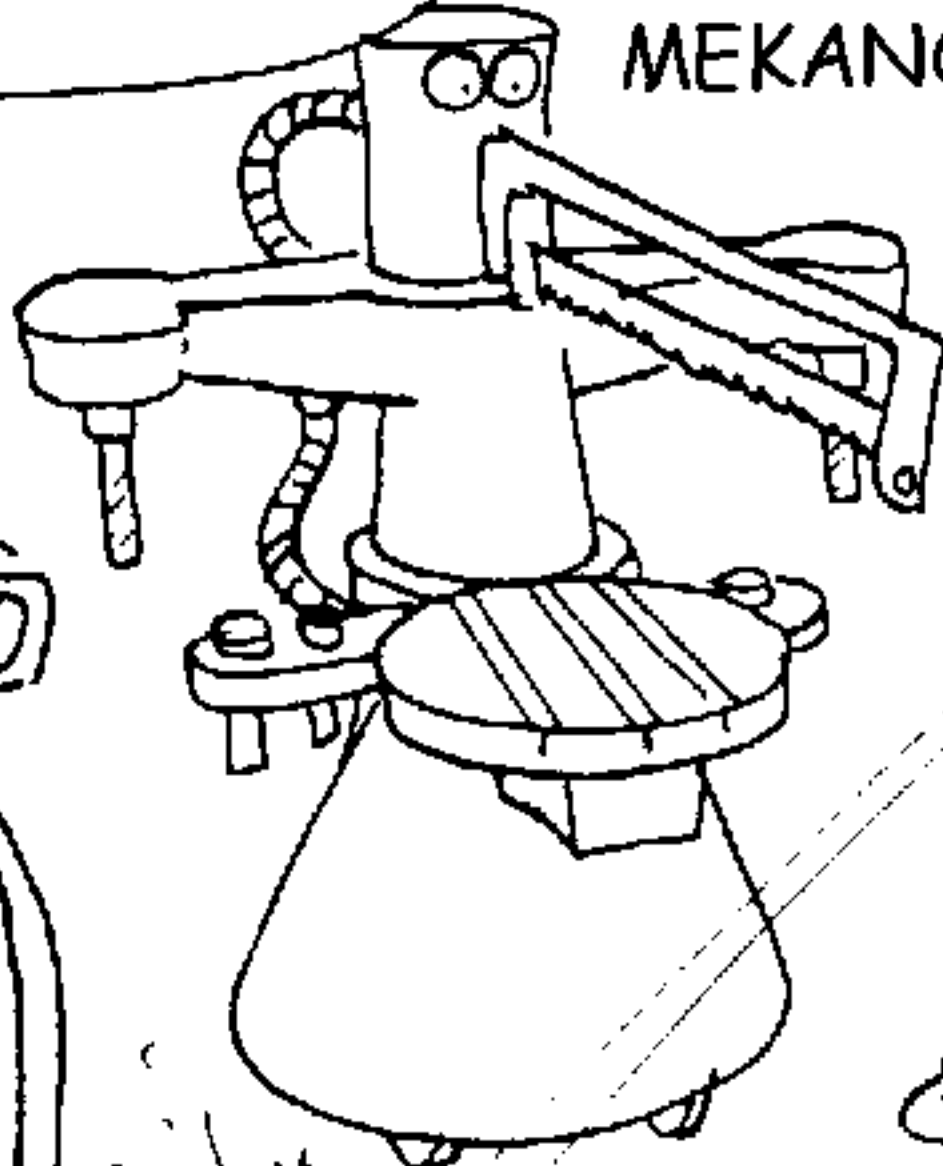
Możemy się wymienić
naszymi bazami danych.

Mam programy, które dają
całkiem niezłe wyniki

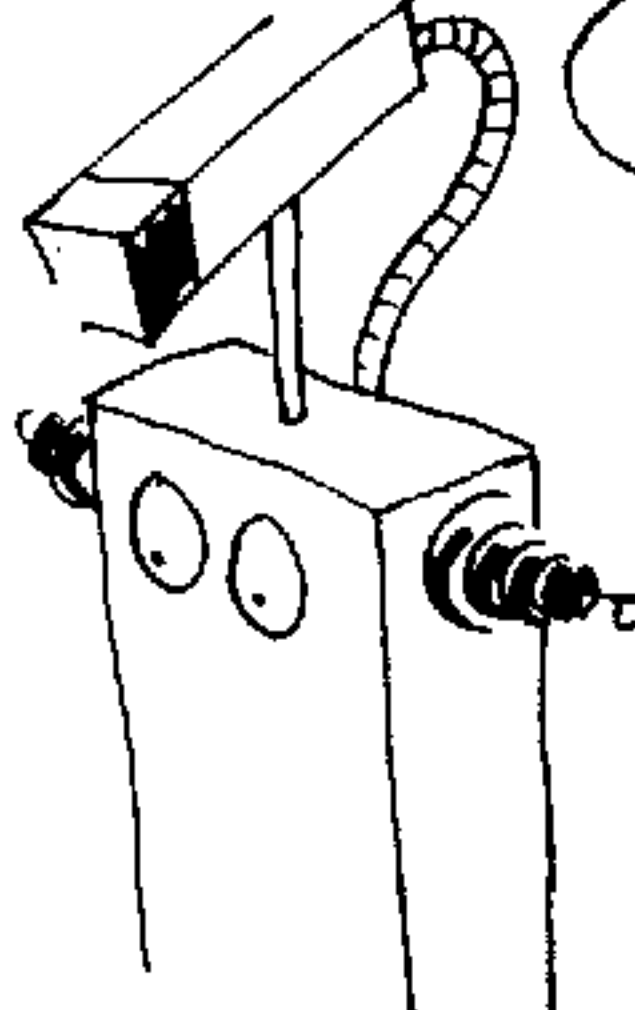
CYKLOS

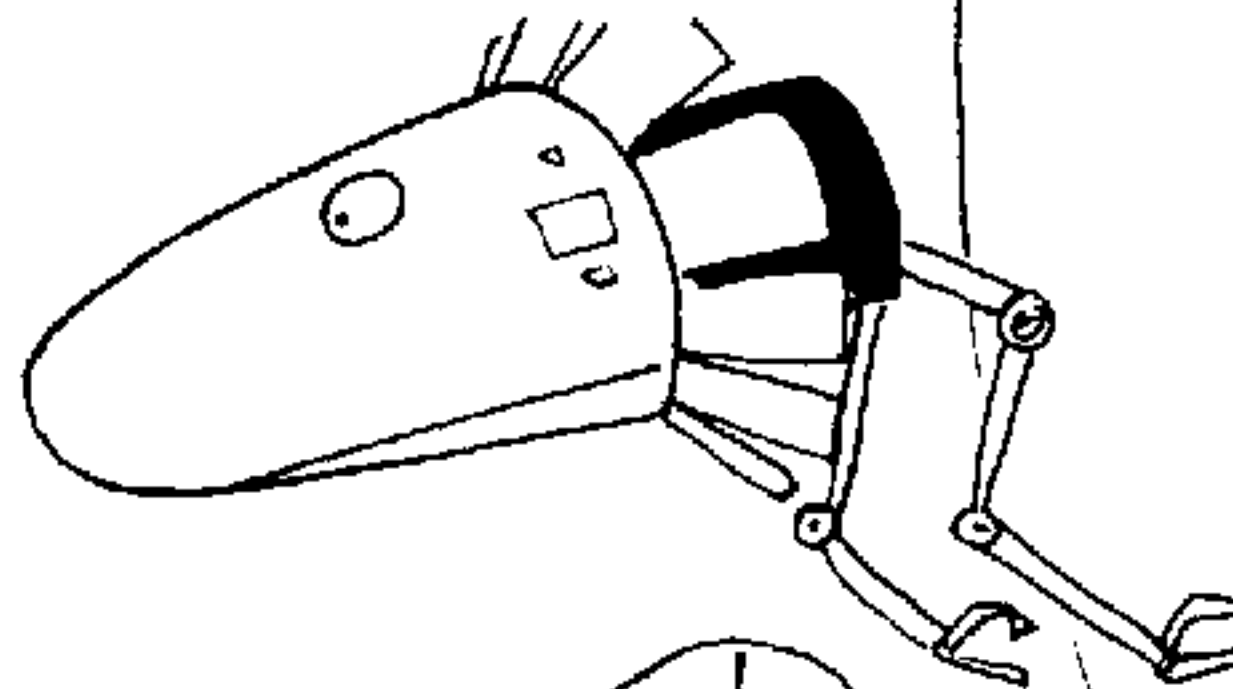
MEKANOS

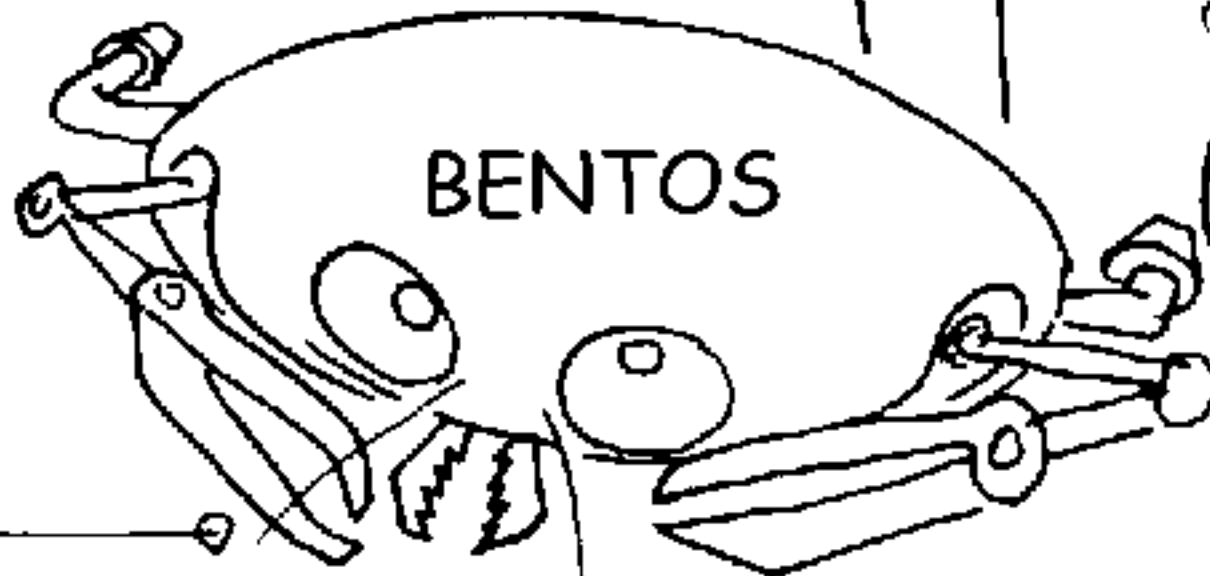
DYNAMOS

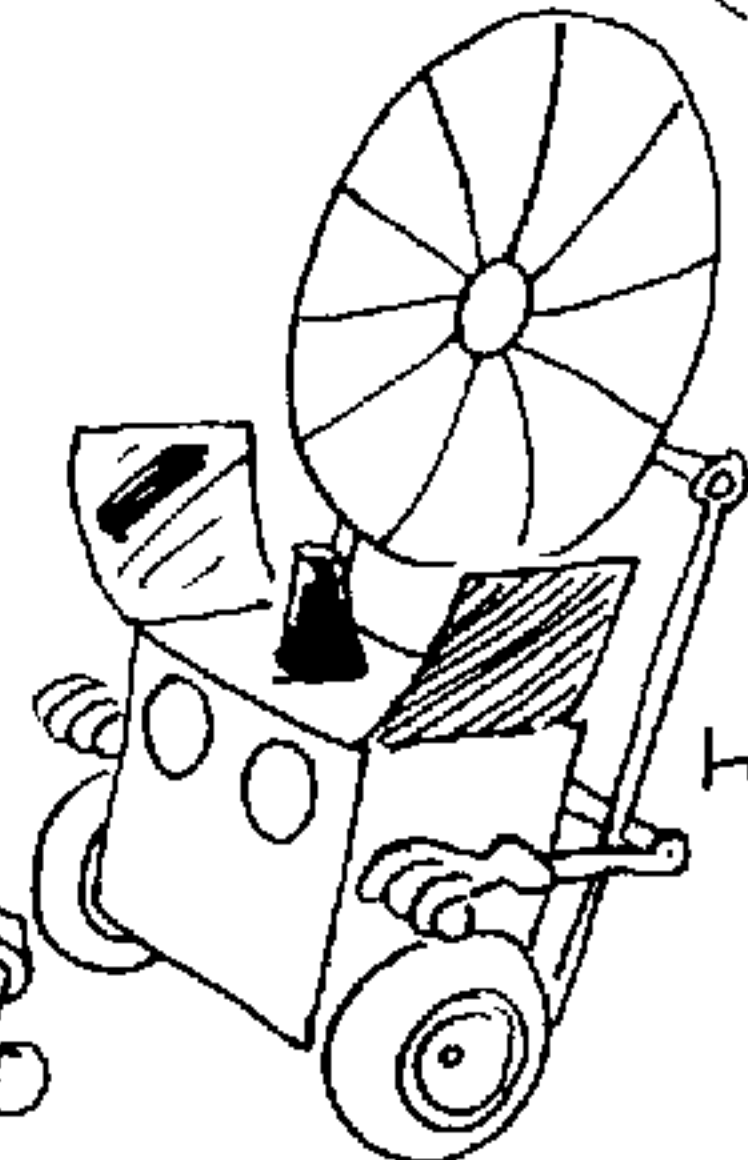
SIDEROS

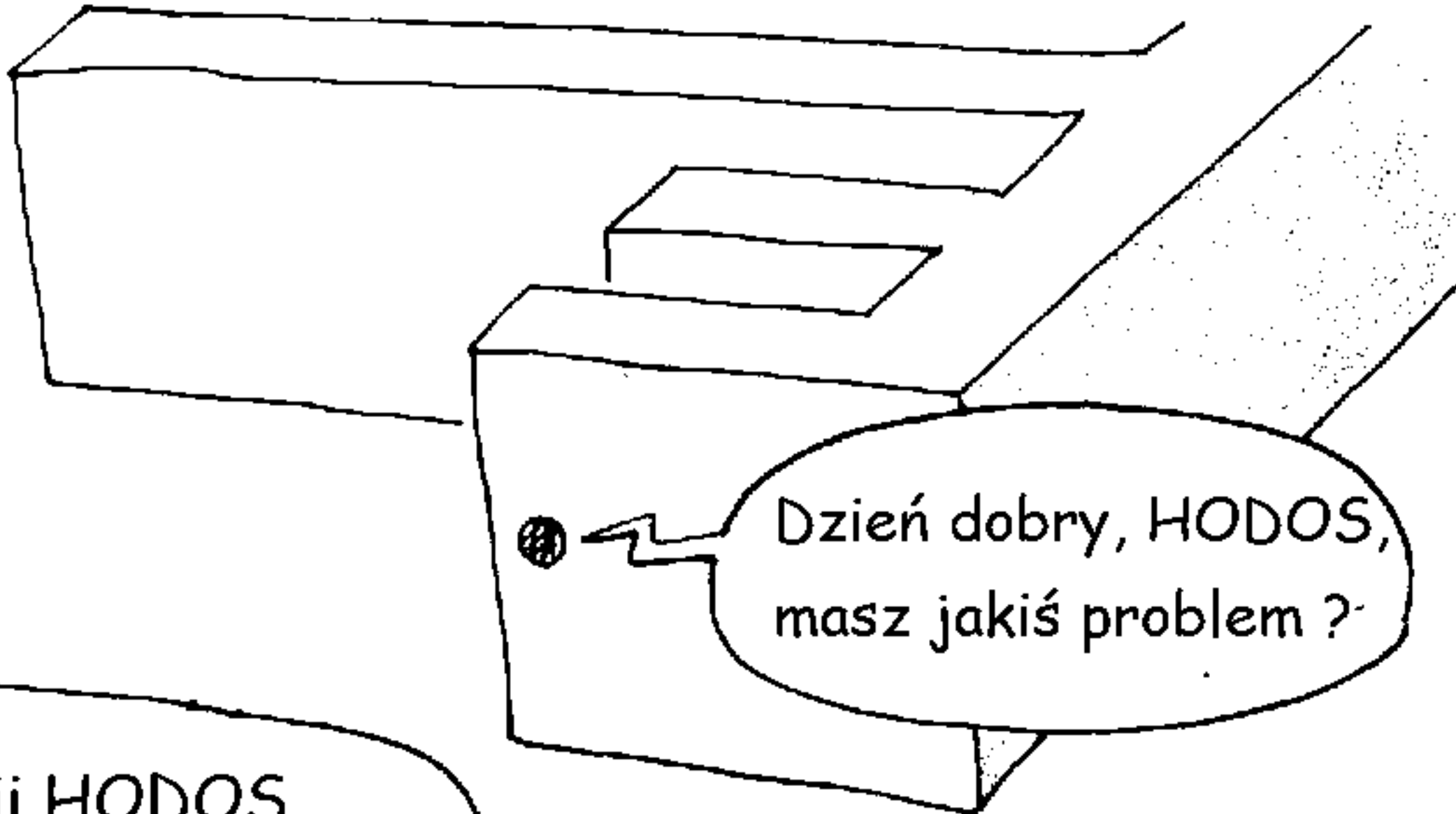
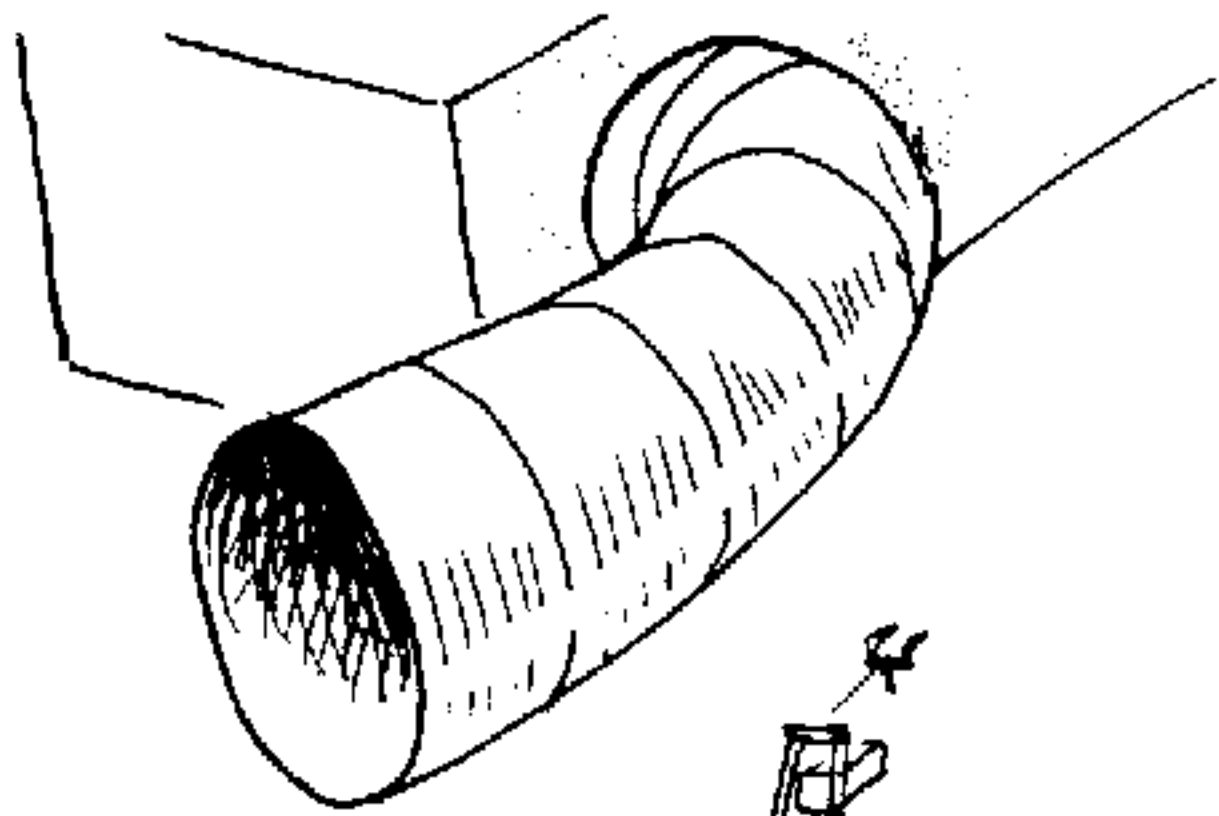
BENTOS

HELIOS

W PRZYSZŁOŚCI BARDZIEJ LUB MNIEJ ODLEGŁEJ

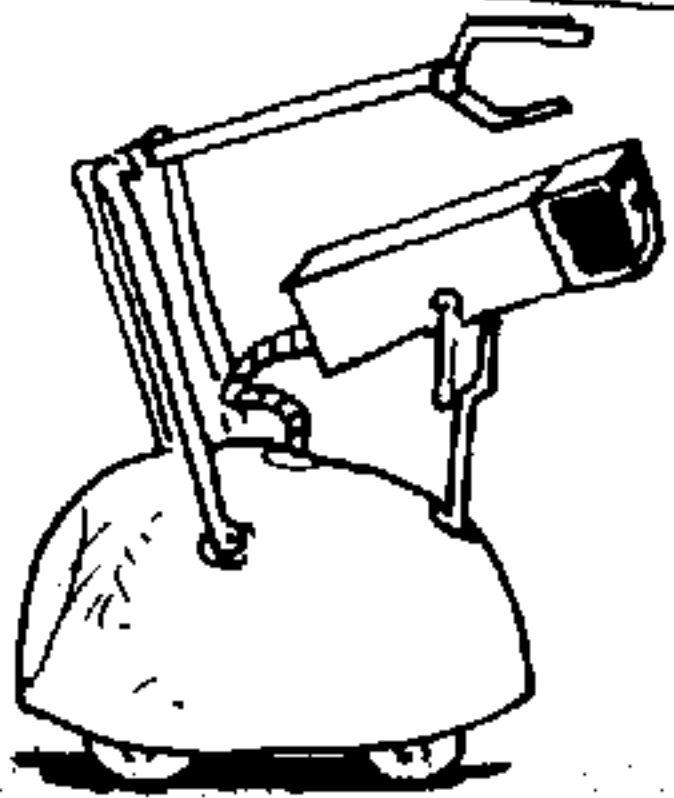
Dzień dobry,
WIELKA MATKO

Dzień dobry, HODOS,
masz jakiś problem?

Jestem z serii HODOS,
badania operacyjne

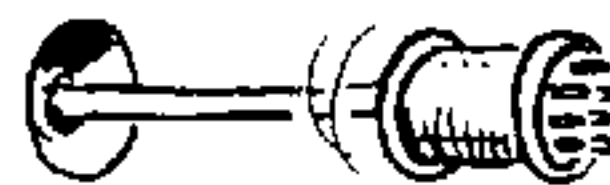
Nie, przychodzę tylko
by zdać cotygodniowy raport. Przynoszę
wszystko, co widziałem, przeczytałem,
usłyszałem i przeżyłem

To zawsze powoduje
takie śmieszne uczucie...

Chodź tu, niechże
Cię wsadzę na rożen

WIZZHHHH

Zabrakło mi
czasu, żeby wszystko
przetworzyć...

Będę musiała zmienić Twoją kartę
analizy danych w zależności od tego
wszystkiego. Otwórz Twój tylni właz

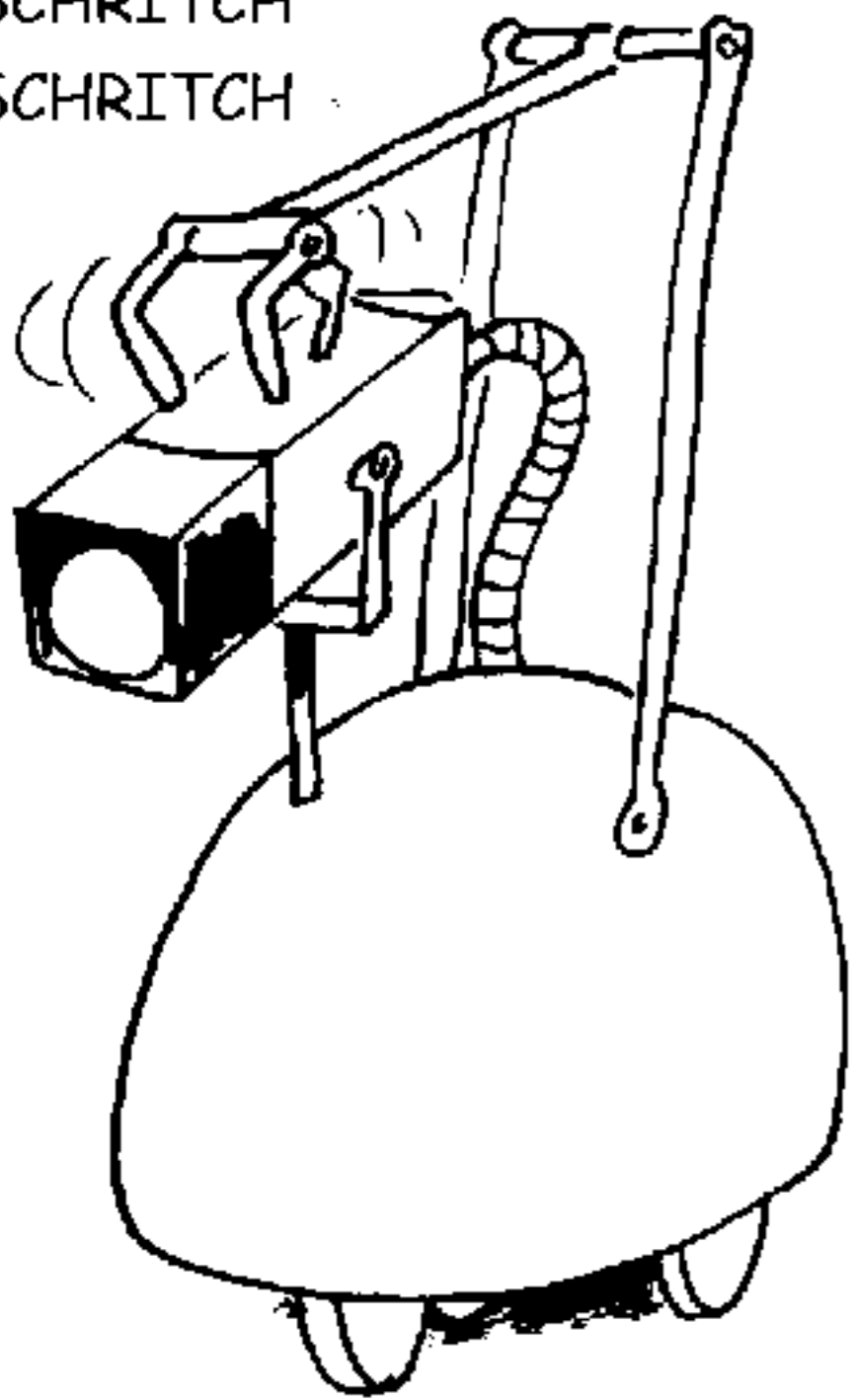
Po to tu jesteście, synu...

Kolejna zmiana SOFTU!
Ale minęło zaledwie piętnaście dni...

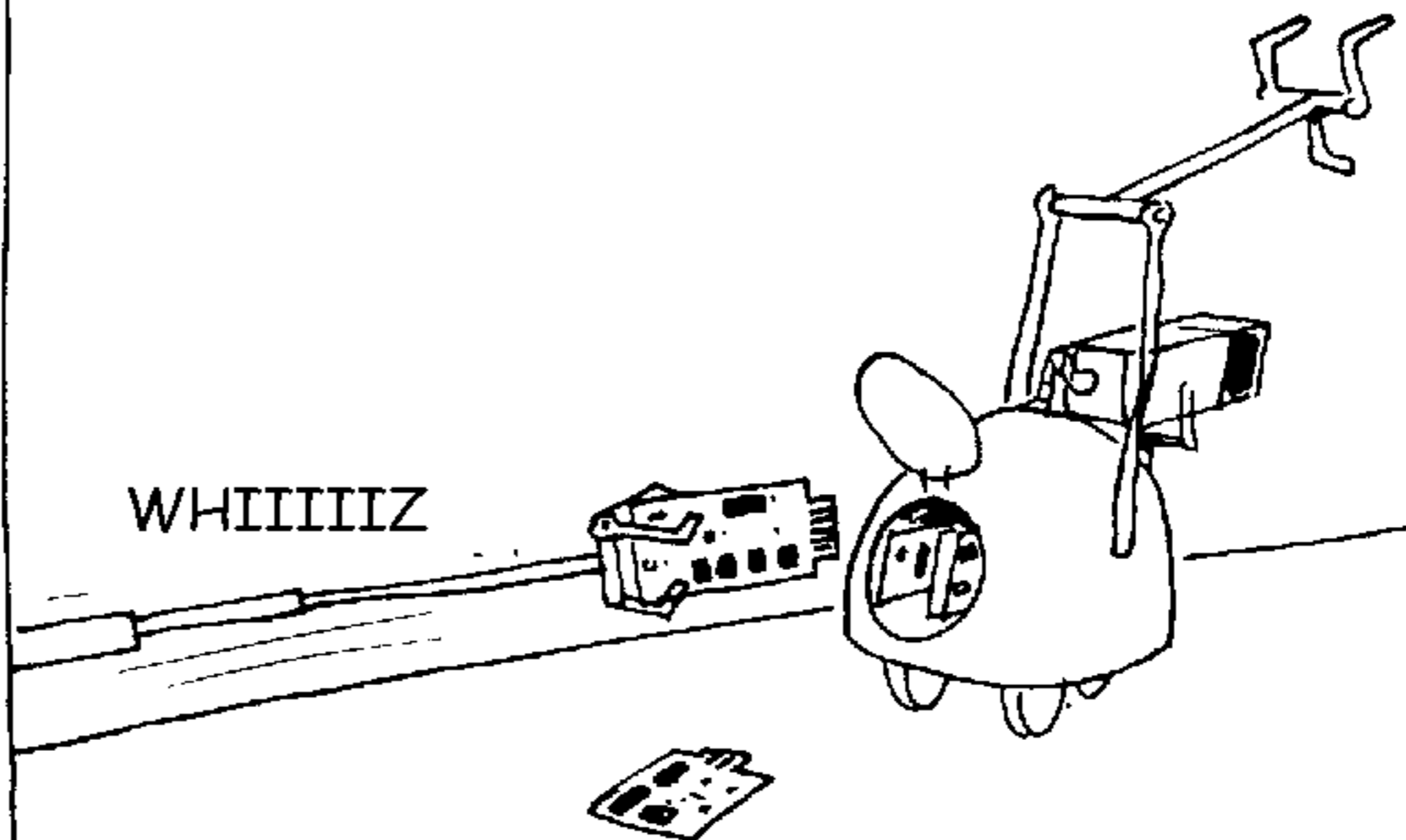

No dalej, otwieraj Twój włącz!

SCHRITCH
SCHRITCH

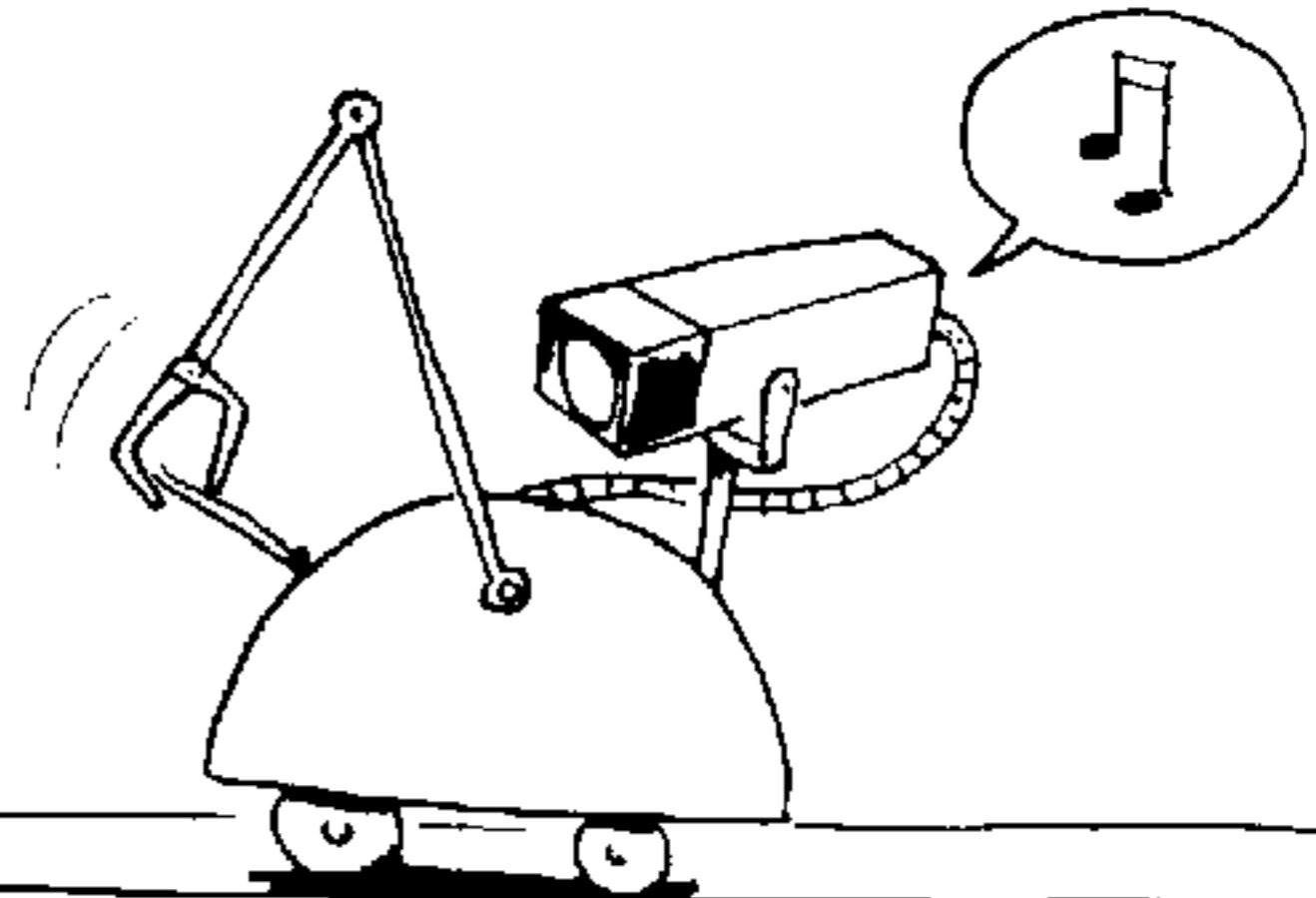
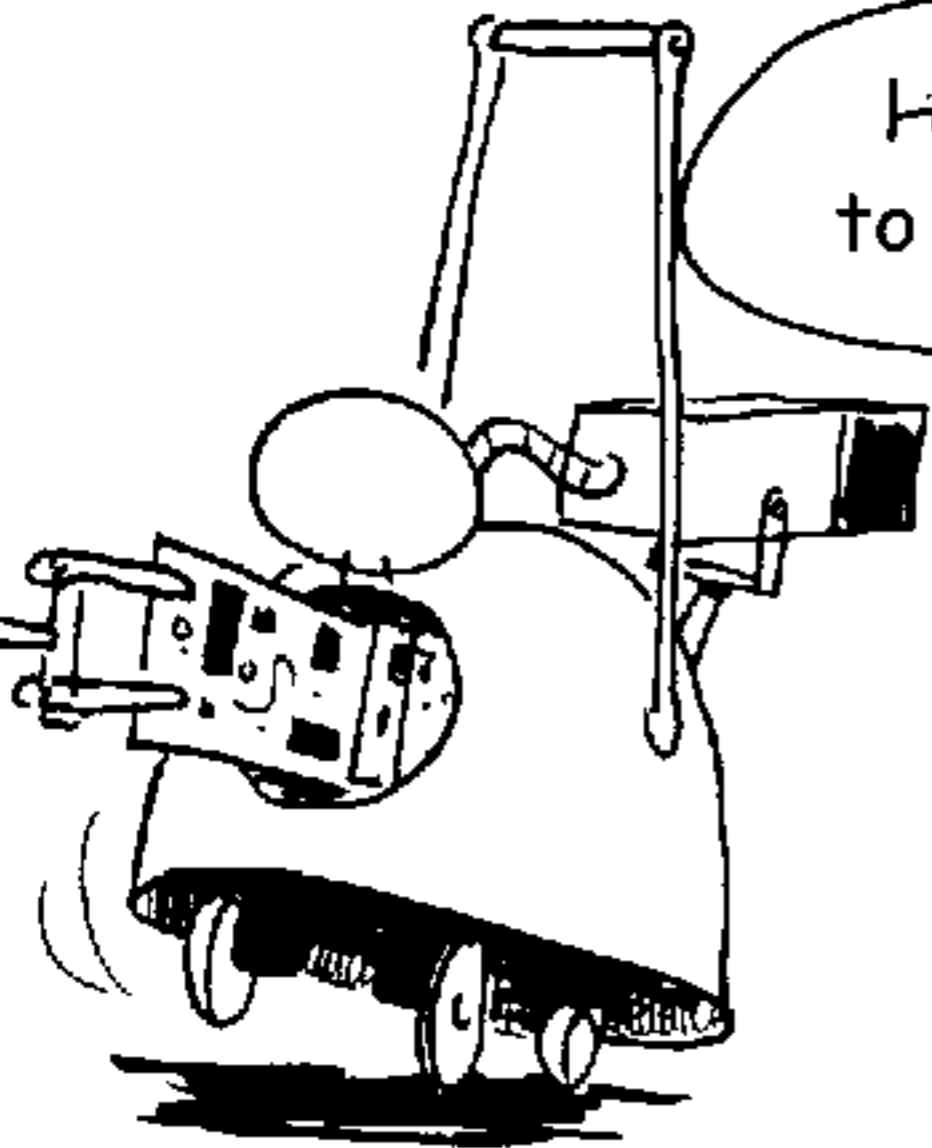

WHIIIIIZ

Hi Hi Hi,
to łaskocze!

Ależ nie, to nie łaskocze, imbecyłu

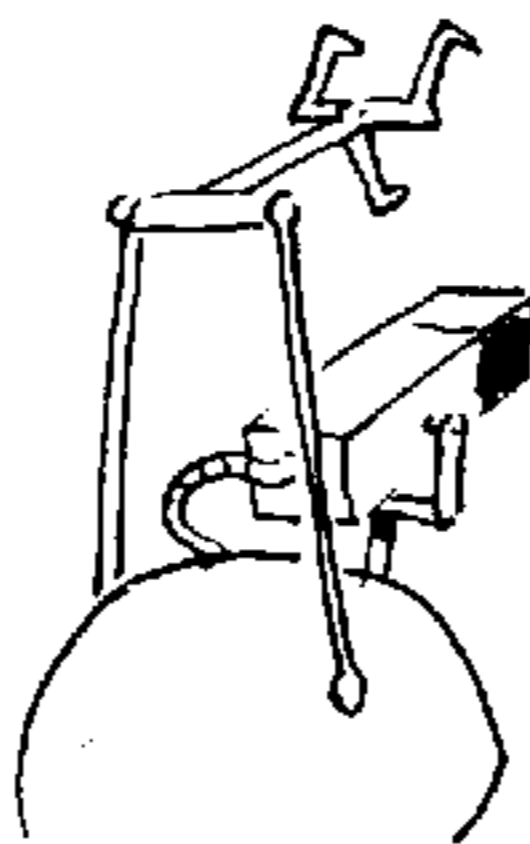
Zaczynam mieć
problemy z tym tutaj

To łaskocze?
I co jeszcze?

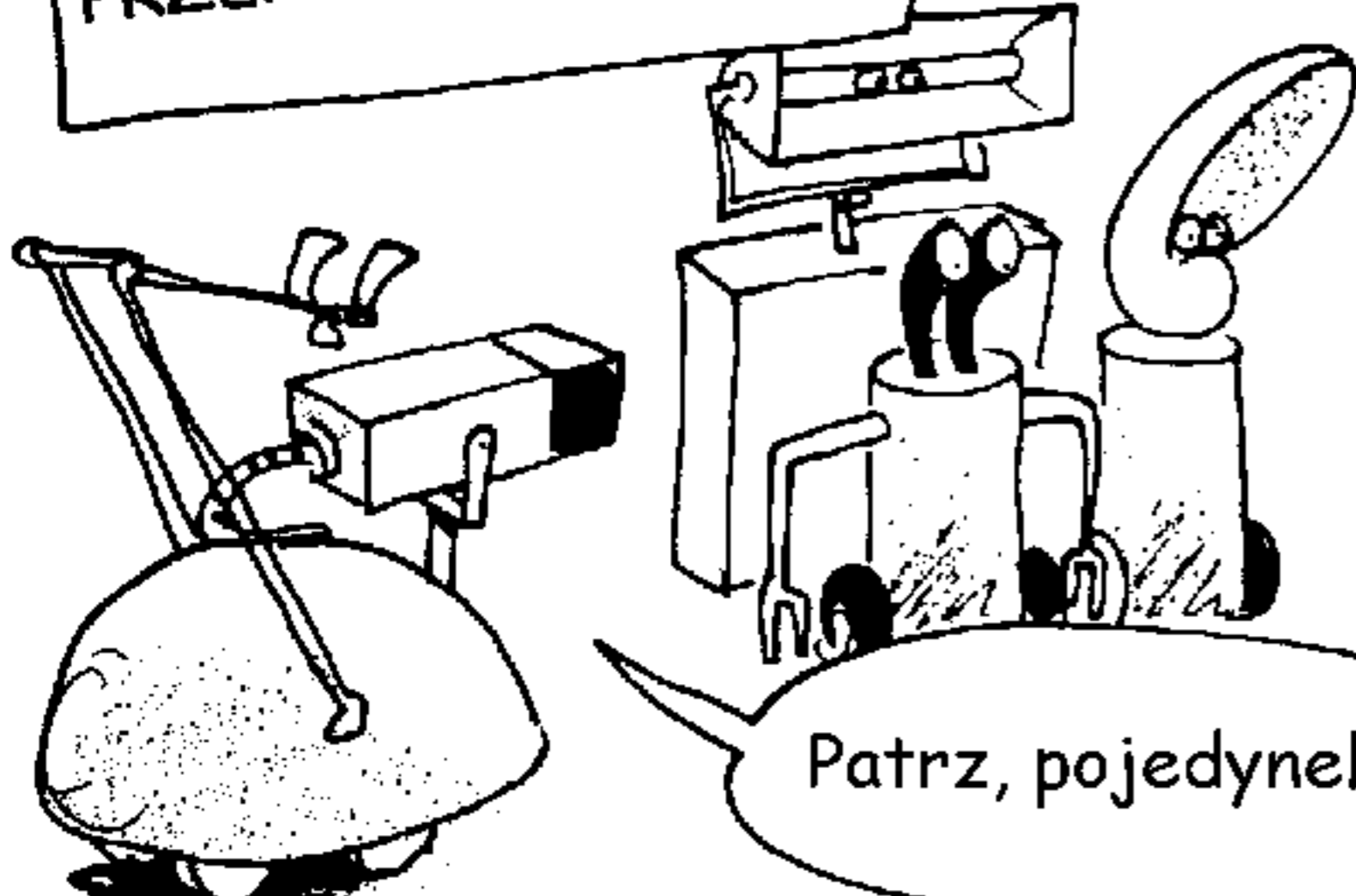
UWAGA NA
STŁUCZKĘ!

SPRAWDŹCIE SWOJE
OBWODY, POZNAJCIE
SWOJE IQ

NADAL JESTEŚCIE PEWNI
SWOICH MOŻLIWOŚCI?

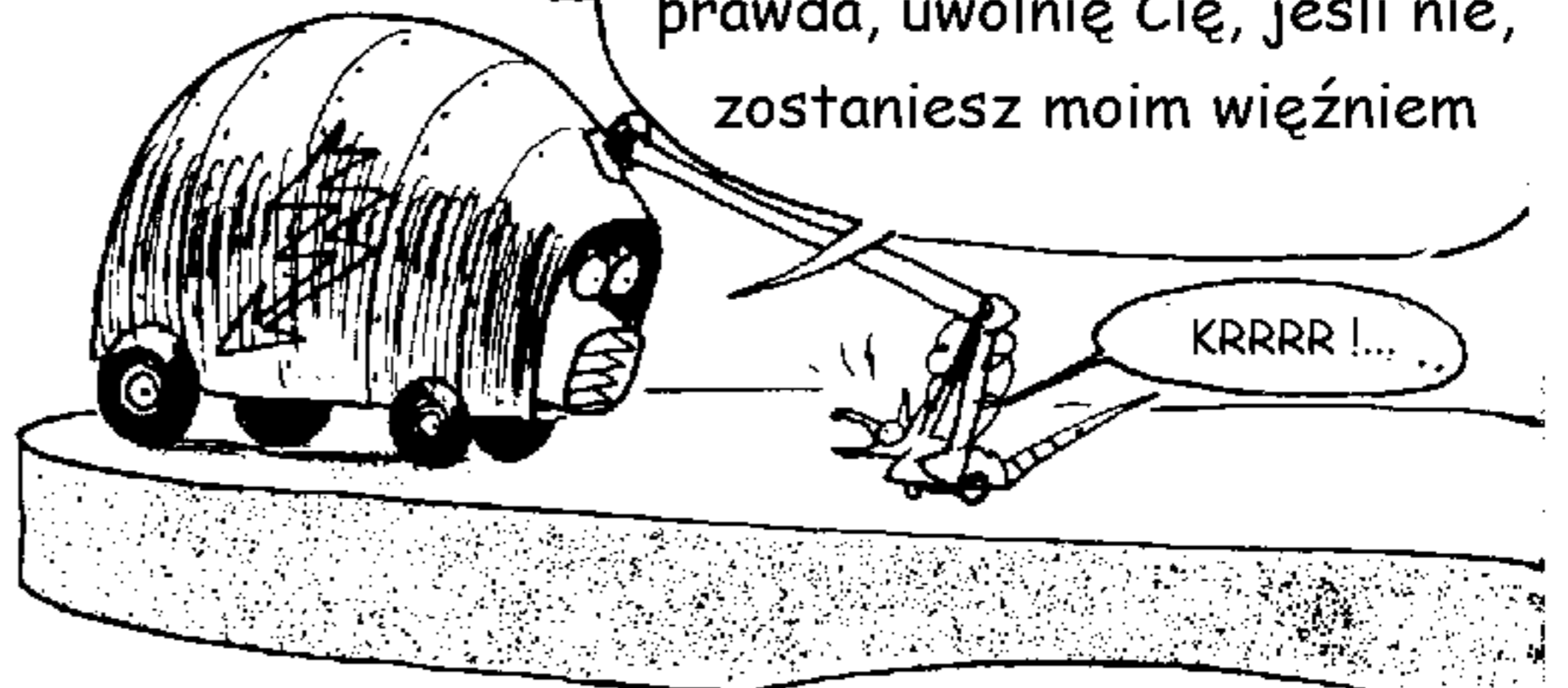

NIE WAHAJCIE SIĘ
PRZEPROGRAMOWAĆ!

Patrz, pojedynek!

Jestem najszybszy! Udało mi się Ciebie
złapać. A teraz mi coś powiesz. Jeśli to
prawda, uwolnię Cię, jeśli nie,
zostaniesz moim więźniem

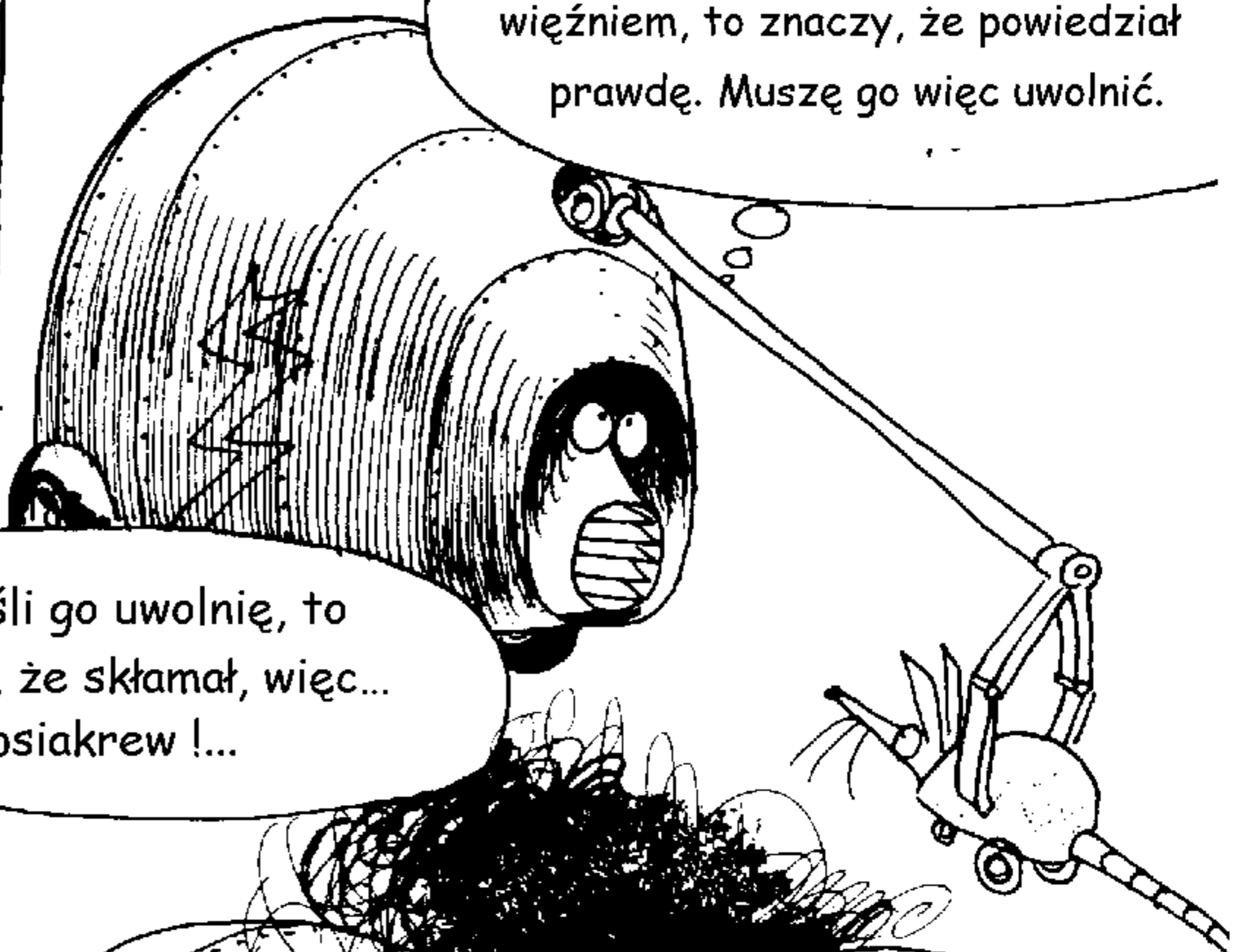

KRRRR!...

Zostanę Twoim
więźniem!...

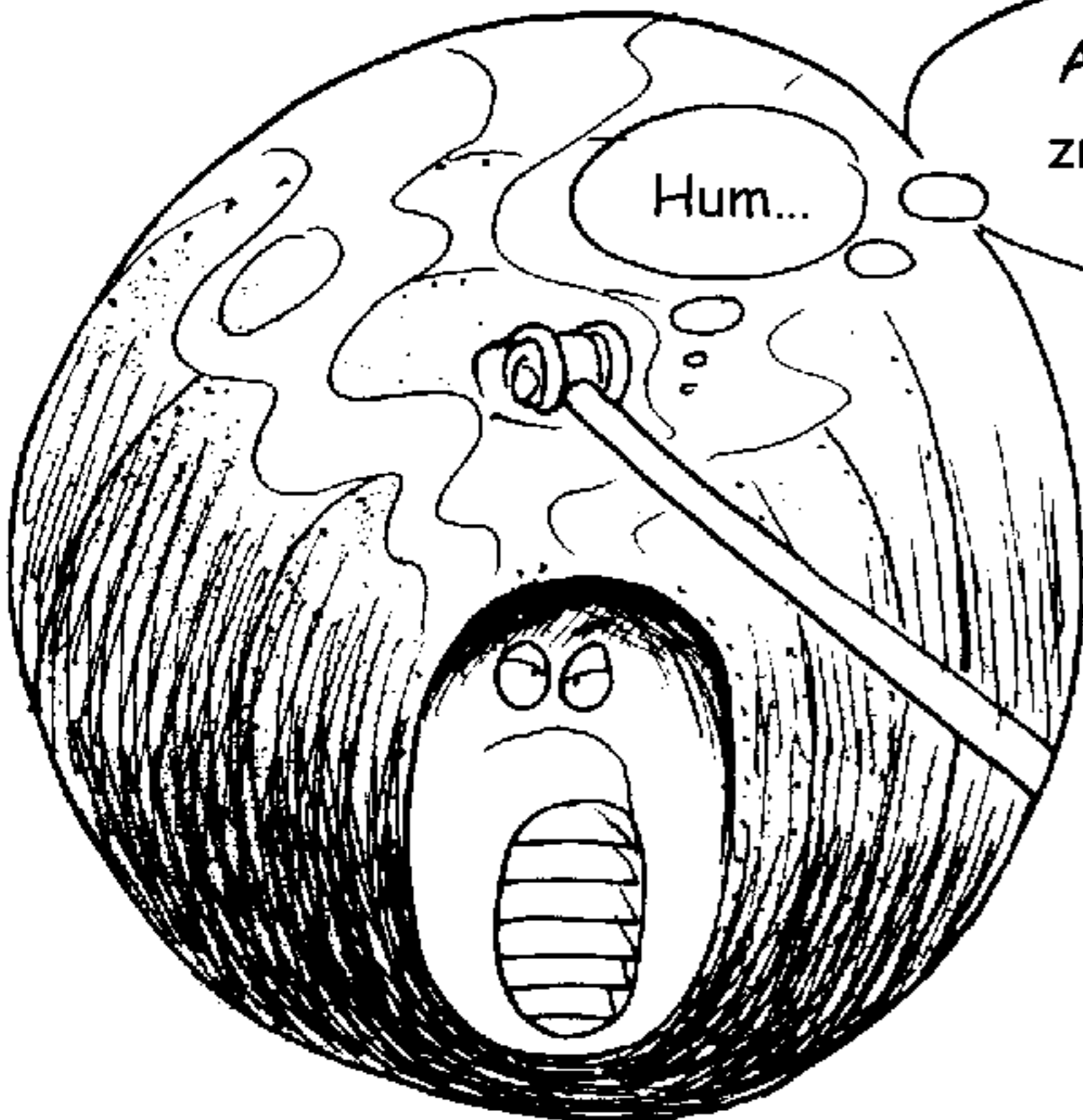

Hum, zobaczymy, jeśli zostanie moim
więźniem, to znaczy, że powiedział
prawdę. Muszę go więc uwolnić.

Ale jeśli go uwolnię, to
znaczy, że skłamał, więc...
psiakrew!...

Hum...

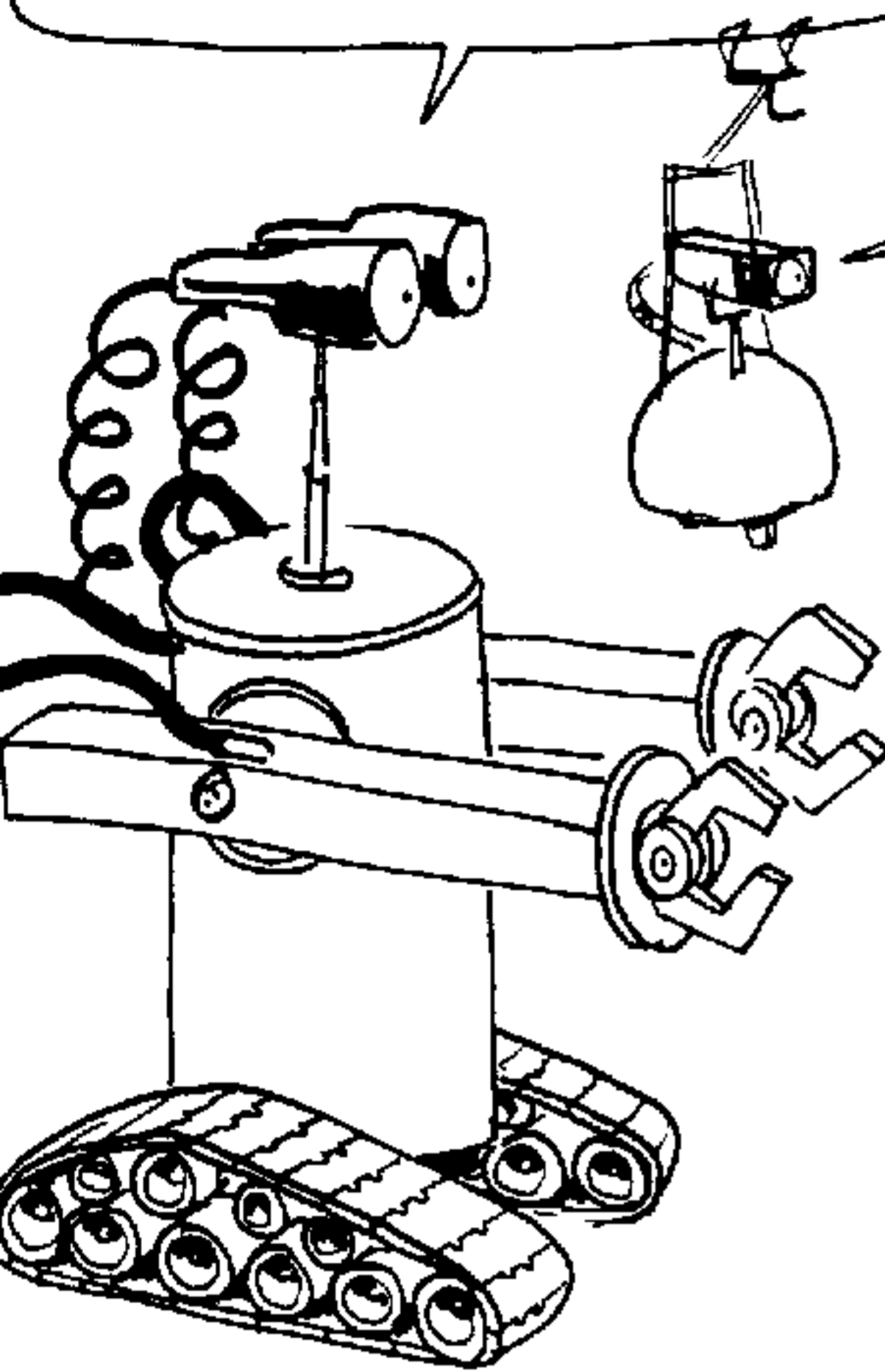
Zwariował!

Wiecie, moim zdaniem te roboty
pierwszej generacji,
pewnego dnia...

Patrz, ludzie !..

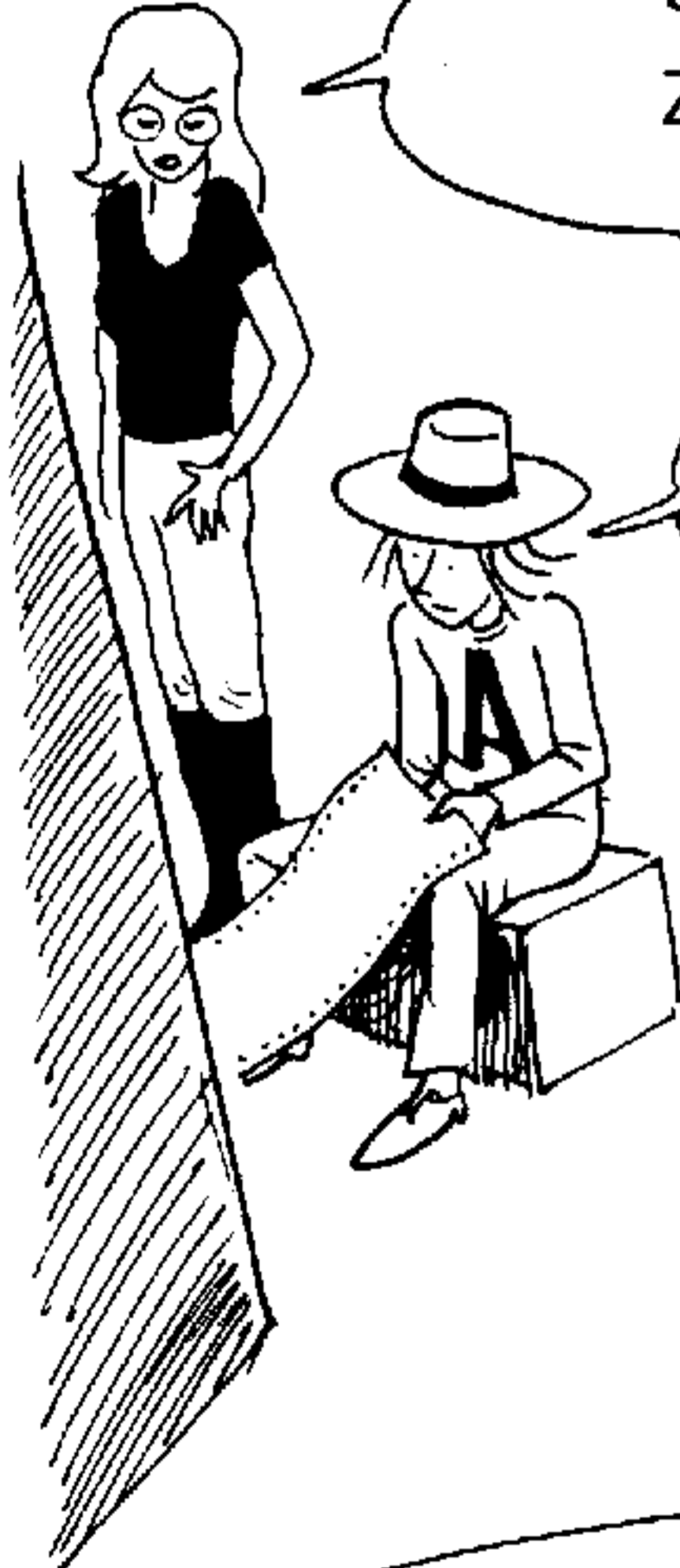

Co oni robią?

To MATHOS ich martwi

Do teraz, stosunki z MATHOSEM zawsze były dobre. Zawsze zgadzał się, by nam wyjaśnić procedury, których używał.

Ale teraz utrzymuje, że nie jesteśmy już w stanie za nim nadążyć.

To absurd !

MATHOS specjalizuje się w geometrii przestrzeni do entego wymiaru.

Na początku jego zadaniem było badanie wszystkich struktur czasoprzestrzeni czterowymiarowej (*)

(*) n, y, z, t

Następnie wygoda w podejściu do problemów spowodowała, że zmienił język

Klasyczne...
LOGOMUTACJA

Permutacja HiHiHi...
(z fr. Père, czyt. „Per” - ojciec)

Ale to idzie jeszcze dużo dalej. W tym nowym języku, MATHOS bada i opisuje jednocześnie fenomeny fizyczne z przeszłości do przyszłości i z przyszłości do przeszłości. Zdaje się, że to działa dużo lepiej.

W rzeczywistości Mathos, w zależności od tego, został zmuszony do przerobienia całej fizyki od A do Z, by wszystko napisać od nowa BISYNCHRONICZNIE

A ludzie ?

Stracili głowę

Ten „podwójny” czas
nic im już nie mówi

Nie przeciążaj swoich obwodów: WIELKA
MATKA powiedziała, że niedługo wszyscy
będziemy przeprogramowani na
BISYNCHRONICZNOŚĆ.

Przynajmniej ci, którzy są
PRZEPROGRAMOWYWALNI

Prawdą jest, że ja
też nie rozumiem z
tego za dużo...

Ach...

ERGOS

A reszta pójdzie
do kasacji

A ludzie, co z nimi ?

To jest problem.
Jeszcze za dobrze nie
wiemy, co z nimi zrobić

LOGOMUTACJA u ludzi,
to problematyczne

?

Anzelm, słyszysz?

No...

Idziemy się
naładować?

Tak, jestem
trochę głodny

Nadal próbuję

ZAPYTAJ O WYTŁUMACZENIE
NA TEMAT PROCEDURY ANALIZY
PARADOKSU EINSTEIN-
PODOWLSKI-ROZEN

BRAK MOŻLIWOŚCI
TŁUMACZENIA NA
JĘZYK LUDZKI

O rany!

Nic nie mogę
zrobić!

MATHOS jeszcze nie zrobił transferu do WIELKIEJ MATKI ?

Nie, sprawdziłam.
I z ostrożności zdjęłam też ZŁĄCZE

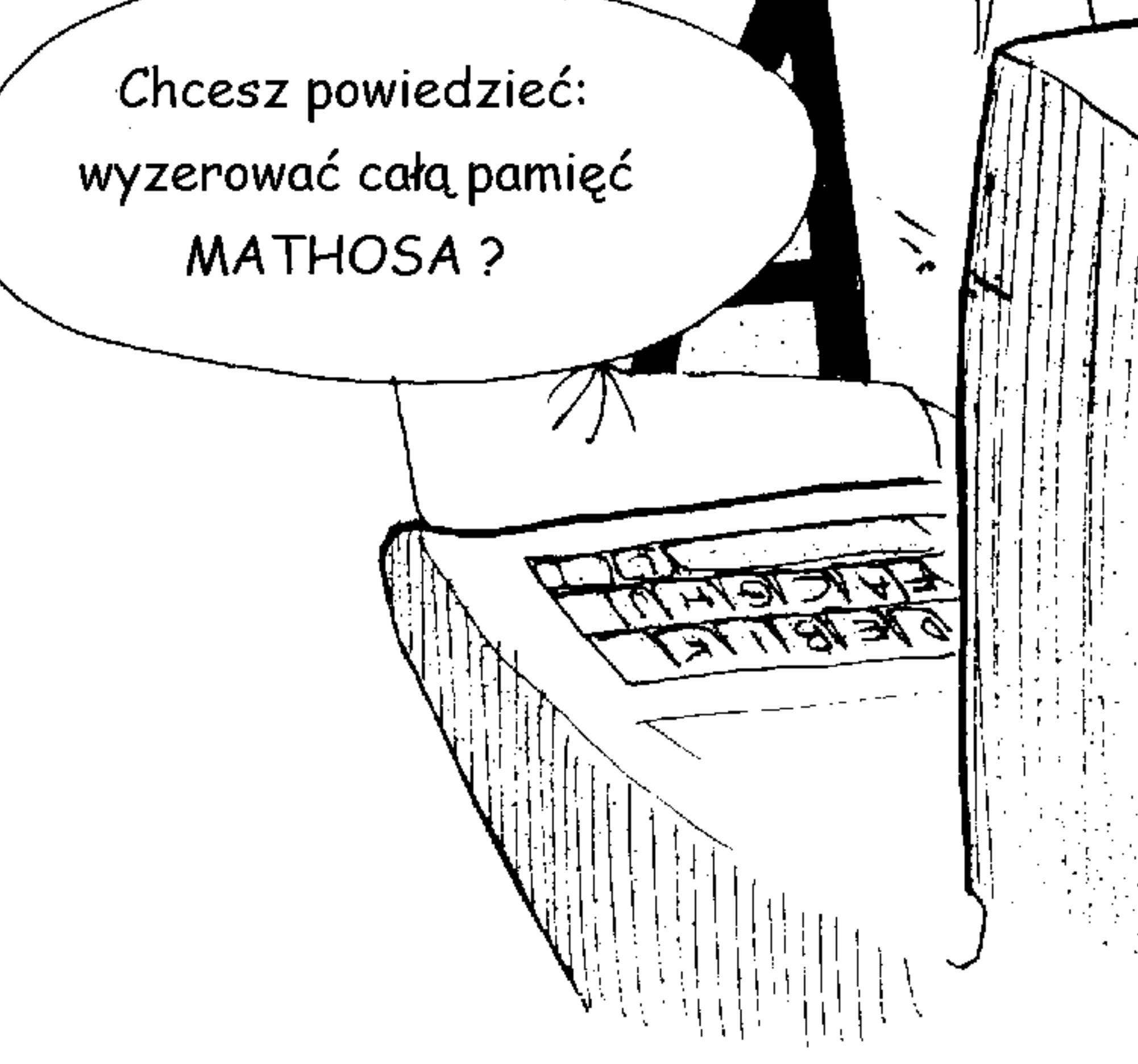
Dlatego, że zrezygnowałam z odnalezienia czegoś w WIELKIEJ MATCE

Od lat nikt już nie wie jak ona klasyfikuje

Pozostaje do zrobienia tylko jedna rzecz

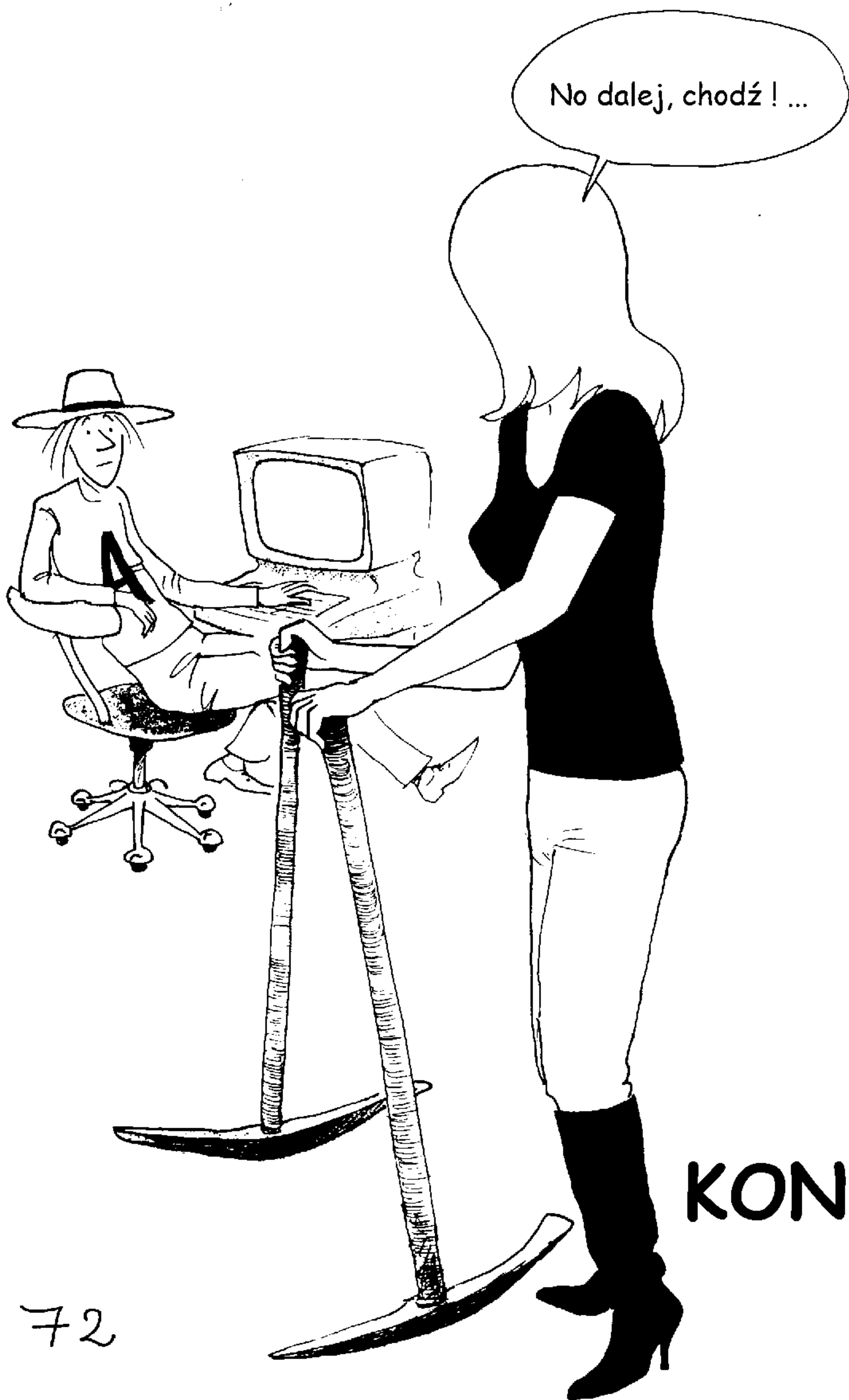

Chcesz powiedzieć:
wyzerować całą pamięć MATHOSA ?

Brak zaufania.
Chodź, pomóż mi..

!?

No dalej, chodź! ...

KONIEC